UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 27 05 05 005 5

SAMUEL MATCH
100 N 4TH ST
DUQUESNE PA

Presented to the

LIBRARIES *of the*

UNIVERSITY OF TORONTO

by

Farley Mernick
in loving memory of
his parents
Frank and Belle Mernick

Dieses Buch
gehört Den S. Reis

מחזור לחג הסכות.

Festgebete

für das Sukkothfest.

Fünfter Theil.

Made in Austria.

מחזור לכל מועדי השנה

מוגה מחדש ומדויק היטב אין מחסור כל דבר

מתורגם אשכנזית מפורש ושום שכל

על ידי

משה ישראל הלוי לאנדוי.

חלק חמישי

כולל

מחזור לחג הסכות.

כמנהג

פולין בעהמען מעהרען ואונגארן.

וויען אונד בודאפעסט

בהוצאות של ר' יוסף שלעזינגער

שנת תרס"ה לפ"ק.

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, sorgfältig durchgesehenem Texte.

Neu übersetzt und erläutert

von

A. J. Landau.

Neu revidierte und ungekürzte Ausgabe.

Fünfter Theil:

Sukkoth.

Wien und Budapest.

Verlag von Jos. Schlesinger, 1905.

Inhalt des fünften Teiles.

Gebete für das Hüttenfest.

Seite

I. Der Vorabend des Hüttenfestes.

מה טבו Beim Eintritte in das Gotteshaus 1
מנחה לערב סכות Mincha 3
קבלת שבת Beim Eingang des Sabbat 15

II. Der erste Abend des Hüttenfestes.

מעריב ליל א' דסכות Abend-Gebet 26
שמונה עשרה 38
קידוש 45
עלינו Schlußgebet 47

III. Der erste Tag des Hüttenfestes.

שחרית ליום א' דסכות Morgengebet für den ersten Tag Sukoth . 1
ברוך שאמר 26
נשמת 62
ברכו 67
קריאת שמע Das Schema-Gebet 80
שמונה עשרה Schacharith-Tefila 86
נטילת לולב Segensspruch über den Lulaw 105
הלל Das Hallel-Lobgesang 106
הוצאת ספר תורה Beim Herausnehmen der Thora 116
קריאת התורה Vorlesung aus der Thora 123
הפטרה Haftara 132
הכנסת ספר תורה Zurücktragen der Thora 145
מוסף Mußaf-Gebet 147
סדר דוכן Priester-Segen 158
עלינו Schlußgebet. 165
מנחה Mincha-Gebet 167

Seite

IV. Der zweite Abend des Hüttenfestes.

מעריב ליל שני דסכות Abendgebet für den zweiten Abend . 177
קידוש 191
עלינו Schlußgebet 193

V. Der zweite Tag des Hüttenfestes.

שחרית ליום שני דסכות Morgengebet für den zweiten Sukoth-Tag . 194
הפטרה Haftara 234

VI. Der Sabbat in den Mittelfeiertagen.

מעריב לשבת חול המועד Abend-Gebet 243
קידוש לשבת חה"מ 252
שחרית לשבת חה"מ Morgen-Gebet 254
קריאת התורה לשבת חה"מ Vorlesung aus der Thora 276
הפטרה לשבת חה"מ Haftara 282
מנחה לשבת חה"מ Mincha-Gebet 288
הושענית לשבת חה"מ 293
סדר הושענא רבה 300
מגלת קהלת 329

Gebet beim Eintritte in das Gotteshaus.

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי
בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ
אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה
אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי׃
וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ | יְיָ עֵת
רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב
חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת
יִשְׁעֶךָ׃

Wie lieblich sind deine Zelte, Jakob! deine Wohnungen, Jisrael! Und ich — in Zuversicht auf die Größe deiner Gnade — ich betrete dein Haus, bete hingestreckt in Gottesfurcht im Tempel deiner Heiligkeit. Ewiger! ich liebe deiner Wohnung Stätte, den Ort, wo deine Ehre thront. Ich bete an, ich beuge mich und kniee nieder vor dem Ewigen, meinen Schöpfer. Ich richte mein Gebet zu dir, o Ewiger! dich flehend um eine Gnadenzeit — um deine unendliche Güte. O, erhöre mich mit dem Wohlwollen deines Heils!

אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל׃
הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה
בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ וַאֲנִי עָלֶיךָ
בָטַחְתִּי יֵי אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשׁוּעִי

Ich rufe dich an, denn du erhöreſt mich, Allmächtiger! Neige mir dein Ohr, vernimm mein Gebet! Ich werde einſt in Unſchuld dein Antlitz ſchauen, erwachend mich ergötzen an deinem Anblicke. Und da ich, Ewiger! auf dich vertraue, ſo rufe ich laut: Du biſt mein Gott! er-

אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהַי שָׁוַעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן: הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהַי: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵנִי יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׁשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַכְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי בְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

---

höre die Stimme meines Flehens, wenn ich zu Dir rufe, wenn ich meine Hände aufhebe zur Halle deiner Heiligkeit. Schon flehete ich zu dir, o Ewiger, mein Gott! und du ließest mich genesen; darum will ich dich, Ewiger! ferner anrufen, und zu dir flehen, o Herr! Laß deine Vorsicht leuchten über deinen Knecht, hilf mir durch deine Liebe; denn zu dir, Allgütiger! harre ich — Du gewährest mir, mein Herr und mein Gott! erhöre mein Gebet, o Ewiger! vernimm mein Flehen, schweige nicht bei meinen Thränen. Erhöre mich, Ewiger! und sei mir gnädig! Allmächtiger! sei mir ein Helfer.

Stufengesang David's. Ich freue mich, wenn man zu mir spricht: Laß in des Ewigen Haus uns gehen! Entzückt bin ich ob deiner Verheißung, wie ein Finder großer Beute. Vernimm die Stimme meines Flehens, mein König und mein Gott! wenn ich vor dir bete. Ewiger! Schon des Morgens höreſt Du mein Gebet, schon des Morgens richte ich es an dich und harre. Ich rufe ich dich an auf daß Du mich erhöreſt; Allmächtiger! neige mir dein Ohr, vernimm meinen Vortrag. Wohl steht mein Fuß auf rechter Bahn, wenn ich in Chören den Ewigen preise.

תפלת מנחה לערב יום טוב

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד
יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ
אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם
אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ
יאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם
יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־
מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד

Heil den Bewohnern deines Tempels! unaufhörlich können sie dich preisen. Heil dem Volke, das so ganz ihm angehört! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist.

(Psalm 145.) Loblied David's. Dich, mein Gott! dich, o König! will ich erheben; will deinen Namen ewig preisen; will dich täglich benedeien, deinen Namen unaufhörlich loben. Groß ist Gott und hochgepriesen; unerforschlich seine Größe. Ein Menschenalter zeiget rühmend dem andern deine Werke an; sie machen deine Allmacht kund. Den Glanz, die Hoheit deiner Majestät und deiner Wunderthaten will ich preisen, sie sprechen deine furchtbare Macht aus; ich will deine Herrlichkeit verkünden. Alles verbreitet den Ruf deiner großen Güte, Alles erhebt laut deine Allgerechtigkeit. Huldreich und allbarmherzig ist der Herr, langmüthig und gnadenvoll. Allen ist der Herr wohlthätig, seine Barmherzigkeit waltet ob der ganzen Schöpfung. Herr! dir danken deine Werke alle, dich preisen deine Lieblinge, besingen dei-

מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־
אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־
יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־
קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־
אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

nes Reiches Majestät, und sprechen deiner Allmacht Lob, um deine Machtvollkommenheit den Erdensöhnen zu verkünden, die Majestät und Hoheit deines Reichs. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeit, und deine Herrschaft währet für und für. Jeden Fallenden erhält der Herr, richtet die Gebeugten auf. Die Augen Aller blicken hoffend zu dir auf und Du gibst ihnen Speise in der Zeit. Allmilde öffnest Du die Hand, erquickest mit Wohlthat, was da lebt. In allen seinen Wegen ist der Herr gerecht, in allen seinen Thaten gütig. Der Herr ist nahe Allen, die ihn rufen, Allen, die aufrichtig ihn anflehen. Er erfüllt der Gottesfürchtigen Verlangen, erhört ihr Gebet und steht ihnen bei. Er schützet Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Das Lob des Ewigen verkünde laut mein Mund, daß jedes Geschöpf seinen heiligen Namen preise in Ewigkeit! — wir preisen den Unendlichen von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים.
וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת.
וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה
מֵתִים | אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי
עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית
וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

Ewiger! öffne du meine Lippen damit mein Mund dein Lob verkünde.

Gebenedeiet seist Du, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, Gott Abraham's, Gott Jizchak's und Gott Jakob's! großer, mächtiger und furchtbarer Gott! höchste Allmacht! der Du heilsame Gnaden erzeigest, Schöpfer des All's, der Du der Frömmigkeit der Urväter eingedenk bist, und einst ihren Nachkommen voll Liebe den Erlöser senden wirst, deines Namens willen! Du bist ein König, der da hilft, beschirmt und beschützet. Gepriesen seist Du, Ewiger! Schild Abraham's!

Du, Herr! bist allgewaltig in Ewigkeit; Du belebest die Todten wieder, Du bist ein mächtiger Erretter.

Du ernährest durch deine Liebe alles Lebende, und erweckest durch deine große Barmherzigkeit die Todten, Du unterstützest die Fallenden, Du heilest die Kranken, Du befreiest die Gefesselten, und bestätigest deine treue Zusage Jenen, die im Staube schlafen. Wer, allmächtiger Gebieter! gleichet dir? wer ist dir ähnlich? O König! der Du sterben, auferstehen und Heil aufblühen lassest.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת

Du bist bewährt, die Todten wieder zu erwecken. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du die Todten belebest.

Du bist heilig, dein Name ist heilig, und täglich huldigen dir Heilige, Selah! — Gepriesen seist Du, Ewiger! heiliger Gott!

Du zeichnest die Menschen aus durch Verstand, und lehrest die Sterblichen Einsicht.

לש״ץ נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קהל קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

קהל יִמְלֹךְ יְיָ אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

אתה חונן

(Der Vorbeter.) Wir wollen deinen Namen hienieden heiligen, wie ihn die Engel heiligen, in den Himmelshöhen; den also ist es durch deinen Propheten offenbart worden: Und Einer rief den Andern zu, und sprach:

(Die Gem.) Heilig! Heilig! Heilig ist der Ewige, der Herr der Heerschaaren; die ganze Erde ist seiner Herrlichkeit voll.

(Der Vorb.) Im Wechselchore rufen sie: Gebenedeiet! —

(Die Gem.) Gebenedeiet sei die Herrlichkeit Gottes durch ihre Allgegenwart.

(Der Vorb.) In deiner heiligen Schrift wird verkündet:

(Die Gem.) Der Ewige wird ewig regieren; dein Gott, o Zion! durch alle Zeitalter — Hallelujah!

(Der Vorb.) Durch alle Zeitalter wollen wir deine Größe verkünden; immer und ewig wollen wir deine Heiligkeit anbeten, und dein Lob, o Gott! soll nie aus unserem Munde weichen; denn Du bist ein allmächtiger, hoher und heiliger König! Gebenedeiet seist Du, Ewiger! heiliger Gott!

וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

O, daß uns von dir die Auszeichnung durch Verstand, Einsicht und Erkenntniß verliehen werde! Gepriesen seist Du, Ewiger! der Du Verstand verleiheſt.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה.

Unſer Vater! wende uns deiner Lehre zu, nähere uns, unſer König! deinem Dienſte wieder, umwandle uns durch vollkommene Buße vor dir. Gebenedeiet ſeiſt Du, Ewiger! den Buße verſöhnet.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Vergib uns, o Vater! wir haben geſündiget; verzeihe, o König! wir haben gefrevelt; denn Du biſt allvergebend, allverzeihend. Gebenedeiet ſeiſt Du, Ewiger! Erbarmungsvoller! der Du ſo oft verzeiheſt.

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

O, ſchaue herab auf unſer Elend, führe unſere Sache, und erlöſe uns bald, deines Ruhmes willen, denn Du biſt ja ein mächtiger Erretter. Gebenedeiet ſeiſt Du, Ewiger! Iſrael's Erlöſer!

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-

Heile Du uns, Ewiger! ſo wird uns Heil; hilf du uns! dann wird uns Hilfe; denn Du biſt unſer Ruhm! und bringe eine vollkommene Geneſung über alle unſere Wunden; denn Du allein allmächtiger König! biſt ein ſicherer

מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל־מִינֵי תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵנוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

und erbarmungsvoller Arzt. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du die Kranken deines Volkes Jisrael genesen machst.

Laß, Ewiger, unser Herr! dieses Jahr über uns segnend walten, daß auch alle Fruchtarten wohlgedeihen mögen, spende Segen über das ganze Erdreich, und laß uns deine Wohlthätigkeit in Fülle genießen. Ja segne gegenwärtiges Jahr wie eines der glücklichsten Jahre. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du die Jahre segnest.

Laß die große Posaune zu unserer Befreiung ertönen; erhebe das Panier, die Zerstreuten zu vereinen; bringe uns aus den vier Enden der Erde zusammen. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du die Verdrängten deines Volkes Jisrael wieder vereinest.

Setze uns wieder Richter ein, wie vormals, und Rathgeber, wie in der Vorzeit, entferne von uns Kummer und Seufzer, und herrsche allein über uns, o Ewiger! mit Liebe und Barmherzigkeit, damit Du uns am Gerichtstage schuldlos sprechest. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du Recht und Gerechtigkeit liebest!

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה.
וְכָל־עֹשֵׁי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ.
וְכֻלָּם | מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְהַזֵּדִים |
מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר
וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ
זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים
וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל
גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־
הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת.
וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם.
וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָטָחְנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח
לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם | עִירְךָ בְּרַחֲמִים
תָּשׁוּב. וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב
בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד

Den Verleumdern werde keine Hoffnung, die Unheilstifter mögen wie der Augenblick vergehen und sämmtlich in ein Nichts zerfallen; den Frevelmuth erschüttere, zerknirsche, zernichte und demüthige bald, in unseren Tagen noch. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der die Feinde zerknirscht, und demüthigt den Frevelmuth.

Ueber die Gerechten und die Frommen, über die Weisen deines Volkes Jisrael, über den Ueberrest seiner Schriftgelehrten, über jeden tugendhaften Weltbürger und über uns, lasse, Ewiger, unser Gott! deine Allbarmherzigkeit rege werden. Gib heilsamen Lohn Allen, die auf deinen Namen in Wahrheit vertrauen, und laß auch uns mit ihnen der Zukunft theilhaftig werden. Wir können nicht zu Schanden werden, denn wir vertrauen auf dich! Gebenedeiet seist Du, Ewiger! Du Stütze und Zuflucht der Frommen.

O, kehre mit Erbarmen nach Jeruschalajim, deiner Stadt, zurück und throne daselbst, wie Du verheißen; erbaue sie bald, während unseres Daseins zum unvergänglichen Baue,

מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

und richte in ihr schnell den Thron David's wieder auf. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du Jeruschalajim erbauest.

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַּצְמִיחַ. וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׳

Laß doch den Sprößling David's, deines Knechtes, bald wieder aufblühen; erhöhe seinen Glanz durch deinen Beistand. Ach! täglich hoffen wir auf deine Hilfe! Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du lassest die Kraft des Heils emporblühen.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם | עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ. רֵיקָם | אַל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

Erhöre, Ewiger unser Gott. unser Flehen, schone uns, und erbarme dich unser, nimm unser Gebet mit Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen auf. Du bist ja der Allmächtige, der die Gebete und das Flehen vernimmt; darum lasse uns, o König! nicht unerhört von dir zurückkehren. Ja! Du vernimmst das Gebet deines Volkes Jisrael mit Erbarmen. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du das Gebet erhöreſt.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. הָשֵׁב אֶת־ הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה

Ewiger, unser Gott! zeige dich deinem Volke Jisrael und seinen Gebeten wohlgefällig; führe den Gottesdienst in dem Allerheiligsten deines Tempels wieder ein; nimm Jisraels Opfer und ihr Flehen mit Liebe auf. O, möge dir

תְּ תַ בֵּ ל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
וְתֶחֱזֶינָה עֵ י נֵ י נוּ בְּשׁוּבְךָ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

der Dienst deines Volkes Israel immer angenehm sein.
O, mögen unsere Augen schauen, wie Du dich einst erbarmungsvoll nach Zion wendest! Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du einst deine Majestät wieder zurück nach Zion führest.

Während der Vorbeter dieses מודים laut betet, wird von der Gemeinde das Untenstehende leise gebetet. *)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ׃ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל

Wir preisen dich, denn Du bist der Ewige! unser Gott, und der Gott unserer Väter immer uud ewig! Fels unseres Lebens, Schild unseres Heils bist Du; durch alle Zeitalter danken wir dir, und verkünden dein Lob für unsere Lebensdauer, die von Dir abhängt, und für unseren Lebensgeist, den Du bewahrest; für deine Wunder, die wir

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁ הֶ חֱ יִ יתָ נוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת׃

*) Dich preisen wir, denn Du bist der Ewige! unser Gott, und der Gott unserer Väter! Urheber aller Wesen, der uns schuf, und die ganze Schöpfung in's Dasein rief. Deinem großen und heiligen Namen sei Preis und Dank, daß Du uns Leben und Erhaltung gabst. O! laß uns ferner Leben und Erhaltung angedeihen, und sammle unsere Zerstreuten in die Vorhöfe deines Heiligthums; damit wir deine Vorschriften beobachten, deinen Willen vollführen und mit ganzem Herzen dienen, darob wir dich preisen mögen. Gebenedeiet seist Du, hochgepriesene Allmacht!

täglich wahrnehmen, für dein unbegreifliches Walten und deinen wohlthätigen Segen, der zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags fortwirkt. Allgütiger! dein Erbarmen ist unaufhörlich; Allbarmherziger! deine Gnade ist unendlich, auf dich harren wir immerdar.

נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

Ob diesen Allen werde dein Name, o König! immer gelobt, und in Ewigkeit hochgepriesen.

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

Alle lebendigen Wesen werden dir ewig danken, und deinen Namen in Wahrheit verehren. Du, Allmächtiger! bist unser Heil und unsere Hilfe. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebührt Verehrung.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Des Friedens Fülle mögest Du immerdar Jisrael, deinem Volke, verleihen; denn Du bist König und Herr des Friedens. O, möge es dir gefallen, zu allen Zeiten und zu jeder Stunde, dein Volk Jisrael mit deinem Frieden zu segnen. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du dein Volk Jisrael mit Frieden segnest.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

Bewahre, mein Gott! meine Zunge vor Verleumdung, meine Lippen vor betrüglichen

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע

וּשְׁפָתַי מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי
נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל
תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה
הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן
יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה
בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם
נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת:

Reden; laß meinen Geist gegen meine Lästerer gelassen sein; laß mich mein ganzes Ich gegen Jeden wie Staub betrachten. Oeffne mein Herz deiner Lehre, und meine Seele sterbe nach Erfüllung deiner Gebote. Zerstöre den Anschlag derjenigen, die über mich Böses brüten, und vernichte ihren Vorsatz. Vollführe dieses deines Namens, deiner Allmacht, deiner Heiligkeit und deiner Lehre willen; denn dann können deine Frommen dem Drangsale entgehen. Deine Macht errette mich! O, erhöre mich! Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, mein Hort und mein Erlöser! Er, der in jenen Himmelshöhen Eintracht erhält, erhalte uns und ganz Jisrael in Ewigkeit. Amen.

Möge es dir wohlgefallen, o Ewiger! unser und unserer Väter Gott! bald in unseren Tagen den heiligen Tempel zu erbauen, und verleihe uns den Antheil an deiner Verheißung, um dir dort in Ehrfurcht zu dienen, wie in der Vorzeit; auf daß angenehm sei das Opfer Jehuda's und Jeruschalajim's, wie in den frühern Jahren

ערוב תבשילין.

Wenn der zweite Festtag auf Freitag fällt, nimmt man am Vorabende des Festes ein Brod und ein Gericht, und sagt Folgendes:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־מִצְוַת עֵרוּב׃

Gelobt seist Du, Ewiger! unser Gott, Herr der Welt! der Du uns durch deine Gebote geheiligt und uns befohlen hast das Gebot des Erub.

בַּהֲדֵין עֵרוּבָא יְהֵא שָׁרָא לָנָא לְמֵיפָא וּלְבַשְׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַצְלוּיֵי וּלְאַדְלָקָא שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד כָּל־צוּרְכָנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבְּתָא׃ לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת׃

Durch diesen Erub sei es uns erlaubt zu backen, zu kochen, die Speisen warm zu erhalten, zu braten, Lichter anzustecken und überhaupt alles Nöthige von diesem freitagigen Feste auf den Sabbath zu verrichten, sowohl uns als jedem Israeliten, der in diesem Orte wohnt.

קבלת שבת

Wenn der Vorabend des Festes am Freitag ist, wird nach dem Mincha-Gebete dieses gebetet.

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ, נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה, בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי

(Psalm 95.) Auf! laßt uns dem Ewigen jauchzen, frohlocken unserem Hort und Retter! Laßt uns mit Dankgesang vor ihm erscheinen, laßt ihm Saitenspiel erklin-

קבלת שבת

אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ
וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ:
אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ:
בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה
נְבָרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשֵׂנוּ:
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ. וַאֲנַחְנוּ
עַם | מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ.
הַיּוֹם | אִם־בְּקֹלוֹ
תִשְׁמָעוּ: אַל־תַּקְשׁוּ
לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה.
כְּיוֹם | מַסָּה בַּמִּדְבָּר:
אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם.
בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָּעֳלִי:
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט
בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי
לֵבָב הֵם. וְהֵם לֹא־יָדְעוּ
דְרָכָי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי

gen; denn der Ewige ist ein großer Gott, der höchste König aller Mächte. Der Erde Schätze sind in seiner Hand, der Berge Kostbarkeiten sein. Sein ist das Meer, er schuf es; das feste Land ist seiner Hände Werk. Auf, laßt uns anbeten, niederfallen, hinknieen vor dem Ewigen, unsern Schöpfer, denn er ist unser Gott, wir, seiner Weide Volk, die Heerde seiner Leitung, noch heute, wenn man ihm gehorcht. „Verstockt nicht euern Sinn, wie zu Meriba am Tage der Versuchung in der Wüste, da euere Väter mich versuchten, mich prüften, obschon sie meine Thaten sahen. Vierzig Jahre verwarf ich das Geschlecht, denn ich beschloß: Es ist ein irrsinniges Volk, das nie meine Wege erkennen wird; darum schwur ich bei meinem Zorne:

בְּאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־
מְנוּחָתִי׃

Nie gehen sie in meine Ruhe ein."

צ שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ.
שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ׃
שִׁירוּ לַיְיָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ.
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם
יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם
כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא
עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי
כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם
עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו.
עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃
הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת
עַמִּים. הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד
וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ.
שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ

(Psalm 96.) Singet dem Ewigen ein neues Lied, singet dem Ewigen alle Erdbewohner! singet dem Ewigen, preiset seinen Namen! verkündet Tag für Tag sein Heil! zeiget den Heiden seinen Ruhm an; allen Völkerschaften seine Wunder! denn groß ist Gott und hochgepriesen; furchtbar groß über alle Mächte. Wohl, Götzen sind der Heiden Götter alle — der Ewige — er schuf die Himmel, vor ihm ist Majestät und Pracht, Triumph und Pracht in seinem Heiligthume. Bringet dem Herrn, ihr Heidengeschlechter! bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! Bringet dem Herrn seines Namens Ruhm, betretet seinen Vorhof mit Geschenken! betet den Ewigen an in festlichem

קבלת שבת

בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. חִילוּ
מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ: אִמְרוּ
בַגּוֹיִם | יְיָ מָלָךְ. אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט.
יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים:
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־
אֲשֶׁר־בּוֹ. אָז יְרַנְּנוּ כָּל־
עֲצֵי־יָעַר: לִפְנֵיי | כִּי בָא
כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ.
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק,
וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

צ יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ.
יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן
וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו. צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ:
אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט
סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ
בְרָקָיו תֵּבֵל. רָאֲתָה

Schmucke! bebet vor ihm, alle Welt! singet unter Heiden: Der Herr wird regieren! Fest steht die Welt und wanket nie; er richtet Völker gerecht! Die Himmel werden sich freuen, die Erde wird fröhlich sein, das Meer brausen und was es enthält; frohlocken die Flur und alles, was darauf ist, jubeln alle Bäume des Waldes vor dem Herrn, wenn er erscheint — wenn er erscheint den Erdball zu richten; denn richten wird er den Weltkreis nach Recht, die Völker nach seiner Treue.

(Psalm 97.) Der Herr regiert, fröhlich wird das Erdreich, freudenvoll der Inseln Menge sein! Um ihn her ist Gewölk und düsterer Nebel, Recht und Gerechtigkeit ist seines Thrones Veste. Feuer waltet vor ihm her, entzündet um und um die Feinde.

וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים
כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ.
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ
וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָל־עֹבְדֵי
פֶּסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים. הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ
כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה
וַתִּשְׂמַח | צִיּוֹן. וַתָּגֵלְנָה
בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי אַתָּה |
יְיָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ.
מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־
אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ
רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו. מִיַּד רְשָׁעִים
יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק.
וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃
שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ.
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

Seine Blitze erleuchten die Welt, der Erdball sieht es und zittert. Berge zerschmelzen wie Wachs vor dem Herrn, vor dem Herrscher des ganzen Erdreichs. Die Himmel verkünden seine Gerechtigkeit, alle Völker schauen seinen Ruhm. Beschämt sind alle Bilderdiener, die sich ihrer Götzen rühmen; alle Mächte beugen sich vor ihm. Zion hört es und freut sich, die Töchter Jehudas jauchzen ob deinem Strafgerichte, Ewiger! denn Du Herr, Du bist in aller Welt der Höchste, hocherhaben über alle Mächte. Freunde Gottes! hasset das Böse; er schützet das Leben seiner Frommen, rettet sie aus Frevlerhand. Licht geht dem Gerechten auf, Freude treugesinnten Herzen. Freuet euch, Redliche! im Herrn, und huldiget seinem heiligen Namen.

קבלת שבת

צה מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ
שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת
עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ
וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ
יְשׁוּעָתוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ
וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל.
רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ.
אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:
הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ.
פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ
לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל
זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר. הָרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ:
נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף. יַחַד
הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי
בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ.
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק.
וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

(Psalm 98.) Singet dem Herrn ein neues Lied, denn er hat Wunder gethan. Sieg errang ihm seine Rechte, sein heiliger Arm. Der Herr hat seine Hilfe kund gethan, vor Heiden seine Gerechtigkeit offenbart, war seiner Liebe und Treue dem Hause Israel's eingedenk; da sahen unseres Gottes Hilfe die Enden aller Welt. Jauchzet dem Herrn alle Welt! brechet in Jubel aus! lasset Lieder erklingen! lasset dem Ewigen Harfenspiel, Psalter und Lauten-Gesang ertönen. Trompeten und Posaunenschall laßt schmettern vor dem Könige, vor dem Ewigen! es stürme das Meer und was es enthält, die Welt und ihre Bewohner. Ströme schlagen Wellen, Berge jauchzen Wettgesang vor dem Herrn, wenn er erscheint, den Erdball zu richten; denn richten wird er den Weltkreis nach Recht, die Völker nach Billigkeit.

צט יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים,
יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט
הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל,
וְרָם הוּא עַל־כָּל־
הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ
גָּדוֹל וְנוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא:
וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב,
אַתָּה כוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים,
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב
אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ
הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל
בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ, קֹרְאִים
אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם:
בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם, שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו
וְחֹק נָתַן־לָמוֹ: יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עָנִיתָם

(Psalm 99.) Der Herr regiert! Völker erbeben! Er thront auf Cherubim — die Erde wankt. Groß ist der Ewige zu Zion, erhaben über alle Völker; sie huldigen deinem Namen, dir, dem Großen! Furchtbarsten! Heiligsten! sie huldigen dem Reiche des Königs, der Gerechtigkeit liebt. Gesetze hast Du festgestellt, in Jakob Recht und Billigkeit verordnet. Erhebet den Ewigen, unsern Gott! betet an vor seiner Füße Schemel! heilig ist er! unter seinen Dienern war es Moscheh und Aharon, unter den Verkündern seines Namens war es Schemuel, welche anriefen den Herrn, und siehe! er antwortete ihnen; in einer Wolkensäule redete er mit jenen. Seine Verordnung nahmen sie in Acht und das Gesetz, das er ihnen gegeben. Ewiger! unser Gott! Du erhörtest sie, und warst ihretwillen eine vergebende Macht und Rächer der ihnen zugefügten

קבלת שבת

אֵל נִשָּׂא הָיִיתָ לָהֶם.
וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ.
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ
לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים. הָבוּ לַיְיָ
כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ
כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל
יְיָ עַל הַמָּיִם. אֵל הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים׃
קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ. קוֹל יְיָ
בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר
אֲרָזִים. וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־
אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם
כְּמוֹ עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן
כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל־
יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃
קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר. יָחִיל

Schmach. — Erhebt den Ewigen unſern Gott, werft euch nieder vor ſeinem heiligen Berge; denn heilig iſt der Ewige, unſer Herr.

(Pſalm 29.) Pſalm David's. Bringet dem Ewigen, ihr Söhne der Großen, bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! bringet dem Herrn Ruhm ſeines Namens! im feſtlichen Schmucke betet ihn an! Die Stimme des Herrn toſet über Fluthen; die majeſtätiſche Gottheit donnert — der Ewige iſt's — über mächtigen Strömen. Stimme des Herrn gewaltig! Stimme des Herrn erhaben! Stimme des Herrn zerſplittert Cedern; Libanons Cedern zerſplittert der Herr! Er läßt hüpfen ſie wie muthiges Kalb, Libanon und Sirajon wie junge Gazelle. Stimme des Herrn ſprühet flammenden Blitz; Stimme des Herrn erſchüttert die Wüſte; die Wüſte zu Kadeſch erſchüttert der Herr! Stimme des Herrn regt auf

יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ
יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף
יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ
אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל
יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן.
יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַּשָּׁלוֹם:

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת
כַּלָּה פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה:

לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר
אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל
הַמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת
וְלִתְהִלָּה:

לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ
וְנֵלְכָה כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם
נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה
בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה:

לכה

das scheue Gewild, entblättert die Wälder; doch in seinem Heiligthume spricht Alles feierlich: Der Herr, der zur Sündfluthzeit gethront, der Herr, der wird als König ewig thronen; der Herr wird seinem Volke Sieg verleihen, der Herr wird mit des Friedens Segen sein Volk beglücken.

Brech' auf! mein Freund, der Braut entgegen. Laß uns der Ruhe freundlich Angesicht empfangen. Brech, auf! u. s. w.

In einem Ausrufe ließ uns der einige Gott vernehnehmen: Beachtet und gedenket des Ruhetages. Der Ewige, der Einige, dessen Name einig ist! zum Ruhm, zur Herrlichkeit, zum Preis! Brech' auf! u. s. w.

Wohlan! laßt uns dem Ruhetage entgegen gehen! denn er, er ist des Segens Quelle, von Anbeginn dazu geweiht. Der Schöpfuug Schluß war ihres Anfangs Plan. Brech' auf! u. s. w.

קבלת שבת

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר
מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי
מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ
שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא.
וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ
חֶמְלָה: לכה

*) הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי.
לִבְשִׁי בִגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ
עַמִּי. עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית
הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל
נַפְשִׁי גְּאָלָה: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי.
כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי.
עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי.
כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא
תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי
וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ
עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר
עַל תִּלָּה: לכה

Königsheiligthum! o Residenz! erhebe dich, und dringe hervor aus der Zerstörung! zu lange weilest du im Jammerthale. — O! er wende sein Erbarmen dir bald wieder zu. Brech' auf! u. s. w.

Schüttle ab den Staub! auf! kleide dich in Volksherrlichkeit! bald wird durch Isschai's Sohn, den Bethlehemiter, meiner Seele Erlösung nahn. Brech auf! u. s. w.

Ermuntere dich! ermuntere dich! dein Licht bricht an! Wall' auf, mein Licht! erwach'! erwach'! laß Gesang ertönen! Gottes Herrlichkeit zeigt sich über dir! Brech' auf! u. s. w.

Weg die Schande! weg die Schmach! was krümmst du dich, was wimmerst du? Die Gebeugten meines Volkes finden einst wieder Schutz in dir. Auf ihrem Schutte prangt erbaut die Residenz, Brech' auf! u. s. w.

*) Am שבת חזה"מ wird התנערי nicht gesagt.

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ׃
וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ׃
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ׃
כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה׃
לכה

Des Raubes Preis werden deine Räuber, verbannt deine Verderber, dein Gott wird sich deiner freuen, wie sich der Bräutigam erfreut der Braut. Brech' auf! u. s. w.

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי׃
וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי׃ עַל יַד
אִישׁ בֶּן פַּרְצִי וְנִשְׂמְחָה
וְנָגִילָה׃ לכה

Rechts und links breitest du dich aus, im Ewigen wirst du frohlocken; durch jenen Mann aus Perez Stamme werden wir uns freuen und jubeln. Brech' auf! u. s. w.

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת
בַּעְלָהּ׃ גַּם בְּשִׂמְחָה
וּבְצָהֳלָה׃ תּוֹךְ אֱמוּנֵי
עַם סְגֻלָּה׃ בּוֹאִי כַלָּה׃
בּוֹאִי כַלָּה׃ לכה

So gehe denn in Frieden ein, du, des Gatten Krone! erschein' mit Freud' und frohem Jauchzen, in der Mitte deiner Gläubigen, des liebgeweihten Volkes! Willkommen, Braut, willkommen, Braut! Brech' auf! u. s. w.

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת
טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר
וַעֲלֵי־נֵבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי

(Psalm 92.) Psalmlied für den Sabbath. Lieblich, dem Ewigen danken! deinem Namen, Höchster! zu lobsingen; des Morgens deine Güte zu verkünden, und deine Treue, wenn die Nacht beginnt, mit Saitenspiel und Psalter, mit Phantasienklängen auf der Harfe; denn deine Werke, Herr! ergötzen

יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ:
אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא
יָבִין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים
כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי
אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה
מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם
כִּרְאֵם קַרְנִי בַּלּוֹתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן:
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק
כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן
יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ
בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד
יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים
יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי
וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ:

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ
יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז

mich! jubelnd preise ich deine Thaten. Wie groß sind deine Schöpfungen, o Herr! wie unergründlich deine Absichten! Der Beschränkte sieht das nicht ein, der Thor (Kurzsichtige) kann es nicht begreifen: wenn Frevler wie das Gras aufsprossen, wenn alle Uebelthäter blühen — damit sie für ewig untergehen. Du Unendlicher! Du bleibst in Ewigkeit erhaben. Siehe, deine Feinde, Herr! deine Feinde gehen zu Grunde; alle Uebelthäter werden aufgelöst; aber wie das Waldthieres Krone steigt mein Horn empor. Mein Alter glänzt von frischem Oele, mein Auge wird sich weiden an meinen Neidern, mein Ohr vernehmen den Untergang der Bösewichter, die sich wider mich setzten. — Der Fromme wird wie die Palme grünen; er schießt empor wie Libanon's Ceder; gepflanzt in dem Hause des Herrn, grünen sie in den Vorhöfen unseres Gottes. Noch sprossen sie im Alter auf und werden saftvoll und frisch stets bleiben, zu künden, wie gerecht der Ewige sei, daß sich an meinem Schöpfer kein Tadel finde.

(Psalm 93.) Der Herr ist König, geschmückt in Majestät! Geschmückt ist der Ewige, mit Macht gerüstet.

מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקּוֹלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים | מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

Nun steht die Welt fest gegründet und wanket nimmer, unerschütterlich dein Thron von Anbeginn, Du selbst von Ewigkeiten her. — Die Ströme erheben, Ewiger! die Ströme erheben laut ihr Tosen; die Ströme brausen ihre Wellen auf, und mächtiger als des Wassers Tosen sind des Weltmeers brechende Wogen; doch der Mächtigste ist Gott in jener Höhe. Kräftig bewährt dein Zeugniß sich; deinen Tempel, Herr! ziert Heiligkeit immerdar!

מעריב ליל ראשון של סכות

*) יתברך Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

(Der Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

[Die Gem.) Gebenedeiet sei der Ewige, der Hochgepriesene in Ewigkeit!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב

Gepriesen seist Du, Ewiger! unser Gott! Beherrscher der Welt! auf dessen Geheiß

---

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְשִׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל־בְּרָכָה וְתִהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

*) Gebenedeiet, gepriesen, verherrlicht, hochgelobt und erhaben ist der Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt ist er — er ist das erste, er das letzte Wesen, und außer ihm keine Gottheit. Machet Bahn ihm, der durch die Himmel fährt! sein Name ist Ewiger! Frohlocket vor ihm! doch sein Name ist erhaben über alles Lob und Preis. — Gebenedeiet sei der Name seiner verherrlichten Majestät immer und ewig! Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit.

עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף
אֶת־־־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־־־
הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ
כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי
אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי
צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם
תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד:

(Am Samstag wird מערבית nicht gesagt.)

מיוסד ע"ם א"ב ועס כמחנר יוסף הקטן בר שמואל חזק.

Sie, welche mit ihrer Hand viererlei sinnige Pflanzen erfassen, die, mit Schalmei und Saitenspiel dir zu huldigen nahen; die (zur Schmückung des Palmzweigs) Goldfäden binden und flechten — o laß ihre Schaaren wie die Gestirne des Himmels zahlreich werden! Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du die Abende herandämmern lassest.

אוֹחֲזֵי בְיָדָם אַרְבָּעָה
מִינִים. בָּאִים לְסַלְּדָךְ
בְּעֻגָב וּבְמִנִּים. וְגִמּוּנֵי פָז
אוֹגְדִים וּמְזַמְּנִים. דְּגָלֶמּוֹ
יְשִׁים כְּכוֹכְבֵי שַׁחַק
נְמָנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

Eine unendliche Liebe hast Du deinem Volke, dem Hause Jisrael's zugewandt; fromme Lehren, Gebote, Gesetze und

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ אָהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת

חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים | אֹתָנוּ לִמַּדְתָּ.
עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵּנוּ
וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: וְנִשְׂמַח
בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ
יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה:
וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים:

Rechte haſt Du uns ertheilt; darum wollen wir, Ewiger! unſer Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufſtehen, über deine Geſetze nachdenken, und uns deiner frommen Lehren und deiner Gebote unaufhörlich freuen; denn ſie gewähren uns Leben und Unſterblichkeit; über ſie wollen wir Tag und Nacht nachſinnen. O, mögeſt Du deine Liebe uns nie entziehen.

הוֹגֵי דַת מֵרֹאשׁ
נְסוּכָה. וּבָאִים וְלָנִים
שִׁבְעָה בַּסֻּכָּה. זְכוֹת
הַמְצִיאֵם וְגוֹנְנֵם
מִמְּסוּכָה. חֹק אַהֲבָתָם
בְּלִי לְהַשְׁכָּחָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אוֹהֵב עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

Sie, welche ſinnend nachforſchen der in der Vorwelt ſchon zum Geſetze geweihten Lehre, kommen, um ſieben Tage lang in der Laubhütte zu hauſen; o, laß ſie des Glaubens Reinheit erlangen, bewahre ſie ſtets vor des Zweifels verwundendem Dorn, und laß ſie nimmermehr weichen von ihrer feſten Liebe zu dir! Gebenedeiet ſeiſt Du, Ewiger! der Du dein Volk Iiſrael liebſt.

Wer nicht mit מנין betet ſagt: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

Höre, Iiſrael! der Ewige, unſer Gott, iſt ein einiges, ewiges Weſen!

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

Geprieſen ſei der Name ſeiner glorreichen Herrſchaft immer und ewig.

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ:
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

Du sollst den Ewigen, deinen Gott, lieben, von ganzem Herzen, ganzer Seele nd ganzer Kraft. Die Worte, ie ich dir jetzt befehle, sollen ir stets im Herzen bleiben. ›u sollst sie deinen Kindern nschärfen und immer davon sprechen, wenn du zu Hause sitzest, oder auf Reisen bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest. Binde sie zum Zeichen an deine Hand, trage sie als Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen, und schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:

Werdet ihr also meinen eboten gehorchen, die ich uch jetzt gebe, den Ewigen, euern Gott von ganzem Herzen und mit ganzer Seele zu lieben, und ihm zu dienen, so will ich euerem Lande Regen geben zur rechten Zeit, Frühregen und Spätregen,

damit du dein Getreide, deinen Most und dein Oel einsammeln kannst. Ich will für dein Vieh Gras wachsen lassen auf deinem Felde; auch du sollst zu essen haben in Ueberfluß. Hütet euch daher, daß euer Herz nicht verführt werde, daß ihr etwa abweicht, und andern Göttern dienet und sie anbetet. Der Zorn des Ewigen würde über euch entbrennen, er würde den Himmel verschließen, daß kein Regen komme, die Erde würde ihr Gewächs nicht hervorbringen, und ihr würdet gar bald zu Grund gehen, fern von dem vortrefflichen Lande das euch der Ewige geben will. Legt also diese Worte in euer Herz und in euer Gemüth; bindet sie zum Zeichen auf euere Hand und traget sie als Vorderhauptbinde zwischen euern Augen. Lehrt sie euern Söhnen, um

וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם
בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה
בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃
וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה
עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ

לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־
כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף

beständig davon zu sprechen, wenn du zu Hause sitzest oder auf der Reise bist, wenn du dich niederlegst, und wenn du aufstehst. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore; damit ihr und euere Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige euern Eltern zugeschworen, es ihnen zu geben, lange Jahre bleiben möget, so lange als der Himmel über der Erde sein wird.

Der Ewige sprach zu Moscheh, wie folgt: Rede mit den Kindern Jisrael's, und sage ihnen, sie und auch ihre Nachkommen sollen an die Enden ihrer Kleider Schaufäden machen, und an diese Schaufäden eine Schnur von himmelblauer Wolle befestigen. Diese sollen darum bei

פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם
עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ
הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים.
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.

euch Schaufäden heißen, damit, wenn ihr sie sehet, ihr euch aller Gebote Gottes erinnert, und sie auch befolgt, nicht aber euerem Herzen und euern Augen nachfolgt, die euch auf Abwege führen. Ihr werdet dadurch meiner Gebote eingedenk sein, und sie ausüben, damit ihr euerem Gotte heilig seid. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch aus Mizrajim geführt habe, euer Gott zu sein, ich, der Ewige, euer Gott.

Wahr und zuverlässig ist dies alles, und hat sich uns bewährt, daß er, der Ewige, unser Schutzherr sei, und außer ihm keiner; und daß wir Israel sein Volk sind. Er ist es, der uns aus der Gewalt jener Könige befreuet; Er, unser König ist's, der uns von dem Drucke jener Tyrannen erlöst hat. Er, der Allmächtige ist's, der unsere Beleidiger bestraft, der den Feinden unseres Lebens ihr Betragen vergelten, der große, unerforschliche Dinge voll-

führt, und zahllose Wunder gewirkt hat. Er ist es, der unsere Seele der Unsterblichkeit weiht, und unsern Fuß nicht ausgleiten läßt. Er ist es, der uns die stolze Höhe der Feinde niederdrücken ließ, und unser Glückshorn über alle unserer Widersacher erhob; der für uns Wunderzeichen und Rache an Pharao ausgeübt, Zeichen und Wunder im Lande der Kinder Cham's; der in seinem Strafgerichte alle Erstgebornen Mizrajim's erschlagen, und aus ihrer Mitte sein Volk Jisrael zur unbeschränkten Freiheit herausgeführt, der seine Kinder durch das getheilte Schilfmeer ziehen ließ, und ihre Verfolger und Feinde in die Tiefe versenkte. Als nun seine Kinder da seine Allgewalt sahen, lobten und dankten sie seinem Namen, und huldigten seiner Herrschaft mit freudigem Willen. Moscheh und die Kinder Jisrael's stimmten dir mit hoher Freude einen Wechselgesang an.

וְהַמְשֻׁלָּם גְּמוּל ׀ לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׂנְאֵינוּ הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ׀ לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

Sie, welche sich mit jenen sinnreichen Pflanzen versehen, mögen der Freuden Fülle erreichen

טוֹעֲנֵי נִטְעֵי צֶמַח֑וֹת.
יַשִּׂיגוּ שֹׂבַע שְׂמָח֑וֹת.

am Laubhüttenfeste.

בְּחַג הַסֻּכּוֹת.

כַּסֵּם בְּצֵל יְמִינֶךָ. לְמַעַן
זְכוּת מַאֲמִינֶךָ. נְתַץ מַשְׁכוּת:

מְחַנְנִים בְּלֵב בָּשָׂר.
נַהֲלֵם כְּיָחִיד נִתְבַּשָּׂר.
בַּעֲצֵי הַסְּבָכוֹת.

סֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל. עָבוּר
תָּם הַמְפַצֵּל. חָנָה בַּסְּכוֹת:

פְּלֵטִים בְּצִלְּךָ תַּסְתִּירֵם
צְנִיף יֶשַׁע תַּכְתִּירֵם.
מְגֵשֶׁק לְסַכַּת:

קָדוֹשׁ בְּרִית תַּגְבִּיר.
רוּחַ טוּמְאָה תַּעֲבִיר.
פְּרָעוֹת וּסְכָכוֹת:

שְׁאֵרִיתָם מְהֵרָה תְקַבֵּץ
שַׁאֲנָן בִּנְאוֹתָם לְהַרְבִּיץ.
יוֹשְׁבֵי בַּסְּכוֹת:

חֲנֵן תָּחֹן חוֹגְגֵי שִׁבְעָה.
תּוֹפְשֵׁי מִגָּדִים אַרְבָּעָה.
וְשַׁוְעָתָם סָכוֹת:

יִשְׁעִי אֵל סְכוֹת שַׁוְעַת

O schirme sie in deiner Rechte Schatten, um der Tugendreinheit deines Gläubigen willen,
des Götzenzerstörers.
Sie, welche dich anbeten mit aufrichtigem Gefühle, leite also wie jenen einzigen Sohn,
dessen Lösung sich kund gab im dicken Gesträuche.
Die Laubhütte gewähre heilsamen Schatten, um des frommen Stäbeschälers willen,
der in Hütten gewohnt.
O birg unter deinem Schutze seiner Nachkommen Reste, schmücke sie mit der Krone des Heils,
welche sie schirme vor jeder drohenden Waffe.
O Heiligster! schürze fester deinen geschlossenen Bund, verscheuche den unreinen Geist des kühnen Uebermuths und der Verwirrung.
Vereine schnell wieder ihren Ueberrest, laß sie friedlich in ihre Heimat nieder,
sie, die jetzt in Hütten wohnen.
Schenke deine Huld denen; die diese sieben Tage festlich feiern und sich mit den vier sinnigen Pflanzen versehen — o, erhöre ihr inbrünstig Flehen!
Ja, Allmächtiger! Du mein

עַמֶּךָ. וּרְעֵם וְעַנְּגֵם בְּטוּב
טַעֲמֶךָ. סַגְּבֵם כְּהִכָּנַעְתָּ
זֵדִים בְּזַעֲמֶךָ. פְּאֵר וָזֵמֶר
נָתְנוּ לְהַנְעִימֶךָ. בְּגִילָה
בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה־־־פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ
בָנֶיךָ. בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

הַלֵּל גּוֹמְרִים כָּל שְׁמוֹנָה,
קְרָאֵי פָּרָשַׁת קָרְבָּנוֹת
בְּזוֹמַנָּה. טְעֵם וְהוֹשִׁיבֵם
בְּאֶרֶץ שֶׁמַּנָּה. נָצַח צוּר
יְשַׁעֲנוּ לְהֶאֱמַנָּה. וְהַצוּר
יְשַׁעֲנוּ פְּצוֹ פֶּה וְאָמְרוּ:

יְיָ | יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב
וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ שׁוֹרְרוּ

Heil! vernimm deines Volkes Gebet; leite und erheitere es mit deinem wohlthätigen Willen; erhebe es so hoch, so tief Du gestürzt in deinem Zorn jene übermüthigen Frevler, als es zu deiner Huldigung Lob und Gesang dir dargebracht; in Lust, im Jubel und im Hochentzücken, riefen alle:

„Wer unter den Mächten, Ewiger! gleicht dir? — Wer ist so in Heiligkeit verherrlicht, wie Du? — Du, Gepriesener! Furchtbarer! Wundererzeuger!“ Deine Herrschaft sahen deine Kinder, als Du das Meer vor Moscheh gespalten.

Den feierlichen Lobgesang lassen sie durch acht Tage vollständig ertönen! die Vorschrift der festlichen Opfer wird zur bestimmten Zeit gelesen. O! pflanze sie — setze sie wieder ein im gelobten Lande, und laß, unendlicher Schöpfer! unser Heil in Wirklichkeit begründen. Ja, er ist unser Hort und Heil! so brachen sie aus und riefen:

„Der Ewige wird immer und ewig regieren!“

Anderswo heißt es: Der Ewige hat Jakob befreiet, und ihn erlöst von übermächtiger Hand.

In verklärter Herrlichkeit lobsingen sie in seinem Hei-

בְּמִקְדָּשׁוֹ. רוֹחֲשִׁים שִׁיר
וְשֶׁבַח לְחַדְּשׁוֹ. שָׁלוֹם
תְּשִׁפַּת לָהֶם לְהַגְדִּישׁוֹ.
מַלְכֵּנוּ צוּר יִשְׂרָאֵל
וְקַדּוֹשׁוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ׃

ligthume; sie sind begeistert von Gesang und Preis, das Fest neu zu begrüßen — o überströme sie mit der Wohlfahrt Ueberfluß, Du, unser König! Israel's Fels und Heiligster! Gebenedeiet seist Du, Ewiger! König! Israel's! Fels und sein Erlöser!

Am Samstag, wo מערבית nicht gesagt wird, endet man mit

(בָּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:)

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם.
וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ
עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ
בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן
בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב
דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר
שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ
וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ
וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת
שְׁלוֹמֶךָ:

Laß, Ewiger! unser Herr! im Frieden uns niederlegen, und im Wohlsein wieder erwachen; breite über uns das Zelt deines Friedens aus, und vervollkommne uns durch eine von dir verliehene heilsame Einsicht, und hilf uns deines Namens willen; schütze uns und entferne von uns Feinde, Pest, Verheerung, Hunger und Trübsal, und verscheuche den bösen Verführer von allen Seiten, und birg uns unter dem Schatten deiner Flügel; denn Du, Allmächtiger! bist unser Schutz und unser Retter, ja, Du, Allmächtiger! bist ein huldreicher und erbarmungsvoller König! o bewache unsern Wandel für das Leben und für den Frieden, von nun an bis in Ewigkeit. O breite das Zelt deines Friedens über uns!

וְתִיקַ חַדֵּשׁ מְכוֹן אֶלֶמֶךָ.
אַמֵּץ אֲהוּבִים כּוֹנַנְתָּ
בְּצַלְמֶךָ. לְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ
שִׁמְךָ בָּעוֹלָמֶךָ. תֵּן
עָלֵינוּ בִּבְרִית שְׁלוֹמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ
סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־
כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־
יְרוּשָׁלָיִם:

Allmächtiger! gründe neu deine feste Burg; stärke die Lieblinge, die Du nach deiner Form gebildet, daß in deinem Weltall dein Name gebenedeiet und geheiligt werde! und beschirme uns durch den Bund deines Friedens. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du das Zelt deines Friedens ausbreitest über uns, über dein ganzes Volk Jisrael und über Jeruschalajim.

Am Sabbath wird auch dieses gesagt:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעוֹלָם.
כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

Die Kinder Jisrael sollen den Sabbath beobachten, daß sie nämlich den Sabbath bei allen ihren Nachkommen feiern, als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Jisrael's soll der Sabbath sein ein Zeichen auf ewig; denn in sechs Tagen hat der Ewige den Himmel und die Erde geschaffen, am siebenten Tage aber hat er geruht und gefeiert.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי
יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

Moscheh machte den Kindern Jisrael's die Feste des Ewigen bekannt.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר : מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ.
וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל־־־־־־־־־הַלְּשׁוֹנוֹת.
וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים
וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־־־־יוֹם) חַג
הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן
שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד

Du haſt uns aus allen Heidenvölkern erkoren, Du liebteſt uns, und fandeſt Wohlgefallen an uns, und erhobeſt uns über alle Völkerſchaften; denn Du heiligteſt uns durch deine Gebote, näherteſt uns, o König! deinem Dienſte, und nannteſt uns nach deinem großen und heiligen Namen.

Du gabſt uns, Ewiger, unſer Gott! in Liebe (Sabbath-Tage zur Ruhe), Feiertage zur Freude, Feierlichkeiten und Feſte zur Wonne, ſo wie (dieſen Sabbath und) dieſes Laubhüttenfeſt, die Zeit unſerer Freude (mit Liebe) zur heiligen Verkündigung, zum Andenken an den Auszug aus Mizrajim.

Unſer Gott und Gott unſerer Väter! laß aufſteigen und anlangen, auserſehen und wohlgefällig, erhört und der

וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ.
וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ.
לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג
הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה.
וּפָקְדֵנוּ בּוֹ. לִבְרָכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים:
וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן
וְרַחוּם | אָתָּה:

Erinnerung würdig sein vor dir, das Andenken und die Fürsorge für uns; das Andenken unserer Urväter, das Andenken des Gesalbten, Sohn David's, deines Knechtes, das Andenken Jeruschalajim's deiner heiligen Stadt, und das Andenken deines ganzen Volkes, des Hauses Jisrael; daß es Befreiung, Heil, Gunst, Gnade, Barmherzigkeit, Leben und Frieden erwirke an diesem Laubhüttenfeste. O Ewiger, unser Gott! gedenke unser zum Besten, erinnere dich unser zum Segen, und verleihe uns Lebensglück. Durch die Verheißung des Heils und der Erbarmung, schone und begnadige uns, und nimm dich unserer liebreich an. O, stehe uns bei, denn zu dir schauen unsere Blicke auf; Du bist ein allmächtiger König, huldreich und erbarmungsvoll.

וַהֲשִׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ

Laß uns empfangen, o Ewiger, unser Gott! den Segen deiner bestimmten Feste

לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה
וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִּמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת.
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
(בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי
קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
(הַשַּׁבָּת וְ)יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, so wie Du deinen Willen uns zum Segen verheißen hast. (Am Sabbath: Unser und unserer Väter Gott! zeige Wohlgefallen an unserem Ruhetage.) Heilige uns durch deine Gebote, und verleihe uns die in deiner Lehre verheißene Bestimmung, erquicke uns durch deine Allgüte, erfreue uns durch dein Heil, und reinige unser Herz, dich in Wahreit anzubeten. Laß uns, Ewiger, unser Gott! (mit Liebe und Wohlwollen), mit Freude und Wonne (den Sabbath und) deine heiligen Feste zu Theil werden, daß Israel, die deinen Namen heiligen, sich deiner erfreuen; gepriesen seist Du, Ewiger! der Du heiligest (den Sabbath,) Israel und die bestimmten Feste.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיך שבכל־יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל־כלם יתברך וירומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את־שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על־ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את־עמך ישראל בכל־עת ובכל־שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל־החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך

יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: קדיש תתקבל

Am Sabbath wird dieſes vor קדיש gebetet.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

Nun waren vollendet die Himmel und die Erde, und ihr ganzes Heer. Als der Herr am ſiebenten Tage ſein Werk vollendet hatte, da feierte er am ſiebenten Tage von ſeinem Schöpfungswerke, welches er hervorgebracht. Der Herr ſegnete den ſiebenten Tag und heiligte ihn; denn an denſelben ruhete er von allen ſeinen Werken, die der Herr erſchaffen hatte, fortzuwirken.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי

(Der Vorb.) Gebenedeiet ſeiſt Du, Ewiger! unſer und unſerer Väter Gott! Gott Ab-

raham's, Gott Jizchak's und Gott Jakob's! großer, mächtiger und furchtbarer Gott! höchstes Wesen! Schöpfer des Himmels und der Erde.

אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

(Die Gemeinde.) Schild der Väter durch seine Verheißung, Erwecker der Todten durch seine Zusage, heiliger Allmächtiger! dem keiner gleich ist. Er hat seinem Volke an seinem geheiligten Sabbath Ruhe anbefohlen; denn wohlwollend wollte er ihnen Erholung schenken. — Laßt uns ihn in Ehrfurcht, in heiligem Schauer anbeten, laßt uns täglich ohne Unterlaß ihn loben nach dem Wesentlichen der angeführten Lobpreisungen; ihn, den Gott des Ruhmes, den Herrn des Friedens, der den Sabbath geheiliget, den siebenten Tag gesegnet, und heilige Ruhe dem Volke geschenket, das sich in Seligkeit labet, zum Andenken der ersten Schöpfung.

קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לָהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעִין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

(Der Vorb.) Unser und unserer Väter Gott! zeige Wohlwollen an unserer Feier, heilige uns durch dein Gesetz, und verleihe uns die in deiner Lehre bestimmte Verheißung, erquicke uns durch deine Güte, und erfreue uns durch dein Heil und reinige unsere Herzen, daß wir dich in Wahrheit anbeten. Laß uns, Ewiger! unser Gott! deinen heiligen Ruhetag in Liebe und Wohlwollen genießen, daß ihn feiern Israel, die deinen Namen heiligen. Gebenedeiet seist Du, Gott! der Du den Sabbath heiligest.

וחן
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בָהּ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת: קדיש תתקבל וצ״ל בכמה מדליקין

קידוש

Gebenedeiet seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt! der Du geschaffen hast des Weines Frucht!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי
הַגָּפֶן:

Gebenedeiet seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! der Du uns aus allen

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר

בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתִתֶּן־לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת
לִמְנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן.
אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)
חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן
שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם: כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ
וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־
הָעַמִּים (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי
קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן
הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יי מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים:

Heidenvölkern erkoren hast, und uns über alle Völkerschaften erhobest; denn Du heiligtest uns durch deine Gebote, und gabst uns, Ewiger, unser Gott! in Liebe (Sabbath-Tage zur Ruhe) Feiertage zur Freude, Feierlichkeiten und Feste zur Wonne, so wie (diesen Sabbath und) dieses Laubhüttenfest, die Zeit unserer Freude (mit Liebe) zur heiligen Verkündigung, zum Andenken an den Auszug aus Mizrajim; denn uns erwähltest Du und uns heiligtest Du aus allen Völkerschaften, als Du uns (den Sabbath und) deine heiligen Feste zu Theil werden ließest (mit Liebe und Wohlwollen) mit Freude und Wonne. Gepriesen seist Du, Ewiger! der Du heiligest (den Sabbath), Jisrael und die bestimmten Feste.

כשמקדשין בשבת מוסיפין כאן לישב בסכה.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לָשֶׁבֶת בַּסֻּכָּה:

ערבית ליל א דסכות

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

Gebenedeiet seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns erleben ließ und uns erhalten hat, daß wir gelangten an diese Zeit.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם׃ וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד׃ אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

Uns liegt es ob, den Herrn des Weltalls zu preisen, den Hervorbringer der Schöpfung zu verherrlichen, daß er uns nicht den Heidenvölkern einverleibt und uns nicht den niedrigen Kasten gleichgestellt hat; daß er uns nicht mit ihnen gleiche Bestimmungen gegeben, und uns ein besseres Ziel als jener Menge gesetzt; denn wir knieen hin, werfen uns nieder und beten an den König aller Könige, den hochgelobten Heiligsten, der die Himmel ausgespannt und die Erde gegründet. Der Thron seiner Herrlichkeit ist oben im Himmel, die Residenz seiner Allmacht in unermeßlichen Höhen. Er allein ist unser Gott, sonst keiner. Wahrlich! unser Weltherrscher ist er — sonst Niemand. So heißt es auch in seiner heiligen Lehre: Erkennet also, und nehmet wohl zu Herzen, daß der Ewige, er allein, die Allmacht sei oben im Himmel und unten auf Erden — keiner sonst.

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וְיַקַּבְּלוּ כֻלָּם/אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם | מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד | תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום. אדון עולם.

Darum hoffen wir auf dich, Ewiger, unser Gott! bald die Herrlichkeit deiner Allmacht zu schauen, daß die Greuel von der Erde verbannt, und die Götzen ausgerottet werden, daß die Welt vervollkommnet werde durch das Reich des Allmächtigen, alle Kinder des Fleisches deinen Namen anrufen, und alle Frevler der Erde sich zu dir wenden. Mögen alle Weltbewohner erkennen und einsehen, daß zu dir allein jedes Knie sich beugen, jede Zunge schwören müsse. Vor dir, Ewiger, unser Gott! werden sie dann hinknieen, niederfallen, die Hoheit deines Namens verherrlichen, vereint das Joch deiner Herrschaft freudig aufnehmen und du wirst nun für ewige Zeiten ihr Herrscher sein; denn dein ist das Reich, für Ewigkeit wirst du in Herrlichkeit regieren; so wie es deine heilige Lehre ausdrückt: Der Ewige wird immer und ewig regieren. Ferner heißt es: Einst wird der Ewige als König der ganzen Erde anerkannt, da wird der Ewige einig und sein Name einig werden.

שחרית

שיר תהלה

ש כי מנוחם ויפד וכי מנוחת ויפד וכי מנוחת נדלת וכן בסוגר, וכתוכו רלוף יג ספקריס.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי
וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין
עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד
וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם
וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ:
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ
גּוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו
קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל
דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא.
רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית
לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אָדוֹן
עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֶה
גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שָׁפַע
נְבוּאָתוֹ נָתַנּוּ אֶל־אַנְשֵׁי
סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא
קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה
עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת

Lobgesang,

in welchem die 18 Glaubensartikel enthalten sind.

1. Verherrlicht sei der lebendige Gott und gepriesen; ein Wesen ist er, dessen Dasein die Zeit nicht beschränkt.

2. Einig ist er — und keine Einheit ist seiner vergleichbar; unsichtbar ist er — und sein einiges Wesen unendlich.

3. Nicht Körperform hat er, und ist auch nicht Körper; nichts kann seiner Heiligkeit gleichgestellt werden.

4. Urheber ist er von allen Dingen der Schöpfung; Urwesen ist er, von keinem Anfange begrenzt.

5. Herr des Weltalls ist er, und allen Geschöpfen lehrt seine Größ' er, und seine Herrschaft erkennen.

6. Aber verliehen hat er Ausströmung prophetischen Geistes den Männern seiner Wahl, sie, seines Ruhmes Verkünder!

7. Doch, gleich Moscheh erstand in Jisrael nie ein Prophet, der also geschauet, enthüllet den Anblick der Gottheit.

תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת
נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד
נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא
יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר
דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵנוּ.
מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר
בְּקַדְמוּתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ
חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. יִתֵּן
לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ.
לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ
יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה
אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ
עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ
בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא.
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל.
אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל.

8. Seinem Volke ertheilte der Allmächt'ge Lehre der Wahrheit durch diesen Propheten i h n, seines Hauses Vertrauten.

9. Nie verändert der Herr in Ewigkeit, niemals vertauscht er dieses Gesetz mit irgend anderer Satzung.

10. Er durchblickt und weiß unsere heimlichste Regung, schauet vor dem Beginn die Ereignisse alle.

11. Der dem Frommen vergilt nach seinem verdienstlichen Streben, Böses dem Bösen ertheilt, wie es sein Frevel erheischt.

12. Er wird, naht der Tag einst heran, den Erlöser uns senden, zu befreien alsdann, die des Heils Erfüllung erharret.

13. Und dann die Todten erwecken mit seiner unendlichen Huld. In Ewigkeit sei er, sein ruhmvoller Name gepriesen!

Der Herr des Weltalls thronte schon, bevor er irgend ein Geschöpf in's Dasein rief; doch als durch seinen Willen die Schöpfung ward, da wurde sein Name als Regent bekannt. Und wenn dieses All auch in

לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא
הָיָה וְהוּא הֹוֶה, וְהוּא
יִהְיֶה בִּתְפִאָרָה: וְהוּא
אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי, לְהַמְשִׁיל
לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי
רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית,
וְלוֹ הָעוֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי,
וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי,
מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי, בְּעֵת
אִישַׁן וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי
גְּוִיָּתִי, יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

Nichts zerfällt, das Reich des Furchtbaren allein wird dennoch fortbestehen; denn er war, er ist, und er wird sein immer in Herrlichkeit. Er ist einzig, dem kein Anderer gleicht oder nahe kommt. Ohne Anfang ist er und ohne Ende. — Sein ist die Macht und die Herrschaft. Dieser ist mein Gott, mein ewig lebender Erlöser. Er ist der Fels in meinem Leiden zur Zeit der Noth. Er ist mein Panier und meine Zuflucht, er der Kelch meines Schicksals, wenn ich ihn anrufe. Seiner Hand übergebe ich meinen Geist, wenn ich schlafe und wenn ich erwache, und mit meinem Geiste auch meine Hülle. Gott steht mir bei, ich fürchte nichts.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל נְטִילַת יָדָיִם:

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Gott, Beherrscher der Welt! der du uns durch deine Gesetze geheiliget, und uns das Händewaschen geboten hast.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Gott, Weltbeherrscher! der du den Menschen mit

אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה
וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים
חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי
וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ
שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם
אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אֵי
אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמֹד
לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת׃

Weisheit gebildet, und ihm manche Höhlungen anerschaffen hast. Es ist offenbar und vor dem Throne deiner Majestät bekannt, daß, wenn eine dieser Höhlungen sich weit öffnen, oder eine dieser Oeffnungen sich zuschließen würde, man sich unmöglich erhalten, ja nimmermehr bestehen könnte vor dir. Gebenedeiet seist du, Ewiger, Heilspender allen Geschöpfen, der du wunderbar fortwirkest!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du uns durch deine Gebote geheiliget, und uns geboten hast, uns mit der Lehre der Religion zu beschäftigen.

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ
וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי

Laß doch, o Ewiger, unser Gott! den Inhalt deiner Lehre unserem Munde und dem Munde deines Volkes, des Hauses Israel, angenehm sein, damit wir, unsere Nachkommen deines Volkes, des Hauses Israel, alle deinen Namen erkennen, und deine

שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד
תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן
לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר
יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:
יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם
לְךָ שָׁלוֹם: אֵלּוּ דְבָרִים
שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה
וְהַבִּכּוּרִים וְהָרָאָיוֹן
וּגְמִילוּת חֲסָדִים
וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ
דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל
פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה
וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם
הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב

Lehre üben. Gelobt seist du, Gott! der du deinem Volke Israel das Gesetz begreifen lehrest.

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Gott, Beherrscher der Welt! der du uns aus allen Heidenvölkern erkoren und uns dein Gesetz gegeben hast. Gelobt seist du, Ewiger, du Geber des Gesetzes!

Der Ewige segne dich und behüte dich. Der Ewige lasse sein Antlitz dir leuchten, und sei dir gnädig. Der Ewige wende sein Antlitz dir zu, und gebe dir Glückseligkeit. — Folgende Gegenstände hat das Gesetz durch kein Maß beschränkt: Den Ackerwinkel, die Erstlinge, die Erscheinung, die Mildthätigkeit und das Forschen im Gesetze. — Nachstehende Handlungen gewähren dem Menschen einen Genuß schon in dieser Welt, und sind ein bleibendes Gut für das zukünftige Leben. Sie heißen: Verehrung gegen

וְאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים
וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שַׁחֲרִית וְעַרְבִית
וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר
חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה
וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן
תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם
בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ
וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד
כֻּלָּם׃

Eltern, Ausübung der Mildthätigkeit, fleißiges Besuchen der Religionshäuser, Gastfreiheit, Versorgung der Kranken, Ausstattung der Bräute, Begleitung der Leichen, Andacht im Gebete, Friedenstiftung zwischen entzweiten Freunden; doch fleißiges Forschen im Gesetze hält allen diesen Handlungen das Gleichgewicht.

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ
בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה
בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ
אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה
מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה
עָתִיד לִטְלָהּ מִמֶּנִּי
וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד
לָבֹא׃ כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה
בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי

Die Seele, die du, mein Gott! mir gegeben, ist rein; du hast sie erschaffen, du sie gebildet, du sie mir eingehaucht, und du bewahrest sie in mir — und du wirst sie mir einst nehmen, um sie mir in der verheißenen Zukunft zurück zu geben. So lange die Seele in mir waltet, preise ich dich, o Ewiger, du mein

אֱלֹהֵי רִבּוֹן כָּל־ und meiner Väter Gott,
הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־ Meister aller Werke, Urheber
הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ aller Seelen! Gelobt seist du,
הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת Ewiger! der du einst verweste
לִפְגָרִים | מֵתִים׃ Körper wieder beseelst.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ Gepriesen seist du, Ewiger,
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן unser Herr, Beherrscher der
לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין Welt! der dem Hahne die
בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה׃ Einsicht gegeben, Tag und
Nacht zu unterscheiden.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ Gepriesen seist du, Ewiger,
מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי unser Herr, Beherrscher der
גּוֹי׃ Welt! der du mich nicht einen
Heiden werden ließest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ Gepriesen seist du, Ewiger,
מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי unser Herr, Beherrscher der
עֶבֶד׃ Welt! der du mich nicht einen
Sklaven werden ließest.

Mannspersonen beten dieses:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ Gepriesen seist du, Ewiger
מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי unser Herr, Beherrscher der
אִשָּׁה׃ Welt! der du mich ein Weib
nicht werden ließest.

Anstatt vorhergehenden Segensspruches sagen Frauenzimmer diesen:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם Gepriesen u. s. w. der du mich
שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ׃ nach deinem Wohlgefallen werden
ließest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du den Blinden die Augen öffnest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם | מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du die Nackten kleidest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם | מַתִּיר אֲסוּרִים׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du die Gefangenen befreiest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du die Gebeugten aufrichtest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du die Erde neben den Wassern ausdehntest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du für alle meine Bedürfnisse sorgest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du die Schritte des Mannes förderst.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du Israel mit Stärke umgürtest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם | עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du Israel mit Herrlichkeit schmückest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du den Müden mit Kraft begibst.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Herr, Beherrscher der Welt! der du den Schlaf von meinen Augen, und den Schlummer von meinen Augenlidern wegführest.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי

O möge es dein Wille sein, Ewiger, unser und unserer Väter Gott! uns Fertigkeit in deiner Lehre und Anhänglichkeit an deine Gebote zu verleihen. Führe uns nicht in die Gewalt der Sünde, des Verbrechens und des Lasters, der Versuchung und der Schande. Laß uns

בְּזָיוֹן וְאַל תַּשְׁלֵט בָּנוּ
יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ
מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר | רָע
וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב
וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף
אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד
לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־
יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ
וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים
טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־
יוֹם | מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת
פָּנִים. מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר
רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע

nicht der Leidenschaft unterliegen, und halte uns von bösen Menschen und schlechter Gesellschaft fern! laß uns vielmehr edlen Trieben und tugendhaften Handlungen nachstreben, und beuge unsern Sinn, daß er sich dir unterwerfe. O, laß uns heute und immer Gunst, Liebe und Erbarmen finden in deinen Augen und in den Augen Aller, und verfahre mit uns nach deiner wohlwollenden Gnade. Gelobt seist du, Ewiger: der du deinem Volke Israel wohlwollende Gnade erzeigest.

O, möge es dein Wille sein, Ewiger, mein und meiner Väter Gott! uns heute und alle Tage zu bewahren vor Unverschämten und Unverschämtheit, vor bösen Menschen und schlechter Gesell-

רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית
מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין
קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶּן־
בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶּן־
בְּרִית׃

schaft vor einem bösen Nachbar, vor bösen Zufällen und vor vernichtender Verführung, vor strengem Gerichte und strengem Gegner, er sei unser Bundesgenosse oder nicht.

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא
שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה
עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת
בְּלִבּוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר׃

Immer sei der Mensch gottesfürchtig in seinem Innern, bekenne die Wahrheit, und rede sie vom Herzen, und gewöhne sich früh Morgens Folgendes zu beten:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים
לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה
חַסְדֵּינוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ
מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֲנוּ
מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹּאמַר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־
הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ

Herr aller Welten! nicht ob unserer Tugend legen wir unsere Bitte dir vor, sondern auf deine unendliche Barmherzigkeit vertrauend. Was sind wir? was unser Leben? was unsere Frömmigkeit? was unsere Tugend? was unser zeitliches Glück? was unsere Kraft? was unsere Stärke? was können wir, o Ewiger, unserer Väter Gott! dir vorbringen? Sind nicht alle Helden vor dir ein Nichts?

וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ
וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע
וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל
כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ
וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל |
לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם |
מִן הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי
הַכֹּל הָבֶל׃

alle Männer des Ruhmes, als wären sie nie gewesen? alle Weisen unwissend? alle Denker verstandlos? denn die größte ihrer Thaten ist Tand, und ihre Lebenszeit vor dir ein Hauch, und der Vorzug des Menschen vor dem Thiere ist dahin — denn hienieden ist alles eitel.

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי
בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם
אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ
בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְזֶרַע יִצְחָק
יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב
הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ
בְּכוֹרֶךָ. שֶׁמְּאַהֲבָתְךָ
שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ
וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ
בּוֹ קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל וְיֵשׁוּרוּן׃
לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים

Dennoch sind wir dein Volk, Genossen deines Bundes, Söhne deines Lieblings Abraham, dem du die schönste Verheißung auf dem Berge Moria gabst, Nachkömmlinge seines Einzigen, Izchak's, der schon als Opfer gebunden auf dem Altare lag, die Gemeinde Jakob's deines erstgebornen Sohnes, dem du aus Liebe, welche du zu ihm hegtest, und aus Freude, welche er dir gewährte, den Namen Jisrael und Jeschurun gabst.

Daher sind wir verpflich-

tet, dir zu danken, dich zu loben und dich zu verherrlichen, dich zu preisen und zu heiligen, und deinem Namen Lob und Dank zu bringen. Heil uns! wie herrlich ist unsere Bestimmung! wie lieblich unser Loos! wie schön unser Erbe! Heil uns, die wir am frühen Morgen und am späten Abend—zweimal des Tages—verkünden:

לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ
וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ
וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה
לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה־
טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים
גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־־־־יָּפָה
יְרוּשָׁתֵנוּ. אַ שְׁ רֵ י נ וּ
שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים
וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר
וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־
יוֹם.

Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ | אֶחָד:

Gelobt sei der Name seiner glorreichen Herrschaft immer und ewig.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Du warst dasselbe, bevor die Welt erschaffen wurde, und bist dasselbe nach ihrer Schöpfung; du bist es in der Gegenwart, und wirst es sein in der Zukunft. Heilige deinen Namen ob denen, welche deinen Namen als heilig ver-

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא
נִבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה
הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם.
אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה
וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא
קַדֵּשׁ אֶת־־שִׁמְךָ עַל־־

מַקְדִּישֵׁי שִׁמְךָ וְקַדֵּשׁ
אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ
וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים
וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־
שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

Künden, und heilige deinen Namen in deinem Weltall, und durch deinen heilsamen Beistand erhebe und erhöhe unser Ansehen. — Gepriesen seist du, Unendlicher! der du deinen Namen öffentlich heiligest.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. וּבִשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים.
אֱמֶת אַתָּה רִאשׁוֹן
וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים.
קַבֵּץ קְוֵיךָ מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יֵכִירוּ
וְיֵדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם.
כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכָל מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ.
אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר

Du, Unendlicher! bist unser Gott im Himmel und auf Erden und in den höchsten Himmelssphären. Wahrlich, du bist das erste und letzte Wesen, und außer dir ist keine Gottheit. O vereine, die deiner harren, aus allen Enden der Erde, damit alle Weltbewohner einsehen und erkennen, daß nur du allein der Herr aller Reiche der Erde bist; du hast den Himmel, die Erde, das Meer und all' ihren Inhalt erschaffen; und wer unter allen

בָּם. וּמִי בְכָל־מַעֲשֶׂה
יָדֶיךָ. בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ
בַתַּחְתוֹנִים. שֶׁיֹּאמַר לְךָ
מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ
חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.
וְקַיֵּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה
שֶּׁכָּתוּב. בָּעֵת הַהִיא
אָבִיא אֶתְכֶם. וּבָעֵת
קַבְּצִי אֶתְכֶם. כִּי־אֶתֵּן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ.
בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם
לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

deinen Geschöpfen, höhern und niedern Wesen, kann zu dir sagen: Was thust du da? Himmlischer Vater! wende uns deine Gnade zu, deines großen Namens willen, nach welchem wir genannt werden. O bringe, Allmächtiger! in Erfüllung, wie es heißt: Zur selbigen Zeit werde ich euch zurückführen, und zu derselben Zeit euch versammeln! denn ich will euch Würde und Ruhm verschaffen unter allen Völkern der Erde, indem ich zu euerem Erstaunen euern Wohlstand wieder herstelle; spricht der Herr.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ
כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּה
אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ
שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־
יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל

מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־
הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיְיָ׃ וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־
עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ
עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל
הָאֵשׁ אֶת־הָעוֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים
אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׂפָתֵינוּ בִּמְקוֹם קָרְבַּן תָּמִיד שֶׁל שַׁחַר (למנהג שֶׁל בֵּין הָעַרְבַּיִם):

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

Der Ewige redete mit Moscheh und sprach: Gebiete den Kindern Jisrael's und sage ihnen: Mein Opfer, nämlich meine Speise, welche mein Feuer verzehrt mir zum angenehmen Geruch, müßt ihr sorgfältig jedes zu seiner Zeit darbringen. Sage ihnen also: Dieses ist das Feueropfer, das ihr dem Ewigen zu Ehren darbringen sollt: Jährige Lämmer ohne Leibesfehler,

תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם
עֹלָה תָּמִיד׃ אֶת־
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת
תָּמִיד הָעֲשָׂיָה בְּהַר סִינַי
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ
הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם
כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה׃

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ

zwei jeden Tag, als fortbestehendes Brandopfer. Das eine Lamm bringst du des Morgens, und das andere zwischen beiden Abenden; dazu ein Zehntel eines Epha feines Mehl zum Mehlopfer, eingerührt mit einem Viertheil eines Hin gegossenen Oels; das tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai gebracht, und dem Ewigen zu Ehren zum angenehmen Geruch vom Feuer verzehrt ward. Zu jedem Lamme gehört ein Viertheil Hin zum Trankopfer; auf das Heilige soll der unvermischte Opferwein dem Ewigen zu Ehren ausgegossen werden. Das andere Lamm bringst du zwischen beiden Abenden mit eben dem Mehlopfer und Trankopfer wie des Morgens, dem Feuer bestimmt, ein angenehmer Geruch dem Ewigen zu Ehren.

Man soll es auf der mitternächtlichen Seite des Altars

vor dem Ewigen schlachten, und die Söhne Aharon's, die Priester, sollen das Blut um den Altar sprengen.

צָפוֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים. בְּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבוֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱמַר. וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה. וּבְהַעֲלוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמִּהֶם | מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָם לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. כְּדֵי לָקִים | מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה׃ וְאֶחָד עָשָׂר סַמָּנִין הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן הַצָּרִי וְהַצִּפֹּרֶן. חֶלְבְּנָה. וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים | מָנֶה. מוֹר. וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ. וְכַרְכּוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַפִּשְׁטָ שְׁנַיִם

עֶשֶׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלִשָּׁה. וְקִנָּמוֹן תְּשִׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תְּשִׁעָה קַבִּין. יַיִן קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חָמֶר חִוָּרִין עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֻבַּע הַקַּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהוּא: וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה. כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָּא. כְּדֵי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר מִשֶּׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים: פִּטְמָהּ לַחֲצָאִין כִּשְׁרָה. לְשָׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעְנוּ: אָמַר ר׳ יְהוּדָה. זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. אוֹ שֶׁחִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה. הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מַעֲרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל־שְׂאוֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיי׃

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיוֹת:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה.

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדוּלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה — אבנ"יתץ
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא — קרע"שטן
נָא גִּבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם — נגד"יכש
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם — בטר"צתג
חָסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ — חקב"מנע
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ — ינל"פזק
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת — שקו"צית
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רבון העולמים, אתה צויתנו להקריב קרבן תמיד במועדו, ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד, לכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה שיח שפתותינו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו.

Am Sabbath wird auch dieſes geſagt.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: שֹׁלֶת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler und zum Mehlopfer zwei Zehntheile feines Mehl mit Oel eingerührt nebſt dem Trankopfer. Dieſes iſt das Brandopfer für jeden Sabbath außer dem täglichen Brandopfer, nebſt dem Weinopfer dazu.

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדָשֵׁי קָדָשִׁים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פָּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת
בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל
הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן
מְעַכֶּבֶת שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
מַעֲרָבִי שֶׁלַּמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא
עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת
בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל
מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שִׁירֵי
הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁלַּמִּזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב אֵלּוּ וְאֵלּוּ
נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד
אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים
וְשֶׁלְּמוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן
בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת
עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה
לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית.
מִזְרָחִית צְפוֹנִית צְפוֹנִית מַעֲרָבִית מַעֲרָבִית

דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד | דְּרוֹמִי. וְנָאֳכָלִין לִפְנִים | מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בִּכְל־מַאֲכָל | לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:
הָעוֹלָה קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל | לָאִשִּׁים: וּבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אָשָׁם גְּזֵלוֹת אָשָׁם מְעִילוֹת אָשָׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אָשָׁם נָזִיר אָשָׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנָאֳכָלִין לִפְנִים | מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בִּכְל־מַאֲכָל | לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנָאֳכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בִּכְל־מַאֲכָל | לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָּהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל | לַכֹּהֲנִים לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שַׁלְמֵי קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם

בְּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל
לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוֹרָם | מֵהֶם
כַּיּוֹצֵא בָּהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל | לַכֹּהֲנִים
לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר
וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת.
וּבְלָבַד שֶׁיִּתֵּן בְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שְׁנָה בַּאֲכִילָתָן
הַבְּכוֹר נֶאֱכָל | לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־
אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל |
לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל
אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא
צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר. וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה.
מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי
כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל
וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט.
מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא

צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא
מִן הַכְּלָל ו לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא
אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כְּמוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר
שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לְטָעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא
כְּעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר
שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לְטָעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא
כְּעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה
בִּכְלָל וְיָצָא לְהוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל
לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב
לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר
הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים
זֶה אֶת־זֶה עַד שָׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי
וַיַּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

סדר עטיפת הציצית

מדקדק הטלית ומושיבה על ראשו:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר
לָבָשְׁתָּ: עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

קדש כציבת פנינים מושריט:

הֲרִינִי מִתְעַטֵּף בְּטַלִּית שֶׁל צִיצִית גְּדִי לְקַיֵּם | מִצְוַת
בּוֹרְאִי כַּכָּתוּב וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם:

ומסר זה יתכוף מכומד ויצנף:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִת:

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד' פסוקים אלו:

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן:
יִרְוְיוּן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר
חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
לְיִשְׁרֵי לֵב:

Vor ברוך שאמר wird dieses gesagt:

לְ מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ
יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי
שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל
נַפְשִׁי חִיִּיתָנִי מִיָּרְדִי־בוֹר: זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע | בְּאַפּוֹ חַיִּים
בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר | רִנָּה: וַאֲנִי
אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ
הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי־עֹז הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתָ
נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן:
מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שַׁחַת הֲיוֹדְךָ

עָפָר הַגִּיד אֲמָתֶךָ: שְׁמַע־יי וְחָנֵנִי יי הֱיֵה
עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל | לִי פִּתַּחְתָּ
שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן | יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד
וְלֹא יִדֹּם יי אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

wird stehend gebetet. בתשבחות bis ברוך שאמר

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה
הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ
עוֹשֵׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם
שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ
חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח.
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ
שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן
הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ
מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן
חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי

Gepriesen sei, der die Welt in's Werde rief; gepriesen er, gepriesen, der die Schöpfung hervorgebracht; gepriesen, der verheißt und vollbringet; gepriesen, der verhänget und vollziehet; gepriesen, der wohlthätig auf die Erde wirket; gepriesen, der sich der Geschöpfe liebreich annimmt; gepriesen, der seinen Verehrern herrlich lohnet; gepriesen, der unendlich lebt und ewig unwandelbar ist; gepriesen, der erlöset und errettet — sein Name sei gepriesen! — Gepriesen seist du, Ewiger unser Gott, Beherrscher der Welt, Allmächtiger, erbarmungsvoller Vater! du, dessen Lob dein Volk im Munde führt, du, dessen Ruhm und Preis die Zunge deiner Frommen deiner Diener ausspricht! Mit den

דָּוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמִּירוֹת. נְגַדֶּלְךָ
וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ
וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ
מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי
הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח
וּמְפֹאָר עֲדִי־עַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מֶלֶךְ מְהוֹלָל
בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

Psalmen David's, deines Dieners, wollen wir dich, Ewiger, unser Gott! preisen, mit Lobgesängen und Dankliedern wollen wir dich hoch feiern, dich rühmen, dich verherrlichen und deinen Namen hoch preisen; ja wir wollen dir huldigen, dir, unser König! unser Gott! Einziger! Unendlicher! König, dessen erhabener Name immer und ewig gepriesen und verherrlicht wird! Gebenedeiet seist du, Ewiger, König! dessen Lob in Dankliedern ertönt.

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ
לוֹ שִׂיחוּ בְכָל נִפְלְאוֹתָיו׃
הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ׃
דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו
תָּמִיד׃ זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו

Dank dem Ewigen, verkündet seinen Namen, macht den Völkern seine Thaten kund! Lobsinget ihm, rührt ihm Saitenspiel, preiset laut seine Wunder alle! Rühmt euch seines heiligen Namens, daß sich das Herz der Verehrer Gottes freue! Wendet euch zu Gott, suchet seinen Schutz, flehet unaufhörlich seine Vorsicht an, denket an die Wunderwerke, die er that,

וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו׃ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־
כְּנַעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃
בִּהְיוֹתְכֶם | מְתֵי מִסְפָּר
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃
וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר
לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם | מְלָכִים׃
אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי
וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃

die Wunderzeichen und die Rathschlüsse seines Mundes. Nachkommen seines Knechtes Jisrael! Kinder Jakob's, seine Auserwählten! Er, der Ewige, ist unser Gott; in alle Welt geht sein Gericht. Denket ewig seinen Bund, sein Verheißung im tausendsten Geschlechte. Jenen hat er mit Abraham gestiftet, diese schwur er dem Jizchak zu. Nun bestimmte er Jakob dieses Recht, für Jisrael den ewiglichen Bund. Dir — sprach er — gebe ich das Land Kenaan, das euch zugetheilte Erbgut. Noch waren sie von geringer Zahl, winzig noch und fremd im Lande. Sie zogen von Volk zu Volk, von diesem Reiche zu jener Nation. Keinem ließ er zu, sie zu bedrücken, und züchtigte ihrentwegen Könige. „Tastet meine Geweihten nicht an! thut meinen Wortführern kein Leid!" Singet dem Herrn aller Welt, verkündet Tag für Tag sein Heil, zeiget un-

שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם
יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם
אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי־גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא
עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי כָל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים | אֱלִילִים׃
וַיְיָ | שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד
וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה
בִּמְקוֹמוֹ׃ הָבוּ לַיְיָ
מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ
כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ
כְּבוֹד שְׁמוֹ׃ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְפָנָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃ חִילוּ
מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ

ter Heiden seinen Ruhm an, unter allen Völkern seine Wunder, denn groß ist Gott und hochgepriesen, furchtbar groß über alle Mächte Wohl Götzen sind der Heiden Götter alle — der Ewige, er schuf die Himmel. Vor ihm ist Majestät und Pracht, in seinem Heiligthum Triumph und Freudigkeit. Bringet dem Herrn, ihr Heidengeschlechter! bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! bringt dem Herrn seines Namens Ruhm! bringt Opfer und erscheint vor ihm, betet den Ewigen an in festlichem Schmucke! bebet vor ihm, alle Welt! steht auch fest die Welt und wanket nie! — Die Himmel freuen sich, die Erde ist fröhlich, wenn sie verkünden unter Völkern: Der Ewige regieret! Es brauft das Meer und was es enthält; es frohlockt die Flur mit allem, was darauf ist; es jauchzen alle Bäume des Waldes vor dem Herrn. Er kommt und

מָלֵךְ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ
יַעֲלוֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר
בּוֹ׃ אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט
אֶת־הָאָרֶץ׃ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בִּתְהִלָּתֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל
הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל | לַיְיָ׃
רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו
קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ וְהוּא רַחוּם

richtet den Erdball. Danket dem Herrn, denn er ist freundlich, ewig währt seine Güte. O betet: Hilf uns, unserer Rettung Herr! versammle uns wieder, und befreie uns von den Heiden, darob wir deinem heiligen Namen danken und uns deines Lobes rühmen. Gelobt sei der Herr, der Gott Israels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Und alles Volk spreche: Amen! und lobsinge dem Herrn. Erhebet den Ewigen, unsern Gott betet an vor seiner Füsse Schämel! Heilig ist er! Erhebet den Ewigen unsern Gott! werft euch nieder vor seinem heiligen Berge, denn der Herr, unser Gott, ist heilig. Er, der Allbarmherzige vergibt die Missethat und vertilget nicht, ließ oft von seinem Zorne ab, ließ seinen Grimm nicht ganz erwachen. Du, o Herr! wirst dein Erbarmen mir nicht entziehen, deine Liebe und dein Wohlwollen wird mich stets beschützen!

יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ
וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃
אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ
וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי
זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ תֵּנוּ
עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃
נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ
אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים׃ אֵל־נְקָמוֹת יְיָ
אֵל־נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃
הִנָּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃
לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי

Denk' an deine Huld, o Herr! an deine Güte, die von Ewigkeit gewesen! Spendet Ruhm dem Ewigen, über Israel schwebt seine Majestät, seine Allmacht hoch am Firmament. Furchtbar erscheinst du, Herr! aus deinem Heiligthume — Israels Gott, er gibt dem Volke Reich und Macht. Gelobt sei Gott! — Herr der Strafgerichte ist der Ewige; Herr der Strafgerichte, offenbare dich! Richter der Erde! vergilt den Hochmüthigen nach Verdienst. Bei dem Ewigen findet man Hilfe. Laß deinen Segen ob deinem Volke ruhen — Selah! — Der Herr Zebaoth ist mit uns! unsere Veste ist Jakob's Gott! — Selah! — Herr der Heerschaaren! Heil dem Erdensohne, der dir vertrauet! Ewiger! verleihe uns Sieg! o König! erhöre

יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ׃
יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ הוֹשִׁיעָה |
אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־
נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם׃ נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ
הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃
יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃
הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ
תִּתֶּן לָנוּ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה
לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃
אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הַרְחֶב
פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ וַאֲנִי |

wenn wir flehen! Hilf deinem Volke, und segne dein Erbe! Sei du ihr Hirte und trage sie in Ewigkeit! Unsere Seele harret auf den Herrn; unsere Hilfe und unser Schild ist er. Sein erfreuet sich unser Herz; denn wir vertrauen auf seinen heiligen Namen. Deine Güte, Ewiger! walte über uns, wie wir auf dich harren. Ach Herr! erzeige uns deine Gnade, schenke uns deine Hilfe wieder. Mache dich auf, du, unsere Hilfe! befreie uns um deiner Güte willen. „Ich bin der Ewige, dein Gott, der aus Mizrajim dich geführet; entfalte deine Bitte ganz, ich werde sie erfüllen.“ Heil dem Volke, das so ganz ihm angehört! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist. O, ich vertraue deiner Güte, mein

בְּחַסְדְּךָ בָּטַחְתִּי יָגֵל
לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ. אָשִׁירָה
לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי׃

Herz frohlockt ob deiner Hülfe; dem Ewigen singe ich, denn er that mir wohl.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אֹמֶר. וְלַיְלָה לְלַיְלָה
יְחַוֶּה דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר
וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא
קַוָּם. וּבִקְצֵה תֵבֵל
מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם |
אָהֳלֹ בָּהֶם׃ וְהוּא כֶּחָתָן
יוֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ. יָשִׂישׂ
כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃
מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם | מוֹצָאוֹ.
וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם.
וְאֵין | נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה

(Psalm 19.) Dem Sangmeister, ein Psalm David's. Die Himmel verkünden die Ehre Gottes, und seiner Hände Werk zeigt an das Firmament, Ein Tag strömt dem andern die Lehre zu, und eine Nacht theilt der andern die Erkenntniß mit. Keine Lehre, keine Kunde, deren Stimme man nicht höre; über den ganzen Erdkreis tönt ihre Saite, ihre Worte bis an die Grenze der Welt, bis dahin, wo er dem Sonnenlicht ein Zelt aufschlug, wo es gleich einem Bräutigam aus seinem Brautgemach hervortritt, und freudig wie ein Held die Bahn durchläuft. Von jener Himmelsgrenze ist sein Aufgang, sein Kreislauf führt es wieder zu ihr hin, und nichts bleibt seinem Gluthstrahl verborgen. Die Lehre Gottes ist vollständig, ist Labung für die Seele; des Ewigen Gesetz

מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ
נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃
פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי
לֵב. מִצְוַת יְהוָה בָּרָה
מְאִירַת עֵינָיִם׃ יִרְאַת יְיָ
טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד.
מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ
יַחְדָּו׃ הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב
וּמִפַּז רָב. וּמְתוּקִים
מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃
גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם.
בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׃
שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם |
מִזֵּדִים | חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ
אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם.
וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ
לְרָצוֹן | אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי
וְגֹאֲלִי׃

Bleibt immer wahr, und macht die Unerfahrenen weise; des Herrn Befehle sind gerade, sie erfreuen das Herz; des Ewigen Gebot ist lauter, dem Auge Erleuchtung; die Gottesfurcht ist rein und besteht ewig; die Gesetze des Unendlichen sind Wahrheit und stimmen wahrhaft überein. Erwünschter noch als Gold und als Erz, von höchstem Werthe sind sie, und köstlicher als Honigseim und auserwählte Süßigkeiten. Auch dein Knecht ward durch sie erleuchtet. O, sie befolgen, gewährt den höchsten Lohn! Doch wer sieht gleich jeden Irrthum ein? Von unerkannten Sünden spreche du mich frei, auch von Frevelgedanken halte deinen Knecht stets fern, daß sie nie Macht gewinnen über mich; dann kann ich makellos erscheinen, von jedem Laster frei. Mögen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens dir wohlgefallen, dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־
טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ׃
וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃ אֲבָרְכָה
אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת׃ תָּמִיד
תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיהוָה
תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי׃ יִשְׁמְעוּ
עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַיְיָ
אִתִּי׃ וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ
יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ
וְעָנָנִי׃ וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי
הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו |
וְנָהָרוּ׃ וּפְנֵיהֶם אַל־
יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַיְיָ
שָׁמֵעַ׃ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ
סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְיָ׃
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
יְרֵאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו׃ כִּי־
אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃

(Psalm 31.) Von David, als er gegen Abimelech seinen Verstand verläugnete, dieser ihn von sich stieß, und er sich entfernte. Lobpreisen werde ich den Ewigen alle Zeit; sein Lob bleibt immerdar in meinem Munde. Meine Seele rühmt sich des Ewigen, die Bedrängten hören es, und freuen sich darum. Preiset hoch den Ewigen mit mir; laßt uns zusammen seinen Namen erheben. Ich wandte mich zu Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus aller meiner Furcht. Die aufgeblickt zu ihm, vertrauungsvoll zu ihm geströmt, nie ward ihr Angesicht zu Schanden. Dieser Bedrängte rief — der Herr vernahms und half aus allen Nöthen ihm. Der Engel Gottes neiget sich hernieder, umschwebt seine Verehrer und beschützet sie. Erkennet und sehet, wie gut der Ewige ist. Heil dem Manne, der auf ihn ver-

כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ.
וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל
טוֹב: לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ
לִי. יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם:
מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים.
אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע.
וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה:
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב.
בַּקֵּשׁ | שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ:
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים.
וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם: פְּנֵי
יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע. לְהַכְרִית
מֵאָרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיְיָ
שָׁמֵעַ. וּמִכָּל־צָרוֹתָם
הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָה
לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב. וְאֶת־
דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת
רָעוֹת צַדִּיק. וּמִכֻּלָּם
יַצִּילֶנּוּ יְיָ: שֹׁמֵר כָּל־

trauet! Verehret den Ewigen, ihr, seine Heiligen! nie leiden seine Verehrer Mangel. Räuberische Löwenbrut darbt und hungert, doch jenen, die fromm zu Gott sich wenden, fehlt kein Gut. — Wohlan, Kinder! hört mir zu! ich lehre euch Gottesfurcht. Wer ist der Mann, der Unsterblichkeit erstreben will, sich nach Tagen sehnt, das ewig Gute zu erschauen? „Bewahre vor Bösem deine Zunge, und deine Lippen vor betrügerischer Rede. Entferne dich vom Laster, wirke Gutes, suche Frieden, und strebe ihm nach!“ Die Augen des Herrn merken auf die Gerechten, und seine Ohren auf ihr Flehen. Der Allmacht Zornblick trifft die Uebelthäter, vertilgt ihr Angedenken von der Erde. Wenn jene schreien, hört es der Herr, und rettet sie aus aller Noth. Gebrochenen Herzen ist der Ewige nahe, zermalmten Gemüthern hilft er. Viel Leiden hat oft der Fromme, doch der Ewige befreiet ihn aus

עַצְמֹתָיו. אַחַת מֵהֵנָּה
לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת
רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק
יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ
עֲבָדָיו. וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־
הַחוֹסִים בּוֹ:

allen. Er beschützet seine Glieder alle, nicht eines wird versehrt davon; das Laster bringt den Frevelhaften um, Verdammniß trifft die Feinde des Gerechten. Der Herr erlöset die Seele seiner Knechte; die ihn vertrauen, quält Reue nie.

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־
הָאֱלֹהִים. אֲדֹנָי מָעוֹן
אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר
וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ
וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל.
וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה
אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־
דַּכָּא. וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי
אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה
זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ.
בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלוֹף:
בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף.

(Psalm 90.) Gebet Moschеh's, des göttlichen Mannes. Herr! du warst unsere Zuflucht von Menschenalter zu Menschenalter. Bevor noch die Berge entstanden, bevor Erde und Welt in's Dasein trat, ja von Ewigkeit bist du allmächtig. Du bringst das Menschengeschlecht bis zur Vernichtung, und sprichst dann: Erdensöhne, kehrt in's Leben wieder; denn tausend Jahre sind vor dir, wie ein Tag, der gestern verging, ja eine Nachtwache kaum. Du strömst die Menschen hinweg — ein Traum sind sie — erneuern sich des Morgens wie das Gras. Des Morgens blüht und verjüngt sich

לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ. וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ. עֲלָמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ. כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגֶה: יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה. וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָם עָמָל וָאָוֶן. כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי־יוֹדֵעַ עוֹז אַפֶּךָ. וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן־הוֹדַע. וְנָבִיא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי. וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ. שְׁנוֹת רָאִינוּ

wieder, was des Abends welket und verdorrt. Wohl vergehen wir in deinem Zorne, schwinden eilends hin in deinem Grimme. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere Heimlichkeit vor deines Angesichtes Licht; denn unsere Tage gehen unter in deinem Zorngerichte, und wie ein Seufzer vergehen unsere Jahre. Unsere Lebenszeit währt siebzig Jahre, die vollste Lebenskraft bringt es auf achtzig nur; ihr Streben ist Drangsal und Kummer, schnell wird es unterborchen, und wir schwinden dahin! Wer deines Zornes Allgewalt begreift, daß dein Strafgericht deiner Furchbarkeit gleich ist, der weiß auch richtig unserer Tage Wert zu bestimmen; er ist einsichtsvoll, besitzt ein Herz voll Weisheit. — O, wende dich, Ewiger! wie lange soll es währen? o! sei deinen Knechten wieder gnädig! erfülle an jenem Morgen uns mit deiner Huld! dann werden wir frohlocken,

רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ
פָּעָלֶךָ. וַהֲדָרְךָ עַל־
בְּנֵיהֶם׃

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צא יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן
בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר
לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי.
אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי
הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ.
מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ
יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד
לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלוֹךְ.
מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה

uns unserer kurzen Lebensdauer freuen. Erheitere uns damit so lange, als du uns züchtigest, so viele Jahre, als wir Unglück sehen! Zeige deinen Knechten dein erhabenes Werk, an ihren Kindern deine Majestät.

O möge die Huld des Herrn, unseres Gottes, über uns walten, und unsere Hände Werk möge uns gelingen, unserer Hände Werk durch ihn gegründet werden!

(Psalm 91.) Wohnend in des höchsten Schirm, ruhend in der Allmacht Schatten, da nenne ich Gott: Mein Schutz und meine Veste! Er ist mein Herr, auf den ich stets vertraue; denn er errettete dich von Schlingen und Fallstrick, von Pest und Verderben. Mit seinem Fittich deckt er dich und unter seinen Flügeln findest du Schutz; seine Treue ist Schild und Harnisch. Erzittere nicht bei nächtlicher Gefahr, vor Pfeilen, die des Tages schwärmen, nicht wenn die Pest im Finstern schleicht, nicht wenn am Mittag Seuche wüthet.

מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ:
רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט.
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי. עֶלְיוֹן
שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־
יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי
מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ.
לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:
עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן־
תִּגּוֹף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־
שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ.
תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי
בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ.
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ
אָנֹכִי בְצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ
וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים
אַשְׂבִּיעֵהוּ. וְאַרְאֵהוּ
בִּישׁוּעָתִי: יז

Mögen Tausend dir zur Seite fallen, und Miriaden dir zur Rechten, dir nahet sich kein Unfall, du blicke nur um dich mit deinen Augen, damit du der Frevler Strafe schauest; denn du sprachst zum Ewigen: „Du bist mein Schutz!“ und setzest in den Höchsten deine Zuversicht. Dir kann kein Unglück widerfahren, und keine Noth sich deiner Hütte nahen, denn er befiehlt den Himmlischen, auf allen Wegen dich zu schützen. Sie tragen dich auf Händen, daß deinen Fuß kein Stein verletze. So trittst du auf Leopard und Otter, zerdrückest Löwenbrut und Drachen. „Denn er begehrt mein, darum rette ich ihn; ich hebe ihn hoch empor, denn er erkennet mich. Er ruft mich an, und ich erhöre ihn; bin in der Noth bei ihm, entreiße ihn der Gefahr, und setze ihn hoch in Ehren, erquicke ihn mit langer Lebensdauer, und will ihn durch mein Heil ergötzen.“

קלה הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת
שֵׁם יְיָ. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ
שֶׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ.
בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ.
הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְיָ.
זַמְּרוּ לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים.
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ.
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ. כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְיָ.
וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים.
כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. בַּיַּמִּים
וְכָל־תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֶה
נְשִׂיאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה.
מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:
שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם.
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח
אוֹתֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי
מִצְרַיִם. בְּפַרְעֹה וּבְכָל-

(Psalm 135.) Hallelujah. Lobet den Namen des Herrn! Lobet, ihr Knechte des Herrn, die ihr dienet im Hause des Herrn, in dem Vorhofe des Tempels unseres Gottes! Lobet Gott, denn er ist allgütig! Lobsinget seinem Namen, denn er ist liebreich! Der Ewige hat Jakob sich erkoren, Israel zu seinem Eigenthume. Wohl weiß ich, daß der Ewige, unser Herr, größer ist, als alle Mächte. Der Unendliche schaffet, was ihm wohlgefällt, im Himmel und auf Erden, in Meeren und allen Tiefen, führt Wolken herauf von Enden der Erde, schaffet zum Regen Blitze, entläßt aus seiner Verwahrung den Wind. Er schlug Mizrajim's Erstgeburt vom Menschen bis zum Viehe, ließ Zeichen und Wunder aus über dich, Mizrajim, an Pharao und allen seinen Dienern. Er schlug große Völker, schlug mächtige Könige, er-

עַבְדָּיו׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים. וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן ׀ מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶ֝לֶךְ
הַבָּשָׁן. וּלְכֹל מַמְלְכוֹת
כְּנָעַן׃ וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְיָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְיָ זִכְרְךָ
לְדֹר וָדֹר׃ כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ.
וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃
עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב.
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה־
לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ. עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם
לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ. אַף אֵין
יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר־
בָּטַח בָּהֶם׃ בֵּ֝ית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ.
בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־

legte den Emoriter-König Sichon, Og, den König Basſan's, und alle Reiche Kenaan's; er gab ihr Land ein zum Beſitz ſeinem Volke Iſrael. Herr! dein Name währet ewig, dein Andenken, Unendlicher! für und für! Der Ewige ſchützet ſeines Volkes Recht, erbarmt ſich jener, die ihm dienen. Der Heiden Götzen ſind von Silber und Gold, der Menſchenhände Arbeit; ſie haben einen Mund und reden nicht, ſie haben Ohren und hören nicht, auch weht kein Athem in ihrem Schlunde. Die ſolche machen, ſind wie ſie; die auf ſie hoffen, alle ſo. — Ihr vom Hauſe Iſrael's, benedeiet den Herrn! ihr vom Hauſe Aharon's benedeiet den Herrn! ihr vom Hauſe Lewi, benedeiet den Herrn! Ihr alle, die ihr den Ewigen

יי׃ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־
יי׃ יִרְאֵי יי בָּרְכוּ אֶת־
יי׃ בָּרוּךְ יי | מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ׃

verehret, benedeiet den Herrn! Der Ewige ist gepriesen von Zion aus, er, der zu Jeruschalajim thronet! Hallelujah!

הַלְלוּ הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

(Psalm 136.) Danket dem Herrn, denn er ist allgütig; ewig währt seine Huld!

Danket dem Gott aller Götter,
e. w. s. H.

Danket dem Herrn aller Herren,
e. w. s. H.

Ihm, der große Wunder wirket,
denn e. w. s. H.

Ihm, der mit Einsicht die Himmel geschaffen,
denn e. w. s. H.

Ihm, der die Erde auf's Wasser ausgebreitet,
denn e. w. s. H.

Ihm, der die großen Lichtkörper erschaffen,
denn e. w. s. H.

Die Sonne, daß sie regiere am Tage,
e. w. s. H.

Mond und Sterne, daß sie regieren b. Nacht,
denn e. w. s. H.

Ihm, der die Erstgeburt Mizrajim's schlug,
denn e. w. s. H.

וְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Und Iſrael aus ihrer Mitte führte,
e. w. ſ. H.
Mit ſtarker Hand und ausgeſtrecktem Arme,
e. w. ſ. H.
Ihm, der das Schilfmeer zertheilte,
denn e. w. ſ. H.
Und Iſrael hindurch geführt,
e. w. ſ. H.
Und Pharaoh und ſein Heer hineinſtürzte,
e. w. ſ. H.
Ihm, der ſein Volk führte durch die Wüſte,
denn e. w. ſ. H.
Ihm, der große Könige geſchlagen,
denn e. w. ſ. H.
Ihm, der mächtige Beherrſcher erlegte,
denn e. w. ſ. H.
Sichon, der König der Emoriter,
e. w. ſ. H.
Og, den König zu Baſſan,
e. w. ſ. H.
Und ihr Land zum Erdtheil gab,
e. w. ſ. H.

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבִּשְׁפָלֵנוּ זָכַר לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Als Besitz für seinem Knecht Jisrael,
e. w. s. H.
Der in unserer tiefsten Erniedrigung unser dachte,
e. w. s. H.
Und uns vom Feinde erlöste,
e. w. s. H.
Der allen Geschöpfen Speise gibt,
e. w. s. H.
Danket dem Allmächtigen im Himmel,
denn e. w. s. H.

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ־
לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן
בִּתְרוּעָה׃ כִּי יָשָׁר דְּבַר־
יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ׃
בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃

(Psalm 33.) Jubelt im Ewigen, ihr Gerechten! den Frommen ziemt ein Loblied anzustimmen. Danket dem Herrn mit Harfenklang; laßt Zehnsaitenpsalter ihm ertönen! Singet ihm ein nie gehörtes Lied! meistert im harmonischen Gesang! denn redlich ist des Ewigen Verheißung und all' sein Wirken zeugt von seiner Treue. Er liebt Billigkeit und Recht; die Erde ist voll des Ewigen Güte. Die Himmel wurden durch des Ewigen Wort,

כִּנֵּם כַּנֵּד מֵי הַיָּם נוֹתֵן
בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ.
מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי.
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְהוָה
הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת
יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד.
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר
אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהָיו. הָעָם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם
הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת־כָּל־
בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן
שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־
יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר
יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־
כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין
הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֹב־חָיִל

durch seines Mundes Hauch die Heere alle. Er thürmt Meereswogen wie Mauern auf; verwahrt in Tiefen die tobenden Fluthen. Den Ewigen verehre alle Welt; vor ihm fürchte sich jeder Erdbewohner; denn er war's, der da sprach, und es geschah; er befahl, und es stand da. Der Herr zerstört der Heiden Rathschluß, vereitelt der Völker Entwürfe; aber des Unendlichen Rathschluß bestehet ewig, seine Entwürfe für und für. Heil dem Staate, dessen Gott er ist, dem Volke das er sich zum Eigenthum erkoren! Vom Himmel blickt der Ewige herab, sieht auf alle Menschenkinder; von seinem erhabenen Thronsitze schauet er auf alle Erdbewohner. Er, der ihre Herzen gebildet allzumal, bemerkt auch all' ihr Wirken. Der König siegt nicht durch Heeresmacht, den Helden rettet keine große Kraft. Trüglich ist das Roß zum Sieg, und

גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃
שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה
וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ
הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃
טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר
וַעֲלֵי־נֵבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי
יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ׃
אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל

dessen angestrengter Muth errettet nicht; doch des Ewigen Vorsicht wachet über seine Verehrer, die seiner Güte allein vertrauen, daß er von Todesgefahr sie rette, und sie erhalte in der Hungersnoth. — Unsere Seele harret auf den Herrn; unsere Hilfe und unser Schild ist er. Sein erfreuet sich unser Herz; denn wir vertrauen seinem heiligen Namen. Deine Güte, Ewiger! waltet über uns, da wir auf dich allein nur hoffen.

(Psalm 92.) Psalmlied für den Sabbath. Lieblich ist, dem Ewigen danken, deinem Namen, Höchster! zu lobsingen, des Morgens deine Güte zu verkünden, und deine Treue, wenn die Nacht beginnt, mit Saitenspiel und Psalter, mit Phantasienklängen auf der Harfe; denn deine Werke, Herr! ergötzen mich; jubelnd preise ich deine Thaten. Wie groß sind deine Schöpfungen, o Herr! wie unergründlich deine Absichten! Der Beschränkte sieht das nicht ein, der Thor (Kurzsichtige) kann es nicht begreifen: wenn

לֹא יָבִין אֶת־זֹאת׃ בְּפָרַח רְשָׁעִים כְּמוֹ עֲשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־ פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלּוֹתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

Frevler wie das Gras aufsproſſen, wenn alle Uebelthäter blühen — damit ſie für ewig untergehen. Du, Unendlicher! du bleibſt in Ewigkeit erhaben. Siehe! deine Feinde, Herr! deine Feinde gehen zu Grunde, alle Uebelthäter werden aufgelöſt; aber wie des Waldthiers Krone ſteigt mein Horn empor. Mein Alter glänzt von friſchem Oele, mein Auge wird ſich weiden an meinen Neidern, mein Ohr vernehmen den Untergang der Böſewichter, die ſich wider mich ſetzten. — Der Fromme wird wie die Palme grünen; er ſchießt empor wie Libanon's Ceder; gepflanzt in dem Hauſe des Herrn, grünen ſie in den Vorhöfen unſeres Gottes. Noch ſproſſen ſie im Alter auf, und werden ſaftvoll und friſch ſtets bleiben, zu künden, wie gerecht der Ewige ſei, daß ſich an meinem Schöpfer kein Tadel finde.

(פ) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־ תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים ׀ מִשְׁבְּרֵי־ יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

(Pſalm 93.) Der Herr iſt König, geſchmückt in Majeſtät! geſchmückt iſt der Ewige, mit Macht gerüſtet. Nun ſteht die Welt feſt gegründet und wankt nimmer, unerſchütterlich dein Thron von Anbeginn, du ſelbſt von Ewigkeit her. — Die Ströme erheben, Ewiger! die Ströme erheben laut ihr Toſen; die Ströme brauſen ihre Wellen auf, und mächtiger als des Waſſers Toſen ſind des Weltmeers brechende Wogen; doch der Mächtigſte iſt Gott in jener Höhe. Kräftig bewährt dein Zeugniß ſich; deinen Tempel, Herr! ziert Heiligkeit immerdar!

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח
שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל
שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל־גּוֹיִם
יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. יְיָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ וְזִכְרְךָ
לְדֹר וָדֹר. יְיָ בַּשָּׁמַיִם
הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בַּכֹּל מָשָׁלָה. יִשְׂמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ.
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד. יְהוָה מֶלֶךְ
עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם |
מֵאַרְצוֹ. יְיָ הֵפִיר עֲצַת
גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים. רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת
בְּלֵב־אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא

Der Herr werde in Ewigkeit verherrlicht, und freue sich immer seiner Schöpfung! Gepriesen sei der Name des Herrn von nun an bis in Ewigkeit; vom Anfange bis zum Niedergange werde der Name des Herrn mit Ruhm gekrönt. Der Herr ist über alle Völker erhaben, seine Herrlichkeit höher als die Himmel. Herr! dein Name währet ewig; dein Andenken, Unendlicher! für und für. Der Herr hat seinen Thron im Himmel festgestellt, und seine Herrschaft waltet über Alles. Die Himmel freuen sich, die Erde ist fröhlich, wenn sie unter Völkern verkünden: Der Ewige regieret. Der Ewige regieret jetzt, der Ewige regierte von jeher, der Ewige wird regieren immer und ewig. Der Herr ist König in Ewigkeit; verschwunden sind die Heiden aus seinem Lande. — Der Ewige zerstört den Rathschluß der Heiden, vereitelt der Völker Entwürfe. Mögen vielfältige Anschläge entstehen in des

תָּקוּם. עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ
לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד. כִּי
בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּה
לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל |
לִסְגֻלָּתוֹ. כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ
עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב.
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב
אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ.
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃

Menschen Herzen, der Rathschluß des Ewigen allein hat Bestand. Ja ewig bestehet des Ewigen Rathschluß, sein inneres Hegen immerdar; denn so er spricht, geschiehts: er befiehlt, und es stehet da. Zion hat der Ewige erkoren, hat es zu seiner Residenz ersehen; auch Jakob hat sich der Herr erkieset, Israel zu seinem Eigenthum. Darum wird auch der Herr nie sein Volk verstoßen, nie sein Eigenthum verlassen. Er, der Allbarmherzige, vergiebt die Missethat und vertilget nicht; er ließ schon oft von seinem Zorne ab, ließ seinen Grimm nicht ganz erwachen. Ewiger! hilf uns! König! erhöre uns! wenn wir dich anrufen.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד
יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃ אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו׃

קמח תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ
אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם

Heil den Bewohnern deines Tempels! unaufhörlich können sie dich preisen. Heil dem Volke, das so ganz ihm angehört! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

(Psalm 145.) Loblied David's. Dich, mein Gott! dich, o König! will ich erheben, will deinen Namen ewig preisen, will dich täglich benedeien,

אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ
יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם
יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־
מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד
הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים.
וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי

deinen Namen unaufhörlich loben. Groß ist Gott und hochgepriesen, unerforschlich seine Größe. Ein Menschenalter zeigt rührend dem andern deine Werke an; sie machen deine Allmacht kund. Den Glanz, die Hoheit deiner Majestät und deiner Wunderthaten will ich preisen, sie sprechen deine furchtbare Macht aus; ich will deine Herrlichkeit verkünden. Alles verbreitet den Ruf deiner großen Güte, alles erhebet laut deine Allgerechtigkeit. Huldreich und allbarmherzig ist der Herr, langmüthig und gnadenvoll. Allen ist der Herr wohlthätig, seine Barmherzigkeit waltet ob der ganzen Schöpfung. Herr! dir danken deine Werke alle, dich preisen deine Lieblinge, besingen deines Reiches Majestät, und sprechen deiner Allmacht Lob, um deine Machtvollkommenheit den Erdensöhnen zu verkünden, die Majestät und Hoheit deines Reichs. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeit, und deine Herrschaft währet für und für. Jeden Fallenden erhält der Herr, richtet die Gebeugten auf. Die Augen Aller blicken hoffend zu dir auf, und du

כֹּל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה
נֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ
לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ
בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל
מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־
קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־
כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קטו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי
אֶת־יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי:
אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים
בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ
תְּשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ
יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עָשְׁתֹנֹתָיו:

gibst ihnen Speise in der Zeit. Allmilde öffnest du die Hand, erquickest mit Wohlthat, was da lebt. In allen seinen Wegen ist der Herr gerecht, in allen seinen Thaten gütig. Der Herr ist nahe allen, die ihn rufen, allen, die aufrichtig ihn anflehen. Er erfüllt der Gottesfürchtigen Verlangen, erhört ihr Gebet und stehet ihnen bei. Er schützet alle, die ihn lieben und rottet alle Frevler aus. Das Lob des Ewigen verkünde laut mein Mund, daß jedes Geschöpf seinen heiligen Namen preise in Ewigkeit! Wir preisen den Unendlichen von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Psalm 146.) Hallelujah! Den Ewigen lobe meine Seele; ich lobe den Unendlichen, so lange ich bin. — Vertrauet nicht auf Fürsten — auf Menschenkind, das selbst oft hilflos ist; sein Odem fährt heraus, er wird zu Erde wieder; dann fährt sein Sinnen auch dahin. Heil dem, der Jakob's Gott zur Hilfe hat, der auf den Ewigen, auf

אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו׃
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־
הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם
הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃
עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים
נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ
מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְיָ זוֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ
אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְיָ שֹׁמֵר
אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים
יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ׃

קטז הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה
אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב
וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃

seinen Gott vertrauet, der Himmel, Erde, Meer und alles, was in ihnen ist, geschaffen; der die Wahrheit ewig schützet, den Unterdrückten Recht verschafft, der Speise gibt den Hungerigen; der Ewige, der Gefesselte befreiet; der Ewige, der Blinde sehend macht; der Ewige, der Gebeugte aufrichtet; der Ewige, der die Frommen liebt, der die Fremdlinge schützet, den Witwen und Waisen aufhilft, der der Frevler Pfad verderblich macht; der Herr wird ewig herrschen, dein Gott, o Zion! immerdar. — Hallelujah!

(Psalm 147.) Hallelujah! O herrlich ist es, in Liedern unsern Gott zu preisen! ihm gebührt der schönste Lobgesang. Der Herr bauet Jeruschalajim wieder auf, Jisrael's Flüchtlinge vereint er wieder. Gebrochene Herzen heilet er, verbindet ihre Wunden. Der Sterne Zahl hat er bestimmt und nennt alle sie mit Namen. Groß ist unser Herr und allgewaltig! seine Einsicht ist unendlich. Der Ewige richtet auf die Unterdrückten, und stürzt den Frevler in

וְדוֹל אֲדֹנֵנוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ
אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ
מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֲנוּ
לַייָ בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים
הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ
הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ
לִבְנֵי עוֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא
בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־יְרֵאָיו
אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי
יְרוּשָׁלַם | אֶת־יְיָ הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ
בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ
שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ:
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה
יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר
כְּפֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ
כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד:
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיְמַסֵּם יַשֵּׁב רוּחוֹ
יִזְלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב
חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא

den Staub hinab. — Stimmt dem Ewigen Wettgesänge an, rühret unserem Gotte Harfenspiel; ihm, der die Himmel deckt mit Wolken, der Erde Regen zubereitet, und auf den Bergen Kräuter wachsen läßt; ihm, der dem Vieh sein Futter gibt, den jungen Raben, wonach sie schreien. Er hat nicht Lust an Rosses Stärke, er hat nicht Wohlgefallen an Lendenkraft; dem Herrn gefällt, wer ihn verehrt, wer nur auf seine Güte hofft. Jeruschalajim! o preise deinen Herrn! lobe, Zion! deinen Gott! er macht die Riegel deiner Thore fest, und segnet deine Heldensöhne innerhalb; er schaffet deinen Grenzen Sicherheit, und sättigt dich mit fettem Weizen — auf Erden sendet er sein Wort; wie schnell läuft sein Befehl hernieder! er bringet Schnee wie Wollenflocken, streuet wie Asche Reif umher; in Schollen stürzt er Kälte herab, wer kann vor seinem Frost bestehen? Nun sendet er sein Wort, sie schmelzen; läßt seine Winde wehen, als Wasser fließen sie dahin. Er, der seinen Ausspruch Jakob, Recht und Gesetze Jisrael verkündet, wirkt er also nicht vor jedem Volke? Dennoch wollen sie die

עֲשָׂה כֵן | כָּל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים
בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

קמח הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־
יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָּל־
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־
צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ
וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי
אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר |
מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה
וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד
לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־
הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג
וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה
דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל־
גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־
אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל־

Gesetze nicht erkennen. O preiset auch ihr den Ewigen!

(Psalm 149.) Halleluja! Lobet den Herrn vom Himmel her! lobet ihn dort in jener Höhe! lobet ihn, alle seine Engel! lobet ihn, alle seine Heere! lobet ihn, Sonne und Mond! lobet ihn, alle Lichtgestirne! Lobet ihn, alle Himmel Himmel! Gewässer in der Himmelsluft! alles lobet des Herrn Namen; denn er gebot — sie wurden, und er erhält sie ewiglich. Er bestimmte ihre Grenze als unüberschreitbar. — Lobet den Herrn, ihr von der Erde, ihr Meerwunder, und was in Tiefen lebt! Blitz, Hagel, Schnee und Nebel! Sturmwind, der sein Geheiß vollstreckt! Gebirge und alle Hügel! Fruchtbäume und Cedern alle! Gewild und zahme Thiere! Gewürm und Luft-

בְּהַמְהָרְמָשׁוּצִפּוֹר כָּנָף׃
מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל־שִׁפְטֵי אָרֶץ׃
בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת
זְקֵנִים עִם נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ
אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ
לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ
וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ
תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ
הַלְלוּיָהּ׃

קמם הַלְלוּיָהּ׃ שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר
חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן
יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ׃
כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים
בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד
יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל
בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכָחוֹת
בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם

geflieder! ihr Erdenkönige und alle Völker! ihr Fürsten und Erdenrichter! ihr Jünglinge und Jungfrauen! ihr Greise und ihr Männer! des Ewigen Namen lobe alles! denn er allein ist hocherhaben, sein Glanz überstrahlet Erde und Himmel. Er erhebet seines Volkes Glück, er ist Lobgesang seiner Lieblinge, der Sprossen Israel's, seines ihm verwandten Volkes. Hallelujah!

(Psalm 149.) Hallelujah! Singet dem Herrn ein neues Lied, sein Lob im Verein der Frommen! Israel freuet sich seines Stifters, Zion's Kinder frohlocken ihrem Könige; sie loben ihn im Reigentanz; sie rühren Pauken ihm und Harfen; denn der Herr will seinem Volke wohl. Mit Sieg krönt er die Frommen, die Lieblinge erfreuen sich des Ruhmes, frohlocken laut auf ihrem Lager; Lobeserhebungen Gottes führen sie im Munde, ist auch in ihren Händen ein zweischneidiges Schwert, um Rache an Barbaren, Züchtigung an Völkern auszuüben um ihre Könige mit Ketten, ihre

בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל:
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כָּתוּב
הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:
קנ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ
הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ
בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ
בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף
וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב:
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי---שָׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:
נ״ת״י״ה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן |
וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּ־יָהּ:
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים | אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם. וְיִמָּלֵא כְּבוֹדוֹ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן |
וְאָמֵן:

Mächtigen mit eisernen, Fesseln zu binden; das vorgeschriebene Urtheil zu vollziehen ist ehrenvoll für seine Lieblinge. Hallelujah!

(Psalm 150.) Hallelujah! Lobet Gott in seinem Heiligthume! lobet ihn in seiner Allmacht Veste! lobet ihn in seinen Wunderthaten! lobet ihn nach seiner großen Herrlichkeit! lobet ihn mit Posaunenklang! lobet ihn mit Harfe und Psalter! lobet ihn mit Pauken und Reigen! lobet ihn mit Saitenspiel und Flöten! lobet ihn mit hellem Glockenklang! lobet ihn mit hellem Jubelschall! Alles, was Odem hat, lobe den Ewigen. Hallelujah!

Gepriesen sei der Herr in Ewigkeit! Amen! Amen! Der Ewige sei von Zion aus gepriesen, er, der zu Jeruschalajim thront. Hallelujah! Gepriesen sei die ewige Allmacht, der Gott Jisrael's der allein Wunder wirkt! Gepriesen sei der Ruhm seiner Majestät, und der ganze Erdkreis werde seiner Herrlichkeit voll! Amen! Amen!

David benedeiete den Ewigen in Gegenwart der ganzen Versammlung und sprach: Gepriesen seist du, Ewiger! Gott Israels! unser Vater von Ewigkeit zu Ewigkeit! Dein, Unendlicher! ist die Macht und die Allgewalt und die Herrlichkeit und der Sieg und die Majestät; dein, alles im Himmel und auf der Erde; dein, o Ewiger! ist das Reich und das Hoheitsrecht über jedes Haupt; Reichthum und Würde gehen von dir aus, du waltest über Alles; Kraft und Stärke sind in deiner Hand; in deiner Gewalt ist, alles empor zu bringen und zu erhalten. Nun danken wir dir, Allmächtiger! und preisen den Namen deiner Majestät! Du, Ewiger! Du allein hast geschaffen die Himmel, all' ihre Heere, die Erde mit allem, was darauf ist, und die Meere mit allem, was sich darin befindet. Du erhältst sie alle, und die Himmelsheere beten dich an. Du bist die unendliche Gottheit, der du den Abram erkoren, ihn aus Ur Kaßdim geführt, und seinen Namen in Abraham verwandelt. Du fandest sein Herz treu vor dir, mit ihm den Bund zu stiften, ihm das Land des Kenaanäer, Chitäer, Emoräer, Prisäer, Jebussäer und Girgasäer zu verheißen, es dann seinen Nachkom-

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָל־
הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדוּלָה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל
לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד
מִלְפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל
וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ
אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר
בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים:
אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם:
וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:
וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־

אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי
וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת
לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי
צַדִּיק אָתָּה: וַתִּרְאֶה | אֶת־עֳנִי
אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם
שָׁמַעְתָּ עַל־יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת
וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו
וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי
הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ
לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בִּמְצֹלוֹת כְּמוֹ־אָבֶן בְּמַיִם עַזִּים:
וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם
אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ
בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

men einzugeben, und hieltest die Verheißung treulich, denn du bist gerecht. Du sahest das Elend unserer Vorfahren in Mizrajim und hörtest ihr Jammern beim Schilfmeere, und du bewiesest Zeichen und Wunder an Pharao und allen seinen Dienern und an dem ganzen Volke seines Landes! denn du wußtest, daß sie Tyranei über sie geübt, und so hast du dir Ruhm verschafft bis auf diesen Tag. Auch das Meer hast du getheilt vor ihnen, daß sie mitten im Meere auf Trockenem gingen; ihre Verfolger aber hast du in die Tiefe geschleudert, wie Stein in mächtiges Wasser.

An demselben Tage errettete der Ewige das Volk Jisrael von der Hand der Mizrajiten: Jisrael sah die Mizrajiten todt am Ufer des Meeres. Als Jisrael die große Macht sah, welche der Ewige an den Mizrajiter ausgeübt, da fürchtete das Volk den Ewigen, glaubte auch an den Ewigen und an seinen Diener Moscheh.

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי־גָאֹה
גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה
אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה
יְיָ שְׁמוֹ: מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו
טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ
יָרְדוּ בִמְצֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן: יְמִינְךָ
יְיָ נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ
תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ
תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ
יְאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ
נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב־יָם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק
חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ צָלְלוּ כָּעוֹפֶרֶת
בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם
יְיָ מִי כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ

Damals sangen Moschech und die Kinder Israel's dem Ewigen diesen Gesang, wie folgt: Ich singe dem Ewigen, der hocherhaben sich zeigt; Roß und seinen Reiter stürzt er in's Meer. Mein Sieg, mein Saitenspiel ist Gott! er war mir Errettung! dieser ist mein Gott! ihn will ich preisen; meines Vaters allmächtiger Gott! ihn will ich erheben! Der Ewige ist Herr des Krieges; Unendlicher! so heißt er; Pharao's Kriegsgespann und seine Heeresmacht schleuderte er ins Meer; die ausgezeichnetesten seiner Kampflenker versank er in die Binsensee. Abgrund bedeckte sie; sie stürzten in die Tiefen hinab wie Stein. Deine Rechte, Ewiger! verherrlicht mit Macht — deine Rechte, o Ewiger! zerschmettert den Feind. Durch deine große Majestät zermalmst du deine Widersacher. Du lassest ihn aus, den brennenden Zorn, er verzehrt sie wie Stoppeln. Vom Hauche deiner Nase thürmen sich Wasser empor, aufrecht stehen Wellen wie Wand, die Fluthen erstarren in der Mitte des Meeres. — Der Feind sprach: „Ich verfolge, hole ein, theile Beute aus; an ihnen soll sich meine Rachgier sättigen; ich ziehe mein Schwert aus, meine Hand vertilge sie.“ — Aber du bliesest mit deinem Hauche, das Meer

נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: נָטִיתָ
יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אֶרֶץ: נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ
בְּעֻזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ
עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי
פְלֶשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרֹעֲךָ יִדְמוּ
כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־
יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ: תְּבִיאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: יְהוָה | יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד: כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט
אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה
הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ | יְיָ אֶחָד:

bedeckte sie, sie sanken wie Blei in strömendes Wasser. Wer unter den Mächten, Ewiger! gleicht dir? Wer ist so in Heiligkeit verherrlicht, wie du? Du, Gepriesener, Furchtbarer! Erzeuger der Wunder! Du neigtest deine Rechte hin, die Erde verschlang sie; nun führst du mit deiner Gnade dies Volk, das du befreiet! du leitest es mit deiner Macht zu deiner heiligen Wohnung. Völker hören es — sie beben! Angstweh ergreifet die Bewohner Peleschet's. Plötzlich erschrecken die Stammherren Edom's, Zittern erfasset die Fürsten Moab's; Kenaan's Bürger alle verzagen — Angst und Furcht wird über sie fallen! von der Größe deiner Macht erstarren sie wie Stein, bis dein Volk hindurch zieht, Ewiger! bis dieses Volk hindurch zieht das du erworben. Du bringst sie hin, pflanzest in dein Erbgebirg sie ein, an jenen Sitz, den du zur Wohnung, dir, Ewiger! bestimmt: in das Heiligthum, o Herr! das deine Hände bereitet. Der Unendliche wird immer und ewig regieren. Der Unendliche wird immer und ewig regieren, denn des Ewigen ist das Reich, er herrscht über die Völkerschaften. Erretter werden einst hinauf wallen den Berg Zion, das Gebirg Esau's zu richten, dann wird die Herrschaft wieder des Ewigen sein. Der Ewige wird als König der ganzen Erde anerkannt; als einiges Wesen wird er alsdann der Einige heißen. So wie es in dem Gesetze lautet; Höre, Israel! der Ewige unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־
שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר
תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ
תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם
אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה
וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־
עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת
אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל בְּרֹב
הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד. וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ
לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר
יְשֵׁנִים. וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר
אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא
שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן
גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי
רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ
וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי

Der Odem aller lebenden Wesen preiset deinen Namen, Ewiger, unser Gott! der Hauch alles Fleisches verherrlicht und erhöhet, o König! deinen Ruhm. Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du der Allmächtige, und außer dir haben wir keinen Weltregenten, keinen Erretter, keinen Beschützer, der erlöset, errettet, erhält und sich erbarmt in jeder Zeit der Noth und des Drangsals; nein, wir haben keinen Schicksalslenker außer dir — Gott der Vorwelt und der Nachwelt, Herr aller Geschöpfe, Beherrscher aller Ereignisse, Hochgepriesener in überschwenglichen Lobgesängen, der du deine Welt mit Liebe, deine Geschöpfe mit Barmherzigkeit regierst! Ewiger! der du nie schlummerst und nie schläfst! du regst die Entschlafenen auf und erweckest die Toderstarrten, machst die Verstummten beredsam, und entfesselst die Gebundenen, stützest die Sinkenden, richtest die Gebeugten auf! — dir allein danken wir. Wäre unser Mund in Dankliedern unerschöpflich wie das Weltmeer; könnte unsere Zunge Gesänge so laut ertönen wie das Brausen seiner Wogen; könnten unsere Lippen das Lob verbreiten, so weit das Firmament reicht; wären unsere Augen leuchtend wie Sonne und Mond; wären unsere Hände

שְׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת.
אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת
לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת
מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי
רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם
גְּאַלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית
עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ.
וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב
הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ.
וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ:
עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא
עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים
שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר
שַׂמְתָּ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ. וִירוֹמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ
יוֹדֶה וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע.
וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל קוֹמָה

schneller als der Lauf der Rehe, so wären wir dennoch nicht so ausgerüstet. Dir, Ewiger, unser und unserer Väter Gott! zu danken, und deinen Namen zu preisen für die zahllosen Wohlthaten, die du unsern Vätern und uns erzeigt hast. Du, Ewiger, unser Gott! hast uns aus Mizrajim erlöst und aus dem Sklavenhause befreiet; in Hungersnoth hast du uns gespeiset und uns mit Ueberfluß versehen, hast uns dem Schwerte entrissen, ließest uns der Pest entkommen, und hast uns bösen und unheilbaren Krankheiten entzogen. So weit stand dein Erbarmen uns bei, noch hat deine Liebe uns nicht verlassen, und du, Ewiger! unser Gott! wirst uns auch nie verstoßen. Darum sollen auch alle Glieder, die du in uns zusammengefügt, und Geist und Seele, die du uns eingehaucht, und die Zunge, die du unserem Munde zugetheilt, sie alle sollen dich loben, benedeien, preisen, rühmen, erhöhen, verherrlichen, heiligen und deinem Namen, o König! huldigen. Ja, jeder Mund soll dir danken, jede Zunge zu dir schwören, jedes Knie sich dir beugen, und jedes hohe Wesen nur dich anbeten, alle Herzen dich verehren, Eingeweide und Nieren deinem Namen lobsingen, so wie in der Schrift der Ausdruck lautet: „Es spreche jedes

לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־לְבָבוֹת
יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת
יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב
כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי
כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ.
וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־
לָּךְ. וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרֹךְ־
לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וְנְשַׁבֵּחֲךָ
וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם
קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר. לְדָוִד | בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־
שֵׁם קָדְשׁוֹ:

Glied an mir: Ewiger! wer gleicht dir? wer rettet so von Uebermacht den Schwächern, den Bedrängten und Leidenden von seinem Bedrücker?" Wer ist dir ähnlich? wer gleicht dir? wer kommt dir nahe? Allmächtiger! Großer! Allgewaltiger! Furchtbarer! höchstes Wesen! Schöpfer des Himmels und der Erde! dich wollen wir loben, dich preisen, dich verherrlichen, und benedeien deinen heiligen Namen, wie David sang: Meine Seele benedeie den Herrn, und all' mein Inneres seinen heiligen Namen!

שחרית ליום א דסכות

הָאֵל
בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל
בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר
לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ
הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם
וְנִשָּׂא:

Du bist allmächtig durch die Fülle deiner Allmacht, groß durch die Herrlichkeit deines Namens, ewig sieghaft und furchbar durch dein wunderbares Walten; Du, o König! der Du den höchsten, den erhabensten Thron einnimmst!

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ.
וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

Bewohner der Unendlichkeit, Allerhöchster und Heiligster ist sein Name. Folget dem Ausspruche; Frohlocket, ihr Gerechten, im Ewigen! der Preisgesang geziemt den Redlichen.

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

Ja, der Redlichen Mund lobe dich, der Gerechten Worte preisen dich, der Frommen Zunge erhebe dich, der Heiligen Chor huldige dir.

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה
יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן
חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

In den Chören der Myriaden deines Volkes Jisrael werde dein Name in jedem Zeitalter im Gesange gepriesen; es ist ja die Pflicht aller Geschöpfe, dir, Ewiger! unser und unserer Väter Gott!

אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל
לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם
לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה
וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי
שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד
בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃

zu danken, dich zu loben, zu preisen, zu verherrlichen, zu benedeien, dich anzubeten und zu feiern; nach den Gesangweisen und Psalmen David's. Sohn Jischai's deines Knechtes und Gesalbten.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד
מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ׃
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיר וְשֻׁבָחָה הַלֵּל
וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה
נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה
וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל
מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת
אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן

In Ewigkeit müsse dein Name gepriesen werden, unser König, allmächtiger, großer und heiliger Herrscher im Himmel und auf Erden! denn dir allein, Ewiger! unser und unserer Väter Gott! gebührt Lied und Preis, Lob und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Allmacht, Ruhm und Herrlichkeit, Heiligkeit und majestätische Würde, Benedeiung und Dank, von nun an bis in Ewigkeit! Gepriesen seist Du, Ewiger! Allmächtiger! König, über alles Lob erhaben! des Dan-

הַנִּפְלָאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

kes höchster Gegenstand! Urheber der Wunder! Gefeierter in Lobgesängen! Regent! Allmächtiger! Weltenerhalter!

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא מִן כָּל־־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך.

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סַלּוּ לְרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְשִׁמּוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֵפֶל אָמַר וַיְהִי:

Gepriesen seist Du, Ewiger! unser Gott! Beherrscher der Welt; Bildner des Lichts! Schöpfer der Finsterniß! Erhalter der Eintracht und Erzeuger des Alls.

Das Urlicht kam in den Schatz des ewigen Lebens, die Weltlichter rief dann sein Werde aus der Dunkelheit hervor.

מיוסד ע"פ א"ב כרחצי סהכרות.

אֶכְתִּירָה זֵר תְּהִלָּה, לְנוֹרָא עֲלִילָה, בְּמִי זֹאת עוֹלָה: בְּאֶדֶר | רְנָנִים אֶעֱלֹסָה, כְּנַף רְנָנִים נֶעֱלָסָה, לְמֶלֶךְ רָם וְנִשָּׂא: גַּדְתִּי אַרְבַּע, לְמִסְפַּר | רְבַע, לְחָן עַל אַרְבַּע:

Flechten will ich einen Kranz des Lobes dem erhabenen Thatvollstrecker, mit dem Volke einst erhoben. Mit den schönsten Gesängen will ich jubeln, wie das fröhlich singende Gefinder ,ihm, dem allerhöchten Könige! Sinnig einte ich vier Pflanzen, nach der Zahl der vier Panierten, für den Throner auf dem Viergespann.

חֵן אֶסַּלֵּד בְּשֶׁבַח וְתוֹדָה, בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה, בְּלֻלָּחִי לוּלָב וַאֲגֻדָּה, קָדוֹשׁ:

Ich huldige mit Lob und Dank, in der Versammlung und Gemeinde, indem ich Palmzweig mit dem Pflanzbunde nehme dir zur Weihe, Heiligster!

דְּרוֹשׁ בְּמוֹ צֶדֶק, לְשֶׁפְטָם לְצֶדֶק, דִּינָם לְהוֹצִיא לְצֶדֶק: הַלֵּל בָּם אֶפְצֶה וּמְלִיצַי יְרָצֶה וְכַזָּהָב אֵצֵא: וְרוֹבֵץ בַּפֶּתַח יֵבוֹשׁ, וְחֵטְא בְּצוּל תִּכְבּוֹשׁ קְרָאתִיךָ אַל אֵבוֹשׁ: זֵכֶר סִכּוּךְ לְדוֹרוֹת, לָהֶם לְדוֹרוֹת

O, lege diese Handlung zum Guten aus, richte sie zum Heil, und fördere ihr Geschick zu ihrem Frommen. Ich stimme, mit diesem Pflanzengebinde in der Hand, den erhabensten Lobgesang an; o, möge mein Vortrag wohlgefallen, daß ich rein wie geläutert Gold erscheine, daß der an der Pforte des Herzens lauernde Verführer beschämt werde, und die Sünde in den Abgrund sinke; Herr! ich rufe dich an, o laß mich nicht zu Schanden werden. Das Andenken jener Laub-

לְסֻכָּךְ וּלְקָרוֹת: חֲסוֹת
בְּצֵל כְּנָפֶיהָ. כְּחֹק נָסוּכָה
שִׁבְעָה לְהִסְתּוֹכְכָה:
מִקְוֵה עֲנָנִים אָזְכְּרָה.
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר אַזְכִּירָה.
לְחַסְדֵי דָוִד זָכְרָה: וְקַם
סֻכָּתוֹ. וְתִכּוֹן מַלְכוּתוֹ.
וְתֶרֶב גְּדֻלָּתוֹ: כִּימֵי
עוֹלָם. וּמַלְכוּתוֹ עַד
הָעוֹלָם. לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ
עַד עוֹלָם: לְדוֹר וָדוֹר
תִּמְלוֹךְ. וְהוּא עֲדֵי עַד
יִמְלוֹךְ. מֶלֶךְ מַמְלִיךְ
מָלוֹךְ: מְהֵרָה לְהַצְמִיחַ
זַרְעוֹ. עַל עַם מְשׁוּעוֹ.
לַעֲבוֹר עַל פִּשְׁעוֹ: נֶחֱזֶה
בְעֻזֶּךָ בְּשׁוּבְךָ לְנַוֵּה אֱגוֹזֶךָ
וְעַיִן בְּעַיִן נֶחֱזֶךָ: סֻכָּתְךָ
עֲלֵיהֶם תִּמְתַּח. וּבְצֵל

hütten in der Wüste zu feiern, ward den spätesten Geschlechtern der Fingerzeig, Hütten aufzuschlagen und zu belauben, unter ihrem Schatten nach der bestimmten Vorschrift Schutz zu suchen und sieben Tage daselbst zu weilen. Auch bin ich jener Wolkenbestattung eingedenk, welche ich jedem Zeitalter in Erinnerung bringe! o sei auch Du der Tugenden David's eingedenk! richte seine Hütte wieder auf, gründe neu sein Reich, und verstärke seine Macht, wie in der Vorwelt Zeit. Seine Herrschaft dauere immer fort, wie einst für David, so wie für seine Nachkommen ewiglich! Setze Du ihn ein zum Regenten künftiger Geschlechter, dann wird er herrscheu in Ewigkeit! O König! der Du Könige zu Königen machst! sende schnell seines Stammes Sprößling, seiner nach ihm flehende Nation, daß er sie ihrer Sünde entführe. -- Laß uns schauen deine Allmacht, deine Rückkehr zu deinem Heiligthume, daß sich deine Herrlichkeit rein unserem Auge zeige. Breite deine Hütte über sie aus, und beschirme, die Du dir erworben, unter ihrem Schat-

לְקוֹחֵיךָ וְמִתָּח. לְבַל
יַבֵּם מְרַתָּח: עֲצִים
בְּגָטְלָם אַרְבָּעָה
לְמִוּוַּת רְבוּעָה. לְזוֹכֵר
בְּרִית שְׁבוּעָה: פְּרִי עֵץ
הָדָר. אֶקַּח לְנֶאְדָּר. כִּי
כְבוֹדוֹ הוֹד וְהָדָר: צֶמַח
תְּמָר. אֶשָּׂא לְהַאֲמַר.
לְכֻלּוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר:
כִּיחַת עֲנַף עֵץ עָבוֹת.
אֶאֱסוֹר בֶּעָבוֹת לְמַבִּיט
בְּרִית אָבוֹת: רַעֲנַנִּי
עֲרָבָה. כְּצִמְחֵי רְבָבָה.
לְדָגוּל מֵרְבָבָה:
שְׁתוּלִים בַּחֲצֵרוֹת. בָּם
יוּפְדוּ מִצָּרוֹת. כִּבְזֵכֶר
חֲצוֹצְרוֹת: חֵיזוּ תְּכוּנִים
לְכַפָּרָה. לְסַרְרָה כְּפָרָה
בְּלִי צֵאת חֲפוּרָה. מִפְּנֵי
קָדוֹשׁ:

ten, daß sie kein Sonnenstich treffe. — Sie schwingen der Pflanzen vier, hinauf zum himmlischen vierpfostigen Heiligthum, zum Denker des Bundeides. Die herrliche Goldpflanze ergreife ich zur Ehre des Allerhöchsten, denn seine Majestät ist voll Glanz und Herrlichkeit; den schlanken Palmzweig schwinge ich auf zum Hochgepriesenen, dem Alles Hochverehrung singt, das dreifache Myrthengezweig vereine ich sinnig zu einem Bund, ihm zur Weihe, der auf den Bund mit den drei Vätern schaut; den frischen Weidenzweig, ein Sinnbild für Myriaden, bringe ich dar dem Hochhervorragenden über himmlische Myriaden. Die Frommen — jener Tempelhöfe Pflanzen — mögen durch diese sinnige Handlung von allen irdischen Leiden erlöst werden, so wie sie es werden durch die dem Andenken geweihten Posaunentöne. Mögen sie auch Sühnung bringen jenen unbändigen Sündern, daß sie nicht mit Schmach entlassen werden von dem Allerheiligsten.

*)Wenn das Fest auf einen Sabbath fällt, wird das untenstehende הכל יודוך gesagt.

Du, der Du die Erde und die sie bewohnen, durch deine Barmherzigkeit erleuchtest, deine Güte erneuestt täglich, ja immer das Werk der Schöpfung. Wie mannigfaltig sind deine Werke, Herr! alle hast Du mit Weisheit angeordnet; die Erde ist voll von deinen

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד.
מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית: מָה־
רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם
בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה

Für Sabbath

Alles dankt dir, Alles preiset dich und Alles singet: Keiner ist so heilig wie der Ewige! Alles erhebt dich, Selah! dich, Schöpfer des Alls! Allmächtiger! der Du täglich die Pforten des Osten eröffnest, und die Scheibe des Firmaments durchbrichst, der Du die Sonne aus ihrem Orte hervorgehen lassest und den Mond aus seinem Aufenthalte, der Du das Weltall erleuchtest für seine Bewohner, die Du in der Fülle deiner Barmherzigkeit erschaffen hast; Du, der Du den Erdball und die ihn bewohnen, Licht verleihest durch deine Allbarmherzigkeit; der Du täglich, ja ununterbrochen, das Schöpfungswerk verjüngst durch deine Allgüte, der Du von jeher der einzig erhabene König, seit Anbeginn der ruhmvollste,

*) הַכֹּל יוֹדוּךָ. וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ
וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ:
הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה. יוֹצֵר הַכֹּל.
הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת
שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי
רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ.
וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבָתָהּ. וּמֵאִיר
לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא
בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ
וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. מַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ
כֻּלָּם מָזָא. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי

Gütern. O, der Du von Anbeginn der einzig hocherhabene Beherrscher bist, der Du seit dem Weltdasein gefeiert, verherrlicht, und als das höchste Wesen gepriesen bist! Herr der Welt! mit deiner unendlichen Barmherzigkeit nimm dich unserer liebreich an. Du

הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז.
הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְפוֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת
עוֹלָם. אֱלֹהַי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם

Für Sabbath

herrlichste und ausgezeichneteste König bist; erbarme dich unser, Herr des Weltalls! aus der Fülle deiner Barmherzigkeit. Du bist ja unser Schutzherr, der Fels unserer Zuflucht, das Schild unseres Heils, eine uns umgebende Burg. Keiner kommt dir gleich, nichts ist ohne dich, niemand außer dir, und keiner dir ähnlich. — Keiner, Ewiger, unser Gott! kommt dir gleich in dieser Welt, und nichts ist ohne dich im künftigen Leben; niemand außer dir ist unser Erlöser in den Tagen des verheißenen Gesalbten, und keiner dir ähnlich zur Zeit der Auferstehung.

Der Allmächtige, der Urheber aller Werke, sei gebenedeiet und gepriesen in dem Munde aller Wesen. Seine Größe und seine Güte erfüllet die Welt. Allwissen-

עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם |
עָלֵינוּ אֲדוֹן עָזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ.
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין
כָּעֲרְכֶךָ. וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס
בִּלְתֶּךָ. וּמִי דוֹמֶה־לָּךְ: אֵין
כָּעֲרְכֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה.
וְאֵין זוּלָתֶךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ
לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה־לָּךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִית הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים.
בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל־נְשָׁמָה:
גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלְא עוֹלָם. דַּעַת
וּתְבוּנָה סוֹבְבִים | אוֹתוֹ:

עָלֵינוּ. אֲדוֹן עָזֵנוּ. צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ.
מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ
גְּדָל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל
זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר
כָּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאוֹרוֹת

bist ja unser Schutzherr, der Fels unserer Zuflucht, Schild unseres Heils, eine uns umgebende Burg. — Der Allmächtige! Gebenedeiete! mit erhabener Einsicht! hat er die Sonnenstrahlen geschaffen und gerichtet. Das Gute schuf er zu seines Namens Ruhm,

---

Für Sabbath

סְבִיבוֹתָיו. הַמִּתְנָאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.
וְנֶהְדָּר בִּכְבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה:
זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כִּסְאוֹ. חֶסֶד
וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים
מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם
בְּדַעַת בִּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ
וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהָיוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים
זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיָּם
בְּכָל־הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם
וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה
רָצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים
לְשִׁמּוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר
מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח
אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת

heit und Einsicht ist seine Umgebung; in Erhabenheit prangt er über die heiligen Chajoth, und strahlt in Majestät über die Merkabah. Reinheit und Recht steht vor seinem Throne, Liebe und Allbarmherzigkeit geht seiner Herrlichkeit voran. Wie herrlich sind die Lichtkörper, welche der Herr erschaffen, mit Verstand, Vernunft und Einsicht hat er sie ausgerüstet, ihnen Machtvollkommenheit verliehen, zur Verwaltung des ganzen Weltraumes. Des Glanzes voll, werfen sie Strahlen umher, herrlich wirkt ihrer Helle Pracht in dem Weltall. Freudig beginnen sie den Lauf, und fröhlich beschließen sie ihn, vollführen mit heiligem Schauer den Willen ihres Schöpfers. Ruhm und Ehre bringen sie seinem Namen, Jubel und Gesang zur Weihe seiner Herrschaft. Er rief die Sonne hervor, die Mor-

נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ פְּנוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל-

umgab seine Hoheit mit ewigen Leuchten; die Häupter seiner Heere sind heilig, sie erheben die Allmacht, verkünden unaufhörlich die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Hochgelobt bist Du, Ewiger, unser Gott! durch den Ruhm deiner Werke, und durch die

---

Für Sabbath

הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל-צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל-הַמַּעֲשִׂים. בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעָלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה. עוֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח (שֶׁל) יוֹם הַשְּׁבִיעִי. שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל-מַלְאַכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל-יְצוּרָיו. שֶׁבַח יָקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל

genpracht erschien; seine göttliche Einsicht bildete die Scheibe des Mondes. Lob bringt ihm das ganze himmlische Heer, Ruhm und Preis die Seraphim, Ophanim und heiligen Chajoth.

Preis dem Allmächtigen! der von seinem Schöpfungswerke am siebenten Tage gefeiert. Er erhob sich und ließ sich nieder auf den Thron seiner Majestät. Herrlichkeit wand er um den Tag der Ruhe. Wonne beschied er dem Sabbath. Das ist der Preis des siebenten Tages, die Feier des Herrn nach vollendeter Schöpfung, und dieser siebente Tag stimmte selbst den Psalm für den Sabbath an: „Lieblich dem Ewigen zu danken.“ Darum verherrlichen und preisen den Allmächtigen alle Geschöpfe; Ruhm, Preis und Hochgesang weihen sie dem Allmächtigen, dem Könige, dem Schöpfer des Alls, der in seiner Heiligkeit seinem Volke Israel Ruhe vererbt am heiligen Tage des Sabbaths. Dein Name, Ewi-

מְאוֹרֵי־־־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ
יְפָאֲרוּךָ סֶלָה׃

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ
בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים
וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים
בְּרוּם־עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה
יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמֶלֶךְ עוֹלָם׃ כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם
בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם
עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן
קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם
בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה

Für Sabbath

ger! unser Gott! werde geheiliget, und dein Andenken, unser König! gepriesen, oben in Himmel und unten auf Erden. Hochgelobt bist Du, unser Erretter! durch den Ruhm deiner Werke, und durch die leuchtenden Weltlichter, die Du geschaffen und die dich verherrlichen. Selah —!

הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בִּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ׃
שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ
מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל
וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת׃ תִּתְבָּרַךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֵׁבַח מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ
יְפָאֲרוּךָ סֶלָה׃ תתברך צורנו וכו׳.

leuchtenden Weltlichter, die Du geschaffen und die dich verherrlichen. Selah —!

Hochgelobt bist Du, unser Hort, unser König und unser Erlöser, Schöpfer heiliger Engelchöre! Gepriesen, o König! werde dein Name immerdar, Du Schöpfer anbetenden Geister! O alle, die ihn umgeben, stehen in einer höhern Welt; ehrfurchtsvoll und im Einklange offenbaren sie das Walten der ewig dauernden Allmacht des unendlicher Weltregierers. Alle sind sie in Liebe vereint, alle gleich ausgezeichnet und gleich mächtig, und alle vollstrecken, ergriffen von ehrfurchtsvollem Schauer, den Befehl ihres Schöpfers.

וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים
וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים׃

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
וְכֻלָּם | מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עול
מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים
רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
בְּנַחַת רוּחַ. בְּשָׂפָה בְרוּרָה
וּבְנָעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד
עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה׃

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

Und mit Heiligkeit und Reinheit ertönt aus ihrem Munde Gesang und Lied! lobend, preisend, verherrlichend, Ehrfurcht gebietend, heiligend und huldigend den so heiligen Namen des Allmächtigen, des höchsten, gewaltigsten und furchtbarsten Königs; und alle empfangen gegenseitig die Dienstweihe der himmlischen Majestät, und ertheilen sich einander die Machtvollkommenheit, ihren Schöpfer zu feiern. In seliger Begeisterung, mit salbungsvollem Ausdruck, und mit heiligem Wohllaut beginnen sie im Vereine, und rufen in Ehrfurcht aus:

Heilig! heilig! heilig ist der Herr der Heerschaaren! der ganze Erdkreis ist voll seiner Majestät.

אופן מיוסד ע״פ א״ב.

אַאֲמִיר אוֹתְךָ סֶלָה.
בְּהוֹד וְהָדָר וְתִהִלָּה.
גּוֹאֵל הַצְמִיחַ גְּאֻלָּה.
דְּרוֹשׁ אֱמָתְךָ לְשֵׁם
וְלִתְהִלָּה׃ הַצָּנִים
בְּשִׂמְחָה. וּבְלוּלְבֵיהֶם
אוֹתְךָ לְשַׂמְּחָה. וּוֹעֲקִים

Dich will ich preisen immerdar. Mit Glanz und Pracht und Ruhm. Laß, o Erlöser! uns Erlösung blühen, willfahre deiner Nation, zum Ruhm und Preis. Siehe, sie stehen da wohlgemuth, mit ihren Palmzweigen dir zur Lust; so tragen sie ihr Gebet dir vor — o erbarme

לְפָנֶיךָ שִׂיחָה. חֲמוֹל
עֲלֵיהֶם הוֹשִׁיעָה
וְהַצְלִיחָה: טוֹב
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. יַקִּיר
עֲדַת אֲהוּבִים. כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
בַּאֲהָבִים (הֲבִיאֵם)
לְשַׁעַר בַּת רַבִּים:
מַחֲמַדָּם תֵּן לָהֶם. נָא
שָׂמֵחַ עִמָּהֶם. שָׂא נָא
חַטֹּאתֵיהֶם. עֲבוֹר עַל
פִּשְׁעֵיהֶם: פּוֹצְחִים הַלֵּל
וְתוֹדוֹת. צוּר הַיּוֹדַעַ
עֲתִידוֹת. קוֹל לְהַשְׁמִיעַ
אוֹתָם לַחֲדוֹת. רַחֵם
בְּנֶשְׁאָם אֲגֻדּוֹת.
חֹן שׁוֹקְדִים וְאוֹתְךָ
מַקְדִּישִׁים. שִׁבְחֲךָ
בְּפִיהֶם רַחֲשִׁים. תִּרְפִּים
בָּרוּךְ וְלַחֲשִׁים. תִּמְכִים
כְּאֵילֵי תַרְשִׁישִׁים:

dich ihrer, stehe ihnen bei und beglücke sie. Würdige, Allgütiger! mit deiner überschwänglichen Barmherzigkeit diese geliebte Gemeinde, ste, die mit reiner Liebe hinkniet, sich niederbeugt und dich anbetet. O bringe sie hin in die volkreiche Residenz, gewähre ihre sehnlichsten Wünsche und gib deine Theilnahme an ihrer Freude kund. Vergib ihre Sünden und verzeihe ihre Missethaten. Sie brechen aus in Lob und Dankgesängen, o laß auch Du, allwissender Hort! ertönen die Stimme der Erlösung, sie zu erfreuen, und erbarme dich ihrer, während sie schwingen die sinnbildlichen Pflanzengebinde. Wie andachtsvoll sind sie, dich zu heiligen, dein Lob bewegt sich stets in ihrem Munde, kräftig rufen sie: Gebenedeiet! leise lassen sie es wiederhallen — so wechseln sie in Chören wie die mächtigen Tarschischim.

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים רָנּוּ וְאֶרְאֶלִּם יְבָרְכוּ. פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמָּתָם שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

Und die Chajoth labsingen, und die Cherubim verherrlichen, und die Seraphim jubeln, und die Lichtgestalten preisen Angesichts jedes Chajah, Engelkreises und Cherub, den Seraphim entgegen, welche in Chören preisen und sprechen:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Gebenedeiet sei die Majestät Gottes durch ihre Allgegenwart.

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כְּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻּלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

Zu dem Gebenedeieten Allmacht weihen sie liebliche Klänge, dem allmächtigen, ewig lebenden und unwandelbaren Weltregenten stimmen sie Lieder an, und lassen Psalmen ertönen (denn er allein ist es, der Mächtiges wirkt und Unerwartetes hervorbringt. Er ist der Gebieter streitender Mächte, — säet Gerechtigkeit und läßt Rettung hervorsprossen, er ist der Schöpfer alles Heils, er ist der Gepriesene, Furchtbare. Er ist der Urheber aller Wunderwerke, der täglich ununterbrochen das Werk der ersten Schöpfung erneuet. So heißt es auch von dem Schöpfer jener großen Lichtmassen, das seine Güte ewig währt. O laß ein neues Licht über Zion hell aufleuchten, und mache uns bald des Anschauens seines Glanzes würdig, Gepriesen seist Du, Ewiger! Du Schöpfer der Weltlichter!

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְּדוֹלָה וְיִתֵרָה

Einer unendlichen Liebe hast Du uns gewürdigt, Ewiger! unser Gott! mit großer

חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ.
בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ.
וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ
וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן
הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ
לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר
וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא
נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ.
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ:
וְהָבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ
מִכָּל־עַם וָלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת.

überschwänglicher Güte hast Du uns geschont, unser Vater, unser König! um unserer Väter willen, die dir vertrauten, welche Du die Bestimmungen des Lebens gelehrt; o sei auch uns gnädig, und unterweise auch uns. Unser Vater! Du liebvoller, allbarmherziger Vater! nimm dich unser liebreich an, und lege in unser Herz die Fähigkeit, einzusehen, zu verstehen, zu begreifen, zu lernen und zu lehren, zu beobachten, zu üben und aufrecht zu erhalten alle Vorschriften deiner heiligen Lehre mit Liebe. Erleuchte unsere Augen durch dein Gesetz, mache unser Herz anhänglich an deine Gebote, und stimme alle unsere Gefühle zur Liebe und zur Verehrung deines Namens, damit wir nie zu Schanden werden; denn wir vertrauen deinem heiligen Namen, der so groß und furchtbar ist, frohlocken und freuen uns deines Heils. O bringe uns in Frieden aus den vier Enden des Erdkreises, und führe uns aufrecht in unser Land zurück; denn Du bist die heilwirkende Allmacht, und hast Du einst unter allen Völkern und Sprachen auserkoren, und uns im Glau-

לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

ben deinem großen Namen genähert, um dir zu huldigen und deine Einheit in Liebe anzuerkennen. Gepriesen seist Du, Ewiger! der Du dein Volk Jisrael in Liebe erkoren.

(Wer nicht mit מִנְיָן betet sagt: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם

לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם | אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר
וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד
וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן
וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי
עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם
וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ

Wahr und fest, sicher und unwandelbar, gerecht und gewiß, lieblich und reizend, begehrenswerth und hold, ehrwürdig und majestätisch, erprobt und erlesen, vortrefflich und prächtig ist diese Verheißung für uns in Ewigkeit. Wahrlich, der Herr der Welt ist unser König; Jakob's Fels ist das Schild unseres Heils. Durch ewige Zeiten bleibt er unwandelbar, sein

וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם נֶאֱד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם נֶאֱד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כְּגָאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שְׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

Name unveränderlich, sein Thron unerschütterlich; seine Herrschaft und seine Treue bestehen immerdar. Seine Verheißungen sind lebendig und beständig, fortdauernd und köstlich in Ewigkeit; sie waren es für unsere Vorfahren, sie sind es für uns, für unsere Kinder, für unsere Nachkommen und für alle Geschlechter des Stammes Israel's, deines Knechtes.

Wie der Vorwelt bleibt sie auch der Nachwelt eine ewig glückliche, fortdauernde Verheißung, Wahrheit und Glaube bleiben ein unüberschreitbares Gesetz; denn Wahrheit ist's, daß Du, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, unser und unserer Väter König, unser und unserer Väter Erlöser bist; unser Schöpfer, Fels unseres Heils, unser Befreier und unser Erretter bist Du; dein Ruhm ist von Ewigkeit her; keine Gottheit außer dir!

זולת מיוסד ע"פ א"ב.

אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא. בְּנֵי עָפָר מִי מָנָה. גּוֹאֵל הַצְּלִיחָה נָּא. דּוֹרְשֶׁיךָ בְּכָל עוֹנָה: הָקֵם סֻכַּת

O gib deinen Beistand, Herr! jenen Stämmen, deren Menge einst mit dem Erdenstaub verglichen wurde; beglücke, o Erlöser! jene, die allezeit dich suchen. Richte

wieder auf die zusammengestürzte Hütte David's, daß sie nimmer sinke. O gedenke der einst vereinten Nation, beschirme und decke sie unter deinem Schatten; laß, o Allgütiger! ihre Freude wieder aufblühen, vergib, o Allmächtiger! ihre Schuld, endige ihre Klagen, und führe schnell, um deinetwillen, ihre Erlösung herbei, O erfülle ihre innigsten Wünsche, die sie im Drange ihres Herzens zu dir flehen. Halte sie aufrecht und nimm dich ihrer Rechtssache an; wohne doch wieder in ihrer Mitte, und wende ihr wieder dein Antlitz zu, sie zu verherrlichen; sprich, o Schöpfer! das Wort aus, ihr beizustehen, und stelle wieder her den Tempel ihrer Herrlichkeit, daß sie mit einem Male ihre Hoffnung erfüllt sehen. Erbaue die Stadt Schalem wieder und erhöre deine Treugesinnten; aber deine Treulosen schlage und züchtige, wie einst jene durch Verlust der Erstgeburt, zertrenne sie durch Zwiespalt, so wie Du einst das Schilf-

דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת. וּבַל תְּהִי
עוֹד מְשִׁפְלֶת. זְכוֹר
אֱיֻמָּה הַנִּקְהֶלֶת חוֹפְפָה
וּבְצִלְךָ נֶאֱהֶלֶת: טוֹב
הַצְמִיחַ שִׂמְחָתָם. יְהֹוָה
כַּפֵּר אַשְׁמָתָם. כַּלֵּה
עַתָּה אַנְחוֹתָם. לְמַעַנְךָ
חִישׁ פְּרוּתָם: מַלֵּא
מִשְׁאֲלוֹת לִבָּם. נוֹאֲקִים
אֵלֶיךָ בְּכָל | לִבָּם.
סָמְכֵם וְרִיבָ רִיבָם.
עַתָּה תֵּשְׁכוֹן בְּקִרְבָּם:
פָּנֹה תִּפְנֶה לְפָאֳרָם.
צַוֵּר אֲמוֹר לְעוֹזְרָם.
קוֹמֵם בֵּית הֲדָרָם.
רְאוֹתָם פִּתְאוֹם שִׂבְרָם:
שָׁלֵם | מְהֵרָה תִּבְנֶה.
שְׁלֻמֶיךָ בְּכֵן תַּעֲנֶה.
תַּכֶּה קָמֶיךָ כְּמַכַּת
בְּכוֹרִים וּתְעַנֶּה.

meer gespalten und getrennt — wir rufen dich an, o erhöre uns!

תִּקְרָעַם בְּקִרְיַעַת יַם
סוּף וְנִקְרָאֶיךָ וְתַעֲנֶה׃

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא
מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם |
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם
עוֹלָם | מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי
אִישׁ | שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ.
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ:
אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ
וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף בָּקָעְתָּ.
וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ.
וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם
לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ
אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ
יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת

Du warst von Anbeginn unserer Väter Beistand, Schild und Erlöser ihrer nachfolgenden Kinder in jedem Zeitalter. Ob jener Welthöhe ruhet dein Thron; dein Recht und deine Gerechtigkeit reicht bis an die Gränzen der Erde. Heil demjenigen, der deinen Geboten gehorcht, deine heilige Lehre und Worte in's Herz faßt. Wahrlich, Du bist deines Volkes Herr, ein mächtiger König, ihr Recht zu erstreiten. Wohl bist Du der Erste, Du der Letzte, und außer dir kennen wir keinen Weltkönig, keinen Erlöser, keinen Beschützer. Aus Mizrajim hast Du uns erlöset, Ewiger, unser Herr! aus dem Sklavenhause uns befreiet. Die Erstgebornen Jener hast Du erschlagen, doch deinen Erstgebornen erlöset. Das Schilfmeer hast Du getheilt, die Frevler versenkt, deine Lieblinge aber durchgeführt; die Fluthen deckten ihre Verfolger — auch nicht Einer von ihnen entkam. Darum priesen dich die Geliebten, und erhöhten die Allmacht; die Lieblinge brachen aus in Liedern, Gesängen und Psalmen, in Preis und Dank dem allmächtigen, ewig lebenden und unwan-

delbaren Könige. Hocherhabener, Höchster und Furchtbarer! der die Stolzen demüthiget und die Gebeugten erhebet; der die Gefangenen befreiet, die Unterdrückten erlöset und den Armen Hilfe sendet, und der sein Volk erhöret, wenn es zu ihm flehet! Loblieder seien der höchsten Allmacht dargebracht! Er sei gebenedeiet und gepriesen! Moscheh und die Kinder Jisrael's stimmten dir im Uebermaß der Freude einen Wechselgesang an, und riefen einmüthig:

וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא
גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים
וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא
אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר
דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם
אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן
בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

Wer unter den Mächten, Ewiger! gleicht dir? — Wer ist so in Heiligkeit verherrlicht, wie Du? — Du, Gepriesener! Furchtbarer! Wundererzeuger!

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ.
מִי כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ.
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא?

Mit einem neuen Liede prieten die Erlösten deinen Namen am Ufer des Meeres, sie dankten einstimmig alle, sie huldigten dir als König, indem sie riefen:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים
לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד
כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

Der Ewige wird immer und ewig regieren!

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Wohlan, Fels Jisrael's! erscheine zur Hilfe Jisrael's, und erlöse nach deiner Verheißung Jehuda und Jisrael! Du, unser Erlöser, Herr Zebaoth! dessen

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת
יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְנֶאֱמֶךָ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ

קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל*). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Name ist Heiliger Jisrael's! Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der einst erlöset Jisrael.

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ

שם תל נטבת וים כן מילה לומרים גאולה זו.

*) יוֹם לְיַבָּשָׁה. נֶהֱפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים: הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שִׁלַּמִּית. יָפוּ בַּנְּעָלִים שירה: וְכָל רוֹאֵי יְשָׁרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרְרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים. שירה: דְּגָלַי כֵּן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נִפְזָרִים. כִּמְלַקֵּט שְׁבָלִים שירה: הַבָּאִים עֲמֹךְ. בְּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן לְשִׁמְךָ. הֻמָּה נִמּוֹלִים שירה: הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כִסּוּתָם. יַעֲשׂוּ גְּדִילִים שירה: לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֵּר נָא דִּבֵּר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתֶמֶת וּלְמִי הַפְּתִילִים שירה: וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁה. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁה. וְנָסוּ הַצְּלָלִים שירה: יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קְרֹמוּךָ. מִי כָמוֹךָ. יְיָ בָּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים: בְּגָלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְּאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

---

*) Die Uebersetzung von שמונה עשרה siehe oben im Abendgebete.

לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לְמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂש�ון אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)
חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ
זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ.
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ.
וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל
מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת.

הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵינוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃

מְסוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים׃

Nach der sinnigen Andeutung der Weisen und Kundigen, nach der einsichtsvollen Belehrung der Kenntnißreichen, öffne ich meinen Mund mit Lied und Lobgesang, zu preisen und zu danken ihm, der im Himmel thront.

In manchen Gemeinden wird, wenn der Festtag am Sabbath fällt, vom zweiten Tage gebetet; aber in Prag wird auch dann vom ersten Tage gebetet.

מיוסד ע״ס א״ב.

אֵימָתִי בְּחִיל כְּפוּר. בְּעוֹתָהּ בְּחֶשְׁבּוֹן הַסְּפוּר. גִּלְּתִי כְּהוּצְדַק פּוּר. הוֹלֵךְ כְּנִמְצָא חָפוּר׃ הוּדְּרוּ מְתֵי הוֹלֵלִים. וְצוּמָתוּ לְרֶגֶב חֲלָלִים. זַכִּים כְּיֵצְאוּ מְהֻלָּלִים. חָלִים וְשָׂרִים כְּחוֹלְלִים׃ טִיעַת עֲצֵי עֲשָׂב. יְשֵׁאוּ הַיּוֹם|מְזֻבָּח

Wie beklemmt war ich an dem furchtbaren Versöhnungstage! welche Angst fühlte ich, als ich die Zahl meiner Sünden bekannte! und wie jubelte ich als das Loos mich meiner Schuld enthob, den Seelenverfolger die Beschämung traf! wohl sind die bethörten Frevler der tiefsten Erniedrigung heimgefallen und zur Hölle hinab gefahren; doch jene, die sich gereinigt haben, wurden als entlassen froh gestimmt — freudig aufgeregt singen sie mit lieblicher Stimme; schwingen die sinnbildlichen Pflan-

לְהַסֵּב. חזְכֻתְךָ שֶׁר וְפַלְּסוּ
בְּמֶסֶב. לְהַרְצוֹת בְּשׁוֹר
וָכֶשֶׂב:

zen, heute den Altar umkreisend, hoch empor. O, nimm diesen feierlichen Umgang als Geschenk auf; möge er dir wohlgefallen, wie die Opfer von Farren und Lämmern.

קהל בְּךָ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה.
בְּגִילָה וְשִׂמְחָה. חיז בְּאֵם
הַבָּנִים שְׂמֵחָה. נוֹנֵנוּ
בְּפָרוֹת צְמֵחָה:

In dir nur bin ich froh und wohlgemuth, mit hoher Lust und Freude: laß uns nun froh sein mit jener Mutter sammt den Kindern. O Beschützer! laß die Erlösung sprossen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה. רַב
לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה
לְהַחֲיוֹת מֵתִים:

מְאַלְמֵי מִנְדִּים אַרְבָּעָה.
מְשַׁמְּרֵי סֻכָּה שִׁבְעָה.
נוֹסְכֵי נֶזֶל שִׁבְעָה.
נַהֲלֵם נְעִימוֹת שִׁבְעָה:
שִׂיחִים בְּדֶרֶךְ מַטָּעָתָם.
סוֹלְלִים סְכוֹת שַׁוְעָתָם.
עֲלֵי קָרִים נִטְּעָתָם

Sie, die vier Pflanzen zu einem Bund vereinen; sie, die das Laubhüttenfest sieben Tage feierlich begehen; sie, die das Andenken der siebentägigen Wasserweihe auf dem Altare feiern; sie leite hin zu der Seligkeiten Fülle. Sie heben empor diese an kühlenden Bächen heimischen Pflanzen in ihrer aufschießenden Stellung, dich preisend in

עֲלוֹת בְּמוֹ מִטְבִּיעָתָם׃ פְּאוֹרִים לְשֵׁם יוֹם. פְּאֵר בָּם אָיוֹם. חזן צִוּוּי קִיחָתָם הַיּוֹם. צִחְצוּחַ בְּזֶה רִאשׁוֹן יוֹם׃

Gebeten; o, erhöre ihr Flehen, und richte auch sie in ihre gedeihliche Stellung wieder auf! zur Schmückung dieses feierlichen Festtages, und zu deiner Verherrlichung, o Allfurchtbarer! erging das Gebot ihrer heutigen Anschaffung, an diesem ersten Tage, an welchem sie wieder sündenrein erscheinen.

קהל בְּךָ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה. בְּגִילָה וּבְשִׂמְחָה׃ חזן בְּאֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה. טְלוּלִים בִּתְחִיָּה אֲשֶׁר צָמְחָה׃

In dir nur bin ich rein und wohlgemuth, in hoher Lust und Freude; laß uns nun froh sein mit jener Mutter sammt den Kindern — die aufgethaut durch den Lebensthau der Auferstehung.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

קשׁט שְׁעִינַת עֵץ. לְעוֹמְסֵי פְּרִי עֵץ. וְכָר נָא לְהַוָּעֵץ. וּתְשׁוּעָה בְּרוֹב יוֹעֵץ׃ רְבָבוֹת סָע סְכוּתָה. בְּלוּד צְקוֹנָם הַסְכֵּיתָה. בְּנֶשֶׁק לְרֹאשָׁם סְכוּתָה. וּמֵאֲנָף לַהֲקָם חֲשַׂכְתָּה׃ שְׁבַע עֲנָנֵי מֶשִׁי סְבַבְתָּם. בַּעֲנִינַת פְּרֹשׁ סְכַכְתָּם. תָּעוּ בְּחֶדֶק מִמְסוֹכָתָם. וּבְכֵן רְשָׁפָה סָכַתָּם׃ תּוֹלְדוֹת צֹר תַּאֲבִיד. גְּבִיר לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיד. חזן תְּאַפְּדֵנוּ כְּאָז רְבִיד. בְּקוֹמְמָךְ סְכַת דָּוִד׃

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

In den meisten Gemeinden wird von עד לא bis אנובב nicht gesagt.

(עַד לֹא מְצוּקֵי רֶגֶב שְׁתִית | סָפוּ. וְטֶרֶם | מְתִיחַת אֱהִילַת סְכוּכוֹ.
מֵאָז וְעַד עַתָּה בְּשָׁלֵם סָפוּ. מְאֻוָּה מְקֻוֶּה מָתַי סוֹכְכוֹ. וּכְשֶׁת מָרוֹם
סְתָרוֹ סְבִיבָיו סָפוּ. כֵּן צַו יְדִידָיו בְּתַחַת מָסָךְ לְסוֹכְכוֹ. בּוֹ לְהַתְמִיד
מְנֻחָתוֹ וְנִסְפּוֹ. כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ פֶּץ בְּלִי לְחַסְּכוֹ. סְפוֹ מוּל
סְפוֹ. עֲנָנוֹ מוּל עֲנָנוֹ. שְׁכֻנוֹ מוּל שְׁכֻנוֹ. מְכוֹנוֹ מוּל מְכוֹנוֹ. מְעוֹנוֹ
מוּל מְעוֹנוֹ. מְסִבּוֹ מוּל מְסִבּוֹ. רְכוּבוֹ מוּל רְכוּבוֹ. כְּסָאוֹ מוּל כִּסְאוֹ:

חו"ק בְּסֻכַּת חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:)

תו"ק אֲנוֹבֵב בְּפֶה וְלָשׁוֹן. הַלֵּל
בְּיוֹם רִאשׁוֹן. לְהַעֲרִיץ לָאֵל
אַחֲרוֹן וְרִאשׁוֹן. קָדוֹשׁ:

Aussprechen will ich das Lob an diesem ersten Tage des Festes durch des Mundes kräftiges Wort, durch der Sprache kräftigen Ausdruck, zu verherrlichen den Allmächtigen, der da ist Anfang und Ende — ihn, den Allerheiligsten.

תו"ק שַׁגִּיא כֹּחַ לֹא נִמְצָאתָ.
לְהַצְדִּיק עַם זוּ כְּהַפְצָתָ. בְּכֵן
בְּאֵלֶּה נִרְצֵיתָ. קָדוֹשׁ:

Wenn sich dir, o allmächtiger Richter! kein Grund offenbart, dieses Volk so schuldlos zu erklären, wie Du es verlangst, so lasse dich durch diese sinnbildlichen Pflanzen versöhnen, o Allerheiligster!

סם סמחבר חתום בראשי המכוונות אלעזר בירבי קליר.

אֶקְחָה פְּרִי עֵץ הָדָר.
בְּכָל שָׁנָה בְּתָדָר. מָקוֹם
שֶׁהוּא מֻתְדָּר: לְהַלֵּל
בּוֹ בְּהָדָר לְעָט הוֹד
וְהָדָר. עֲלֵי שִׁבְעָה דָּר:

Alljährlich zur festgesetzten Zeit ergreife ich die Goldfrucht des herrlichen Baumes, an jener heiligen Stätte, wo er stets weilt, ihn feierlich zu preisen, der in Pracht und Herrlichkeit umhüllet, über sieben Himmeln thront. Er, der Allgewaltige, in Hei-

ligkeit geschmückt, und von allen Geschöpfen verherrlicht, will auch seines Volkes Glanz.

Diesen angeschafften Palmzweig schwinge ich heute mit meiner Hand, mit ihm will ich mich vor meinem Schöpfer beugen. In Reinheit habe ich zu den Schwingungen der Palmzweige meine Hand geweihet, um Zorn und Strafe abzuwenden; denn mit einer Palme durch Eigenmacht an mich gebracht, wie könnte ich da meine Handlungen entfalten vor ihm, dessen Strafgluth den unverschämten Sünder verzehrt?

Diese drei schön vereinten Myrthen, bringe ich dar als sinnigen Schmuck ihm, der einst zwischen Myrthen erschien; Pflanzen, theils bittere, theils süße, füge ich zusammen gleich den Fügungen des Geschickes, und weihe sie ihm, dessen Wort holdselig ist; mit diesen Zweigen des dichtbelaubten Baumes, deren Anzahl auf jene der drei Urväter deutet, will ich diesen Feiertag festlich verbinden.

Mit diesen fehlerfreien schönen Weiden will ich den Ruhm erhöhen des Schwebenden auf weiten

עֲזוּז בַּקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר וּמִכֻּלָּ
יְצִיר מְאֻדָּר. וְחָפֵץ זוּ
לְהַדָּר: אנובב זְמוֹן תְּמָר
כַּף. אֶקְחָה הַיּוֹם בְּכַפִּי.
בָּם לְצוּר אִכַּף: רָחַצְתִּי
בְּנִקָּיוֹן כַּפּוֹת. עֲמוֹם
בָּמוֹ כָּפוֹת (ע"פ כַּפּוֹת). אַף
וְאֵנָף לְכַפּוֹת: בְּלוּלָב
שׁוֹד חֲמָסִים. אֵיךְ
אֶפְרוֹט מַעֲשִׂים. פְּנֵי
מַקְדִּימֵי חֲמָסִים: שניא
יוֹפִי שְׁלוֹשׁ הֲדַסִּים.
בְּהוֹד מַעַם אָשִׁים. לְצָנֵּג
בֵּין הַהֲדַסִּים: רְעוּלִים
וְגַם מְתוּקִים. אֲשֶׁוָּה
כְּחוֹק מְצוּקִים. לְחַכּוֹ
מַמְתַּקִּים: בְּעַנְפֵי עֵץ
עָבוֹת. שְׁעוּרִים לְבֵית
אָבוֹת אֲאֻסּוֹר חַג
בָּעֲבוֹת. אנובב יְשֻׁר כְּאֵר

עֲרָבוֹת. בְּמוֹ עוֹז
לְהַרְבּוֹת. לָרוֹכֵב
בָּעֲרָבוֹת: קְצוּבוֹת בַּדֵּי
שִׁטִּים. כְּמוֹ עֲפִיפוֹת
שִׁטִּים וּמוּצָעוֹת בְּנִטִּים:
יְעוּרוֹת בְּאִבֵּי הַנַּחַל.
לְהַעֲרִיב בָּם | מַחַל.
לְיַעֲרֵי רְתוּמֵי נַחַל: שגיא
לְכָל עֵץ תַּעַב.
וּבְאַרְבַּעַת אֵלֶּה תָּאַב.
לְהַלְלוֹ בָּם כְּאָב: יַחַד
בָּמוֹ לְהַלֵּל. שִׁבְעָה
כְּבֵית הִלֵּל. בְּיוֹם וְלֹא
בְלַיְלָה: חזן רוֹנְנִים מֵלִּיץ
בַּעֲדֵנוּ. לְהָחִישׁ נָא
לְסַעֲדֵנוּ. עַתָּה לְקִרַּית
מוֹעֲדֵנוּ: אנובב

Himmelsräumen; bestimmt sind davon der Zweigchen zwei, deutend auf das mittlere zum Flug gespannte Flügelpaar des Seraf's, Diese Weiden aufschießend an des Baches grünen Ufern, deuten auf die beseligende Sühne jener wildaufschießenden Waldbäume schon bedroht von den Gluthen der Hölle.

Während er alle übrigen Baumgewächse für diese Feier verwarf, zeichnete sein Wille diese viere aus, ihm damit die Huldigung als Allvater darzubringen. Vereint wollen wir ihn damit preisen sieben Tage lang, und wie die weise Schule es bestimmt — am lichten Freudentag, doch nicht bei dunkler Nacht. Sie rauschen Gesang zu unserem Heile ihm zu, daß unsere Rettung, daß unser Zug nach der uns bestimmten Residenz nunmehr beschleunigt werde.

פיט וכנוסגים מנהגינו לין לומריס אל נא.

(אֵל נָא לְעוֹלָם תּוֹעֶרְץ. וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים
תִּמָּלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ גֶּצַח. נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עֻזּוֹ.
פְּאֵרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ. רוֹז שִׁיר וְשֶׁבַח תְּקַף תְּהִלּוֹת
תִּפְאַרְתּוֹ:)

נסדרנס קהלות מין הומריס זס.

וּבְכֵן וַיְהִי בִשְׁלֵם סֻכּוֹ:

מיוסד ע"פ תשר"ק כפול.

אָז הָיִתָה חֲנֻיַת סֻכּוֹ. בְּתַלְתַּלֵי תֶּרֶק. בְּשׁוֹשַׁנֵּי שֶׁרֶק.
בְּרֹכֶב רְבוֹתַיִם. בִּקְדוֹשֵׁי קֶדֶם. בְּסַפִּיר וְסָכוּת:
וְחָן בְּשָׁלֵם סֻכּוֹ. בִּצְנוּעֵי עֶדֶק. בִּפְאֵר פְּרֻכֶת.
בַּעֲבוֹדַת עֶרֶךְ. בְּסֻכַּת סְגֻלָּה. וְהִיא סֻכָּתוֹ:
אָז הָיִתָה חֲנֻיַת סֻכּוֹ. בְּנוֹצְצֵי נֹגַהּ. בְּמַלְאֲכֵי מָרוֹם.
בְּלַהַט לוֹהֲטִים. בְּכַנְפֵי כְרוּבִים. בְּסַפִּיר וְסָכוּת:
וְחָן בְּשָׁלֵם סֻכּוֹ. בִּידִידוּת נַעַר. בְּטִירַת מַהֲרָה.
בְּחִפַּת חֲדָוָה. בְּזֵר זְמִרַת זְבוּל. וְהִיא סֻכָּתוֹ:
אָז הָיִתָה חֲנֻיַת סֻכּוֹ. בְּנוּעוּדֵי נַעַד. בְּהוּגֵי הֲמוּלָה.
בִּדְמוּמֵי דַקָּה. בִּדְוֹהֲרֵי דוֹלְקִים. בְּסַפִּיר וְסָכוּת:
וְחָן בְּשָׁלֵם סֻכּוֹ. בִּגְלוּמֵי גֵיא. בְּבֵית בְּחִירָתוֹ.
בְּאָהֳלֵי אוֹנָיו. בְּאֶדֶר אַפַּדְנוֹ. וְהִיא סֻכָּתוֹ:

יִבְכֵן וּלְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי
אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

Und nun erhebe ſich zu dir die Weihe der Heiligung, denn Du biſt Iſrael's Heiligſter und Retter.

סילוק כוונת המחבר לנגד כוונת סדי מינים ופרטי דיניהם וטעם זמנה וחגיגת החג.

אֶקְחָה בָּרְאשׁוֹן. לְאַחֲרוֹן וְרִאשׁוֹן: פְּרִי
עֵץ הָדָר. לְבַקְּדֹשׁ נָאְדָר: כַּפּוֹת תְּמָרִים.

Ich ſchaffe mir an für dieſen erſten Tag des Feſttes, zur Huldigung des Allerletzten und allererſten, die Goldfrucht des herrlichen Baumes, verehrend ihn, der in Heiligkeit verherrlicht iſt; den Zweig

לְצַדִּיק כַּתָּמָר׃
עַנְפֵי הַהֲדַסִּים. לְצָנֵג בֵּין
הַהֲדַסִּים מַרְפֵּי עֲרָבוֹת.
לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת׃ בְּמוֹ
לְהַלֵּל. בְּזֶמֶר וְהַלֵּל.
בְּיוֹם וְלֹא בְלַיִל. לְאֵין
לְפָנָיו לֵיל. בְּלוּלָב
אֶחָד. וְאֶתְרוֹג אֶחָד.
לַיָּי אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד׃
בְּעֲרָבוֹת שְׁתַּיִם.
כְּאִמָּהוֹת שְׁתַּיִם.
וְכִמְעוּפְפוֹת שְׁתַּיִם׃
בְּעֻבּוֹת שְׁלֹשָׁה. כְּאָבוֹת
שְׁלֹשָׁה. כְּמַקְדִּישֵׁי
שְׁלֹשָׁה׃ בְּאַגְדוֹת
אַרְבַּע. כִּנְבָעוֹת אַרְבַּע.
כְּחַיּוֹת אַרְבַּע. וּכְנָפַיִם
אַרְבַּע׃ בְּשִׁמְחוֹת שִׁבַּע.
כִּימֵי שִׁבַּע׃ בַּחֲגִינַת
שְׁמוֹנָה. כְּמִילַת

der hohen Palme, verehrend den Allergerechtesten, Hocherhabenen; die Zweigchen der Myrthe, verehrend ihn, der unter Myrthen erschien. Die Blätterstängel der Weide, verehrend ihn, der über den weiten himmlischen Räumen schwebt. Mit diesen Pflanzen preise ich mit Gesang und Huldigung, am lichten Tage, nicht in dunkler Nacht, ihn, den nie die Nacht umdunkelt. Eins ist der Palmenzweig, die Goldfrucht eins, zur Erinnerung, daß Gott einig und sein Name einzig ist. Zwei sind die Weidenstängel, zur Erinnerung an die beiden Stamm Mütter und an das Flügelpaar des heiligen Seraf's. Drei sind die Myrthenzweigchen, zur Erinnerung an die drei Erzväter und an das dreimal Heilig der preisenden Engel. Vier Pflanzen einigt das Gebinde, zur Erinnerung an die vier Erzmütter, an die vier Chajoth und ihre vier Fittige. Unendlich sind die seligsten Freuden der Tage des Laubhüttenfestes, wie die sinnbildliche Zahl sieben, und der achte Tag der Feier (Schemini Azereth) erinnert an den achten Tag zur Beschneidung. — Durch dich, du herrliche Gold-

שְׁמוּנָה׃ בְּהָדָר לְהַזְכִּיר
הָדוּר וְקָנָה׃ בְּכַפּוֹת
לְהַזְכִּיר לְמֵחִים נִקְנָה׃
בְּעָבוֹת לְהַזְכִּיר תָּם חַיֵּי
עַד קָנָה׃ בְּעֵרָבָה
לְהַזְכִּיר אָח לְעֶבֶד
הוֹקָנָה׃ בְּהָדָר לַחֲשׁוֹב
בְּלוּיַת עֶדְנָה׃ בְּכַפּוֹת
לַחֲשׁוֹב מְשֻׁלַּת שׁוֹשַׁנָּה׃
בְּעָבוֹת לַחֲשׁוֹב יְחוּמַת
דִּינָה׃ בְּעֵרָבָה לַחֲשׁוֹב
בְּאָחוֹת מְקֻנָּא׃ בְּהָדָר
לְהַמְשִׁיל מַפְלִיא
עֲגוּלָה׃ בְּכַפּוֹת
לְהַמְשִׁיל אֲגַן סְגֻלָּה׃
בְּעָבוֹת לְהַמְשִׁיל שׁוֹרֶת
דְּגוּלָה׃ בְּעֵרָבָה
לְהַמְשִׁיל מְחוֹקְקֵי
מְגִלָּה׃ בְּהָדָר לְכַפֵּר
סַרְעַפֵּי לֵב׃ בְּכַפּוֹת

frucht! wird auch das Andenken des herrlichen altergrauen Patriarchen (Abraham) gefeiert. Du knotiger Palmzweig! du bringst in Erinnerung den auf dem Altar gebundenen Opfergewichten (Jizchak). Durch dich, du blätterreiche Myrthe! lebt das Andenken des Unsterblichen kinderreichen Stammvaters (Jakob). Und du, schmachtende Trauerweide! erinnerst an den zur Schmach der Sklaverei verstoßenen Bruder (Joseph).— Mahnst du doch auch, du schöne Goldfrucht! an die im welken Alter sich verjüngende Schöne, und du, du schlanke Palme! an die schlanke Gestalt jener Erzmutter, welche der Dornen umgebenen Rose verglichen ward; und du, du blätterreiche Myrthe! nahmst an Dinah's kinderreiche Gebärerin; so wie du, du frühverwelkende Weide! an die frühverwelkte, mit eifriger Liebe ergebene Schwester mahnst. Auch erinnerst du, runde Goldfrucht! an jene hohen Sanhedrin, die rund in einem Halbzirkel zu Gerichte saßen; und du, aufstrebende Palme! an die nach Vollkommenheit strebenden Lehrer des Volkes; so wie du in Blätterreihen ge-

ordnete Myrthe, den geordneten Reihen ihrer Schüler, und du wehmüthiger Erinnerung geweihte Weide, den Alles aufzeichnenden Geschichtsschreibern gleichst. — Du herzförmige Goldfrucht kommst zu versühnen die Tücken des Herzens; du edelstolze Palme kommst zu versühnen die eitelstolze Haltung des Gemüthes; du augenförmiges Myrthenblatt, kommst zu versühnen die Hin- und Herschweifungen des Auges und des Sinnes, und du der Weide mundähnliches Blatt kommst zu versühnen die sinnlichen und sündigen Ausbrüche des Mundes. — Auch bist du, o Goldfrucht! das Bild des tadellosen Frommen, und du, o Palmenzweig! das Bild des milden Edlen; du Myrthe stellst dar den strengen Befolger der religiösen Gebräuche; aber du, o Weide! du gibst das wehmüthige Bild des lästerlichen Pöbels.— So wie die Goldfrucht des herrlichen Baumes Wohlgeruch mit Wohlgeschmack vereint, so vereinen jene Tadellosen, Frömmigkeit mit hohen Kenntnissen. So wie die Palme eine wohlschmeckende Frucht trägt, doch ihren Werth nicht durch Duft erhöhet; so sind auch jene

לְכַפֵּר שְׁגִרָה מוּל | לֵב.
בֶּעָבוֹת לְכַפֵּר סִקּוּר
עַיִן וְלֵב. בֶּעֲרָבָה לְכַפֵּר
נְבוּל פֶּה עִם לֵב: בְּהָדָר
לְכַנּוֹת שְׁלֵמִים תְּמִימִים
בְּכַפּוֹת לְכַנּוֹת בַּעֲלֵי
מַעֲשִׂים נְעִימִים.
בֶּעָבוֹת לְכַנּוֹת יְשָׁרִים
בְּמִצּוֹת חֲתוּמִים.
בֶּעֲרָבָה לְכַנּוֹת
בְּשִׁמְצָה כְּתוּמִים:
וּכְמוֹ בְּעֵץ הָדָר רֵיחַ
וְטַעַם. כֵּן בְּעַם זוּ בַּעֲלֵי
מִצּוֹת וְדֵיעַ נַעַם: וּכְמוֹ
בְּכַף תָּמָר טַעַם וְלֹא
רֵיחַ. כֵּן בְּעַם זוּ בַּעֲלֵי
מִצּוֹת בְּלֹא דַת וְרֵיחַ:
וּכְמוֹ בֶּעָבוֹת רֵיחַ וְטַעַם

מַר. כֵּן בֵּינֵימוֹ הוֹגֵי דַת
וְחָכְמָה וּמַר: וּכְמוֹ עֲרָבָה
בְּלֹא טַעַם וְרֵיחַ. כֵּן
בֵּינֵימוֹ עִקְּשִׁים אֲטוּמִים
מִלְּהָרִיחַ: וּכְמוֹ עֵץ פְּרִי
עֲלֵי סָרַק מְחַפִּים. כֵּן
יְשָׁרִים עֲלֵי רְשָׁעִים
מְחוֹפְפִים: וּכְמוֹ הֵם
אֲגֻדִּים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה. כֵּן
תְּלוּיִם אֵלֶּה בְּאֵלֶּה.
לְמֵשׁוֹךְ אֵלֶּה אֶת אֵלֶּה.
וּלְכַפֵּר אֵלֶּה עַל אֵלֶּה.
לַעֲשׂוֹת אֵלֶּה כְּאֵלֶּה.
לְהַנְעִים זְמִירוֹת אֵלֶּה.
לְמִי בָרָא אֵלֶּה. לְמַלֵּל
לְהַלֵּל. לְכַלֵּל לְחוֹלֵל.
לְיַשֵּׁר לְאַשֵּׁר. לְהַכְשִׁיר
לְהַתְשִׁיר. לְבָרֵר לְשׁוֹרֵר.
לְאַדֵּר לְהַדֵּר. לְנַבֵּר לְדַבֵּר. לְהַאֲמִיר לְזַמֵּר.

Mildthätigen, deren Streben nützlich ist, die aber nicht die Würze der Wissenschaft veredelt; so wie die Myrthe herrlichen Duft verbreitet, sonst aber geschmacklos ist, so jene Männer, die zwar eingeweiht in Kenntnissen, aber im Umgange abgeschmackt sind; aber die Weide, sie hat weder Geschmack noch Wohlgeruch, ach sie deutet auf jene Menschen, die so abgeschmackt als ruchlos sind. Wie die köstlichen Früchte die werthlosen Blätter decken, so müssen die edlen Frommen jene Gottlosen schützen; und wie hier die vier verschiedenen Pflanzen in einem Bunde sich vereinen, so hängen auch die Menschen im Leben als Glieder einer Kette zusammen; ein Glied ziehet das andere nach, eines erhält schützend das andere, und so wird der Mensch durch den Menschen veredelt, bis sie vereint Lobgesänge anstimmen dem allgütigen Schöpfer aller Wesen, und ihm mit den erhabensten Worten und in den kräftigsten Ausdrücken huldigen, ihn preisen und anbeten gleich den himmlischen Mächten in jenen höchsten Regionen.

לְחַנֵּן לְרַנֵּן. לְשַׁנֵּן לְהַרְנֵן. לְכַלֵּס לְעַלֵּס.
לְנַצֵּחַ לְפַצֵּחַ. לְהַעֲרִיץ וּלְהַעֲלִיץ. לְהַרְגִּישׁ
לְהַקְדִּישׁ: בְּשִׁיר עִירִין. בְּשִׁירוֹת קַדִּישִׁין.
בְּזֶמֶר חַשְׁמַלָּה. בְּזִמְרַת הַמּוּלָה. בְּפְאֵר
אֵלִים. בְּתִפְאֶרֶת אֶרְאֵלִים. כַּהֲדַר זִיקִים.
כְּהַדְרַת בְּרָקִים. כְּנֹעַם גְּלִילִים. כִּנְעִימַת
גַּלְגַּלִּים. בְּנִגּוּן רוֹבִים. כִּנְגִינַת כְּרוּבִים.
כֶּרֶן אוֹפַנִּים. כִּרְנַנַּת מֶרְכְּבֵי פָנִים. כְּחִדּוּשׁ
בְּרָקִים. כְּמִתְחַדְּשִׁים לַבְּקָרִים. כִּקְדוּשׁ
עֻפִּים. כִּקְדֻשַּׁת עוֹפְפִים. כְּרֶגֶשׁ מְעוֹפְפִים.
כִּרְגֶשֶׁת מְתוֹפְפִים. כִּשְׁנוּן צְפוּפִים. כְּהֶגֶא
מְצַפְצְפִים. כִּרְעֵשׁ סְפִים. כְּמַעֲמַד שָׂרָפִים.
כְּמַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים. לְקָדוֹשׁ מַקְדִּישִׁים.
וּקְדֻשָּׁה מְשַׁלְּשִׁים:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר

קהל קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ:
חזן מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל

וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ
תִּרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:
קהל יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ
וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)
חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ.
זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ.
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ.
וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל
מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה:

וַהֲשִׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקֻדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

סדר נטילת לולב

תפלה מבערי ניון נומר קודם נטילת נולב.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּפִרְיָ עֵץ הָדָר וְכַפּוֹת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבוֹת וַעַרְבֵי נָחַל אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַמְיוּחָד תֻּקְרַב אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאֲחָדִים בְּיָדִי. וְלֵידַע אֵיךְ שִׁמְךָ נִקְרָא עָלַי וְיִרְאוּ מִגְּשֶׁת אֵלַי. וּבְנַעֲנוּעִי אוֹתָם תַּשְׁפִּיעַ שֶׁפַע בְּרָכוֹת מִדַּעַת עֶלְיוֹן לִנְוֵה אַפְרִיוֹן לִמְכוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ. וְיֵהָא

הַשּׁוֹב לְפָנֶיךָ מִצְוֹת אַרְבָּעָה מִינִים כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיךָ בְּכָל פְּרָטוֹתֶיהָ וְשִׁרְשׁוֹתֶיהָ וְתַרְיַ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. כִּי כִּוַּנְתִּי לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימָא לְיַחֵד שֵׁם יה בוה בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

Den לולב nimmt man in die rechte Hand und sagt diese ברכה, und gleich nach der ברכה nimmt man den אתרוג in die linke Hand.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לוּלָב:

Nur am ersten Tage wird שהחינו hinzugefügt, wenn aber der erste Tag am Sabbath ist, wird am zweiten Tage שהחינו gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ומנענע ומחזיר מכרך כרכת הלל.

הלל נריך לומר מעומד.

Gebenedeiet seist Du, Ewiger! unser Gott! Weltbeherrscher! der Du uns geheiligt durch deine Gebote, und uns gewürdigt hast, dir einen Lobgesang anzustimmen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

(Ps. 113.) Hallelujah! Lobt ihn, Diener des Herrn! lobt den Namen des Herrn! der Name des Herrn sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Vom Aufgange bis zum Niedergange werde gelobt der Name des Herrn!

קוֹ הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־

מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃
רָם עַל־כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל־
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַּיְיָ
אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי
לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי
לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
מְקִימִי מֵעָפָר דָּל
מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃
לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים
עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי
עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם
הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לֹועֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה
לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה
וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ
כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־

Der Herr ist über alle Völker erhaben; sein Ruhm über die Himmel erhaben. Wer gleicht dem Ewigen, unserem Gotte? wer thront so hoch? wer schauet so tief, im Himmel und auf Erden? Aus dem Staube richtet er den Armen auf, hebt dem Bedrückten aus dem Koth empor, um ihn den Fürsten gleich zu stellen, den Fürsten seines Volkes. Er belebt der Kinderlosen Haus, läßt sie frohe Mutter werden. Hallelujah!

(Ps. 114.) Als Jisrael aus Mizrajim zog, Jakob's Haus vom Barbarenvolke, da ward sein Heiligthum Jehuda, Jisrael sein Reich. Das Weltmeer sah sie nah'n und floh, der Jarden wich zurück. Berge hüpften wie Widder, Hügel wie Lämmer. Was ist dir, Weltmeer! daß

צאן: מה־לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור: ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם־מים חלמיש למעינו מים:

קטו לא לנו יי | לא לנו כי־לשמך תן כבוד על חסדך על־־־אמתך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל אשר־חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה־להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו

du fliehest? dir, Jarden! daß du weichest? Berge, daß ihr hüpfet wie Widder? Hügel, wie Lämmer? — Zittre, Erde! vor dem Herrn, vor dem Gotte Jakob's, der den Fels in einen Wasserborn verwandelt, den Kieselstein in Quellenstrom.

(Psalm 115.) Nicht uns, Herr! nicht uns verherrliche, sondern deinen Namen, um deiner Güte und deiner Wahrheit willen. Warum sollen die Heiden sprechen: Wo ist denn nun ihr Gott? Ist doch unser Gott im Himmel, kann alles schaffen, was er will! Jener Götzen aber, von Gold und Silber, sind der Menschenhände Werk; sie haben Mäuler, reden nicht,

haben Augen, sehen nicht, haben Ohren, hören nicht, riechen nicht mit ihrer Nase; ihre Hände greifen nicht, ihre Füße gehen nicht, sie reden nicht mit ihrer Kehle. Einst werden ihre Meister so wie sie, alle die auf sie vertrauen. — Vertraue dem Ewigen, Jisrael! er ist dein Helfer und Schild! vertraue dem Ewigen, Aharon's Haus! er ist dein Helfer, dein Schild! vertrauet dem Ewigen, ihr Gottesverehrer! er ist euer Helfer und Schild!

אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃
יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא
יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־
בּוֹטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל
בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם
הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ
בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַּיְיָ עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃

Der Ewige denket segnend unser, er segnet Jisrael's Haus, er segnet Aharon's Haus, er segnet die Verehrer Gottes klein und groß. Der Ewige wird euch Ueberfluß verleihen, euch und euern Kindern. Ihr seid gesegnet von Gott, dem Schöpfer des Himmels und der Erde. Der Himmel ist des Ewigen Himmel, die Erde gab er Menschenkindern. Jene Todten

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ׃ יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ
יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־
הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן

preisen nicht den Ewigen, wohl alle jene nicht, die zur Hölle fahren. Wir aber preisen den Ewigen von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים
יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי
דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ | נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ׃

(Ps. 116.) Erfreut bin ich, denn der Ewige hat meine Stimme, er hat mein Flehen erhört. Sein Ohr hat er mir zugeneigt! das rufe ich laut, so lange ich lebe. Mögen mich umfangen des Todes Bande, mich ergreifen der Hölle Schrecken, mag mich Angst und Jammer treffen, den Namen Gottes ruf' ich an: Ach, Herr! errette meine Seele! Allgnädig ist der Herr und allgütig, erbarmungsvoll ist unser Gott. Die Arglosen beschützt der Herr! elend war ich, und er half mir. Kehre, Seele! nun in deine Ruhe ein! der Ewige will dir wohl thun. Bewahrt hast Du vom Tode meine Seele, mein Auge von Thrä-

קטז אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע
יְיָ׃ אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי
הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי
אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי | חֶבְלֵי
מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל
מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן
אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא
אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי׃
חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ
מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם
יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃
שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמְנוּחָיְכִי
כִּי־יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי
חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת
עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־

נֶן, meinen Fuß vom Sturze. So werde ich ferner wandeln vor dem Ewigen unter den Lebendigen auf Erden. Verdiene ich nun Glauben, wenn ich spreche: Ich leide sehr!? Ich sagte es einst in meiner Uebereilung — da trügt jeder Mensch.

רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃
הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי
עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי
אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־
הָאָדָם כֹּזֵב׃

Wie soll ich nun dem Herrn erwiedern alle Wohlthat, die er mir erzeigt? Den Kelch des Heils will ich ergreifen, und den Namen des Herrn verkünden. Was ich dem Ewigen gelobt, will ich erfüllen, erfüllen in Gegenwart seines ganzen Volkes! Schwer fällt in Gottes Augen seiner Frommen früher Tod; d'rum flehte ich: Ach, Ewiger! bin ich doch dein Knecht — bin ich doch dein treuer Knecht, Sohn deiner Magd. Da lösteſt Du auch meine Fesseln. Dir bring' ich nun des Dankes Opfer dar, verkünde laut des Ewigen Namen. Was ich gelobt dem Ewigen, will ich erfüllen, erfüllen in Gegenwart seines ganzen Volkes, in den Vor-

מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־
תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ
אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
יָקָר בְּעֵינֵי הַמָּוְתָה
לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְיָ כִּי־
אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ
בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ
לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ
אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל
עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת | בֵּית

יי בתוככי ירושלם
הללויה׃

höfen des Tempels Gottes, in deiner Mitte, mein Jeruschalajim! Hallelujah!

קיז הללו את־יי כל־
גוים שבחוהו כל־
האמים׃ כי גבר עלינו
חסדו ואמת־יי לעולם
הללויה׃

(Psalm 117.) Lobet den Herrn, ihr Völker alle! preiset ihn, alle Nationen! denn seine Güte waltet über uns, und seine Treue in Ewigkeit. Hallelujah!

קיח הודו ליי כי טוב
כי לעולם חסדו׃
יאמר־נא ישראל
כי לעולם חסדו׃
יאמרו נא בית אהרן
כי לעולם חסדו׃
יאמרו נא יראי יי
כי לעולם חסדו׃

(Psalm 118.) Danket dem Herrn, denn er ist allgütig!
Ewig währt seine Huld!
Es singe Israel!
Ewig währt seine Huld!
Es singt Aharon's Haus:
Ewig währt seine Huld!
Es singen die VerehrerGottes:
Ewig währt seine Huld!

מן־המצר קראתי יה
ענני במרחב יה׃ יי לי
לא אירא מה־יעשה לי
אדם׃ יי לי בעזרי ואני
אראה בשנאי׃ טוב

In Angst rief ich die Gottheit an; der Gottheit Antwort schuf mir Raum. Der Herr ist mein, ich fürchte nichts, was kann der Mensch mir thun? Der Herr ist mein, und steht mir bei; ich werde Lust an Feinden schauen. Besser

לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ
בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:
כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם
יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם
סְבָבוּנִי בְשֵׁם יְיָ כִּי
אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם
יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה
דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי:
עֻזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה: קוֹל | רִנָּה
וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין
יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה
חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי־
אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ:
יַסֹּר יִסְרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא
נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי
צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה

ist, dem Herrn vertrauen, als auf Menschen sich verlassen. Besser ist, dem Herrn vertrauen, als auf Fürsten sich verlassen. Laßt alle Heiden mich umgeben, beim Ewigen! ich zerhaue sie; hier umgeben, dort umgeben, beim Ewigen! ich zerhaue sie; wie Bienen umschwärmen, wie Dornen Flammen umlodern — beim Ewigen! ich zerhaue sie. Wenn Alles zerstürmt, mich zu stürzen, der Ewige steht mir bei! Er ist mein Sieg, mein Saitenspiel, er ward mir zum Triumph! Freudenruf, Siegeslied schallt in Hütten der Tugendverehrer; die Rechte des Herrn kämpft den Sieg, die Rechte des Herrn — sie ist erhaben, die Rechte des Herrn, die den Sieg erkämpft! Nein! noch sterb' ich nicht, ich lebe, erzähle die Thaten der Gottheit. Züchtigen will mich nur die Gottheit, sie überläßt mich nicht dem Tode. Oeffnet mir der Tugend Pforten! ich gehe hinein, und danke dem Herrn.

יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר לַיְיָ
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ
כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי
לִישׁוּעָה׃ אוֹד אֶבֶן מָאֲסוּ
הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ
פִּנָּה׃ אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה
זֹאת הִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ׃ מאת זֶה־הַיּוֹם
עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בוֹ׃ זה

Hier ist zum Ewigen die Pforte, Tugendhafte gehen da hinein. Ich danke, daß Du mich gedemüthiget, und wieder Hilfe mir erzeigt. Der Stein, den Bauende verworfen, er ist zum Eckstein worden. Das ist vom Herrn geschehen, wunderbar in unseren Augen. Diesen Tag gab uns der Herr, laßt uns ihn feiern mit Wonnegesang!

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃
אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃

O Ewiger! o, steh' uns bei!
O Ewiger! o, steh' uns bei!
O Ewiger! o, beglücke!
O Ewiger! o, beglücke!

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ
בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃ ברוך
אֵל וַיְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ
חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת

Willkommen im Namen des Herrn! Wir, aus dem Tempel des Herrn, wir segnen euch! Allmächtig ist der Ewige, der uns den Tag erscheinen läßt. Bekränzt das Opferthier mit Myrthen,

führt es bis zu den Hörnern des Altars! Mein Gott bist Du! Dir will ich danken; Du, mein Herr! Dich will ich erheben. Danket dem Herrn, denn er ist allgütig; ewig währt seine Huld!

Ueber Alles lobpreisen Dich deine Werke; auch deine Lieblinge, die Tugendhaften, die deinen Willen thun, und dein ganzes Volk, das Haus Israel, sie danken in Jubeltönen, benedeien, loben, preisen, erheben, verherrlichen, heiligen und huldigen deinen Namen. O König! ja, lieblich ist es, dich zu preisen, und deinem Namen gebührt Lobgesang; denn Du bist allmächtig, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! König in Lobgesängen gepriesen!

הַמִּזְבֵּחַ׃ אל אֵלִי אַתָּה
וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃
אלי הודו לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל)
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ
וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ
וַיַּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ טוֹב
לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה
לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד
עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר | רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא
וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל
שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל־־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא
תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן
דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֹזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

סדר הוצאת ספר תורה.

אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

Niemand unter den Mächten greicht dir, o Herr! und nichts deinen Thaten. Dein Reich ist ein unendliches Reich, deine Herrschaft dauert durch alle Zeiten. Der Ewige herrscht, der Ewige hat geherrscht, der Ewige wird herrschen in Ewigkeit. Der Ewige verleiht seinem Volke Sieg; der Ewige segnet sein Volk in Frieden.

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

Vater der Barmherzigkeit! in deinem Wohlwollen begünstige Zion, erbaue die Ringmauern Jeruschalajim's; denn dir allein vertrauen wir, o König! hocherhabenste Allmacht! Herr aller Welten!

Beim Herausnehmen der Tora (תורה) sagt man dieses.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה | יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָם:

Als die Lade zog, sprach Moscheh: Auf, Ewiger! laß deine Feinde zerstreuen, und deine Hasser vor dir flüchtig werden.

Von Zion aus geht Lehre, das Wort Gottes aus Jeruschalajim.

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

Gepriesen sei der, der seinem Volke Jisrael Lehre ertheilt in seiner Heiligkeit.

הפלה מסערי ליון לאמר בייע בסעת הולאת ספית.

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. ג׳ פעמים

„Der Unendliche, der Ewige ist ein allmächtiger Gott, allbarmherzig und allgnädig, langmüthig, von unendlicher Huld und Treue; der seine Huld dem tausendsten Geschlechte noch aufbehält, der Missethat, Abfall und Sünde vergibt und lossprícht."

הוצאת ספר תורה

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא
מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק
רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְנָתַתָּה לִי

עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ	אֲמָתְךָ בַּת אֲמָתֶךָ
(וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי)	פלוני ב"פ / פלונית בת פלונית

Herr des Weltalls! erfülle meine Herzenswünsche zum Guten, willfahre meinem Verlangen und gewähre meine Bitte, mir,

deinem Knechte, Sohn deiner Magd	deiner Magd, Tochter deiner Magd

וְכָל־בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר
הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
וְזַכֵּנוּ שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ
בְּתוֹכֵנוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ. רוּחַ
חָכְמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֵּם־בָּנוּ
מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
יְיָ. רוּחַ | חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ
עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת
יְיָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּזַכֵּנוּ
לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ.
לָלֶכֶת בִּדְרָכֶיךָ יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ.
וְקַדְּשֵׁנוּ בְּקְדֻשָּׁתֶךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה
לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: וְתִשְׁמְרֵנוּ
מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת

O läutere mich, mit aufrichtigem Herzen deinen Willen zu vollführen, rette mich von böser Begierde, und verleihe mir die in deiner heiligen Lehre verheißene Bestimmung. O, läutere uns alle, damit deine Heiligkeit auf uns ruhe; erleuchte uns mit dem Geiste der Weisheit und der Einsicht, daß an uns erfüllt werde die Verheißung: „Und es wird auf ihm ruhen, der Geist Gottes, ein Geist der Weisheit und der Einsicht, ein Geist des Rathes und des Heldenmuthes, ein Geist der Erkenntniß und der Ehrfurcht Gottes.“ Möge es auch dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Vorfahren! daß ich geläutert werde, dir wohlgefällige Handlungen auszuüben, und in rechtlichen Wegen vor dir zu wandeln. O, heilige uns durch deine Gebote, damit wir eines heilsamen fortdauernden Lebens, jenes Lebens der zukünftigen Welt würdig werden. Bewahre uns vor

Uebelthaten und vor unglücklichen Zeiten, welche mit Ungestüm die Welt heimsuchen. Wer auf Gott vertraut, den umgibt Liebe!

Ich richte mein Gebet zu dir, o Ewiger! dich flehend um eine Gnadenzeit! — um deine unendliche Güte, allmächtiger Gott! O, erhöre mich mit dem Wohlwollen deines Heils.

Gebenedeiet sei dein Name, Herr des Weltalls! gebenedeiet deine Krone und deine Residenz! dein Wohlgefallen an deinem Volke Jisrael möge ewig währen! Laß dein Volk das Heil deiner Rechten schauen in deinem Heiligthume. Laß uns den Glanz deiner Erleuchtung zuströmen, und nimm unser Gebet mit Liebe auf. Möge es dein Wille sein, unser Leben in Glückseligkeit zu verlängern. Laß auch mich unter die Frommen gezählt sein, daß Du dich meiner liebreich annehmest, mich und die Meinigen beschützen mögest, so wie Alle, die deinem Volke Jisrael angehören, Du bist es, der Alles ernährt und Alles erhält; Du bist es, der das Weltall lenkt; Du bist es, der überKönige herrscht; denn

הַמִּתְרַגֶּשֶׁת לָבֹא לְעוֹלָם וְהַבּוֹטֵחַ בִּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ. אָמֵן:

נֹאַנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: נ״פ

בָּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בָּרִיךְ כְּתָרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדָּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין: יְהֵא רַעֲנָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא

הוצאת ספר תורה

דִּי אִתְקַבָּל צְלוֹתָא דְּעַבְדָּא
קַמָּךְ וּמְקַמֵּךְ דְּיַקִּיר אוֹרַיְתָךְ
בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ
רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין
סְמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא
דִּשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט.
וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי
קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טָבָן
וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ.
וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא
אֲמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא
קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבָּאי
בְּאוֹרַיְתָא. וְתַשְׁלִים | מִשְׁאֲלִין
דְּלִבָּאי. וְלִבָּא דְּכָל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל. לְטָבוּ וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם:

חזן וקהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

חזק אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ | שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי
וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

dein ist das Reich! Ich, der Knecht des Allerheiligsten, hochgelobt sei er! ich beuge mich vor dir und vor der Vortrefflichkeit deiner Lehre zu allen Zeiten. Nicht auf Menschen traue ich, nicht auf Engel stütze ich mich, nur auf dich allein, himmlischer Vater! der Du ein Gott in Wahrheit bist, dessen Lehre wahr ist, dessen Propheten untrüglich sind, der unendlich viel Wohl und Heil erzeigt, nur auf dich vertraue ich, deinem heiligen und verherrlichten Namen stimme ich Psalmen an. O, möge es dein Wille sein, mein Herz deiner Lehre zu öffnen, und das Verlangen meines Herzens, und das Verlangen der Herzen des ganzen Israel's zu erfüllen, zum Heile, zum Leben und zur Glückseligkeit.

(Der Vorbeter und die Gem.) Höre, Israel! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

(Der Vorbeter und die Gem.) Einig ist unser Gott! groß ist unser Herr! Heiliger ist sein Name!

(Der Vorbeter.) Preiset mit mir des Ewigen Größe! laßt uns vereint seinen Namen erheben.

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ
הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ
וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה
וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן
יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־־בֵּית
יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן
כָּל־־הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־־
הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי
מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי
קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת
וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד:
וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ ׀ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חָי: וְנֹאמַר
לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב:

(Die Gemeinde.) Des Ewigen ist die Größe, die Allgewalt, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät, dein ist Alles im Himmel und auf Erden; dein, Ewiger! ist das Reich und das Hoheitsrecht über jedes Haupt. Erhebt den Ewigen, unsern Gott! betet ihn an vor seiner Füße Schemel, ihn, den Heiligsten! Erhebt den Ewigen, unsern Gott! werft euch hin vor seinen heiligen Berg; denn der Herr, unser Gott, ist heilig.

Ueber Alles werde verherrlicht, geheiligt, gerühmt, gepriesen, erhöht und erhoben der Name des Königs aller Könige, des hochgelobten Heiligen in allen Welten, die er erschaffen in diesem Dasein und im künftigen Leben; nach seinem Wohlgefallen, nach dem Verlangen seiner Verehrer, und nach dem Wunsche des ganzen Hauses Israel. Schöpfer der Welten! Herr aller Wesen! Gott aller Seelen! der unendliche Räume bewohnt, in urweltlichen Himmeln thront, dessen Heiligkeit die Chajoth überstrahlt, dessen Heiligkeit den Thron der Majestät verherrlicht. O, möge dein Name, Ewiger, unser Herr! unter uns geheiligt werden im Angesichte aller lebendigen Wesen, daß wir ihm ein neues Lied anstimmen, nach der Weise: „Singet dem Herrn, preiset seinen Namen, machet Bahn ihm, der durch die Himmelsräume fährt, Ewiger ist sein

הוצאת ספר תורה

שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ
לָרוֹכֵב בָּעַרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ
וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן
בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי
עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן:
וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ
כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם | עַם
עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים
וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת
הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן
הַנְּשׁוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת
עוֹלָמִים וְיִמַּלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

Name, frohlockt vor ihm!" Einst wird sich unser Auge an der Anschauung weiden, wenn er wieder in die Residenz einzieht, wie verheißen ist: „Dem Auge wird die Anschauung zu Theil, wenn der Herr wieder einzieht in Zion." Ferner heißt es: „Die Herrlichkeit Gottes wird sich offenbaren, und alles Fleisch wird vereint erkennen, denn der Mund des Herrn hat es so verheißen."

Er, der allbarmherzige Vater, möge sich seines niedergebeugten Volkes erbarmen, möge des Bundes mit den Urvätern gedenken und unsere Seelen retten vor der Gewalt der bösen Stunde. Er möge die sündige Begierde von den Sündenbelasteten verscheuchen und uns mit ewiger Rettung beglücken. O! möge er unsere Wünsche in vollem Maße des Heiles und der Liebe gewähren.

ומיחין כסיח על הכיסא, והחזן לומר ויעזור ויגן וכו'.

וַיַּעֲזֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל
לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרָב יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן)
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב
מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:
הָאֵל תְּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

Vor der Vorlesung.

העולה אומר

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

והעם עונים

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

Gebenedeiet sei der Ewige! der in Ewigkeit Hochgepriesene.

וחוזר כמנהג בי״ש״ל״ו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן
לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

Gebenedeiet seist Du, Ewiger, unser Gott, Beherrscher der Welt! der Du uns aus allen Heidenvölkern erkoren, um uns deine Lehre zu übergeben. Gepriesen seist Du, Ewiger! Geber der Lehre!

Nach der Vorlesung.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי
עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן
הַתּוֹרָה׃

Gebenedeiet seist Du, Ewiger! unser Gott, Beherrscher der Welt! der Du uns die Lehre der Wahrheit ertheilt, und in uns das ewige Leben gepflanzt hast. Gepriesen sei der Ewige, Ertheiler der Lehre!

קריאת התורה

מקורין בכזית מ׳ שור או כשב מ׳ גבהי, ובשבת מהחלק לז׳ גבהי.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי יִוָּלֵד
וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ
וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה
לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְשׁוֹר אוֹ־
שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ
בְּיוֹם אֶחָד׃ וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־
תּוֹדָה לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃
בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃
וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא תְחַלְּלוּ
אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מְקַדִּשְׁכֶם׃ הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ פ (בשבת ב)
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־

Der Ewige redete zu Moscheh und sprach: Ein Ochs-Kalb, Schaf-Lamm oder Ziegen-Lamm, das geboren wird, soll sieben Tage bei seiner Mutter bleiben, vom achten Tage aber an und weiter wird es wohlgefällig aufgenommen als Feueropfer, dem Ewigen zu Ehren. Ihr dürft auch vom Rind- oder Kleinvieh niemals das Vieh nebst seinem Jungen an Einem Tage schlachten. Wenn ihr dem Ewigen zu Ehren ein Dankopfer schlachtet, so schlachtet es, daß es euch zur Gnade aufgenommen werde. An demselben Tage soll es gegessen werden, ihr müsset nichts davon auf den folgenden Tag stehen lassen; ich, der Ewige (befehle dieses). Beobachtet meine Gebote und haltet sie; ich, der Ewige (gebiete dieses). Entweihet meinen heiligen Namen nicht, ich will geheiligt sein unter den Kindern Jisrael's; ich bin der Ewige, der euch heiliget, der euch aus dem Lande Mizrajim geführt hat, euer Gott zu sein; ich, der Ewige!

Der Ewige redete zu Moscheh und sprach: Rede mit den Kindern Jisrael's und sage ihnen, die Festtage des Ewigen, an welchen ihr heilige Versammlung verkündigen

תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי: שֵׁשֶׁת יָמִים
תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת
הוּא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: פ
לוי (בשבת ג)

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח
לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ:
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: פ
(בשבת ד)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ

sollt, sind folgende: Sechs Tage kann allerlei Kunstbarkeit verrichtet werden, am siebenten aber ist der höchste Feiertag, zur heiligen Verkündigung; keine Kunstarbeit sollt ihr an demselben verrichten, es ist Feiertag dem Ewigen zu Ehren, in allen euern Wohnplätzen. Dieses aber sind die Feste des Ewigen, an welchen ihr heilige Versammlung verkündigen sollt, jedes zu seiner Zeit: Im ersten Monat, am vierzehnten Tage des Monats, zwischen beiden Abenden, wird das Ueberschreitungsopfer gebracht dem Ewigen zu Ehren. Am fünfzehnten Tage dieses Monats ist das Fest des ungesäuerten Brodes, dem Ewigen zu Ehren, sieben Tage müsset ihr ungesäuertes Brod essen. Am ersten Tage sei euch heilige Verkündigung, ihr sollt keine Handwerksarbeit verrichten. Und sollt ein Feueropfer darbringen dem Ewigen zu Ehren durch sieben Tage, am siebenten Tage sei abermals heilige Verkündigung, ihr sollt keine Handwerksarbeit verrichten.

Der Ewige redete zu Moscheh und sprach: Rede mit den Kindern Jisrael's und

sage ihnen: Wenn ihr in das Land, das ich euch eingeben will, kommen, und Ernte halten werdet, so sollt ihr ein Omer, die Erstlinge euerer Ernte, den Priester bringen; dieser soll mit dem Omer eine Wendung machen vor dem Ewigen, euch Gnade auszuwirken; den Tag nach dem Feste soll der Priester damit die Wendung machen. An dem Tage, da dieses geschiehet, sollt ihr, dem Ewigen zu Ehren, ein jähriges Lamm, ohne Leibesfehler, zum Ganzopfer bringen. Das Speiseopfer dazu, zwei Zehntel feines Mehl mit Oel eingerührt, als ein Feueropfer, dem Ewigen zu Ehren, zum angenehmen Geruch, dazu das Trankopfer, ein viertel Hin Wein. Brod, Sangenmehl und grüne Körner dürft ihr nicht essen, bis an eben diesem Tage, bis ihr das Opfer eueres Gottes gebracht habt; dieses sei ein ewiges Gesetz für euere Nachkommen, in allen euern Wohnplätzen. Ihr zählet alsdann vom andern Tage des Feiertages, vom Tage, da ihr das Omer der Wendung gebracht, sieben ganze Wochen, bis auf den Tag nach der siebenten Woche zählt ihr

אֱלֹהֵיכֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם
אֶת־קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־
עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־
הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי
יְהוָה לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת
יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם
הֲנִיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ
תָּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה׃
וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה
רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכּוֹ יַיִן רְבִיעִת
הַהִין׃ וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא
תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד
הֲבִיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ ס שלישי (בשבת ה)
וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת
מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר
הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת
תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ
חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה

ונסכו קרי.

חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם
תָּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם
שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה
חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃
וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת
כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר
בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם
יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ
לַיהוָה׃ וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף
הַכֹּהֵן | אֹתָם עַל־לֶחֶם הַבִּכֻּרִים
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי
כְבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה
לַכֹּהֵן׃ וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם
הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־
קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא־תְכַלֶּה פְּאַת

א' דנוסח׃

fünfzig Tage, und bringet sodann neues Speiseopfer dem Ewigen zu Ehren. Aus euern Wohnplätzen bringet ihr zwei Brode, zur Wendung, von zwei Zehntel feinen Mehls müssen sie sein, und als gesäuertes Brod gebacken werden; dieses sind Erstlinge, dem Ewigen zu Ehren. Nebst diesem opfert ihr sieben Stück einjährige Lämmer ohne Leibesfehler, ein junges Rind und zwei Widder; diese sollen ganze Opfer sein, dem Ewigen zu Ehren nebst ihrem Speiseopfer und Trankopfer, vom Feuer zu verzehren, zum angenehmen Geruch, dem Ewigen zu Ehren. Ihr macht auch einen Ziegenbock zum Sündenopfer, und zwei Stück jährige Lämmer zu Freudenopfer. Der Priester soll, sammt dem Brode der Erstlinge, vor dem Ewigen eine Wendung machen mit den zwei Lämmern, sie sollen dem Ewigen geheiligt und des Priesters sein. An eben diesem Tage sollt ihr Fest verkündigen, heilige Verkündigung soll euch sein und ihr sollt keine Handwerksarbeit verrichten; dieses sei ein ewiges Gesetz in allen euern Wohnplätzen für euere Nachkommen. Indem ihr aber in euerem Lande Ernte haltet, sollst du die Winkel deines

שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ
לָא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב
אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ
רביעי (בשבת ו)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן
תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ: כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה: ס
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־
נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה: וְכָל־מְלָאכָה לֹא
תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם
כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר לֹא־תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ: וְכָל־
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־

Feldes nicht völlig abmähen, noch zur Nachlese die einzelnen Aehren aufsuchen, sondern dieses alles dem Armen und Fremdling überlassen; ich, der Ewige, euer Gott (befehle dieses).

Der Ewige redete zu Moscheh und sprach: Sage den Kindern Israel's und sprich: Am ersten Tage des siebenten Monats, soll ein Ruhetag sein, an welchem zum Andenken geblasen, und heilige Festverkündigung gehalten wird. Keine Handwerksarbeit sollt ihr verrichten, und sollt dem Ewigen zu Ehren Feueropfer bringen. Der Ewige redete zu Moscheh und sprach: Hingegen am zehnten Tage dieses siebenten Monats (es ist der Versöhnungstag) sollt ihr heilige Verkündigung halten, und euere Personen kasteien. Und sollt ein Feueropfer dem Ewigen zu Ehren bringen. An diesem Tage sollt ihr keinerlei Kunstarbeit verrichten, denn es ist der Versöhnungstag, an welchem ihr versönht werdet, vor dem Ewigen eurem Gotte! Denn jede Person, welche sich nicht kasteiet an diesem Tege, soll aus ihrer Nation ausgerottet werden; und jede Person,

die an diesem Tage irgend eine Arbeit verrichtet, dieselbe Person werde ich aus ihrer Nation vertilgen. Gar keine Arbeit sollt ihr an demselben verrichten; dieses sei ein ewiges Gesetz in allen euern Wohnplätzen. Es sei euch ein großer Ruhetag, und ihr sollt euch kasteien, am Neunten des Monats sollt ihr des Abends anfangen und von Abend bis Abend euern Ruhetag halten.

Der Ewige redete zu Moscheh und sprach: Sage den Kindern Jisrael's und sprich: Am fünfzehnten Tage dieses siebenten Monats ist das Laubhüttenfest, sieben Tage dem Ewigen zu Ehren. Am ersten Tage ist feierliche Festverkündigung, und da sollt ihr keine Handwerksarbeit verrichten. Sieben Tage hindurch bringt ihr Feueropfer dem Ewigen zu Ehren; am achten Tage sei wieddr feierliche Festverkündigung, da ihr dem Ewigen zu Ehren Feueropfer bringen sollt; es ist ein Enthaltungstag (von Geschäften), ihr sollt keine Handwerksarbeit an demselben verrichten. Dieses sind die Festtage des Ewigen, an welchen ihr heilige

מְלָאכָה בְּעַצֶּם הַיּוֹם הַזֶּה
וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִקֶּרֶב עַמָּהּ: כָּל־מְלָאכָה לֹא
תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן
הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־
נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ
בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב
תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם: פ

חמישי (בשבת ז)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת
שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה
לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־

תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה
וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר־יוֹם
בְּיוֹמוֹ: מִלְּבַד שַׁבְּתֹת יְהוָה
וּמִלְּבַד מַתְּנֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־
נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְבֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: אַךְ
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶם אֶת־
תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת־חַג־
יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
שַׁבָּתוֹן: וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ־הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וַעֲנַף־עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־
נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: וְחַגֹּתֶם
אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ:
בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים
כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ
בַּסֻּכֹּת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם

Verkündigung halten sollt; dem Ewigen zu Ehren werden Feueropfer dargebracht, Ganzopfer, Speisopfer, Schlacht- und Trankopfer, jedes an seinem Tage; außer den Sabbathtagen des Ewigen, außer den Gaben, außer allen euern Gelübden und außer allen euern freiwilligen Geschenken, die ihr dem Ewigen widmet. Jedoch, am fünfzehnten Tage des siebenten Monats, wenn ihr die Früchte des Landes eingesammelt, sollt ihr das Fest des Ewigen durch sieben Tage (auf folgende Weise) feiern: Am ersten Tage ist Ruhetag, und am achten Tage darauf ist wieder Ruhetag. Am ersten Tage nehmt ihr Frucht vom Baume Hadar (Paradies-Apfel), Palmzweige, einen Ast vom Baume Aboth (Myrthe) und Bachweiden, und seid fröhlich vor dem Ewigen, euerem Gotte, sieben Tage. Dieses Fest habt ihr dem Ewigen zu Ehren jedes Jahr sieben Tage zu feiern; als ein ewiges Gesetz für euere Nachkommen im siebenten Monate müßt ihr es feiern. Sieben Tage sollt ihr in Laubhütten wohnen; damit euere Nachkommen es wissen, daß ich die Kinder

כִּי בַסֻּכֹּת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹועֲדֵי יְהוָה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ חצי קדיש

למפטיר בפרשת פנחס.

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יֹום לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים
בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ׃
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד
לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד לִשְׁנֵי
הָאֵילִם׃ וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עָשָׂר כְּבָשִׂים׃
וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד חַטָּאת

Jisrael's habe in Hütten wohnen lassen, als ich sie aus Mizrajim geführt habe; ich, der Ewige, euer Gott (befehle dieses). Moscheh machte hierauf die Feste des Ewigen den Kindern Jisrael's bekannt.

Am fünfzehnten Tage des siebenten Monats sollt ihr heilige Verkündigung halten, und keine Kunstarbeit verrichten; sieben Tage habt ihr dem Ewigen zu Ehren ein Fest zu feiern. Und sollt (an dem ersten derselben) darbringen ein Ganzopfer, vom Feuer zu verzehren, zum angenehmen Geruch, dem Ewigen zu Ehren, nähmlich dreizehn junge Stiere, zwei Widder, vierzehn einjährige Lämmer, die ohne Fehler sein müssen. Zum Mehlopfer dazu, feines Mehl mit Oel eingerührt: Drei Zehntel zu einem Stiere, und so zu allen dreizehn Stieren; zwei Zehntel zu einem Widder, und so zu beiden Widdern; ein Zehntel zu einem Lamme und so zu allen vierzehn Lämmern; einen Ziegenbock zum Sündenopfer,

מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃

außer dem täglichen Ganzopfer, nebst seinem Mehl- und Trankopfer.

Beim Aufheben und Vorzeigen der Tora.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם | מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל־נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

Dieses ist die Tora, welche Moscheh den Kindern Israel's vorgelegt hat, die durch unmittelbaren Einfluß Gottes dem Moscheh überliefert wurde. Sie ist ein Baum des Lebens denjenigen, die fest an sie halten, und die ihr treu bleiben, werden glückselig. Ihre Wege sind Wege der Wonne, und alle ihre Lehren friedlich. In ihrer Rechten liegt Unsterblichkeit, und in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige will, um die Aufrechthaltung seiner Gerechtigkeit, daß das Gesetz verbreitet und verherrlicht werde.

Vor der הפטרה wird dieses gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃

Gebenedeiet seist Du, Ewiger! unser Gott, König der Welt! der Gefallen hat an echten Propheten, und bewährt hat ihre Worte, die sie gesprochen in Wahrhaftigkeit.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי
הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du Gefallen hast an der Tora, und an Moscheh, deinem Knechte, und an Israel, deinem Volke, und an den Propheten der Wahrheit und des Rechtes.

הפטרה (נחי׳ נזכרי׳ סי׳ י״ד).

הִנֵּה יוֹם־בָּא לַיהוָה
וְחָלַק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ׃
וְאָסַפְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
אֶל־יְרוּשָׁלַם לַמִּלְחָמָה
וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנָשַׁסּוּ
הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים
תְּשָׁגַּלְנָה וְיָצָא חֲצִי
הָעִיר בַּגּוֹלָה וְיֶתֶר הָעָם
לֹא יִכָּרֵת מִן־הָעִיר׃
וְיָצָא יְהוָה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם
הָהֵם כְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ בְּיוֹם
קְרָב׃ וְעָמְדוּ רַגְלָיו
בַּיּוֹם־הַהוּא עַל־הַר
הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע

Siehe, der Tag des Ewigen erscheint, und das von dir Geraubte wird in deinen Ringmauern vertheilt. Ich versammle alle die Nationen nach Jeruschlajim, die Stadt wird erobert, die Häuser beraubt, die Weiber werden entehrt, der Einwohner Hälfte gefangen fortgeführt, die Uebrigen aber werden der Stadt nicht entrissen; denn der Ewige tritt hervor, und kämpfet mit diesen Völkern, wie er kämpfte am Tage jener Schlacht. Seine Füße stehen dann auf dem Oelberge vor Jeruschalajim zur

Morgenseite; dieser Berg wird nach seiner ganzen Länge von Morgen bis Abend einen Riß bekommen, und ein sehr großes Thal bilden; die eine Hälfte des Berges wird nach Mitternacht, die andere nach Mittag ausweichen. Dies Thal zwischen Bergen schließt sich dann wieder, steigt bis zum Bergrücken empor. Ihr flieht, wie ihr vor dem Erdbeben flohet in den Zeiten Usijah's, König von Jehuda — darüber hin ziehest Du, Ewiger, mein Gott! alle Heiligen mit dir. An diesem Tage—nicht helles Licht, nicht tiefe Finsterniß wird herrschen — es ist ein sonderbarer Tag, dem Ewigen allein bewußt, nicht Tag, nicht Nacht; gegen Abend bricht helles Licht hervor. — An diesem Tage strömt lebendiges Wasser aus Jeruschalajim, ein Theil nach dem Meere

הַר הַזֵּיתִים מֵחֲצִיוֹ
מִזְרַח הָדָוִמָּה גֵּיא גְּדוֹלָה
מְאֹד וּמָשׁ חֲצִי הָהָר
צָפוֹנָה וְחֲצִיוֹ נֶגְבָּה׃
וְנַסְתֶּם גֵּיא־הָרַי כִּי־יַגִּיעַ
גֵּי־הָרִים אֶל־אָצַל
וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם
מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בִּימֵי עֻזִּיָּה
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבָא יְהוָה
אֱלֹהַי כָּל־קְדֹשִׁים עִמָּךְ׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־
יִהְיֶה אוֹר יְקָרוֹת
יִקְפָּאוֹן׃ וְהָיָה יוֹם־אֶחָד
הוּא יִוָּדַע לַיהוָה לֹא־יוֹם
וְלֹא־לָיְלָה וְהָיָה לְעֵת־
עֶרֶב יִהְיֶה־אוֹר׃ וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם־
חַיִּים מִירוּשָׁלַם חֲצִיָּם
אֶל־הַיָּם הַקַּדְמֹנִי וְחֲצִיָּם
אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ

וקפאון קרי.

zu Westen, bei Frost und bei Hitze ununterbrochen. An diesem Tage wird der Ewige als König der ganzen Erde erkannt, er, der Ewige, einziges göttliches Wesen, einzig sein Name. Das ganze Land umher ist Ebene dann, von Geba bis Rimon, wie Jeruschalajim's mittägliche Seite; sie allein ragt hoch hervor, bleibt fest auf ihrem vorigen Sitz, vom Thore Binjamin bis zum alten Thore, das Thor Pinim, vom Thurm Chananel's bis zu den königlichen Gruben. Ruhig wohnt man nun in ihr, erlebt Zerstörung ferner nicht, denn Jeruschalajim steht fest und sicher. Folgendes aber ist die Plage, womit der Ewige die Völker heimsuchen wird, die zum Kriege über Jeruschalajim hergezogen: Stehend wird der Körper ihnen schwinden, die Augen in den Höhlen, die

וּבַחֹרֶף יִהְיֶה׃ וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃
יִסּוֹב כָּל־הָאָרֶץ
כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע רִמּוֹן
נֶגֶב יְרוּשָׁלִַם וְרָאֲמָה
וְיָשְׁבָה תַחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר
בִּנְיָמִן עַד־מְקוֹם שַׁעַר
הָרִאשׁוֹן עַד־שַׁעַר
הַפִּנּוֹת וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל
עַד יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְיָשְׁבוּ
בָהּ וְחֵרֶם לֹא־יִהְיֶה־עוֹד
וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלִַם לָבֶטַח׃
וְזֹאת | תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה
אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־כָּל־
הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־
יְרוּשָׁלִַם הָמֵק | בְּשָׂרוֹ
וְהוּא עֹמֵד עַל־רַגְלָיו
וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְּחֹרֵיהֶן

Zunge im Munde ihnen schwinden; entsetzlich wird die Verwirrung vom Ewigen über sie an diesem Tage sein; wird Freundes Hand dem Freunde Stütze sein, eben dieses Freundes Hand stürzt nieder ihn. Wird doch selbst Jehuda streiten wider Jeruschalajim, bis das Gut aller Nationen rings umher in ihr versammelt ist, Gold und Silber und Kleidungsstücke, in großer Menge. Maul nnd Roß, und Kameel und Esel aber, alles Thier in diesen Lagern stirbt hin in jener Plage. Was nun von allen den Völkern am Leben bleibt, die gegen Jeruschalajim ausgezogen sind, die ziehen hinauf von Jahr zu Jahr, ihrem Könige zu huldigen, dem Ewigen Zebaoth, und das Laubhüttenfest zu feiern. Und

וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק בְּפִיהֶם׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תְּהִיֶה
מְהוּמַת־יְהוָה רַבָּה
בָּהֶם וְהֶחֱזִיקוּ אִישׁ יַד
רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יַד
רֵעֵהוּ׃ וְגַם־יְהוּדָה
תִּלָּחֵם בִּירוּשָׁלִָם וְאֻסַּף
חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב
זָהָב וָכֶסֶף וּבְגָדִים לָרֹב
מְאֹד׃ וְכֵן תִּהְיֶה מַגֵּפַת
הַסּוּס הַפֶּרֶד הַגָּמָל
וְהַחֲמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת
הָהֵמָּה כַּמַּגֵּפָה הַזֹּאת׃
וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר מִכָּל־
הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־
יְרוּשָׁלִָם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
וְלָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃

welches von den Geschlechtern der Erde nicht hinauf wallet nach Jeruschalajim, dem Könige zu huldigen, dem Ewigen Zebaoth, auf ihn soll kein Regen herabträufeln. Und wallet das Geschlecht Mizrajim's nicht hinauf, dem auch sonst kein Regen fällt, so überfällt abermals die Plage sie, womit der Ewige jene Völker heimgesucht, dieweil sie nicht hinaufgezogen, das Laubhüttenfest zu feiern. Dieses ist Mizrajim's Strafe, jenes die Strafe aller übrigen Völker, die nicht hinauf ziehen, das Laubhüttenfest zu feiern. In diesen Zeiten werden selbst die Schellen der Pferde dem Ewigen geheiligt sein, und der Töpfe im Hause Gottes so viel sein, als der Blutbecken vor dem Altare.

וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה
מֵאֵת מִשְׁפְּחוֹת הָאָרֶץ
אֶל־יְרוּשָׁלַ͏ִם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה
הַגָּשֶׁם׃ וְאִם־מִשְׁפַּחַת
מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא
בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה
הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה
אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג
הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת תִּהְיֶה
חַטַּאת מִצְרַיִם וְחַטַּאת
כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג
הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה עַל־מְצִלּוֹת הַסּוּס
קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה
הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה
כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃

וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַם
וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה
צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־
הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם
וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה
כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה
צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

Jeder Topf in Jeruschalajim und Jehuda wird dem Ewigen Zebaoth geheiligt sein, und alle Opferer werden selbst kommen, sie holen und darinnen kochen, und kein Kanaanäer mehr im Hause des Ewigen Zebaoth sein.

Nach der הפטרה werden diese ברכות gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־
הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל
הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן
הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל־דְּבָרָיו
אֱמֶת וָצֶדֶק׃

Gebenedeiet seist Du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, Schutzfels aller Ewigkeiten, Rechtspfleger zu allen Zeiten, der allmächtig und wahrhaftig ist, der spricht und vollführt, der zusagt und hält; denn alle seine Aussprüche sind wahrhaft und gerecht!

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ
וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ
אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי
אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן אָתָּה.

Ja, wahrhaftig bist Du, Ewiger, unser Gott! und wahrhaft deine Aussprüche, und nicht eines deiner Worte kehrt in das Nichts zurück; denn Du bist ein allmächtiger, unwandelbarer König. Gebenedeiet seist Du, Ewi-

ger! der allmächtig und wahrhaft ist in all' seinen Aussprüchen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

Erbarme dich über Zion; denn es ist die Burg unseres Lebens, und die betrübter Seele ist, stehe bei, bald, in unseren Tagen noch. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

רַחֵם | עַל צִיּוֹן כִּי הִיא
בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת
נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה
בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

Erfreue uns, Ewiger! durch Elijahu, den Propheten, deinen Knecht, und durch das königliche Haus David's, deines Gesalbten; möge er bald kommen und unser Herz erfreuen. Auf seinem Throne sitze kein Fremder, kein Anderer nehme seine Würde ein! denn bei deinem heiligen Namen hast Du es ihm zugeschworen, daß nie sein Licht erlöschen werde in Ewigkeit. Gebenedeiet seist Du, Ewiger! Schild David's!

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ
וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא
וְיָגֵל | לִבֵּנוּ. עַל־כִּסְאוֹ
לֹא־יֵשֵׁב זָר. וְלֹא־יִנְחֲלוּ
עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ.
כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

Ob der Gotteslehre, ob dem Gottesdienste, ob den Propheten und (ob diesen Sab-

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־
הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים

וְעַל־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל־יוֹם)
חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדוּשָּׁה
וּלְמְנוּחָה) לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה
לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת עַל
הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי
כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים׃

ob diesem Laubhüttenfeste, das Du, Ewiger, unser Gott! uns gegeben zur (Heiligung und zur Ruhe, zur) Freude und zur Wonne, zur Ehre und zur Verherrlichung — ob diesen allen, Ewiger, unser Gott! danken wir dir und preisen dich; gepriesen werde dein Name im Munde aller Lebenden für immer und in Ewigkeit. Gebenedeiet seist Du, Ewiger, der Du geheiligt hast (den Sabbath und) Israel und die festlichen Zeiten.

Am Sabbath wird nach der הפטרה dieses gebetet.

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא
וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי
רְוִיחֵי וְסַיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. וּבְרִיוּת
גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעֲלָיָא׃ זַרְעָא
חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא
יְפָסוֹק. וְדִי לָא יְבָטוֹל מִפִּתְגָּמֵי
אוֹרַיְתָא׃ לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חַבּוּרָתָא
קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל

Vom Himmel werde beschieden Befreiung, Gunst, Gnade, Erbarmen, Lebensdauer, reichliche Nahrung, himmlische Obhut, körperliche Gesundheit und heilsame Erleuchtung, eine lebenskräftige und dauernde Nachkommenschaft, eine Nachkommenschaft, für die nie schwinde und nie untergehe der hohe Sinn der heiligen Lehre — unsern Meistern, Lehrern der from-

men Gemeinden, im Lande Israel's und in Babel, den Vorgesetzten zur Verkündigung des göttlichen Wortes, den Häuptern der zerstreuten Glaubensbrüder, den Vorstehern der Schulen und den Stiftern des Friedens, allen ihren Jüngern und Schülern, und Allen, die das heilige Gesetz verbreiten. Der Weltregent segne sie, lasse ihr Leben fruchtbringend, ihre Tage viel und ihr Dasein verlängert werden. Er schütze und schirme sie vor jedem Uebel und vor jedem Mißgeschicke. Der himmlische Gebieter sei ihr Schutz zu jeder Zeit und Stunde. Amen.

O, möge vom Himmel beschieden werden Befreiung, Gunst, Gnade, Erbarmen, langes Leben, reichliche Nahrung, himmlische Obhut, körperliche Gesundheit und heilame Erleuchtung; eine lebenskräftige und dauernde Nachkommenschaft, eine Nachkommenschaft, der nichts schwinde und nichts untergehe vom hohen Sinne der heiligen Lehre — dieser ganzen frommen Gemeinde, den Vornehmsten und den Geringsten, den Kindern und den Weibern. Der Weltregent segne euch, und lasse euer Leben fruchtbringend, euere

וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלָּה. וּלְרֵישֵׁי
גָלְוָתָא. וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא.
וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן
וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
וּלְכָל מַן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא.
מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְהוֹן.
יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן. וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן.
וְיִתֵּן אַרְכָּא לְשַׁנֵּיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן
וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל
מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא.
יְהֵא בְּסַעְדְהוֹן. כָּל זְמַן וְעִדָּן
וְנאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא
וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי
רְוִיחֵי וְסַיְעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת
גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעֲלָיָא. זַרְעָא
חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא יִפְסוֹק
וְדִי לָא יִבְטוֹל מִפִּתְגָּמֵי
אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא
הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא.
טָפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא
יְבָרֵךְ יַתְכוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן.
וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָּא

לִשְׁנֵיכֶם. וְתִתְפָּרְנְסוּן וְתִשְׁתַּזְּבוּן. מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְּכוֹן. כָּל זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדֵשׁ הַזֶּה. עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם. וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שְׁמַיְחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיוֹת לְתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים. וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

תסלח למלכות ירי״ם.

Tage viel und euer Dasein verlängert werden. Er schütze und schirme euch vor jedem Uebel und vor jedem Mißgeschicke. Der himmlische Gebieter sei euer Schutz zu jeder Zeit und Stunde. — Amen!

Er, der unsere Urväter Abraham, Jizchak und Jakob gesegnet hat, der segne diese ganze fromme Gemeinde und alle andern frommen Gemeinden; sie, ihre Weiber, ihre Söhne, ihre Töchter und alle ihre Angehörigen. Er segne diejenigen, welche der Andacht Bethäuser weihen, so wie jene, welche dahin kommen zu beten; er segne diejenigen, welche Lichter zur Beleuchtung und Wein zum Kidusch und Habdalah, Brod den Wanderern und Almosen den Armen spenden, so wie Alle, welche das Gemeinwesen gewissenhaft verwalten. Der Heilige, Hochgelobte vergelte ihnen nach ihrem Verdienste, wende ab von ihnen jede Krankheit, heile ihre körperliche Gebrechlichkeit, vergebe alle ihre Sünden, und verleihe Segen und Glück allen ihren Unternehmungen, wie auch allen Brüdern in Israel. Amen.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר
כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז
נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם
וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי
כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־
דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל
אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־
שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו
וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ
נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Der Vorbeter beim Zurücktragen der Tora.

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃

Alles lobe des Ewigen Namen! denn sein Name allein ist hoch erhaben.

והקהל עונים הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

(Die Gemeinde.) Seine Majestät überstrahlt Erde und Himmel. Er hebet seines Volkes Glück, den Ruhm aller seiner Lieblinge, sie, die Sprossen Israel's, seines ihm verwandten Volkes. Hallelujah.

Am Sabbath wird das untenstehende מזמור לדוד gesagt.

ט לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָּ׃ מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ

(Psalm 24.) Psalm David's. Des Ewigen ist die Erde und was sie füllt, die Welt und ihre Bewohner. Er hat an Meeren sie gegründet, und sie an Strömen festgesetzt. Wer darf den Berg des Herrn besteigen? wer stehen auf seiner heiligen Stätte? — Wer reiner Hände und lautern Herzens, der nie zur Falschheit seine Seele trägt

---

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל־יְיָ חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם׃ ובגתה יאמר

וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא
בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו
מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה:
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר
מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם
וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

und nie dem Truge zugeschworen. Er empfängt Segen vom Ewigen und Tugendlohn von dem Gotte seines Heils. Also ist sein aufstrebendes Geschlecht — so Jakob's — die dein Antlitz suchen. — Erhebet, Pforten, euere Häupter empor; erhebet euch, ewige Thore! daß einziehe der König der Herrlichkeit! Wer ist der König der Herrlichkeit? Gott ist's, der Mächtige und Starke — Gott, der Starke in Schlachten! Erhebet, Pforten, euere Häupter empor; erhebet euch, ewige Thore! daß einziehe der König der Herrlichkeit! — Wer ist der König der Herrlichkeit? Gott Zeboath ist der König der Herrlichkeit, Selah!

Beim Hineinstellen der Tora in die heilige Lade.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ
רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה
יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ:
כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ
יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ
אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי
לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי
אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא

Als die Lade niedergesetzt war, sprach Moscheh: Ruhe nunmehr, o Ewiger! unter der Menge der Tausenden Jisrael's! Ziehe ein, o Herr! in deinen Ruhesitz. — Du und die Lade deiner Herrlichkeit. Laß Tugend deine Priester kleiden, laß deine Lieblinge frohlocken. Deines Knechtes David willen, verweigere nicht was dein Gesalbter fleht. — Eine heilsame Lehre habe ich

לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ | אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

euch gegeben, verlaßt nicht mein Gesetz. — Sie ist ein Baum des Lebens denjenigen, die fest an sie halten, und die ihr treu bleiben, werden glückselig. Ihre Wege sind Wege der Wonne und ihre Bahn ist friedlich. Führe uns zu dir zurück, o Ewiger! damit wir zu dir kehren; erneuere unsere Tage, gleich jenen der glücklichen Vorzeit.

מוסף לחג הסוכות

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר | רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל

*) Die Uebersetzung זכר ליציאת מצרים bis אדני שפתי נסח siehe im Abendgebet.

עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

Diese קדושה wird am Feiertag, an שבת הושענא רבה und am הוה׳מ gesagt.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

לש״ץ נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ. כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

Diese קדושה wird am חול המועד an Wochentag gesagt.

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
קויה קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ח לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ. ק בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
ח וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
קהל יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

קהל וחזן קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם | מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה
לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:
קהל וחזן בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים. וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים
שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים:
קהל וחזן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:
חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָל־
חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
קהל וחזן אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

Am שבת חול המועד אדיר wird nicht gesagt, der Vorbeter fängt an ובדברי u. s. w.
חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־
הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
ק״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ | צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
חזן לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ
וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ

וְקָרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ. וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם | עָלֵינוּ וְעַל

Ach! unserer Sünden willen sind wir vertrieben aus unserem Lande, verbannt von unserem Erdreiche hinweg, und wir können nicht mehr hinauf wallen, nicht mehr erscheinen, um dich anzubeten, und unsere Pflicht zu erfüllen in dem von dir erwählten Tempel, in jenem großen und heiligen Wohnsitze, der deinen Namen geführt, wegen der Gewalt, welche entzügelt eindrang in dein Heiligthum. Möge es dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott! Gott unserer Urväter! allbarmherziger König! dich unser und deines Heiligthumes wieder liebreich anzunehmen, aus der Fülle

מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה
וְתַגְדִּיל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה
וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ
לְעֵינֵי כָל־חָי. וְקָרֵב
פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם.
וְנָפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס
מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה.
וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים
כְּהִלְכָתָם: (וְאֶת מוּסַף יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה). וְאֶת־מוּסַף
יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה

deiner Barmherzigkeit. O, erbaue es bald wieder, und vergrößere seine Herrlichkeit. Unser Vater! unser König! enthülle den Glanz deiner Herrschaft über uns, erscheine und erhebe dich über uns vor den Augen aller Lebenden, vereine unsere Zerstreuten aus den Völkern, und sammle unsere Versprengten wieder aus den fernsten Gegenden der Erde. Bringe uns nach Zion, deiner Residenz, in Jubel, und nach Jeruschalajim, deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freude! Dort wollen wir unsere Pflichtopfer zubereiten, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung, und die Zugabsopfer nach ihrer Vorschrift; auch das Zugabsopfer (dieses Sabbathtages und das Zugabsopfer) dieses Laubhüttenfestes wollen wir zubereiten und

נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי
כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר:

(בשבת) וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־
כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עוֹלַת
שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עוֹלַת
הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן
שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג לַיְיָ
שִׁבְעַת יָמִים:
הִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה
יחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פָּרִים

dir in Liebe darbringen, nach dem Geheiße deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben hast in deiner Lehre, durch Moscheh deinen Knecht, wie er aus dem Munde deiner Herrlichkeit vernommen, welches also lautet:

(Am Sabbath.) „Am Sabbathtage (opfert) einjährige Lämmer, zwei ohne Fehler, und zwei Zehntheil feines Mehl als Opfergabe mit Oel eingerührt, nebst dem dazu bestimmten Trankopfer. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath, außer dem täglichen Ganzopfer und dem dazu gehörigen Trankopfer." Dieses ist die Vorschrift für das Sabbathopfer, jene für das heutige lautet also:

Am fünfzehnten Tage des siebenten Monats, soll euch heilige Verkündigung sein; keine Kunstarbeit sollt ihr verrichten, sieben Tage sollt ihr dem Ewigen zu Ehren ein Fest feiern. Und ihr sollt (am ersten derselben) darbringen dem Ewigen zu Ehren ein Ganzopfer, vom Feuer zu verzehren zum an-

genehmen Geruch: Dreizehn junge Rindſtiere, zwei Widder, vierzehn einjährige Schaafe, ohne Fehler müſſen ſie ſein.

בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ׃

Am תה״מ wird anſtatt ובחמשה עשר dieſes geſagt.

ביום א סוכות:
וּבְיוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם

ביום ב סוכות:
וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם. ומנחתם
וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם

ביום ג סוכות:
וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמוֹנָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם

Dazu ihr Mehlopfer und Trankopfer nach der Vorſchrift, drei Zehntel zu jedem Stiere, zwei Zehntel zu jedem Widder, ein Zehntel zu jedem Schafe, Wein zum Trankopfer, einen Bock zur Verſöhnung und die zwei täglichen Opfer wie gewöhnlich nach Gebühr.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וּשְׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם׃

(Am Sabbath.) Sie freuen sich deiner Herrschaft, die den Sabbath beobachten, und ihn eine Seligkeit nennen. Einem Volke, das den siebenten Tag heiliget, wird allgemein der Vollgenuß und die Wonne deiner Güte zu Theil; denn den siebenten Tag zeichnetest Du wohlgefällig aus, heiligtest ihn, und nanntest ihn den anmuthigsten der Tage, zum Andenken der ersten Schöpfung.

Unser Gott und Gott unserer Urväter! allbarmherziger König! erbarme dich unser! laß dich, Allgütiger, Spender des Wohls! von uns erflehen! wende dich zu uns mit deiner überschwänglicher Barmherzigkeit, unserer Urväter wegen, welche nach deinem Willen handelten. Erbaue deinen Tempel wie vormals, und errichte dein Heiligthum auf seiner Stätte wieder; weide unsern Blick an seiner Auferbauung, erfreue uns durch seine Herstellung, setze die Priester zu ihrem Dienste wieder ein, die Lewiten zu ihrem Gesange und Saitenspiel, und führe Israel wieder zurück

(נוסח) יִשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים | אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הַדְּרֵשׁ־לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל | לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה

לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלִינוּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

in seine Wohnungen. O, laß uns dahin wallen, erscheinen und anbeten vor dir an den dreimaligen Tempelbesuchen, so wie es in deiner Lehre ausdrücklich heißt: Dreimal im Jahre sollen alle deine Mannspersonen erscheinen vor dem Ewigen, deinem Gotte, an dem Orte, den er erwählen wird: am Feste des ungesäuerten Brodes, am Wochenfeste und am Laubhüttenfeste; man soll aber vor dem Ewigen nicht leer erscheinen. Jeder nach Maßgabe seines Vermögens, nach dem Verhältnisse des Segens, den der Ewige, dein Gott, dir geschenkt hat.

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רצה für den Vorbeter, ותערב und den Priester-segen bis zu Ende, siehe weiter Seite 158.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ

לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה
וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח
לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים
עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

Wenn der Vorbeter bis ישראל והזמנים Seite 155 gesagt hat, fängt er hier an.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

(Die Gemeinde.) Möge dir unser Flehen angenehm sein, gleich den Opfern. O Erbarmungsvoller! in der Fülle deiner Barmherzigkeit laß deine Herrlichkeit wieder in Zion thronen, und führe die Ordnung des Opferdienstes in Jeruschalajim wieder ein, daß sich unsere Augen weiden an deiner Rückkehr nach Zion mit Liebe; daß wir dich dort in Ehrfurcht wieder anbeten, wie in den Tagen der Vorzeit, wie in den Jahren früher Vergangenheit.

(Der Vorbeter schließt.) Gepriesen seist Du, Ewiger! den allein wir anbeten in Ehrfurcht.

סם לין בם כהנים ת"ל והערב לך ותחזינה כמו בכהנים.

קהל וְתַעֲרֵב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה
וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ וְסֵדֶר
הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלַיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם
נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת. ע"כ קהל

והחזן מסיים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׁאוֹתְךָ
לְבַדְךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל
שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ
וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ
לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקֻדוֹת
לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ.
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Prieſter leiſe dieſen יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו:

כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

הכהנים מברכין בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

Unſer Gott und Gott unſerer Vater! O, ſegne uns mit jenem dreifachen Segen, der von deinem Diener Moſcheh in der heiligen Schrift verzeichnet, und von Aharon und ſeinen prieſterlichen Söhnen, dem dir geweihten Stamme ausgeſprochen wurde, welcher lautet:

Gebenedeiet ſeiſt Du, Ewiger, unſer Herr! Weltbeherrſcher! der Du uns mit der Heiligkeit Aharons geheiliget und uns befohlen haſt, dein Volk Iſrael mit Liebe zu ſegnen.

Der Vorbeter ſagt folgende Verſe theilweiſe vor, und die Prieſter ſprechen ſie nach.

יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמָרֶךָ שָׁמַרְנִי אַל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

Es ſegne dich — Es ſegne dich Gott von Zion aus! Er, der Himmel ſchuf und Erde.

Der Herr — Ewiger, unſer Herr! wie mächtig iſt dein Name auf Erden!

Und behüte dich — Bewahre mich Gott! ich ſuche Schutz bei dir. (Die Gemeinde: Amen!)

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלְּךָ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלְּךָ חָלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל ו לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים יִבֵּין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִּי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת (שֶׁל) יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמַרְיָם הַנְּבִיאָה מְצָרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי. אמן:

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וְיָחֹנֶךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ:

רבש"ע

יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: (וּמָצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:)

Es lasse leuchten — Der Herr sei uns gnädig und segne uns, und lasse sein Antlitz uns leuchten.

Der Herr — Der Ewige, der Unendliche ist ein allmächtiger Gott! allbarmherzig und allgnädig, langmüthig, von unendlicher Huld und Treue.

Sein Antlitz — Wende dich zu mir, sei mir gnädig, denn einsam bin ich und bedrängt.

Dir — Zu Dir, Ewiger! erhebe ich meine Seele.

Und sei dir gnädig — Wie sich der Knechte Augen sehnen nach der Hilfe des Herrn, wie der Sklavin Augen nach der Hilfe ihrer Gebieterin, so schauen wir zu unserem Gott empor, bis er uns begnadigt.

(Die Gemeinde: Amen!)

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen und Tugendlohn von dem Gotte seines Heils. (Du findest Gunst und Glück in Gottes und in der Menschen Augen.)

יי יי חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם
לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

Der Herr — Herr, ſei uns gnädig! auf dich hoffen wir; ſei ihr Stütze jeden Morgen, ſo auch unſere Hilfe in der Zeit der Noth.

פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם
צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם
אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

Sein Antlitz — Verbirg dein Antlitz nicht vor mir, neige mir dein Ohr, wenn Angſt mir iſt; wenn ich flehe, erhöre mich bald.

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי
בַּשָּׁמַיִם:

Dir zu — Zu dir erhebe ich meine Augen, der Du im Himmel throneſt.

וְיָשְׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

Und ſchenke — Sie ſollen meinen Namen über die Kinder Iſrael's ausſprechen, und ich werde ſie ſegnen.

לְךָ לְךָ יי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יי הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ו לְרֹאשׁ:

Dir — Dein, Unendlicher! iſt die Macht und die Allgewalt, und die Herrlichkeit, und der Sieg, und die Majeſtät! dein. Alles im Himmel und auf der Erde! Dein, o Ewiger! iſt das Reich und das Hoheitsrecht über jedes Haupt!

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב
אָמַר יי וּרְפָאתִיו:

Glückſeligkeit — Friede, Friede den Fernen und den Nahen! ſo ſpricht Gott; ich ſtelle ihn wieder her.

Beim Schluße des Prieſterſegens wird von der Gemeinde dieſes gebetet:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חַסְדֶּיךָ
וּגְדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן
טַהֲרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים
מֵהַפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַת כֹּהֲנִים
הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ
שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לְךָ וְתִשְׁמַע
תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי וְאַנְקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם

Möge es dein Wille ſein, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter! daß Du mir unwillfahreſt, deiner gefeierten Gnade und überſchwinglichen, unendlichen Barmherzigkeit wegen, daß Du willfahreſt, der Majeſtät deines großen, mächtigen und furchtbaren Namens willen, der in dem Prieſterſegen ausgeſprochen und aus dem Munde Aharons und ſeiner Söhne, deinem heiligen Volke verkündet wurde. O, ſei mir nahe, wenn ich dich anrufe, und erhöre mein Gebet, mein Klagen und mein Seuf-

שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֲנָקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם: וְתֵּן לִי וּלְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִיסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פַּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם: וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקְךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִפִּים וּלְטוֹבָה אוֹת וְתַצְלִיחֵנִי בְדַרְכִּי: וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם: יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית

zen, so wie Du das Seufzen Jakob's deines Tugendhaften gehört, den der Ruf als frommen Mann ausgezeichnet. O, gib mir und meinem Hausgesinde unsere Nahrung und unser Auskommen aus deiner freigebigen Hand in Ueberfluß, nie kümmerlich, auf erlaubter, nie verbotener Weise, in Ruhe, nie in Drangsal; so wie Du gegeben Brod zur Nahrung, und Gewand zur Bekleidung unserem Urvater Jakob, den der Ruf als frommen Mann bezeichnete. O, gib uns Liebe, Gunst und Gnade in deinen Augen, und in den Augen aller unserer Nebenmenschen, damit unsere Worte Eingang finden zu deiner Verehrung; so wie Du Joseph, deinem Frommen, schon von jener Stunde an, als sein Vater ihn mit dem bunten Gewande bekleidete, Gunst, Gnade und Liebe verliehen hast in deinen Augen, und in den Augen Aller, die ihn sahen. Und erzeigest Du mir Außerordentliches und Wundervolles, so möge es ein Zeichen zum Guten sein. O, laß mich glücklich in meinem Wandel sein, und lege in mein Herz Einsicht, zu begreifen, zu erkennen und zu erfüllen den wahren Inhalt deiner Lehre und ihrer geheimen Deutungen. Bewahre mich vor Irrlehren, läutere meine Gedanken und mein Herz zu deinem Dienste, und verlängere mein Dasein (und das Dasein meiner Gattin, meiner Söhne und Töchter) in voller Kraft und Glückseligkeit. Amen!

Herrlichster in jener Höhe, der Du thronest mit Allmacht! Du bist der Inbegriff der Glückseligkeit und dein Name deutet Glückseligkeit an. O, möge es dein Wille sein, uns

und deinem ganzen Volke Israel, Leben und Segen zu verleihen zur immerdauernden Glückseligkeit.

יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם :

Während der Vorbeter שים שלום sagt, beten die Priester leise:

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ :

הכהנים יזהרו בנעילת מנעליהם שלא יגעו בם בידים ושם נגעו יזהרו ליטול ידיהם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: קהל קבל ברחמים וברצון את תפלתנו :

תּוֹן תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן : קהל יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

קהל עזרי מעם יי עושה שמים וארץ :

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפֹּרֶן. הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁט שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֻבַּע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וְהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל

וישבי בה: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל־נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבוֹא לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר | רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר | רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים | מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ. וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל־תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ | עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ

אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ
וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד :

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה
בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן־הָאָרֶץ,
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי.
וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־
רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי־לְךָ
תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר יִתֵּנוּ. וְיַקַּבְּלוּ
כֻלָּם | אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם | מְהֵרָה
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד
תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד : כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד : וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד : קדיש יתום

שיר היחוד und מזמורים sind zu finden am Ende des Theiles.

תפלת מנחה

קודם אשרי אומרים פרשת התמיד.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ
יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר
רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ
אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל
כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם
אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־
חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי
פֶּשַׁע בְּיַעֲקֹב. נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי
זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ,
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי
אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ. לֹא־
יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי
זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ,
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא
זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ |
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־דֵּין וְאָמְרִין,
קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִילָּאָה
בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ, קַדִּישׁ עַל־
אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ, קַדִּישׁ
בְּעָלַם עָלְמַיָּא, יְיָ צְבָאוֹת
מָלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ:
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ, וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי
קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד
יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא,
וְשָׁמְעַת בַּתְרַי קַל־זִיעַ סַגִּיא

Einst wird ein Erlöser kommen für Zion, und für die Sündbekehrten in Jakob! spricht der Ewige. — Denn siehe! diesen Bund schloß ich mit ihnen — der Ewige sprichts: — Mein Geist, der auf dir ruhet, und die Worte, die ich dir in den Mund gelegt, sollen nimmer aus deinem Mund weichen, nie aus dem Munde deiner Kinder, noch aus dem Munde deiner spätesten Nachkommen, von nun an bis in Ewigkeit, — also spricht der Ewige. Du, o Heiligster! der Du unter Lobgesängen Israel's thronest, dir rufen Chöre zu: Heilig! heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren; der ganze Erdkreis ist voll seiner Majestät. — Abwechselnd tönt es laut: Heilig ist er in jener Himmelshöhe, dem Raume seiner Residenz **Schechina**; heilig ist er auf Erden, seiner Allmacht Schöpfung; heilig in allen Ewigkeiten für und für ist der Ewige, Zebaoth! das All ist voll vom Abglanze seiner Herrlichkeit. Mich hob ein Geist empor, und hinter mir in tosendem Sturme ertönte: Gebenedeiet sei der Ewige durch seine Allgegenwart. Der Geist trug mich

fort, und ich hörte hinter mir eine gewaltige Stimme, rufend im Ausbruche des Lobes: Gepriesen sei die Herrlichkeit Gottes von dem Standpunkte aus, wo seine Majestät thront. Der Ewige wird immer und ewig regieren! Das Reich des Herrn besteht in unendlicher Ewigkeit. — Ewiger! Du bist der Gott unserer Urväter Abraham, Izchak und Jakob! O, erhalte diesen Glauben immerdar als Anregung des Nachdenkens im Herzen deines Volkes, und erhebe ihr Herz zu dir. — O, er, der Allbarmherzige, vergibt die Missethat und vertilgt nicht; er ließ oft von seinem Zorne ab, und ließ seinen Grimm nicht ganz erwachen. — Ja, Herr, Du bist gütig, verzeihend und liebevoll Allen, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit ist ein ewiges Recht und dein Gesetz ist Wahrheit. Du erzeigtest dem Jakob Wohlgefallen, dem Abraham Liebe, wie Du ihnen, unsern Urvätern, in jener Vorzeit zugeschworen hast. Tag für Tag sei der Ewige gepriesen; würde unsere Last auch drückender, der Allmächtige bleibt dennoch unser Heil, Selah! —

דְּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ
יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית
שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ | יְמְלוֹךְ לְעָלָם
וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־־־זֹאת
לְעוֹלָם. לְיֵצֶר מַחְשָׁבוֹת לְבַב
עַמֶּךָ וְהָכֵן לִבָּם אֵלֶיךָ:
וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ.
וְלֹא־־־יָעִיר כָּל־־־חֲמָתוֹ:
כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח.
וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם.
וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת
לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם
יוֹם יַעֲמָס לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ.
מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ
בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְּרָאנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ
מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת
אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ
בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ
אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם.
לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק. וְלֹא
נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ
בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה
לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ
כָּבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי

Der Herr der Heerschaaren ist mit uns, der Gott Jakob's bleibt unser Schutz, Selah!— Herr der Heerschaaren! Heil dem Erdensohne, der dir vertrauet! Herr! hilf uns, König! erhöre uns, wenn wir flehen. Gebenedeiet sei der Herr, der uns zu seiner Verherrlichung geschaffen, von Irrgläubigen gesondert, uns die Lehre der Wahrheit gegeben, und in uns Unsterblichkeit verpflanzt hat. O, möge er unser Herz für seine Lehre empfänglich machen, und Liebe und Verehrung für ihn in unser Inneres legen, damit wir seinen Willen vollziehen und seinem Dienste treu ergeben sind; dann wird unser Streben nicht umsonst sein, unser Wirken nicht der Vergänglichkeit heimfallen. O, möge es dein Wille sein, Du, unser und unserer Vorfahren Gott! daß wir deine Gesetze in dieser Welt beobachten; damit wir des ewigen Lebens und der Anschauung würdig werden, damit Heil und Segen unser Erbe sei, in den Tagen des Erlösers und in jener künftigen Welt! Darob wird meine Seele dich unaufhörlich preisen; ich werde dir, Ewiger mein Gott! danken

לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃ בָּרוּךְ הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ. וְהָיָה יְיָ
מִבְטַחוֹ׃ בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי עַד
כִּי בְיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים׃
וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי
לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ׃ יְיָ
חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל
תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃ ח"ק

immerdar. Heil dem Manne, der auf Gott vertrauet, der Ewige wird ihm Schutz verleihen. Vertrauet auf Gott immer und ewig; denn er, der Unendliche, ist ein Hort der Welten. Die Verehrer deines Namens werden dir vertrauen; denn Du, Ewiger! verläßt die nicht, die nach dir verlangen. — Der Ewige will zur Aufrechthaltung seiner Gerechtigkeit, daß das Gesetz verbreitet und verherrlicht werde.

ואני תפלתי למר הח"ק. ומס מל יום טוב בשבת לומרים

ח"ק וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ | יְיָ
עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־
חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת
יִשְׁעֶךָ׃

(Der Vorb. u. d. Gem.) Ich richte mein Gebet zu dir, o Ewiger! dich flehend um eine Gnadenzeit — um deine unendliche Güte, allmächtiger Gott! O, erhöre mich mit dem Wohlwollen deines Heils.

ומוליכין ס"ת וקולקין ג' לכסיס. ובשעת הוליכת ס"ת לומרים ויהי בנסוע ובריך שמיה.

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ
מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמַר
יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר
לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה
מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֶשְׁדָּת
ב' מילין קלי.

Dieses ist der Segen, welchen Moscheh, der göttliche Mann, den Kindern Jisrael's vor seinem Tode ertheilte. Er sprach: Ewiger! (Von Sinai wandelte einher, von Sēir ging ihnen auf, vom Berge Paran strahlte, und kam aus heiligen Miriaden, aus seiner Rechten Feuersgluthreligion,

welche die Völker verpflichtet, alle Heiligen in deine Gewalt, hingestreckt zu deinen Füßen, empfangen sie dein Wort, die Lehre, die Moscheh uns gebot, zum Erbtheil der Gemeinde Jakob's. Da ward er König über Jeschurun, als die Häupter des Volkes versammelt, einmüthig waren die Stämme Jisrael's.) O, daß Rëuben glücklich lebe, niemals untergehe, daß seiner Mannschaft Anzahl sich erhalte! Und dieses für Jehuda. Er sprach! Erhöre, Ewiger! Jehuda's Stimme, und bringe ihn zu seiner Nation; seine Macht sei ihm genug, und Du ihm Hilfe wider den Feind. Von Lewi sprach er! Deine Tumim und Urim geziemen dem Frommen, den Du zu Massa versuchtest, mit dem Du haderteſt am Haderwasser. Wer von Vater und Mutter spricht: Ich sah ihn nicht, wer nicht kennet seine Brüder, nichts weiß von seinen Söhnen, (sie halten blos dein Wort, und hüten deinen Bund); die nur unterweisen Jakob in deine Rechte, und Jisrael in deine Lehre; die nur legen Räucherwerk vor deine Nase, ganzes Opfer auf deinen Altar. Segne, Ewiger!

לָמוֹ: אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל־ קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ: תּוֹרָה צִוָּה־ לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: יְחִי רְאוּבֵן וְאַל־ יָמוּת וְיִהְיוּ מְתָיו מִסְפָּר: ס וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: פ (לוי) וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל־ מֵי מְרִיבָה: הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו וְאֶת־אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָיו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ: יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ: בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־

יְקוּמוּן: ס לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד
יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף
עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו
שָׁכֵן: ס (שלישי) וּלְיוֹסֵף אָמַר
מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד
שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת
תָּחַת: וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ
וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים: וּמֵרֹאשׁ
הָרְרֵי־קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת
עוֹלָם: וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ
וְרָצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה
לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר
אֶחָיו: בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ
וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים
יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם
רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי
מְנַשֶּׁה:

sein Vermögen, laß dir sein Thun gefallen, zerhaue seiner Gegner Lenden, nie mögen seine Hasser aufkommen. Von Binjamin sprach er: Des Ewigen Liebling! durch ihn gesichert, wird er ruhig wohnen; er beschützt ihn alle Zeit, wohnt zwischen seinen Schultern. Von Joseph sprach er: Von Gott gesegnet ist sein Land, fruchtbar durch den Thau des Himmels, und Wässerung aus der Tiefe. Mit Früchten, die die Sonne reift, mit Früchten von dem Trieb der Monde, mit den Gewürzen uralter Berge, mit den Früchten ewiger Hügel, mit Früchten eines segenvollen Landes, von der Gnade dessen, der mir im Dornbusch erschienen; diese komme auf das Haupt Joseph's, auf die Scheitel des Gekrönten unter den Brüdern. Sein erstgeborner Stier! von majestätischem Ansehen, seine Hörner sind wie des Waldstieres Hörner, mit ihnen stößt er die Völker zu Haufen, bis an das Ende des Landes; sie sind die Miriaden Ephrajim's, und die Tausend des Stammes Menasche.

מנדיהין וגוללין ומחזירין הספר תורה להיכל ואומרים מלי קדיש, ומתפללין תפלת למס והס"ץ סיזר התפלה.

כי שם י״י אקרא הבו גדל לאלהינו:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

קדושה לש״ץ
חזן נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קהל קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ח׳ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ. ק׳ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח׳ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

קהל יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לְמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ.) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן

(שבת ו) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקֻדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יהי רצון וכו׳.

קדיש תתקבל, עלינו, קדיש יתום.

מעריב ליל שני של סכות

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך.

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר
קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמוֹ שֶׁל מַלְכֵּנוּ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סַלּוּ רֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים

וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

פיוט מתוס יהואל בר יצחק.

יִשְׂמְחוּ בְחַגֵּיהֶם
יְדִידִים וּנְעִימִים. חֲסוּת
בְּצֵל סֻכָּה שִׁבְעַת יָמִים.
יִתְעַנְּגוּ בָהּ בְּמִינֵי
מַטְעַמִּים. אֲהוּבִים |
מְצוּתֵיהֶם מְקַיְּמִים
לֵילוֹת וְיָמִים: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב
עֲרָבִים:

O wie freuen sich des Festes die Lieblinge und Holden, Unterm Schatten der belaubten Hütte sieben Tage — Sie ergötzen sich daselbst mit mancherlei Genüssen; Die Geliebten halten aufrecht Tag und Nacht die sie betreffenden Gebote — Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du die Abende herandämmern lassest.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

בְּרֶנֶן וְהַלֵּל וְחֶדְוָה
רַבָּה. יְצַהֲלוּ כָּל שִׁבְעָה

Mit Gesang und Preis und hoher Lust, Jubeln sie durch sieben Tage nach der Vorschrift Weise—

כְּנַת הַבְּתוּבָה.
חֲגִיגוֹתֵיהֶם וְשַׁלְמֵיהֶם
וּפָרֵידֶם לְקָרְבָּה.
קָרְבְּנֹתֵיהֶם וְעֹלוֹתֵיהֶם
יֵרָצוּ בְאַהֲבָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

O könnten sie der Feste und des Dankes Opfer,
Die Farren dir darbringen, so wie einst
Ihre Opfergaben, die Brandopfer alle,
Die mit Liebe aufgenommen wurden —!
Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du dein Volk Israel liebst.

(Wer nicht mit מנין betet, sagt אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־

12

יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם | אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע

לָנוּ מִצְרֵינוּ וְהַמְשַׂלֵּם גְּמוּל | לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה
גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם
נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל
בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׂנְאֵינוּ הָעֹשֶׂה לָנוּ
נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם.
הַמַּכֶּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי
יַם סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע.
וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

ע״ס א״ב.

אִנּוּ בְּמִצְוֹת וְאִדְּרוּ.
תֵּשְׁבוּ כְּעֵין תָּדוּרוּ.

Verherrlicht ihn und huldigt ihm mit Religionsgebräuchen,
Laßt euch in Hütten wie in der Wohnung häuslich nieder—

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

בְּרִאשׁוֹן תִּקְּחוּ
אַרְבַּעַת מִינִים. לְרַצּוֹת
עַל־מֵי עֲנָנִים.

Am Feste der Laubhütten.
Am ersten Tage schafft euch die vier Pflanzenarten an,
Damit der Wolken segenreiche Näſſe zu erflehen,

בְּחַג הַסֻּכּוֹת.

גַּם בַּשֵּׁנִי רָמַז לִנְסוֹךְ
הַמַּיִם לְעֶרֶה. תְּהוֹם אֶל
תְּהוֹם קֹרֵא. בְּחַג הַסֻּכּוֹת:
דָּרֵךְ יוֹם רָבִיעִי

Am Feste der Laubhütten.
Der zweite deutet an die Waſſerweihe;
Da rauſchte einſt ein Quell dem andern fröhlich zu —

Am Feſte der Laubhütten.

לְהַעֲלוֹת בְּשִׁירוֹת,
לְעַטֵּר שׁוּקֵי יְרוּשָׁלַיִם
בַּפֵּרוֹת.
בְּחַג הַסְּכּוֹת:

Von einer Tagreise weit brachten sie mit Sang die Gaben,
Jeruschalajim's Märkte mit Früchten auszuschmücken—
Am Feste der Laubhütten.

הֲמוֹנִים עָלוּ לְצִיּוֹן
בְּרִנָּה, בְּחַג הָאָסִיף
תְּקוּפַת הַשָּׁנָה.
בְּחַג הַסְּכּוֹת:

In Massen wallten jubelnd sie nach Zion,
Am Sammelfest zum Jahresschlusse —
Am Feste der Laubhütten.

וְשָׁם חוֹגְגִים בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, שִׂמְחַת בֵּית
הַשּׁוֹאֵבָה.
בְּחַג הַסְּכּוֹת:

Dort feierten sie im Vollgenuß des Wasserschöpfers Unterhaltungslust —
Am Feste der Laubhütten.

זְמִירוֹת וְנִגּוּנוֹת
לְהַעֲלִיל. בִּכְלֵי שִׁיר.
וּבֶחָלִיל.
בְּחַג הַסְּכּוֹת:

Da gab es Gesang und Klang so wundervoll —
Schmetternde Instrument' und Flötenspiel —
Am Feste der Laubhütten.

חֲדִים כֻּלָּם בִּנְגִינָה,
עִם יְלָדִים פִּרְחֵי כְהוּנָה.
בְּחַג הַסְּכּוֹת:

Alles erlustigte sich im Liederkreise,
Mit den zarten Jünglingen der Priesterschaft —
Am Feste der Laubhütten.

טוֹעֲנִים וּמְקַפְּצִים
לְדַלּוֹג. וּבִידֵיהֶם כַּדֵּי
שֶׁמֶן שְׁלשִׁים לוֹג.
בְּחַג הַסְּכּוֹת:

Obwohl beschwert — tanzten hüpfend sie
In Händen ölgefüllte Krüge von dreißig Log
Am Feste der Laubhütten.

יוֹדְעֵי דַת וְחַכְמֵי עֵדָה,
מַרְאִים לִפְנֵיהֶם כְּבֵדָה.

Die Gesetzkundigen und die Weisen der Gesammtheit,
Zeigten ihnen lehrend ehrerbietige Beugung —
Am Feste der Laubhütten.

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

כֹּהֲנִים וּלְוִיִּם
מְצַלְצְלִים וּמוֹדִים,
הַחֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה
מְרַקְּדִים.

Priester und Levitten spielten auf und benedeiten,
Die Andachtsfeurigen und Werkheiligen tanzten —
Am Feste der Laubhütten,

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

לַאֲנָשִׁים | מִן־הַנָּשִׁים
לְהַפְרִישָׁם, מְתֻקָּנִים
תִּקּוּן גָּדוֹל שָׁם.

Die Männer abzusondern von den Frauen,
Ward weisliche Einrichtung dort getroffen —
Am Feste der Laubhütten.

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

מְרֻבִּים הָיוּ בְשִׂמְחָה
וּבְצִלְצוּלִים, מַה־יָּפוּ
פְּעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים.

So nahmen sie an Freud' und klingendem Spiele zu,
Von Wohllaut ward da jeder Schritt begleitet,
Am Feste der Laubhütten.

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

נוֹטְלִים לוּלָב שִׁבְעָה
בֶּהָלוּלִים, זֵכֶר לְמִקְדָּשׁ
לַעֲשׂוֹת בִּגְבוּלִים.

Die Palmen schwangen sie an sieben Tagen unter Lobgesängen,
Auch in den Gebieten zur Erinnerung an den heiligen Tempel —
Am Feste der Laubhütten.

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

סֻכָּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל

Der Laubhütte Errichtung findet in jeder Heimath statt,

מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם.

— Auf daß die spätesten Geschlechter die Deutung wisse —

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

Am Feste der Laubhütten.

עֲדוּנִים לִהְיוֹת שֶׁבַע בְּצֵל רַעֲנָנִים. סִימָן לְשִׁבְעָה עֲנָנִים.

Die siebentägigen Erlustigungen unter schattigen Lauben, Sind ein Denkmal an jene sieben Wunderwolken

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

Am Feste der Laubhütten.

פַּחִים לְהָצִין לְהָבָה וְשָׁרָב. וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם | מֵחֹרֶב.

Gluth und Flamm' und Sonnenbrand zu entkräften, Wird einst eine schattenreiche Laube sich entfalten —

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

Am Feste der Laubhütten.

צִלְּתָהּ לְהָגֵן מִקַּדַּח וּלְסֻכּוֹת. כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת.

Auf daß ihr Schatten auch jetzt vor Gluthen schütz' und schirme, Soll jeder Heimische in Israel in Laubhütten wohnen —

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

Am Feste der Laubhütten.

קָמִים יְנַתְּקוּ מוֹסְרוֹת לִירְאָתֶךָ. וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ.

Widersacher zerreißen selbst der Feindschaft Bande, dir Ehrfurcht zu bezeigen, Auf daß du dich des Festes freuest, du und deine häusliche Umgebung —

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

Am Feste der Laubhütten.

רוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד מַרְוֵב אֲנָחָה. וְכָל

Tyrannen legen schwermuthsvoll Bekenntniß ab,

יִשְׂרָאֵל יָשִׁישׁוּ בְהַלֵּל
וּבְשִׂמְחָה. בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

Wärend ganz Jisrael sich ergötzet an Lobgesang und Lust —
Am Feste der Laubhütten.

שֵׁם הַנִּכְבָּד שִׁבְעָה
לְהַדֵּר. בְּלוּלָב וּבְפִרְי
עֵץ הָדָר. בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

Dem ehrfurchtsvollen Namen sei sieben Tage zur Verherrlichung
Geweiht mit Palme und der gepriesenen Goldfrucht —
Am Feste der Laubhütten.

חיז תִּשְׁבָּחוֹת לוֹ לְמַלֵּל.
וְלִגְמוֹר בּוֹ אֶת הַהַלֵּל.
בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

Ihm Huldigungen preisend anzustimmen,
Den Hallel-Hymnus vollständig ihm zu singen —
Am Feste der Laubhütten.

יַקִּיר חַסְדְּךָ בְּרִנָּה
בַּבֹּקֶר לְמַלְּלָם.
אֱמוּנָתְךָ לְסַפֵּר
בַּלֵּילוֹת מֵעַיִן כָּל נֶעְלָם.
חָזָק וְאַמִּיץ נִפְאַר שִׁמְךָ
לְעוֹלָם: בְּגִילָה בְּרִנָּה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
כֻּלָּם:

O, wer doch könnte deine hocherhabene Huld
Des Morgens im Gesange würdig preisen!
Wer könnte, Unsichtbarer! deine Treue doch
Des Nachts vollkommen schildern!
Wie wollten wir, dann kräftig stark,
Unendlich deinen Ruhm erheben; so wie sie, die mit Freude in Lust und Jubel und im Hochentzücken, im Chore riefen:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ. בּוֹקֵעַ יָם
לִפְנֵי מֹשֶׁה.

רשפי המרוזים יחיאל בן יצחק יגדל.

יוֹפִי עֲנָנֶיךָ סְכַכְתָּ עַל

Als Du mit deinem Lichtgewöll

גְּאוּלִים. חֻפַּת כְּבוֹדְךָ
פָּרַשְׂתָּ עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת
סְלוּלִים. יִחֲדוּךָ וּפֵאֲרוּךָ
כְּעוֹבְרֵי גַלִּים. אָז לְשִׁמְךָ
שִׁבְּחוּ בְנֵי אֵלִים: וְזֶה
צוּר יְשׁוּעָנוּ פָּצוּ פֶה
וְאָמְרוּ:

Einst die Erlösten überzogen—
Und deines Glanzes Baldachin,
Sie schützend über ihnen spanntest;
Da priesen deine Einheit, deinen Ruhm
Laut die Durchwanderer der Fluthen.
D'rauf stimmten auch die Himmelschöre
Zu deinem Ruhm Loblieder an —
Dieser ist unser Hort und Heil! so brachen sie aus und riefen:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.

בְּנֵה סֻכָּתְךָ וְהָקֵם
הַגְפוֹלָה. יְסוֹדוֹתֶיהָ
לְשַׁתֵּת וְלִבְנוֹתָהּ עַל־
תִּלָּהּ. צֹאנְךָ לִרְעֹת עַל־
מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ לְהַנְחִילָהּ.
חָפוּץ מֻקְדָּם וּבְחֵי צֶדֶק
וְעוֹלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

O baue deine Hütte wieder auf,
Erhebe die Gestürzte wieder;
Fest stütze ihren Säulengrund,
Und gründe sie auf ihrem Schutte.
Dann weide deiner Heerde Schaar,
Auf deinen dir geweihten Triften,
Ihr angeerbtes Eigenthum —
Und heusche wie in jenen Tagen
Die Dankes- und die Brandopfer.
Gebenedeiet seist Du, Ewiger! König! Israels Fels und sein Erlöser!

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם | מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

קוֹרֵא מִקְרָא קֹדֶשׁ וּמְשַׁמְּרוֹ. יַקְבֵּל לַיּוֹם הַבָּא שְׂכָרוֹ. גַּאֲוָה אֲפִיקֵי מְגִינִים סְגוּרוֹ. הוֹד לְמַלְאוֹת לוֹ בְּשִׂכּוֹת עוּרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ | סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קָרָאתָ:

Ist der Festabend am Ausgang des Sabbaths, wird im Abendgebete Folgendes eingeschaltet.

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן. וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת. וּכְבוֹד מוֹעֵד. וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל | לָעַמִּים. בֵּין יוֹם

Du thatest uns, Ewiger, unser Gott! deine gerechten Gesetze kund, Du lehrtest uns die Anordnungen deines Willens ausüben, und gabst uns, unendlicher Gott! Gesetze der Billigkeit, Lehre der Wahrheit und heilsame Vorschriften und Gebote. Du beschenktest uns mit wonnigen Zeiten, mit heiligen Festen und mit der Feierlichkeit freiwilliger Opfer. Du ertheiltest uns die Heiligkeit des Sabbaths, die Herrlichkeit der Feste und die Feier der Tempelbesuche; auch unterschiedest Du, Ewiger, unser Gott! zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, zwischen

הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי. מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ׃

Jisrael und Heidenvölkern, zwischen dem siebenten Tage und den sechs Werktagen. Die Heiligkeit des Sabbaths und die Heiligkeit der Festtage hast Du unterschieden; den siebenten Tag hast Du vor den sechs Werktagen geheiligt. So hast Du abgesondert und geheiligt dein Volk Jisrael mit deiner Heiligkeit.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ. מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיִגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה׃ זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לָעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה

יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: קדיש שלם:

קידוש

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי קָדְשְׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Wenn das Fest am Ausgange des Sabbaths fällt, wird auch dieses gesagt.

(בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:)

Gepriesen seist Du, Ewiger! unser Gott! Herr der Welt! der Du das Licht des Feuers erschaffen hast.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל
לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין
קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב
הִבְדַּלְתָּ וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ.
הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:)

Gepriesen seist Du, Ewiger! unser Gott! Beherrscher der Welt! der Du unterschiedest zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, zwischen Jisrael und Heidenvölkern, zwischen dem siebenten Tage und sechs Werktagen. Die Heiligkeit des Sabbaths und die Heiligkeit der Festtage hast Du unterschieden; den siebenten Tag hast Du vor den sechs Werktagen geheiliget; so hast Du abgesondert und geheiliget dein Volk Jisrael mit deiner Heiligkeit. Gelobt seist Du, Ewiger! der Du unterschiedest zwischen Heiligem und Heiligem.

(כשמקדשין בקוכה מדלכין כאן לישב בסכה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ
וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

———

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ
כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה
שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת
עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ
אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־
לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת
עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת
יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ
כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־
לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר
יִתֵּנוּ. וְיַקְבְּלוּ כֻלָּם | אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם |
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי
עַד | תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום. ארון עולם.

שחרית ליום שני של סכות

הַלֵּל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ.
הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ.
הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל: וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה

*) Die Ueberſetzung hievon ſiehe Seite 65.

וְהַלֵּל וְזִמְרָה עִז וּמִמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת.
אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ
אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ו שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ
מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן
קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל
שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא
וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך.

ח׳ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעֹלָם וָעֶד:

יתברך יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים:
סוֹלוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ
וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וְשִׁמּוֹ מְרוֹמֵם עַל
כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּ בו רֵ א חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה
שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים
אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיְהִי:

תיקד ע"ס א"ב בדמסי המרוזות ובקוף מתוס עם המחבר שלמה.

אַאֲמִיץ לְנוֹרָא וְאָיוֹם.
בְּהַסְתּוֹפְפִי לְפָנָיו
אֶמְצָא פְּדִיוֹם.

אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם:

Kräftig begeistern will ich mich für ihn, den Wunderbaren, den Furchterweckenden; mich niederwerfend vor ihm an seines Tempels Schwelle, überrascht mich der Freiheit Gefühl,

Heute am fünfzehnten Tage des Monats (Tischri),

בְּלָקְחִי כַף תָּמָר
וּשְׁלֹשֶׁת מִינֵי קִבּוּעַי.
בָּם אֲהַלֵּל לְאוֹרִי וְיִשְׁעִי.

בַּחוֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

Schwingend den Palmzweig vereint mit jenen bestimmten drei Pflanzen, preise ich damit ihn, der mein Licht und mein Heil ist,

Heute im siebenten Monde.

גֵּאוּת אַלְבִּישׁ לְדַר
בַּמְּרוֹמִים. לְהַלְלוֹ
בְּמוֹרְבִיוֹת שְׁלֵמִים וְלֹא
קְטוֹמִים.

תָּחוֹגּוּ אֶת חַג יְיָ שִׁבְעַת יָמִים:

Ich schildere im Gewande der Hoheit den Bewohner der himmlischen Höhen, ihn preisend mit makellosen Pflanzen;

Denn so sollt ihr feiern sieben Tage des Ewigen Fest.

חון אֲהַלֵּל בְּפֶה וְלָשׁוֹן. לְשׁוֹמֵעַ
כּוֹל לַחֲשׁוֹן. כְּנָם וּקְרָחְתֶּם
לָכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן. קָדוֹשׁ:

Ja, preisen will ich mit Wort und Ausdruck Ihn, den Erhörer des leisen Gebetes,

Der da sprach: Schafft euch an diese Gewächse Am ersten Tage des Festes — ihn, den Allerheiligsten!

דָּגוּל מִקּוֹלוֹת מַיִם
נֶאְדָּר. אֲאַפֵּדְנוּ הוֹד
וְהָדָר. בְּפִרְיֵ עֵץ הָדָר:

Den Erhabensten, verherrlicht von dem Tosen des Weltmeers, will auch ich mit Pracht und Herrlichkeit umschlingen,

Mit der Goldfrucht des herrlichsten Baumes.

Ihn, den Hochgepriesenen in den Vereinen des schutzgeweihten Volkes, die ihn mit Lob und Ruhm bekränzen.

הַמְרוֹמָם בִּקְהַל עַם נְצוּרִים. בְּהִלּוּל וּפְאֵר אוֹתוֹ מַכְתִּירִים.

Mit den sinnigen Zweigen der Palme.

בְּכַפּוֹת תְּמָרִים:

Ausschütten wird er des Segens Fülle aus den Pforten des Himmels über ein Volk, das ihn preist innig und inbrünstig

וְרִיק רוֹב בְּרָכוֹת מֵאֲרֻבּוֹת. לְאוֹם מְהֻלָּלוֹ מִסַּרְעָף וּמְקֻרָבוֹת.

Mit den Zweigchen der duftreichen Myrthe.

וּבַעֲנַף עֵץ עָבוֹת:

O, mögen doch die reinen edlen Handlungen überwiegend und die Sünde vergeben sein, daß sie nimmer ein Raub der Höllenflammen werden.

זְכֻיּוֹת יוּכְרְעוּ וְעָוֹן יוּמְחַל. מִקְּהִכָּוֹת בְּשַׁלְהֶבֶת רִשְׁפֵי נַחַל.

Sie, die sich stützen auf die Weiden des Baches.

תּוֹמְכֵי עַרְבֵי נָחַל:

Der Wonnen höchste sei in euern Vereinen euch beschieden, fest haltend an den Befehlen eures himmlischen Königs,

חֶדְוַת רַב תִּמָּצְאוּ בְּלַהֲקַתְכֶם. חֲסוּנִים בְּצִוּוּי דַּת מַלְכְּכֶם.

Damit ihr euch innig freuet vor dem Ewigen, euerem Gotte.

וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

Möge er euere Mühseligkeiten verscheuchen, er, der die Nacht aber auch die Tage herbeiführt; möge er beugen euerer Bedrücker Hochgewalt, und sie in Ohnmacht umwandeln,

טָרְחֲכֶם יָפִיק נוֹהֵג לֵילוֹת וְיָמִים. גְּאוֹן נוֹגְשֵׂיכֶם יְנַדַּע וְיִדְמִים. לְבַל תֵּעָנְשׁוּ בַּחֲגִינַת

Damit ihr nicht gestört werdet in der Feier dieser sieben Tage.

שִׁבְעַת יָמִים:

יַסְכִּית אֵל פְּלִילוֹ וְיַאֲזִין
הֶגְיוֹנִי. וְיַקְבֵּל בְּקָרְבָּן
רַחַשׁ עִנְיָנִי.

Möge der Allmächtige vernehmen das fromme Gebet; möge er erhören mein inbrünstiges Flehen; möge er wie Opfer wohlgefällig aufnehmen meine stillen Wünsche;

וְחַגּוֹתֶם אוֹתוֹ חַג לַיְיָ!

Damit ihr freudenvoll feiert das Fest des Ewigen.

כְּשָׁרוֹן כֹּחַ יַחֲלִיף
לְשׁוֹשַׁנָּה. חוֹגֶגֶת
וְעוֹצֶרֶת וְסוֹכֶכֶת
בְּרִנָּה. שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה:

Möge er mit gedeihlicher Kraft beleben das mit der Rose verglichene, gleich ihr jetzt welkende Volk, welches feiert und harret, und fröhlich unter Lauben weilt,

לְעֵת יָסִיר סֶבֶל
מִשְׁכְּמֵיכֶם. תָּרֹנּוּ
וְתָחֹגּוּ בְּקִרְיַת
מוֹעֲדֵיכֶם.

Sieben Tage im Jahre.

חֻקַּת עוֹלָם לְדוֹרוֹתֵיכֶם:

Wenn er einst euere Schulter der Last entbürdet, dann werdet ihr jubelnd dieses Fest begehen in euerer festlichen Residenz;

Denn es ist ein ewiges Gesetz für euere künftigen Geschlechter.

מַשְׁגִּיחַ מֵחֶרֶךְ תְּהַלְּלוּ
בְּאֵימִים. מַנְעִימִים קוֹל
וְלֹא דוֹמִים.

O preiset ihn mit Ehrfurcht, ihn, der aus der Himmelspforte euch bewacht; stimmt ihm liebliche Gesänge an, o! seid nicht düstern Gemüths,

בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים:

Während ihr sieben Tage in den Laubhütten weilt.

נְדִיבֵי עַמִּים סוֹדְרֵי
עֲרָכוֹת. בְּאֶבְרָתוֹ לָעַד
יָחוֹ סְכוּכוֹת.

Die Edlen aus den Bundesgenossen, die frommen Ordner der Gebete, wird er mit dem Fittig seines Schutzes stets beschatten,

כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת:

Sowie jeden Heimischen in Israel, welche in Laubhütten wohnen.

סולו בהלול לשיכן ביניכם. ותנוחו בהשקט כל ימיכם.

לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם:

O preist in hocherhabenen Liedern ihn, der in euerer Mitte ruht, dann werdet ihr mit Seelenruhe dieses Fest feiern durch euer ganzes Leben.
Und euere Nachkommen werden es erfahren.

עֶלְיוֹן הוֹדִיעַ פְּלָאָיו עַל יְדֵי גוֹאֵל עֲמוּסָיו סִכֵּךְ בַּעֲנָנִים כְּהוֹאֵל.

כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

Der Allerhöchste gab einst durch den Erlöser (Moscheh) seine Wunder kund, mit Wolken hat er schützend seine Lieblinge beschattet, wie er wohlwollend selbst verkündete:
„Unter Wolkenhütten habe ich die Kinder Israels ruhen lassen".

פָּקַדְתִּי עַמִּי לָחוֹן שִׁירַיִם. לְהוֹצִיא דִינָם כְּאוֹר וְצָהֳרַיִם.

בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם | מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

„Ich bewahrte mein Volk, seinen Ueberrest beschützend, habe ihr Recht klar wie Mittagssonnenlicht erhoben.
Als ich aus Egypten sie gezogen."

צִקּוֹן צַעֲקָתָם הִסְכִּיתִי בְּאָזְנָי. וּפְדוּת שָׁלַחְתִּי לְכָל הֲמוֹנָי.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ:

„Ihr lauter Klageruf drang zu meinen Ohren, Erlösung sandte ich allen meinen Schaaren"
Dann offenbarte Moscheh die Feste des Ewigen.

קוֹרֵא דוֹרוֹת חַי עוֹלָמִים. צִוָּה לְעַם שְׁמוֹ מַנְעִימִים.

חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים:

Der Erwecker künftiger Geschlechter, er, der ewig Lebende, befahl seinem Volke, seines Namens Verherrlicher:
Das Laubhüttenfest sollst du sieben Tage feiern!

רָם | מִמְּעוֹנֶיךָ הָסֵךְ
מְקֻהָלוֹתֶיךָ. לְרַחֵם
וּלְהוֹשִׁיעַ כָּל לַהֲקוֹתֶיךָ.
וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתֶּךָ:

O Allerhöchster! schirme aus deiner himmlischen Wohnung deine Versammlungen! sende Gnade und Heil all deinen Gemeinden, daß sie wahrhaft erfüllen das Gebot:

Du sollst fröhlich sein an deinem Feste, du dein Sohn, und deine Töchter.

שׁוֹדֵד עוֹד לְבַל
יַבְהִילֶךָ. לָתֵת תִּקְוָה
לִפְזוּרֵי כִמַּהֶיךָ.
שִׁבְעַת יָמִים תָּחוֹג לַיי אֱלֹהֶיךָ:

Nimmer soll ein Unfall dich schrecken, verbreite Hoffnung unter deinen verschmachtenden Zerstreuten,

Während der sieben Tage, welche du zu Ehren des Ewigen deines Gottes feierst.

תֵּכֶף הֵמּוֹן קְרִית חָנָה.
בָּאִים לְהֵרָאוֹת פָּנָיו
בַּחֲנִינָה. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

Ach, einst wallte die reiche Auswahl der Nation hin nach jener Gnadenresidenz, zur huldvollen Anschauung seiner Majestät —

Dreimal im Jahre.

תְּאֵבֵי יִשְׁעוֹ לַחֲזוֹת
כְּבוֹדוֹ. לְהַתְשִׁירוֹ
מִשְּׁלוֹ וְהַכֹּל בְּיָדוֹ.
אִישׁ כְּמַתַּת יָדוֹ:

Sie kamen, die Verlangenden nach seinem Heile hin, seine Herrlichkeit zu schauen, ihm, dem Spender aller Güter, von seinen Gaben darzubringen,

Jeder nach seines Vermögens Kraft.

תּוֹמְכֵי סַנְסִנֵּי דְשָׁאִים.
מְשָׁטָן וּמְמַשְּׁחִית יָהוּ
חֲבוּאִים. לַחֲזוֹת
וּלְהַסְכִּית בִּבְשׂוֹרוֹת
טוֹבוֹת לְכֵן הַנֵּה יָמִים בָּאִים:

O möge auch euch, die ihr dieser Gewächse Zweige schwingt! geschützt vor Unfall und Verderben, diese göttliche Anschauung zu Theil werden;

Möget ihr erfahren jene heilvollen Verkündigungen, welche die Zukunft bringen muß.

אֲהַלֵּל בְּפֶה וְלָשׁוֹן. לִשְׁמֹעַ
קוֹל | לַחֲשׁוֹן. בְּנָם וּבְרַחְתֶּם
לָכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן. קָדוֹשׁ:

Ja, preisen will ich mit Wort und Ausdruck
Ihn, den Erhörer des leiſeſten Gebets,
Der da ſprach: Schafft euch an dieſe Gewächſe
Am Erſten Tag des Feſtes — ihn, den Allerheiligſten!

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים.
וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. מַעֲשֵׂה־
בְרֵאשִׁית: מָה־רַּבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפוֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי־עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ.
צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ:
אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה.
טוֹבְיָצֵר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת
עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד
מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וְקָדְשָׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־
אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח
שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם
עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי

אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רָצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים. וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים. וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אופן (יוסף ע"ע א"ב.

אַאֲמִיר אוֹתְךָ סֶלָה. בְּהוֹד וְהָדָר וּתְהִלָּה. גּוֹאֵל הַצְּמִיחַ גְּאֻלָּה. דְּרוֹשׁ אֲיֻמָּתְךָ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. הַצָּנִים בְּשִׂמְחָה. וּבְלוּלְבֵיהֶם אוֹתְךָ לְשַׂמְּחָה. וְעֵרְכִים לְפָנֶיךָ שִׂיחָה. חֲמוֹל עֲלֵיהֶם הוֹשִׁיעָה וַהֲצִלֵּיחָה: טוֹב בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. יַקִּר עֲדַת אֲהוּבִים. כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים בַּאֲהָבִים. (הֲבִיאֵם) לְשַׁעַר בַּת רַבִּים: מַחֲמַדָּם תֵּן לָהֶם. נָא שְׂמַח עִמָּהֶם. שָׂא נָא חַטֹּאתֵיהֶם. עֲבוֹר עַל

פְּשָׁעֵיהֶם: פּוֹצְחִים הַלֵּל וְתוֹדוֹת. צוּר הַיּוֹדֵעַ
עֲתִידוֹת. קוֹל | לְהַשְׁמִיעַ אוֹתָם לַחֲדוֹת.
רַחֲמֵם בְּנִשְׁאָם אֲגֻדוֹת: חזן שׁוֹקְדִים וְאוֹתְךָ
מַקְדִּישִׁים. שִׁבְחֲךָ בְּפִיהֶם רוֹחֲשִׁים. תּוֹקְפִים
בָּרוּךְ וְלוֹחֲשִׁים. תּוֹמְכִים כְּאֵילֵי תַּרְשִׁישִׁים:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ
וְאֶרְאֶלִּם יְבָרֵכוּ. פְּנֵי כָל־תַּיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב
לְעֻמַּת | שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם | מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם.
זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל
גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת
מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אָדוֹן
הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻּלָּנוּ מְהֵרָה
לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְּדוֹלָה
וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ:
אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם | עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר

וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה:
וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד
לְבָבֵינוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בִּישׁוּעָתֶךָ: וְהָבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה:
וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(Wer nicht mit מגן betet, sagt אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב

בְּשָׂדֶךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם | אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב
וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה

הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְּאַלְתָּ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

In manchen Gemeinden wird anstatt אנא תרב vom ersten Tage אנא הושיעה נא Seite 82 gebetet.

ע״ס אי״ב.

אָנָּא תֶּרֶב עֲלִיצוּתֶךָ. לְקַוֵּי יְשׁוּעָתֶךָ. בָּאִים לְאַמֵּץ תְּהִלָּתֶךָ. בְּוַעַד בֵּית דְּגִילָתֶךָ. גָּרֵם לְבֵית בְּחִירָתֶךָ. יְשַׁע לְרֹאשָׁם בְּתִתֶּךָ. דְּלֵם מִכֶּשֶׁל תִּגָּרֶתֶךָ. וְתָסוֹךְ כֻּלָּם בְּגִין

Der Freude Füll', o Herr! verleihe denen,
Die harrend sich nach deinem Heile sehnen,
Die kommen, auszudrücken deinen Ruhm,
In deiner Frommen dir geweih'ten Stätte —
O leite sie doch wieder in dein Heiligthum,
Und drücke auf ihr Haupt des Heiles Siegel,
Befreie sie von des Verführers Kette,
Und decke schützend sie unter deinem Flügel. —

אֲבָרְתָךְ׃ הוֹשֵׁב עַל
מִשְׁפָּטוֹ אַרְמוֹן. אֲשֶׁר
שַׁתָּה וְלֵיל וְשִׁימוֹן.
וְכַנִּם נִדְחֵי הֲמוֹן. זֶרַע
תֻּם פְּצֵל לַחֲזוּ וְעַרְמוֹן.
זֵידֵי רָשַׁע כְּפוֹף כְּאַגְמוֹן.
יְבוּאוּם שְׁכוֹל וְאַלְמוֹן.
חֲנוּנֶיךָ הוֹגֵי אָמוֹן.
תְּשַׁעֵם בְּהַר חֶרְמוֹן׃
טוֹעֲנֵי עֻלְּךָ עַל גַּבָּם. יְהֵ
הַשְׁרָה שְׁכִינָתְךָ
בְּקִרְבָּם. יַעֲלוּ לָחוֹג
לְבֵית נָוָם. בְּהִכּוֹנֵן עִיר
מוֹשָׁבָם׃ כֹּחַ וְאֵל
תְּשַׂגְּבֵם. צוּר עֻזָּם
וּמְשַׂגַּבָּם. לֹא לָנֶצַח
תָּרִיבֵם. כִּי עָלֶיךָ
מַשְׁלִיכִים יְהֵבָם׃
מִקְדָּשְׁךָ הַשַּׁמֵּם. כִּימֵי
עוֹלָם תְּרוֹמֵם נֶצַח לְבַל

O setze in sein Recht den Tempel wieder,
Den du zur Schauerödʼ hast umgethan;
Vereine endlich die zerstreuten Glieder,
Die Sprößlinge von jenem frommen Ahn. —
Die Tyrannei zerknicke gleich dem Schilfe,
Sie soll verworfen und vereinsamt sein;
Doch deinen Glaubenstreuen spende Hilfe,
Sie setz' auf Hermons Hügel wieder ein.
Laß, Herr, die deiner Schickung fromm sich beugen,
Ruh'n unter ihnen deine Herrlichkeit —
Sie wallen zu des Tempels Festesreigen,
In jene Residenz zu ihrem Sitz bereit. —
Laß kräftig sie und mächtig sich entfalten,
Du bist ihr Schutz und Schirm und bleibst ihr Hort,
Du wirst doch wider sie nicht ewig walten,
Auf dir ruh't ja ihr Hoffen fort und fort.
Den Tempel, jetzt in eine Ödʼ umstaltet,
Wie in der Vorzeit stell' ihn wieder her —

יִשְׁתּוֹמֵם. תֵּת שְׁקוּץ
שׁוֹמֵם: סֻכַּת דָּוִד
קוֹמֵם. וּפוֹרְצֵי גְדֵרָה
הַשְׁמֵם. עוֹרֵה כְּנוֹרִי
הַדּוֹמֵם וְנִימָיו עוֹד לְבַל
תְּנַמֵּם: פְּנַת מִגְדַּל עֵדֶר.
עֻפְלָה כְּשַׁחֲרוּרִי קֵדָר.
צְפֵה לְהַדְרָה בְּהֶדֶר.
חֱיוֹת סֻכָּה וְגָדַר: כְּנֵה
צֹאן דִּיר. אֲשֶׁר נָוְרָה
לְהַעֲדֵר. רְאֵה לְהִשְׁמֵן
וְלִהְפָּדֵר. כְּבִקְּרַת
רוֹעֵה עֵדֶר: שְׁעַר בַּת
רַבִּים. מְקוֹם תִּמְרַת
וּכְרוּבִים. תְּחַטְּבוֹ
בְּחַטִּיבִים. בְּמִסְגְּרוֹת
וּבְשִׁלְבִים. תְּחַדֵּשׁ
שִׁירִים עֲרֵבִים. בְּפֶה

Daß nicht Zerstörung ferner an ihn waltet,
Dies Ungethüm des Scheusals nimmermehr —
Die Hütte David's richte auf in Schöne,
Und ihre Niederreißer tilge nun,
Daß der verstummten Harf' erwachen Töne,
Daß ihre Saiten nie entschlummert ruh'n.
Der stolze Heerdendom ist, ach, noch immer
In düstrer Trauer wie geschwärzt umhüllt;
Verkläre endlich ihn im lichten Schimmer,
Und werde Schutzzelt ihm und Mauerschild.
Die große Hürde jener reichen Heerde,
Zu völliger Vernichtung schon bestimmt —
O schaue, daß sie fett und kräftig werde,
Wie treuer Hirt, der sich der Heerd'annimmt —
In jenen volksbewegten Tempelhallen
Wo Palmenblattwerk, Cherubingestalten,
Aus tiefgeschnitt'ner Arbeit sich entfalten,
Laß wieder liebliche Gesäng' erschallen,

מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים.
תְּפַדֵּנוּ בְאֹמֶץ וְשִׁנּוּיִים
כְּאָז פְּרִית גְּוֵי רְהָבִים:

Die auf in Andacht früh' und Abend wallen. —
Erlöse uns mit Macht und Wunderzeichen,
Wie einst die Wand'rer aus Egyptens Reichen.

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם
יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
צוּר יִשְׂרָאֵל. קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.

וְקָרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

נַתְּתָּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ. מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה׃ זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה׃

וַהֲשִׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה

לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

חזרת התפלה לשליח צבור

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

מְפוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד
דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִי
בְּשִׁיר וְרִנָּנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
קְנִי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

Nach der sinnigen Andeutung der Weisen und Kundigen, nach der einsichtsvollen Belehrung der Kenntnißreichen, öffne ich meinen Mund mit Lied und Lobgesang, zu preisen und zu danken ihm, der im Himmel thront.

Wenn der zweite Festtag am Sonntag fällt, wird in manchen Gemeinden vom ersten Tage gebetet; aber in Prag wird auch dann vom zweiten Tage gebetet.

עיס א"ב

אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפּוֹת.
בְּלִי חָמָס קָחַת סְגֻלּוֹן
כַּפּוֹת. גְּמוֹנִי פָּז לֶאֱגוֹד
וְלִכְפּוֹת. דְּשָׁאִי אֲשָׁלִים
בָּם אַף לִכְפּוֹת: הֵן
מִבְּעָשׁוֹר חָקְקִי לְחַיִּים.
וְהוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים.
זָעַם מֵאָז תַּרְשִׁישׁ וְאִיִּים.
חָרָה אַפּוֹ בָּם מְהֻיּוֹת
חַיִּים: טַרְחִי נָשָׂא וְשָׁת
לִי סְלִיחָה. יְצֻאָה בַת
קוֹל לֵךְ אֱכוֹל בְּשִׂמְחָה.
כְּאַרְבַּעַת יוֹם שָׁת גְּבוּל
שִׂיחָה. לְבַל | לְעָרֵב
שִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה: מוֹעֵד
רָאִית חֻגִּינַת אֹסֶף.
נִתְמַךְ בְּחָלְשִׁי לְחוֹנְנִי
בְּכִסֶּף. סָבָה וּפוּר נָזֶל
לְהַעֲדִיף לִי בְּתִסֶּף.

Mit reinstem Sinne weihe ich die Hände — wahrlich, nicht gewaltsam habe ich mir den Palmzweig zugeeignet! — mit goldgewirkten Fäden binde und schließe ich an, die dazu erwählten grünen Zweigchen, damit zu hemmen des Zorns Ausbruch. Schon am Versöhnungstage ward zum Leben ich bestimmt, und mir der Pfad des Lebens kund gethan; aber die Ruchlosen traf sein Strafgericht, sie hat sein Zorn zum Tode verdammt. Meinem schmählichen Wandel schenkte er Nachsicht, mir gewährte er Vergebung mir ward die göttliche Stimme laut: Gehe hin, genieße freudenvoll. — Einen Zwischenraum von vier Tagen hat er mir bestimmt, um Freudenfest von Freudenfest zu scheiden. — Ich erscheine nun am Fest der Ernte, mir beschieden mit inniger Lust zu feiern; sie zu erhöhen hat er mit dem Laubhüttenfest, die Wasserweihe vereinigt. Er rief mir zu: Schafft euch an,

עָנָנִי קְחוּ מוּסָרִי וְאַל כֶּסֶף: פְּרָחִים כְּנָטְעָם אֶעֱמְסָה לְאָיוֹם. צָחוֹת לְצַחֲצַח מְצוֹא בָם פְּרִיוֹם. חזן קִיחָתָם בְּדָמִים יוּכְשָׁרוּ לְשֵׁם אָיוֹם. רְאוּיִם לְהִנָּטֵל בְּזֶה רִאשׁוֹן יוֹם:

was ich verordnet habe, beachtet nicht den Werth des Silbers. — Diese Gewächse will ich emporheben zum Allfurchtbaren, und unter auserwählten Gebeten durch sie finden ein freies heiteres Gemüth. Ich habe sie durch Ankauf mir erworben, denn so sind sie würdig den Allfurchtbaren zu verehren, so sind sie geeignet, sie an diesem ersten Tag des Festes zu gebrauchen.

קהל שִׁמְךָ מְשֻׁתָּף בְּשִׁמֵּנוּ. שְׁקַדְתָּ מַכְפּוּר מְחוֹת אַשְׁמֵנוּ. חזן תְּסוֹכְכֵנוּ וְאַל תַּאֲשִׁימֵנוּ. תָּגוֹנְנֵנוּ וּתְרוֹמְמֵנוּ עַד מָרוֹם שִׁימֵנוּ:

Dein Name hat sich mit dem unsrigen verschlungen,
Zur Tilgung unserer Schuld hast Du eingeführt den Versöhnungstag;
O schirme uns ferner, und laß uns nicht der Schuld verfallen!
Und decke uns mit deinem Schilde und erhebe uns,
Ja, heb' uns himmelhoch empor!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

מיוסד ע"פ תשר"ק.

תְּשׁוּרַת שַׁי אֱלָפִים
שִׁבְעִים. שְׁלַמְתִּי בְּזֶה
רֶגֶל עֲלֵי אוּם שִׁבְעִים.
רָצִיתִי שְׁיִם שְׁמוֹנָה
וְתִשְׁעִים. קְלוֹעַ בָּם
תּוֹכָחוֹת שְׁמוֹנָה
וְתִשְׁעִים: צֵרַפְתִּי אֵלֶה
בְּאֵלֶּה בְּאָסִיף. פְּדוּת
וְגִילָה לִי לְהוֹסִיף. עוֹז
וִישׁוּעָה לִי תּוֹסִיף.
סְכוּךְ נָשֶׁק זְרוֹעַ
לְהַחֲשִׁיף: נוֹצְרֵי כַדַּת
יְמֵי חֻגֵּיתוֹ. מְלוֹן סֻכַּת
עוֹר תְּהֵא הַשְּׂגָתוֹ.
לְקִשּׁוּר לְוְיַת צְלָצַל
דְּגָתוֹ. כְּגִבּוֹרֵי כַּחֲוָוֹת
אַפְּיקֵי נַאֲוָתוֹ: יוֹשֵׁב
בַּסֻּכָּה תְּמוֹר נְוֵה אֲהָלוֹ.
טְלוֹל עֲצֵי עֵדֶן יַאֲהִילוֹ.
חוֹם יוֹם הַבָּא בְּבוֹא

Der Stiere siebenzig hatte ich als Opfer einst an diesem Feste dargebracht, zur Sühnung der siebenzig Völkerschaften; freudig hatte ich geopfert acht und neunzig Lämmer, um jene acht und neunzig angedrohten Strafen abzuwenden. So löste ich am Erntefeste die Zahl der Strafen durch die Zahl der Opfer auf; so war Erlösung mir zu Theil und Freude, Heil und Rettung schoß mir auf, ein Schild im Kampfe war mir sein entblößter Arm.— Wer treu nach Vorschrift dies Laubhüttenfest feiert, dem bietet Schutz jene hautgewölbte Laube: dem gelingt es zu spannen das Lewiathanfell als Schattendach; obwohl die Kraftgewalten erstarren von seinem stolzen Rückenharnisch. Wer die Laubhütte mit seiner häuslichen Wohnung vertauscht, ob dem werden Edens Bäume eine schattenreiche Hütte wölben. Wenn ihn die Gluth des jüngsten Tages mit ihren

לְהַבְהִילוֹ. זְכוּתוֹ תָּלִיץ
בַּסֻּכָּה לְנַהֲלוֹ: וְשִׂבְעַ
שְׂמָחוֹת מְדֻשָּׁנָה. הֲלֹא
בַּעֲדָהּ שֶׂבַע מִשַּׁאֲנָנָה.
חזן הָגוֹל | לְהַנְזִיר שִׂבְעָה
שׁוּשַׁנָּה. גְּזַר לְחוֹנְנָהּ
שִׂבְעָה בְשָׁנָה:

Schrecken bedroht, wird ihn seine Frömmigkeit als Schutzgeist nach jener kühlenden Laube leiten, wo er in jener Fülle von Seligkeit schwelgen, wo ihn ein unaussprechlich himmlisches Behagen umfangen wird. Der Allerhöchste bestimmte eine siebentägige Feier hienieden, um sie einst jenseits einer siebenfachen Lust zu weihen.

קהל הַמְּזֻבָּח בְּכַפּוֹת וּבַעֲרָבוֹת.
בָּאתִי לְסוֹבְבֶנְהוּ בְּשִׁיחוֹת
עֲרֻבוֹת. חזן אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה
נָא בְּגִיב לְהַרְבּוֹת. אוֹרוֹת טַל
לְהַחֲיוֹת יוֹנֵי אֶרֶבוֹת:

Mit den Palmen, mit den Weiden
Will ich den Altar umkreisen
Unter lieblichen Gesängen:
„Hilf, o Herr, o Ewiger!“
Soll der Schlußvers immer sein,
Bis der Auferstehungthau belebet
Jene Tauben, die im Neste
schlummern.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

מיוסד ע"פ אי"ת ב"ש.

אֲוּוּי סֻכַּת דָּוִד
הַנּוֹפֶלֶת. תָּקִים לְבַל
תְּהִי עוֹד מֻשְׁפֶּלֶת.
בְּמִדּוֹתֶיהָ נוֹסֶבֶת
וּמְכֻפֶּלֶת. שְׁלֹשִׁים
וְשִׁשָּׁה כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה
מִתְכַּפֶּלֶת: גֹּרֶן שֶׁהָיְתָה

Jener Sehnsucht Gegenstand — die, ach! gestürzte Hütte Davids, wird nun erstehen, und nimmer sinken. In ihrem ausgedehnten Umkreis wird sie sechs und dreißig Mal umfangreicher, als sie einst war. Jene Ebene von fünf hundert Ellen Länge und fünfhundert Ellen Breite,

wird der Allgütige nach einem Maaßstabe von drei tausend Ellen im Quadrate vergrößern. So wie einst beschattet am schwülen Tage von jenem schützenden Gewölke, so werden sie nächtlich dichte Schatten an jenem heißen Sonnentag schützend umziehen; das Volk, das mit frommen Sinn die Laubhütte jetzt errichtet, wird in jener Zukunft wie frisches Laub erblühen. Selbst Fremdlinge werden sich mit Ungestüm zur Feier dieses Festes hindrängen, um da mit Eifer anzubeten. Aber jenes Unkraut wird verzehrende Gluth umlodern; sie werden eingezwängt im Höllenkäfig, ob der Zerstörung jenes Platzes, erkauft für fünfzig Silberlinge. Die frommen Verehrer des Festes werden aus allen Enden wie im schnellsten Fluge heran schießen, wo die Berufenen mit siebenfachen

בְּאַרְךְ | חֲמֵשׁ מֵאוֹת.
רְחָבָה עַל חֲמֵשׁ מֵאוֹת.
הוֹד יִנְטֶה כָּן שְׁלֹשֶׁת
אַלְפֵי אַמּוֹת. קְצוּבָה
עַל שֶׁל שֶׁת אַלְפֵי
אַמּוֹת: הַסְּכוּכָה בֶּעָנָן
צֵל יוֹמָם. צְלָלֶיהָ
מְסַכְּכִים כְּלֵיל צֵל
יוֹמָם. וְעָם אֲשֶׁר עַתָּה
סֻכָּה מְקַיְּמָם. פָּרוֹחַ
יִפְרְחוּ בָהּ בְּסִיּוּמָם:
זָרִים יֵאָתְיוּ לִשְׁמָהּ
בְּחִפָּזוֹן. עֲשׂוֹת חֲגִיגָה
לְהֵשׁ תַּחֲוֹת בְּכִסָּהּ.
חַרְבוֹנִי קַיִץ יְלַהֲטֵם
לְשַׁפָּהּ. סְגוּרִים בְּמַסְגֵּר
עַל חֲמִשִּׁים כֶּסֶף:
טָסִים וְעָפִים בִּקְצָוֹת
יְקָרֶיהָ. נִסְכָּכִים בְּשֶׁבַע
קְרוֹא מִקְרָאֶיהָ.

himmlischen Genüssen umfangen werden. In Caravanen wallen die Gäste einher, erwartet im Tempel des Berges Zion zur festlichen Versammlung.

חזן יוֹדוּךָ מִמֶּרְחָק כָּל קְרוֹאֶיהָ. כְּתוּרִים לִמְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶיהָ׃

Der Herr wird ewiglich regieren! dein Gott, o Zion! zu allen Zeiten. Hallelujah!

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ׃

Dir, Allerheiligster! der Du unter den Lobgesängen Israels thronst! dir, Allmächtiger! trage ich meine Bitte vor.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ נָא׃

O, halte das Festgebot der Laubhütte nicht für unwichtig! Wahrlich, ihre Bestimmungen sind ein gleich würdiges Seitenstück aller Religionsgesetze. Wenn sie da prangt, umringt mit ihren Wänden, gereinigt von innen mit ihrem Laubwerke gesetzlich geschmückt, dann wird ihre Beachter gewiß nie ein Unfall treffen; doch ihre Verachter verfallen einst der Schmach, die sich an jenem heißen jüngsten Tage furchtbar offenbart. Denn der himmlische Vater neigt sich zur Gnade für jene, die un-

בַּל תְּהִי מִצְוַת סֻכָּה בְּעֵינֶיךָ קַלָּה. כִּי כְנֶגֶד כָּל מִצְוֹת דַּת חֻקּוֹתֶיהָ שְׁקוּלָה. הַמְעֻנָּרָה וְהַמְסֻכָּלָה. סְלוּלָה מְסֻכָּה. בְּסִלְסוּלֶיהָ מְסֻכָּלָה. כִּי כָל שׁוֹמְרֶיהָ לֹא יֵאָרַע תַּקָּלָה. וְכָל בּוֹנְדֶיהָ לָעָתִיד לָבוֹא לְקַח מֻהָם קְלָלָה. בְּלַהַט הַיּוֹם הַבָּא קְלוֹנָם ׀

מַקְלָה: וְחוֹסֶיהָ לְצֶדֶק
מַכְרִיעָה. וּבָם
מִתְרוֹעֵעָה. לְסוֹכְכָם
מֶרְעֶה. אוֹתָם לְהַרְעֶה.
בְּסֻכַּת יְרִיעָה. לְהָיוֹת
רוֹעֶה. שְׁאֶתֶה בְּטוּב
מִרְעֶה. אֶתְנַנֶּהּ לְפָרְעֶה

ק״וח בְּסֻכַּת

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם
וְקָדוֹשׁ:

ter ihrem Schatten weilten, an dieſen hängt er liebevoll, und bewahrte ſie vor jedem Uebel; ſie leitet er hin nach jener ausgeſchmückten Hütte, wo ſie luſtwandeln, verſetzt in eine üppige Gegend; dort ernten ſie den Lohn

in der himmliſchen Laube des

Ewig Lebenden, Unwandelbaren, Allfurchtbaren, Allerhöchſten und Allerheiligſten!

מתוס ב״סמת אלעזר בירבי קליר.

אֱלִים כְּהִשָּׁעִין אָב
תַּחַת עֵץ | סְבָכָה. וְנִצָּב
לְהַאֲרִיחָם בְּנֶפֶשׁ
חֲשׁוּכָה. לְבָנָיו שָׁמַר
בְּלוּדָנָו בְּגָנוֹ לְמִשְׁכָּה.
וְעָמַד וְגָז וּפָסַח בַּעֲדָם
לְסוֹכְכָה. עַל כִּי תוֹעִים
לְמֵד תְּעוֹב מַסֵּכָה.
וּמָאֵס רְהָבִי גְוִיָּה
וְנָעֲמָתָהּ לוֹ סְכָכָה. זָכָה

Als jener Patriarch einſt die Machtbegabten unter den Schatten des belaubten Baumes geladen, und wenn auch düſtern Gemüths, ſo ſtand er dennoch ſelbſt da, ſie zu bewirthen. Seinen Sprößlingen behielt es in Egypten der Allmächtige vor, Gleiches mit Gleichem zu vergelten; er ſelbſt ſtand auf, als er, die Egypter ſtrafend, einher fuhr, ſie mit ſeinem Schutze zu beſchatten. Jener Patriarch belehrte die Irrigen den Götzendienſt verabſcheuen, und verachtete die irdiſchen Eitelkeiten; würdig ſtand die holde Alt-

mutter ihm zur Seite; darum ward auch seiner Nachkommenschaft die erhabenste Lehre zu Theil, und sie schauete im heiligen Geiste, was ihr Erzvater geschaut. — Er, der Fürst seiner brüderlichen Verwandten, wanderte und zog hin nach dem zweimal bezeichneten Hüttendorfe, nachdem Du ihn vor dem Aramiten und Sëir behütet und beschützet hast; darum war der erste Zug seiner Sprößlinge nach jenem Hüttendorfe, und mit sieben zartgewobenen Lichtgewölken hatteſt Du sie behütet und beschützt. Wie in einem Fluge kamen sie zur Anlegung des herrlichsten Schmuckes nach Horeb, auf beschattenden Wolken wie auf Adlersfittigen getragen; dort schaueten die Glückseligen der Engel tosende Scharen, die sie mit jenen sieben Gewölken umzogen, und reichlich nährten mit himmlischer Kost. Ueberall umwallten sie die schützenden Gewölke, worunter sie standen wie unter einer schattigen Laube. Hier schwebte ihnen vor, das Ideal des heiligen Ruhe-Gezeltes mit seiner wunderbaren Bedeckung, so wie das Bild des

בְּכֵן גְּזָעוֹ שָׁלוֹל דַּת
נְסוּכָה. בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
סְכוֹת כְּמוֹ הוֹרֶם סְכָה׃
רֵגֶל גְּבִיר אַחִים וְסָע
פְּעָמִים סְכוּתָה.
וּמֵאֲרַמִּי וְשֵׂעִיר בַּעֲדוֹ
סַכּוֹתָה. בְּכֵן חֲנִיטָיו
סָעוּ רֵאשִׁית | סְכוֹתָה.
וְשִׁבְעַת חֲזִיזֵי מֶשִׁי
עֲלֵימוֹ סַכְתָּה׃ יְדֵאוּ
חֵרֶבָה עֲדָיִם מְקֻשָּׁרִים.
עֲנָנִים סְכוּכִים כְּעַל
כַּנְפֵי נְשָׁרִים. רֶגֶשׁ
שַׁאֲנַנִּים חָזוּ מְאֻשָּׁרִים
שֶׂבַע מְחִיצוֹת סוֹכְכוֹת
וְלֶחֶם מְחַשְּׁרִים׃ בְּטִלּוּל
עֲנָנָיו הִסְכִּיכָן בֵּין סְכָךְ
לְסְכָךְ. וַיִּתְיַצְּבוּ תַּחְתָּיו
כִּבְתַחְתִּית סְכָךְ. יְדֵעָם
תַּבְנִית מִשְׁכָּן אֵיךְ יְהִי

heiligen Tempels mit seiner erhabenen Decke; jener Raum zwischen dem Heiligen und dem Allerheiligsten von einem Teppich getrennt, so wie jene Abtheilungen durch Vorhänge gebildet, und wie die schützenden Cherubim den Deckel der heiligen Lade beschatten, von wo aus die Anschauung der heiligen Glorie ihnen zu Theil ward, wo ihnen kund werden sollte, was für sie der Schöpfer beschloß. Dort wurden sie gewürdigt, die Gestaltung der Laubhütten mit ihren drei Wänden durch anschauliche Gebilde zu sehen! auch die Art, wie das gefäll'ge und fröhliche Fest des Wasserschöpfens begangen wird, ward ihnen so ausdrücklich klar, wie der vernehmliche Ruf auf Sinai: „Ihr sollt in Laubhütten wohnen!"

מְסָכֶךָ. וּבְתַבְנִיתוֹ
לְבָנוֹן מוּכָן לִסְכָךְ.
קֶצֶב בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ
תֵּת בְּדֶל מִמְּסָךְ.
מְחִיצוֹת לְסַכֵּךְ
בְּפָרֹכֶת הַמְּסָךְ:
לְכְרוּבִים סֹכְכִים.
כַּפֶּרֶת סוֹכְכִים. מִשָּׁם
רוּחַ סָכִים. וְצִוּר עִמָּם
מַסְכִּים: יָקְרוּ שָׁמָּה
סְכוֹת. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
בַּסֻּכּוֹת. רֶמֶז לְשָׁלֹשׁ
בְּכָל סֻכּוֹת. דְּפַנּוֹת
מְסֻכָּכוֹת. חזן רְצוֹי דַּת
הַשּׁוֹאֵבָה שָׁאֲבוּ. חָקוּק
בָּהּ חָשְׁבוּ. כְּמוֹ בְּסִין
קָשְׁבוּ. בְּסֻכַּת תֵּשְׁבוּ:

Ehrfurcht wird so ewiglich,
Dir, o Herr! erwiesen;
Wirst in deiner Heiligkeit
Ewiglich gepriesen.

אֵלֶּה לְעוֹלָם תּוֹעֲרִץ.
וְלָעוֹלָם תִּתְקַדָּשׁ.
וְלָעוֹלְמֵי עוֹלָמִים

תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל
מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים.
מַלְכוּתוֹ נֶצַח. נוֹרָאוֹתָיו
שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עָזּוֹ.
פְּאֵרוּהוּ צְבָאָיו.
קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ. רוֹן
שִׁיר וְשֶׁבַח. תִּקֶּף
תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

Wirst in aller Ewigkeit
Herrschen und regieren,
Denn Du, Herr! bist König,
Furchtbar hoch und heilig,
Aller Herrscher König. —
Ewig währt sein Reich, —
Kündet seine Wunderwerke,
Preiset seiner Allmacht Stärke,
Huldigt ihm ihr Chöre,
Heiliget ihn, erhebt ihn hoch,
Sang und Lied und Ehre,
Drücken aus ein kräftig Lob
Seiner Herrlichkeit.

חו"ק לְסוֹכְכִי לְמַסְּכִי. לְנַסְּכִי בְּנָסְכִי. בִּנְסִיכַת קָדוֹשׁ:
חו"ק לְחַדְּשִׁי רֹאשׁוֹן. כְּמֵרֹאשׁוֹן. לְנָצְרֵי כְאִישׁוֹן. אֲהַבְּלֵל
בְּלָשׁוֹן. לְמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

אָמְנָם | מִצְוָה גְּוֹרֶלֶת מִצּוֹת. בּוֹאת
אֲשֶׁר בְּאֶבְיָהּ תּוֹרוֹת קְצוּבוֹת. גְּזֵרוֹת חֲבָרוּ
לָהּ לְצַוּוֹת: לסוככי הוֹרֵשׁ יוֹם זֶה לְיַחְסוֹ רִאשׁוֹן.
הוּא חֲמִשָּׁה עָשָׂר וְהוּנְקַב רִאשׁוֹן. וּכְדֵי
לְבַשְּׂרֵנוּ כִּי מָחַל רִאשׁוֹן: לחדשי זִכָּרוֹן סוֹף
שָׁנָה. וְהוּא תְּחִלַּת שָׁנָה. חַג הָאָסִיף תְּקוּפַת
הַשָּׁנָה. טוֹב יָדִין בּוֹ נְזָלֵי שָׁנָה: לסוככי יִקָּחוּ

לִשְׁמוֹ אַרְבַּעַת מִינִים. בְּלוּלִים כְּתוּרִים וּמְזֻמָּנִים. לְהַלֵּל בָּם כְּבָעָב וּבְמָנִים: לחדשי
מֵהוֹד הֲדַר הַמְהֻדָּר. נֶאְדָּר וְנֶהְדָּר בַּהֲדָרוֹ לְהַדָּר. סוֹד אֵדֶר יְקָר בְּכֶתֶם פָּז לְאַדָּר:
לסוכני עֲנַף עֵץ עָבוֹת חֲפוֹת מְכַחוּץ. פּוֹנוֹת לְכִוּן לֵב מִבַּיִת וּמִחוּץ. צָפוּי לְכַפֵּר בְּעַד לֵב שָׁחוּץ: לחדשי קִיחַת לוּלָב וַעֲרֵבִי נַחַל. רָגִילִים עֲנוֹת בָּם שִׁיר הַהוּלִים. שְׁקוּלִים הֵם כְּחוֹלְלֵי חֲלִילִים: לסוכני תְּפִישַׁת שִׁלְשָׁה הֲדַסִּים וּשְׁתֵּי עֲרָבוֹת. שִׁיר לְהַסְלִיל בָּם לְרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת: אָתְרוֹג וְכַף תָּמָר יְחִידִים מִלְּהַמְעִיט וּמִלְּהַרְבּוֹת:

קויה לַחֲדָשִׁי רִאשׁוֹן. כְּמֵרִאשׁוֹן. לְנִצּוּרֵי כְּאִישׁוֹן. אֱהַלֵּל בְּלָשׁוֹן. לְמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

וּבְכֵן וּלְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

כִּי אֶקַּח מוֹעֵד. לָבוֹא לְקֵץ וּלְמוֹעֵד. כְּמֵאָז לְדַבֵּר מֵאָהֳל מוֹעֵד. לְיַשֵּׁב בְּהַר הַמּוֹעֵד. בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן בְּקִרְיַת מוֹעֵד. קְדוֹשִׁים בְּתוֹכָם לְוָעֵד. לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וַחֲצִי מוֹעֵד. לְהִתְהַלֵּךְ בְּתוֹכָם וּלְהִוָּעֵד. לְהוֹשִׁיבָם בְּאָהֳלֵיהֶם כִּימֵי מוֹעֵד. וְעָנְתָה

הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לָעַד. וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם לָעַד. כְּמֵלִיץ מַגִּיד יֹשֶׁר טוֹב תָּעַד. עַל כָּל שָׁקִים וּמְצוֹת סֻכָּה לְהָעֵד. וְכָל שׁוֹמְרֶיהָ יָבוֹא וְיָעֵד. וְאָנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וָעֵד: כִּי עַמִּי קִיְּמוּ מְצוֹתֶיהָ. בְּמִהוֹתֶיהָ וּבְקִצְבוֹתֶיהָ. בְּאֻמּוֹתֶיהָ וּבְמִחְיוֹתֶיהָ. בְּדַפְנוֹתֶיהָ וּבְמַצְּבוֹתֶיהָ. בְּסִכּוּכֶיהָ וּבְצִלּוֹתֶיהָ. בְּבִיאוֹתֶיהָ וּבִיצִיאוֹתֶיהָ. בְּגִדְרוֹתֶיהָ וּבְפָרְצוֹתֶיהָ. בַּחֲגִיגוֹתֶיהָ וּבַעֲלִיצוֹתֶיהָ. וָזָר לֹא יִהְיֶה בְּמוֹצָאוֹתֶיהָ. וְנֵכָר לֹא יַעֲבוֹר בְּתוֹצָאוֹתֶיהָ. וְטָמֵא לֹא יִשְׁתַּף בְּמִחְיוֹתֶיהָ. וְגוֹי לֹא יִרְמוֹס בַּחֲצֵרוֹתֶיהָ. וְלֹאוֹם לֹא יַעֲרֹב בְּחוּצוֹתֶיהָ. כִּי אִם עֲמוּסָיו נוֹצְרֵי עֵדוּתֶיהָ. וְגַם לֹא יוּפְרוּ מוּעֲצוֹתֶיהָ. בְּלֵב שָׁלֵם יָשׁוּבוּ לְקִצּוֹתֶיהָ. וּבְנֶפֶשׁ טוֹבָה יָבוֹאוּ חֲצֵרוֹתֶיהָ. עַתָּה יָבוֹא עַמִּי לְקִצּוֹתֶיהָ. כְּמוֹ הֵם לְבַדָּם הִגְלוּ מִשְׁבְצוֹתֶיהָ. כֵּן בָּדָד יִשְׁכְּנוּ בְּרִבִּיצוֹתֶיהָ. לָתֵת לָמוֹ שְׂכַר מְרוּצוֹתֶיהָ. לְקֵץ סֻכַּת אֵל | לְרַצּוֹתֶיהָ. לְעֵת חִלּוּק אַרְצוֹתֶיהָ. כְּשׁוּרוֹת הַכֶּרֶם (לְחַכְּרֶם)

לְחוּצוֹתֶיהָ. בְּאֹרֶךְ מִפְאַת קְדִים לְקִצּוֹתֶיהָ.
עַד יָם אוֹקְיָנוֹס לְמִצּוֹתֶיהָ. בְּרֹחַב שִׁבְעִים
וַחֲמִשָּׁה מוּל חֶרְיוֹתֶיהָ. וּגְבוּל כָּל שֵׁבֶט
וָשֵׁבֶט כַּד יַעֲלוּ בִּנְפִיצוֹתֶיהָ: וְאָז בַּת קוֹל
תֵּצֵא בָּאָרֶץ הַזֹּאת. עַל הַר גְּבוֹהַּ לְבַשֵּׂר
בְּשׂוֹרָה זֹאת. כָּל שֹׁקְיִם ו מְצָיָה וְאֹת יָבֹא
בְּנֵעַם צוּרוֹ לַחֲוֹת. לִשְׁקוֹד דַּלְתוֹת וְלִשְׁמוֹר
מְזוּזוֹת. לְהַבִּיטוֹ וְלָשׁוּר נֵם עַל זֹאת. (יְשׁוּעוֹת
עֶלְיוֹת). עַל כָּל כָּבוֹד חֲפוֹת מְזוּזוֹת. חֲפוֹת
בְּחֲפוֹת בְּחֻלְיוֹת אֲחוּזוֹת. עַד כִּסֵּא כָּבוֹד
מוּאֲחָזוֹת. וְיוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא בְּיָפְיוֹ לַחֲזוֹת.
בְּמַחֲזוֹת הַמְצוּחָצָחוֹת בְּתֵשַׁע מַחֲזוֹת. וְכָל
אֲשֶׁר תָּדִיר לַעֲשׂוֹת זֹאת. יְזֻכֶּה לֵהָאָמֵר לוֹ
כָּזֹאת. אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת. יֵחָשֵׁב
לוֹ כְּשָׁמַר כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וּמִי שָׁמַע
כָּזֹאת. וּמֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹאת. וְאַחֲשָׁבָה
לָדַעַת זֹאת. וְהִיא נִפְלָאת בְּעֵינַי זֹאת. עַד
אָבֹא לְיוֹשְׁבֵי פְּרָזוֹת. וְאֶשְׁאָלָה לְזִקְנֵי מִי
זֹאת. מָה אֶתְנַן עַם שׁוֹמְרֵי מִצְוַת סֻכָּה זֹאת.
וְהֵם יְשִׁיבוּנִי תְּשׁוּבוֹת עַזּוֹת. וַיַּרְאוּנִי

מַצְפּוּנוֹת גְּנוּזוֹת. רַב טוּב הַצָּפוּן בְּבֵית גְּנוּזוֹת. לְבַעֲלֵי סְכָּה יְהוּ נִבְזָוֹת: וּמֵחֵיל אֶל חֵיל יִצְעָדוּ. וּמִסְכָּה לְסֻכָּה יְוַעֲדוּ. וּמֵאָהֳל לְאָהֳל יוּעָדוּ. בְּסֻכָּה אֲשֶׁר יְצַמְּדוּ. בְּסֻכַּת שָׁלֵם יוּצְמָדוּ. בְּסֻכַּת עֲמָקִים יוּמְדָדוּ. בְּסֻכַּת צִלְצַל יְעֻדָּדוּ. בְּסֻכַּת | סְבִיבָיו יְחֻדָּדוּ. בְּסֻכַּת מַלְכָּם יִתְוַעֲדוּ. בְּסֻכַּת צְפוּנוֹ יוּאֲחָדוּ. בְּסֻכַּת נְאוֹת דֶּשֶׁא יוּבְדָדוּ. בְּסֻכַּת מֵי מְנוּחוֹת יְכֻבָּדוּ. בְּסֻכַּת עֵץ חַיִּים יִתְיַסְּדוּ. בְּסֻכַּת שִׁתַּחְתָּיו יוּסְעָדוּ. בְּסֻכַּת צִלְלוֹתָיו בְּחַיִל יִסְלְדוּ. בְּמַעֲלוֹתָיו אֵל יְיַחֲדוּ. בְּמַעֲרְבוֹתָיו זֵר יְאַפְּדוּ. בִּרְחוּבוֹתָיו יִתְרַפְּדוּ. וְשִׁיעוּר תְּפִישׁוֹתָיו יוּמְדָדוּ: חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה הֲלִיכוֹתָיו עֲלוּת. עוֹבֵי עָקְרוֹ בְּזֶה כָּזֶן לְהַעֲלוֹת. אֲבָל מִנְיַן עֲנָפָיו אֵין בְּמַדָּה לְהַעֲלוֹת. וְעַל יוּבַל שָׂרָשָׁיו פְּעָלוֹת. וְכָל מֵי בְרֵאשִׁית מָנוּ נִפְעָלוֹת. וּפְלָגִים נִפְלָגִים לְכָל תְּעָלוֹת. וְשֶׂבַע כִּתֵּי קֹדֶשׁ הַמְּעוּלוֹת. תַּחַת | סֻכַּת נוֹפוֹ מִתְעַלּוֹת. וּמִתַּחְתֵּיהֶם שְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת. מִסְתּוֹפְפִים בְּצִלָּם בְּשִׁיר

הַמַּעֲלוֹת. וְעַל נִבְּם שִׁשִּׁים ו מַעֲלוֹת. זוּ
לְמַעֲלָה מִזּוּ עוֹלוֹת. וְעַד כִּסְּא הַכָּבוֹד סָמוֹת
וְעוֹלוֹת. בְּשִׁיחַ נְעִימוֹת שִׁיר הַמַּעֲלוֹת: וְכָל
אֶחָד וְאֶחָד לְפִי כְּבוֹדוֹ. וְכָבוֹד וְהָדָר יִתֵּן
הוֹדוֹ. בְּזִיו שְׁכִינָה יַיַחֲדוּ. בְּמַרְאֵה פָּנִים
יְכַבְּדוּ. בְּעֶשְׂרָה לְבוּשִׁים לְאַפְּדוּ. בְּרִקְמָה
וַעֲתִיק לְרַפְּדוּ. כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת לְחַסְּדוֹ.
כְּמַרְאֵה הַנֹּגַהּ לְנֶגְדּוֹ. כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּעוֹדוֹ.
אֲשֶׁר בּוֹ צִדְקוֹ יְעִידוּ. וּלְפִי הָרִשּׁוּם בִּכְתָב
יָדוֹ. וּלְפִי מַעֲשָׂיו וּמַעֲבָדוֹ. יְשַׁלֵּם לָמוֹ כְּפָעֳלָם
כְּמַעֲבָדוֹ: יֵשׁ מִמֵּאָה אַמָּה קוֹמָתָם.
כְּתַבְנִית הֵיכַל רִקְמָתָם. יֵשׁ מִמָּאתַיִם
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת תְּקוּמָתָם. (כֵּן וְעַד תְּשַׁע מֵאוֹת
הֲקָמָתָם. לְפִי שִׁיעוּר תְּקוּמָתָם). כֵּן תְּהֵא
בָּאָרֶץ מַמְלַכְתָּם. יֵשׁ מֵהֶם מְלֹא הָעוֹלָם
מַהֲלַכְתָּם. וּמִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ
הֲלִיכָתָם. יֵשׁ מִשִּׁשָּׁה עָשָׂר עוֹלָמוֹת
מַלְכוּתָם. וְיֵשׁ מִשְּׁלֹשׁ מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה
מֶמְשַׁלְתָּם. וְיֵשׁ מִשְּׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
וּשְׁלֹשָׁה שְׁלִיחוּתָם. וְשָׁלוֹם גָּדוֹל יֵשׁ בֵּינוֹתָם.

וְשִׁנְאָה אֵין בְּמַחֲנוֹתָם. וְתַחֲרוּת אֵין בְּמִחְיָתָם. וְאֵיבָה אֵין בַּהֲלִיכָתָם. (וּפַלְגוּת אֵין בְּחֻפָּתָם). וְקִנְאָה אֵין בְּמִשְׁכְּנוֹתָם. וְשִׂינָה אֵין בִּרְפִידָתָם. וּתְנוּמָה אֵין בִּרְבִיצָתָם. וְאָסוֹן אֵין בְּמָגוֹרָתָם. וְדִמְעָה אֵין בְּעַפְעַפּוֹתָם. וְצָרָה אֵין בְּמַחֲשָׁבוֹתָם. וְצוּקָה אֵין בְּטוּחוֹתָם. וְיֵצֶר רָע אֵין בְּלִבּוֹתָם. וְרַע עַיִן אֵין בִּדִירָתָם. וּמִיתָה אֵין בְּמָדוֹרָתָם. וּמַחֲלָה אֵין בְּגִוִּיתָם. שָׁשִׁים כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנַחֲלָתָם. שְׂמֵחִים בְּמִפְעָלוֹתָם. גִּלִּים בִּירוּשָׁתָם. רוֹנְנִים בְּפוּר חֶלְקָתָם. עוֹלְצִים בְּאוֹרְחוֹתָם. חָדִים אֶת אֵל בְּחֶדְוָתָם. וְהוּא יִתְהַלֵּךְ בְּתוֹכָם. עֲמוֹ לְסִכּוֹ לְמָשְׁכָם. בַּעֲבוּתוֹת אַהֲבָה לְהַמְשִׁיכָם. בְּאֶבְרָתוֹ לְסוֹכְכָם. תַּחַת כְּנָפָיו לְסַכְּכָם. בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ לְמָסְכָם. בֵּינוֹ לְבֵין מְשָׁרְתָיו לְתָוְכָם: וַיַּגִּיהַ רוֹכֵב עֲרָבוֹת. וְיִחַן בְּתוֹךְ מַעֲלוֹת עֲרָבוֹת. בְּצֶדֶק קִיחַת שְׁתֵּי עֲרָבוֹת. וְאָתָא מֵרְבְבוֹת קֹדֶשׁ אַלְפֵי רְבָבוֹת. לַעֲמֹד בֵּין הַדַּסֵּי עֲבוֹת. בְּצֶדֶק שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: וְיָרוֹם

כְּפֵא מְיוּחָד. וְיֵשֵׁב עִם זְקֵנֵי גּוֹי אֶחָד. אוֹגְדֵי
לוּלָב אֶחָד. וּמַעֲמִיתִים בָּם אֶתְרוֹג אֶחָד:
וְיֵאֶתָיוּ בְּנֵי אָבוֹת שְׁלֹשָׁה. הַיְחוּסִים אוֹם
מְשֻׁלָּשָׁה. יוֹתֵר מִקּוֹרְאֵי קָדוֹשׁ | שְׁלֹשָׁה:
וְיֵעָרֵב לוֹ שִׁיחַ אֻמּוֹנִים. הַמְהַלְלִים בְּאַרְבַּעַת
מִינִים. מֵאַרְבַּע חַיּוֹת מֻרְכָּבִי פָּנִים: וַיַּחְפִּיץ
בְּמַחוֹלְלֵי חֲמֵשֶׁת וְשֵׁשֶׁת. הַהוֹגִים חֲמֵשֶׁת
וְעוֹרְכִים שִׁשֶּׁת. מֵהַלּוּלֵי הַתּוֹלֵי כַּנְפֵי שִׁשִּׁת:
וְיֵעוֹרֵר אַהֲבַת אֵיתָנִים. וְכִידוֹן פְּאֵר חֲתוּנִים.
הֱיוֹת לְמַעְלָה מֵהֶם נְתוּנִים. וּמְחִיצָתָם תְּהֵא
מִבִּפְנִים. וּמִשְׁתַּעְשְׁעִים בִּיקָרָה מִפְּנִינִים.
בְּצֵל שַׁדַּי לִפְנֵי וְלִפְנִים. וְאוֹתָם יִשְׁאֲלוּ
שְׁנַאֲנִים. בְּסֻכַּת נָוֶה שַׁאֲנַנִּים. מַה פָּעַל
נוֹצֵר אֻמּוֹנִים. וּמֶה הוֹרָה בְּמֻעוֹנִים. וּמַה
גִּלָּה סוֹד לְנֶאֱמָנִים. וּמֶה חָשַׁף מִמַּצְפּוּנִים.
וְהֵם יִבָּאֲרוּ לָמוֹ חֵיךְ צְפוּנִים. קוֹל רִנָּה
וִישׁוּעָה אֲשֶׁר בָּם | מוֹנִים. כִּי הֵם הָיוּ
רִאשׁוֹנִים. חֶרֶב פִּפְיוֹת שְׁנוֹנִים. הַלֵּל
בְּמִשְׁנֶה שׁוֹנִים. חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים. שִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת מְשֻׁנָּנִים. וְאַחֲרֵימוֹ זִיעַ חַיּוֹת

נוֹתְנִים. בְּקוֹל רַעַשׁ מְנַגְּנִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ
עוֹנִים. וְשַׂרְפֵי מַעַל עִם כְּנַף רְנָנִים. (מִמַּעַל
לְכִסֵּא הַגּוּנִים. לְיוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רוֹנְנִים.
לְנַעֲרִץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים | מְרַנְּנִים.) פֹּה אֶחָד
עוֹנִים. וְזֶה אֶת זֶה מְכַוְּנִים. וְזֶה לָזֶה מְצַיְּנִים.
וְזֶה מִזֶּה מִתְבּוֹנְנִים. וְזֶה אֶל זֶה קוֹרְאִים נְבוֹנִים.
וְשִׁבּוּשׁ קְדֻשָּׁה לְקָדוֹשׁ נוֹתְנִים:
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר
קהל קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ:
חזן מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל
וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ
תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:
קהל יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂש�due אֶת־יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ. מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים ורבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם

וְעַד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֶן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

Hernach nimmt man den לולב mit vorherigem Segensſpruch (wenn Sonntag iſt, wird auch הושענות hinzugefügt,) ſodann betet man הלל, מי כמוך, אין כאלהינו, אין כמוך u. ſ. w. und man lieſt aus der Tora daſſelbe, was geſtern vorgeleſen worden iſt; dieſes Alles bis zur מוסף findet ſich Seite 105—131.

וְתִתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים
וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ.
מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע
וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־
דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ.
לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ.
וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר | רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה
תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת

וְעַד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

מִן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

Hernach nimmt man den לולב mit vorherigem Segensſpruch על נטילת לולב (wenn Sonntag iſt, wird auch שהחיינו hinzugefügt,) ſodann betet man הלל, u. ſ. w. und man lieſt aus der Tora יי״ ויהי בנסוע, אין כמוך, קדיש תתקבל, dasſelbe, was geſtern vorgeleſen worden iſt; dieſes Alles bis zur הפטרה findet ſich Seite 105—131.

הפטרה ליום ב דסכות

Vor der הפטרה wird dieſes geſagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃

Gebenedeiet ſeiſt Du, Ewiger! unſer Gott, König der Welt! der Gefallen hat an echten Propheten, und bewährt hat ihre Worte, die ſie geſprochen in Wahrhaftigkeit.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

Gebenedeiet ſeiſt Du, Ewiger! der Du Gefallen haſt an der Tora, und an Moſcheh, deinem Knechte, und an Iſrael, deinem Volke, und an den Propheten der Wahrheit und des Rechtes.

הפטרה (נמלכים א׳ סי׳ ח׳).

וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן׃ וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ

Am Monat Ethanim, das iſt am ſiebenten Monat, verſammelte ſich ganz Iſrael zum Könige Schelomoh, um das Laubhüttenfeſt zu feiern. Als nun die Aelteſten Iſrael's angekommen waren, huben die Prieſter die Lade auf, und trugen ſie hinauf nach Jeruſchalajim, nebſt dem Stiftszelte und allen heiligen Geräthen, die darin

waren. Dies verrichteten die Prieſter mit Beihilfe der Lewijim. Der König Schelomoh aber, und die ganze von ihm zuſammenberufene Nation mit ihm, gingen vor der Lade einher, und opferten eine unzählbare Menge von Rindern und Schafen, bis endlich die Prieſter die Bundeslade des Ewigen an ihren gehörigen Ort gebracht hatten, nämlich innerhalb des Chors, in das Allerheiligſte, unter die Flügel der Cherubim. Denn die Cherubim ſtanden mit ausgebreiteten Flügeln über der Bundeslade, ſo daß durch ſie ſowohl die Lade als die Trageſtangen von oben ganz bedeckt wurden. Dieſe Trageſtangen aber hatte man um ſoviel verlängert, daß man ihre Spitzen ſchon am Eingange des Chores inne wurde. Jedoch außerhalb deſſelben waren ſie nicht zu ſehen; und ſie blie-

אֲשֶׁר בְּאָהֳל וַיַּעֲלוּ
אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃
וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־
עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים
עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן
מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר
אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפְרוּ וְלֹא
יִמָּנוּ מֵרֹב׃ וַיָּבִיאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ
אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־
קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אֶל־
תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃
כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים
כְּנָפַיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן
וַיָּסֹכּוּ הַכְּרֻבִים עַל־
הָאָרוֹן וְעַל־בַּדָּיו
מִלְמָעְלָה׃ וַיַּאֲרִכוּ
הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי
הַבַּדִּים מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־

פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ
הַחוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ אֵין בָּאָרוֹן
רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים
אֲשֶׁר הִנִּיחַ שָׁם מֹשֶׁה
בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה
עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיְהִי
בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־
הַקֹּדֶשׁ וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת־
בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא־יָכְלוּ
הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשָׁרֵת
מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי־מָלֵא
כְּבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית
יְהוָה׃ אָז אָמַר שְׁלֹמֹה
יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן
בָּעֲרָפֶל׃ בָּנֹה בָנִיתִי
בֵּית זְבֻל לָךְ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ וַיָּסֹב
הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ

ben. daselbst bis auf diesen Tag. In der Lade war nichts als die zwei steinernen Tafeln, welche Moscheh am Berge Horeb hinein gelegt, woselbst der Ewige einen Bund gemacht mit den Kindern Jisrael's nach ihrem Auszuge aus Mizrajim. Wie nun die Priester aus dem Heiligthume wieder herausgingen, da erfüllete die Wolke den ganzen Tempel; so daß die Priester wegen der Wolke ihr Amt nicht verrichten konnten; denn die Herrlichkeit des Herrn erfüllte das ganze Haus. Da sprach Schelomoh: Ewiger! der Du versprachst in dieser Wolke zu thronen! Dir zur Wohnung habe ich diesen Tempel gebauet, gewidmet zur Residenz auf ewige Zeiten. Darauf wandte der König sein Angesicht zum Volke und segnete es, während welcher Zeit die

ganze Versammlung Jisrael's aufrecht stand. Alsdann sprach er: Gelobt sei der Ewige, der Gott Jisrael's, der durch seine Allmacht itzt erfüllet, was er meinem Vater David verheißen hat, indem er sprach: Von der Zeit an, da ich mein Volk Jisrael aus Mizrajim zog, habe ich mir noch nie eine Stadt unter allen Stämmen Jisrael's auserwählt, um mir daselbst einen Tempel bauen zu lassen, worauf mein Name genannt werde, (und auch nie einen Mann erkoren, zum Fürsten über mein Volk; itzt aber habe ich mir Jeruschalajim erwählt, daß mein Name auf sie genannt werde,) und habe David erkoren, über mein Volk zu herrschen. Und als mein Vater David damals Willens war, dem Namen des Ewigen, des Gottes Jisrael's einen Tempel zu bauen, ihm meinem Vater David, sagen ließ: Dieser gefaßte Vorsatz, mir einen Tempel zu bauen, ist zwar sehr gut, nur du

אֶת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
עֹמֵד׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת
דָּוִד אָבִי וּבְיָדוֹ מִלֵּא
לֵאמֹר׃ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־
בָחַרְתִּי בְעִיר מִכֹּל
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת
בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם
וָאֶבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת
עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי
עִם לְבַב דָּוִד אָבִי
לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד
אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־
לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת
לִשְׁמִי הֱטִיבֹתָ כִּי הָיָה

עִם־לְבָבֶךָ: רַק אַתָּה
לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי
אִם־־־בִנְךָ הַ יֵּצֵא
מֵחֲלָצֶיךָ הוּא־־יִבְנֶה
הַבַּיִת לִשְׁמִי: וַיָּקֶם
יְהוָה אֶת־־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר
דִּבֶּר וָאָקוּם תַּחַת דָּוִד
אָבִי וְאֵשֵׁב | עַל־כִּסֵּא
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה וְאָבְנֶה הַבַּיִת
לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: וָאָשִׂם שָׁם
מָקוֹם לָאָרוֹן אֲשֶׁר־־שָׁם
בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת
עִם־־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

sollst ihn noch nicht ausführen, sondern dein Sohn, der dir wird geboren werden; er wird mir den Tempel bauen. Und so ist nun auch Alles erfüllet, was der Ewige gesprochen, ich bin an meines Vaters Statt gekommen und sitze auf dem Throne Israel's, wie der Ewige verheißen; habe auch wirklich diesen Tempel zu Ehren dem Ewigen, dem Gotte Israels erbauet, und daselbst einen Ort für die Lade angewiesen, in welcher der Bund des Ewigen aufbewahrt wird, den er mit unseren Vorfahren gemacht, als er sie aus dem Lande Mizrajim geführt hat.

Nach der הפטרה werden diese ברכות gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר
כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל
הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל
דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם | עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל | לִבֵּנוּ. עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר. וְלֹא־יִנָּחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה: אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר
כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז
נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם
וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־־מַעֲשָׂיו:
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל־־עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי
כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־־אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־
דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־־קֹרְאָיו לְכֹל
אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־־
שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־־כָּל־־אֹהֲבָיו
וְאֵת כָּל־־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־־פִּי

וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Dann wird ובנחה יאמר und לדוד מזמור, יהללו gesagt, hernach wird Muſſaph gebetet ſammt Prieſterſegen, wie am erſten Tage, von Seite 145—162.

Wenn der Vorbeter das Muſſaph-Gebet wiederholt hat, werden הושענות geſagt, wie es am Ende dieſes Theils vor שיר היחוד bezeichnet iſt, ſodann עלינו und אין כאלהינו, קדיש תתקבל Seite 162—166.

Mincha betet man wie am erſten Tage, ſiehe oben Seite 167—177. Fällt aber dieſer zweite Tag am Freitag, wird nach Mincha לכו נרננה und לכה דודי als Gebet beim Eingang des Sabbaths gebetet oben Seite 14—26 und hernach wird das Abendgebet, wie hier folgt, gebetet.

מעריב לשבת חול המועד

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: מַלְכֵּנוּ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סַלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְשִׁמּוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ. תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם
נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(Wer nicht mit מִן betet, ſagt אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־

יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם ו אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם ו מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע
לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל ו לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה
גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם

נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׂנְאֵינוּ הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנָקָמָה בְּפַרְעֹה אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ. בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם | מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ

עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ | סֻכַּת שָׁלוֹם | עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעוֹלָם. כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

חצי קדיש:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל־הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל־הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים | אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיך שבכל־יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל־כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את־שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על־ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את־עמך ישראל בכל־עת ובכל־שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל־החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל־ישראל ואמרו אמן: יהי רצון וכו׳.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־
צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים | אֶת־־־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת:

Nun waren vollendet der Himmel und die Erde, und ihr ganzes Heer. Als der Herr am siebenten Tage sein Werk vollendet hatte, da feierte er am siebenten Tage von seinem Schöpfungswerke, welches er hervorgebracht. Der Herr segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an demselben ruhete er von allen seinen Werken, die der Herr erschaffen hatte, fortzuwirken.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ:

(Der Vorb.) Gebenedeiet seist Du, Ewiger! unser und unserer Väter Gott! Gott Abraham's, Gott Jizchak's und Gott Jakob's! großer, mächtiger und furchtbarer Gott! höchstes Wesen! Schöpfer des Himmels und der Erde.

קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה
מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.
שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ
בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה
לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד

(Die Gem.) Schild der Väter durch seine Verheißung, Erwecker der Todten durch seine Zusage, heiliger Allmächtiger! dem keiner gleich ist. Er hat seinem Volke an seinem geheiligten Sabbath Ruhe anbefohlen; denn wohlwollend wollte er ihnen Erholung schenken.

בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת
אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי
וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי
עוֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה
בִּמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת׃

קדיש תתקבל ותיח במה מדליקין׃

— Laßt uns ihn in Ehrfurcht, in heiligem Schauer anbeten, laßt uns täglich ohne Unterlaß ihn loben nach dem Wesentlichen der angeführten Lobpreisungen! ihn, den Gott des Ruhmes, den Herrn des Friedens, der den Sabbath geheiliget, den siebenten Tag gesegnet, und heilige Ruhe dem Volke geschenkt, das sich in Seligkeit labet, zum Andenken der ersten Schöpfung.

(Der Vorb.) Unser und unserer Väter Gott! zeige Wohlwollen an unserer Feier, heilige uns durch dein Gesetz, und verleihe uns die in deiner Lehre bestimmte Verheißung, erquicke uns durch deine Güte, und erfreue uns durch dein Heil, und reinige unsere Herzen, daß wir dich in Wahrheit anbeten. Laß uns, Ewiger! unser Gott! deinen heiligen Ruhetag in Liebe und Wohlwollen genießen, daß ihn feiern Jisrael, die deinen Namen heiligen. Gebenedeiet seist Du, Gott! der Du den Sabbath heiligest.

קידוש

כשמקדש על שלחנו מתחיל יום הששי ויכלו השמים וגו׳.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָנוּ. וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ. זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃

(כשמקדשין בסוכה מצרכין כאן לישב בסכה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה׃)

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ
כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה
שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת
עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד : אֱמֶת מַלְכֵּנוּ
אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־
לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
מִתָּחַת אֵין עוֹד :

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת
עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת
יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ
כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־
לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר
יִתֵּנוּ. וְיַקְבְּלוּ כֻלָּם | אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם |
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי
עַד | תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד : וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד : קדיש יתום. אדון עולם.

שחרית לשבת חול המועד של סכות

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל: וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ: וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך.

ח' בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה
שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים
אוֹרוֹת מֵאֵפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סוֹלוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

מיוסד פ"ק א"ב ומס הממגר יהודה חזק.

אֲפָאֵר לֵאלֹהַי מַעֲרָכָה. אֲשֶׁר יַעַץ וּפָעַל
בִּרְחָבָה וַאֲרָבָה. וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה: בְּאֵר
תּוֹרָתוֹ לְמִפְעַנְחִים וְהִקְשִׁיבוּ. בְּסֻכָּם לָנֶצַח
תֵּאָהֲבוּ. בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ: גִּלָּה שְׁכָרָה

מְמֻרוֹמִים. וְהִנְחִילָם שָׁלֹשׁ מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה עוֹלָמִים. בַּסְּפוֹת תַּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים׃

יַקְבִּיצֵנוּ הָדוּר כְּמֹאָז בַּאֲרִיאֵל. דַּרְכֵּנוּ הַיָּשָׁר וְרַחֵם יְשֻׁרְיֵאל. חַזְּקֵנוּ בְּעַל יַד יְקוּתִיאֵל. קָדוֹשׁ׃

דְּהַר בְּנוֹף אוֹתוֹתָיו לְמַעַנְכֶם. סְכַךְ עֲנָנוֹ עֲלֵיכֶם. לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם׃ הַאִירוּ מוּבְהָקִים בַּאֲמִירָה. שֶׁחָמְתָה מְרֻבָּה מִצְּקָתָהּ שֶׁלֹּא כַתּוֹרָה. וְאִם לַאו כְּשֵׁרָה׃ וְעִטְּרָה בִּסְדִינִין וּבְקַרוֹמִין הַמְצֻיָּרִין וְסִכָּכָה כְּהִלְכַת מוּרִין. בְּגִזְרַת קְדִישִׁין וּמֵאמַר עִירִין׃ זְיַהֵר שְׁפוּדִין חוּץ מִסְּכָּה. וַאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה בְּתוֹךְ סְכוּכָהּ. וְהוּא מְטַיֵּל בַּסֻּכָּה׃ חֲשׁוּבָה אַרְבַּע אַמּוֹת עַל אַרְבַּע. פְּסוּלָה פָּחוֹתָה מֵאַרְבַּע. כְּדֵי לְזַכּוֹת עִם רַבָּע׃ טִכְּסוּ עֲדַת בְּחִירֵי כְּתִקּוּן דַּת חֹרִי. צֵא מִדִּירַת קְבַע וְשֵׁב בִּדִירַת עֲרָאי׃ יָחִיד כְּשֶׁבָּרָא עוֹלָמוֹ. וְכִלְלוֹ בְּזוּגִים בַּעֲצוּמוֹ. שְׁנַיִם שְׁנַיִם כְּנֹאָמוֹ׃ כְּשֶׁיָּצַר לְוָיָתָן וְזוּגָתוֹ. כֵּן עָשׂ וְיז שַׁדַּי וְהוֹרָתוֹ. וּמִרְעֵהוּ אֶלֶף הָרִים וְאִשְׁתּוֹ׃ לְשַׂחֵק בָּם צִנֵּן הַזְּכָרִים בִּלְיהוּקִים.

וַהֲנַקְבוֹת הָרַג בִּבְתוּקִים. וּמְלָחָם לָעָתִיד
לָבֹא לַצַּדִּיקִים: מוֹעֲדִים בְּנַן עֵרֶן בְּמִסְבָּה.
וַיְיַ עַל רֹאשָׁם לְטוֹבָה. וְהַמֶּלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שַׂר
הַצָּבָא: נִכְנָסִין כָּל הָאֻמּוֹת לָדִין. פְּנֵי יוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא דִּין. בְּצֶדֶק אוֹתָנוּ יָדִין: סֵדֶר
מִצְוֹתֶיךָ תֵּן לָנוּ וּנְקַיְמָה. וְנִזְכֶּה עִם אֵלּוּ
בְּנֶחָמָה. שַׁגִּיא כַּח שׁוֹכֵן רוֹמָה: עֶלְיוֹן
הַשּׁוֹפֵט כֹּל בֶּאֱמוּנָה. יַשְׁמִיעַ לָהֶם בְּתְבוּנָה.
יֵשׁ לִי מִצְוָה קְטַנָּה: פֵּרוּשׁ סֻכָּה וּשְׁאֵלְיָה.
אַרְבַּע הַמִּנוֹת וְצֵל עָלֶיהָ. לֹא תִרְחֲקוּ
מֵאֵלֶיהָ: צְלָלִים לַעֲשׂוֹת יַעֲטוּ. וַחֲמָה תִּקְדַּח
עֲלֵיהֶם וְלוֹחֲטוּ. וּבְאָהֳלֵיהֶם יִבְעֲטוּ: קָדוֹשׁ
יִשְׁפּוֹךְ עֲלֵיהֶם חֲמָה. וַיְפִילֵם בְּגֵיהִנּוֹם בְּלִי
רַחוּמָה. בַּמַּרְגֵּעָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּמָהוּמָה: רָם
רוֹכֵב עֲרָבוֹת. הַזְהִירֵנוּ מִצְוֹת עֲרָבוֹת. וְתַחַן
לְפָנָיו לְהַרְבּוֹת: שָׁם יֶחֱזוּ וְיֵבוֹשׁוּ קְנָאַת
עָם. אַף אֵשׁ צָרִים תֹּאכְלֵם בְּמַסָּעָם. בְּאַבְנֵי
אֶלְגָּבִישׁ אֵשׁ וְגָפְרִית וָזַעַם:

חזן תְּקוֹף יְחַיֵּנוּ מְיוּמָּם. הוֹד וְהָדָר
בְּכִפְלַיִם. כְּהַיּוֹם הַזֶּה בִּירוּשָׁלָיִם. קָדוֹשׁ:

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לְעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דוֹמֶה לָךְ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כִּסְאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים | מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ.

צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים. בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה. עוֹנֵג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח (שֶׁל) יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מַלְאַכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יָקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רָצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים. וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים. וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

In manchen Gemeinden wird das hier untenstehende ערץ יהיד gesagt.

סס המסדר יצחק הקטן.

יְרוֹצְצוּ כְבָרָקִים. יְשַׁתְּפְכוּ כְּמִזְרָקִים.
יְסַפְּרוּ לִפְרָקִים. יְעוּשׁוּ אִישׁ בְּאָחִיו וְלֹא נָזֹק.

וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק:

צָגִים בְּמִשְׁמָרוֹת. צָהַר וְאַשְׁמוּרוֹת.
צְלָצוּלָם וְמִירוֹת. צַהֲלַל קוֹל יָרִיעוּ הוֹלֵךְ וְהָזֹק.

וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק:

יְחִיד עֶרֶץ. יָסַד אֶרֶץ. בְּרוֹב הָבְמָה וְתוּשִׁיָּה:
עֲנָוָתוֹ. וּגְדֻלָּתוֹ. מְפוּרְסֶמֶת וּגְלוּיָה: נוֹרָאוֹתָיו. וְנִפְלְאוֹתָיו.
יְהוּדוּן דָּרֵי נְשִׁיָּה: מַלְאָכִים. נֶעֱרָכִים. לְהַקְדִּישׁוֹ בְּרוּם עֲלִיָּה:

יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךְ חֲסִין יָהּ:

עֶלְיוֹנִים. וְתַחְתּוֹנִים. שְׁמוֹ לָעַד יְזַמֵּרוּ. וְאוֹפַנִּים.
כְּרֻבִים. כְּבוֹד זִכְרוֹ יְפָאֲרוּ: מִמְּעוֹנוֹ. וְחֵבְיוֹנוֹ. בְּחִיל וָהָ

חַשְׁמַלֵי מֶרְכָּבָה. חֲשָׁשָׁם לֹא כָבֶה. חָשִׁים
בְּלִי עַכָּבָה. חֲרָדִים וּמְזִיעִים בְּצוֹק מַיִם יְזָק׃

וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃

כַּקְּצִיאֵל הַשֹּׁר. כּוֹלוֹת יְבַשֹּׂר. קֶשֶׁת לֹא
יֶחְסָר. קָרֵב לְהִסְתַּכֵּל יָרֵא פֶּן יִתְנַזָּק׃

וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃

לָזֶה יְדַבֵּרוּ׃ וּבְנֹעֲמוֹת. וּבְתִמִּימוֹת תְּהִלָּתוֹ יְסַפֵּרוּ׃
וְאֵין בְּהֶם. וּבֵינֵיהֶם. לְשׁוֹן שֶׁקֶר וְרַמִּיָּה׃
יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךְ חָסִין יָהּ׃

קַדִּישִׁים. רוֹן רוֹחֲשִׁים. עִם כְּרוּבִים וּשְׂרָפִים׃ וְהֵם
עוֹמְדִים. וּמְסַלְּדִים. וְכֻלָּא אֵל מַקִּיפִים׃ בְּמַרְכְּבוֹת.
לְרָבְבוֹת. לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים׃ וְרַגְלֵיהֶם. בְּכַנְפֵיהֶם.
מַסְתִּירִים. וּבָם עָפִים׃ יַקְדִּישׁוּן וְיִשְׁלְשׁוּן. קְדֻשַּׁת רַב
עֲלִילָיָה׃

יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךְ חָסִין יָהּ׃

בְּעֵת לֶכְתָּם. לְאַרְבַּעְתָּם. וְאוֹפַנֵּיהֶם אֶצְלָם׃
וּבְעָמְדָם. בְּמַעֲמָדָם. יְקוּמוּן הֵמָּה לְמוּלָם׃ וְשָׁם יְרִימוּן.
וְיַעֲצִימוּן. אֲדוֹנֵיהֶם בְּרוּם עוֹלָם׃ בְּקְדֻשָּׁה. מְשֻׁלָּשָׁה.
כְּבוֹד הָאֵל מָלֵא עוֹלָם׃ קָדוֹשׁ יַעֲנוּ. קָדוֹשׁ יְשַׁנּוּ. קָדוֹשׁ
יְשַׁלְּשׁוּ שְׁלִישִׁיָּה׃

יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךְ חָסִין יָהּ׃

הֲמוֹנֵי לֶגְיוֹן. קוֹבְעִים הֶגְיוֹן. טוֹבְלִים
בְּרֶגְיוֹן. נוֹגְנִים בְּהֶקְדֵּשׁ גַּן | נָעוּל וּמְעֻנָּק:

וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרָבִים יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ
וְאֶרְאֶלִּים יְבָרְכוּ. פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב
לְעֻמַּת | שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם | מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם.
זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל
גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת
מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן
הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה
לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְּדוֹלָה
וְיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ:
אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם | עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לָהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר
יַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה:
וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד
לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד.

כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בִּישׁוּעָתֶךָ: וְהָבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה:
וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(Wer nicht mit מנין betet, ſagt אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־

יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם | אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב
וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם
מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ
קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו

חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים:
עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־
דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק
וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה.
לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ בְּגַאֲלַתְּ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת
מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים
זוּלָתֶךָ:

זולת לשבי המרוזים יהודה.

יָפָה וּבָרָה כְּרָדָה לְגֵיא פַּתְרוֹסִים. יָהִיר
חֶסֶר לֵב הַכְּבִיד עוֹל בְּשִׁנּוֹסִים. צָוְחָה
וְקָבְלָה לְמַעְתִּיק פְּלוֹסִים. פִּקֵּד לָהּ סַרְסוּר
לְהוֹצִיאָהּ בְּנִסִּים: הַקְשָׁה עֲקַלָּתוֹן לְשַׁלֵּחַ
אוֹם עֲמוּסָהּ. הַטִּיחַ דְּבָרִים כְּמִטֵּל בַּעֲרִיסָהּ.
וּפָץ מִי יְיָ לְהַצִּיל אֲרוּסָהּ. וּבְסֵפֶר דָּתוֹתַי
אֵין שְׁמוֹ בִּטְכוּסָהּ: וְהֵשִׁיבוּ שָׁלִישׁ בְּשֵׁם
דַּר מְעוֹנִים. הִתְיַצֵּב וְהָכֵן לְךָ מוּל נֶגֶף
אֲבָנִים. דַּם וְצַפְרְדֵּעִים וְעָרוֹב עֵדִים נְכוֹנִים.
וַחֲלִילִים קְטַנִּים הַמְכֻנִּים כִּנִּים: דֶּבֶר וְהַשְׁלִים
מַכּוֹת עֶשְׂרָה. וְהוֹצִיאָהּ בְּתָפִים מַאֲפֵלָה

לְאוֹרָה. וְהִכָּה עוֹינָהּ מַכַּת כְּעוּרָה. וְהִנָּחִילָהּ קְדוּמָה אַלְפַּיִם סְתוּרָה: הוֹשִׁיבָהּ בַּסֻּכָּה בְּאֶרֶץ מִדְבָּרִים. וְהִכְנִיסָהּ לְחֻפָּה בְּחַדְרֵי חֲדָרִים. וַעֲנַף עֵץ עָבוֹת וּפְרִי עֵץ הֲדָרִים. וַעֲרְבֵי נְחָלִים וְכַפּוֹת תְּמָרִים:

בקלת קהלות מוסיפין עוד

חֲדָשָׁה שִׁיר וְזֶמֶר | רְנָנוֹת וּרְנָנִים. זְכוּת אָבוֹת וּבָנִים יְמַלְּטֵם מֵאֻנּוּגִים. בְּנִרְאֶה בָּיִם וּטְבִיעַת גְּאוֹנִים. חֲנָנָהּ מְמָרוֹם עֹזֶר אָבוֹת וּבָנִים.

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו:

תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻּלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: *)
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

חס ים מילה תומרים פס גחולה יום ליבשה.

*) יוֹם לַיַּבָּשָׁה. נֶהֱפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שְׁלַמִּית. יָפוּ בַנְּעָלִים שירה: וְכָל רוֹאֵי יְשָׁרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרְרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים. שירה: דְּגָלַי כֵּן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נִפְזָרִים. כְּמַלַּקֵּט שִׁבֳּלִים שירה: הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמְפֻטָּן לְשִׁמְךָ. הַמָּה נִמּוֹלִים שירה: הַרָאֲה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים שירה: לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֵּר נָא דִּבֵּר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתֶמֶת וּלְמִי הַפְּתִילִים שירה: וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁה. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁה. וְנָסוּ הַצַּלְלִים שירה: יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קְדֻמּוּךָ. מִי כָמוֹךָ. יְיָ בָּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

גִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְּאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ

מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

קדושה לש״ץ

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃

קהל קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃ קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ׃ חזן מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן׃ תִּתְגַּדַּל

וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קהל יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ לוֹ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדוֹרוֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי זָרִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׂכְּנוּ רְשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ: עַם | מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים | אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְנָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם

וְעֶר צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חון אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה
וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח
לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים
עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

Nachdem der Vorbeter Schemone-Esre wiederholt hat, wird הלל und קדיש תתקבל Seite 105—115 gesagt, dann wird מגלת קהלת gelesen.

סדר הוצאת ספר תורה

אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: יְיָ
מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

זַב הָרַחֲמִים הֵטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה
חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם
נִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

Beim Herausnehmen der Tora (תורה) sagt man dieses.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ
וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ
מִירוּשָׁלָם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כְּתָרָךְ וְאַתְרָךְ.
יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ
אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדָּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מְטוּב
בְּהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין: יְהֵא רַעֲוָא קָדָמָךְ
דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֹא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ
צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל דִּי לִי
וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵם
לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט
עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּסְגִידְנָא קַמֵּהּ וּמְקַמֵּהּ דִּיקָר

אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סְמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִּשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֲמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעְיָא קֳדָמָךְ דְּתִתְפְּתַח לִבָּאי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאי. וְלִבָּא דְּכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

חזן ויקהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

חו"ק אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ

לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעַרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ
וְעִזּוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֲהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ
כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר
וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם | עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר
בְּרִית אֵתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת
וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנִּשּׁוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת
עוֹלָמִים וְיִמַּלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים:

ומניחין ספ"ת על הבימה, וכהן לומר ויעזור וינן וכו'.

וְיַעְזֹר וְיָחֹן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַבּוּ גֹדֶל
לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרַב יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן)
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב
מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:
הָאֵל תְּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

Vor der Vorlesung.

העולה אומר

Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen! בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונים

Gebenedeiet sei der Ewige! der in Ewigkeit Hochgepriesene. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחוזר המברך בי"ל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־
תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Nach der Vorlesung.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וקורין בפי׳ כי תשא ומתחלק לג׳ גברי.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־הָעָם
הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ
יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי: וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ
וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ וְהֵנַחְתִּי לָךְ: וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבַמֶּה יִוָּדַע אֲפוֹא
כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ
אֲנִי וְעַמְּךָ מִכֹּל־הָעָם אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה: פ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מָצָאתָ חֵן
בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם: וַיֹּאמֶר הַרְאֵנִי נָא אֶת־כְּבֹדֶךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי
אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־

Moscheh sprach zum Ewigen: Siehe! Du sprichst zu mir: Führe dieses Volk hinauf! Du hast mir aber nicht bekannt gemacht, was für einen Gesandten Du mit mir schicken willst, und doch hast Du gesprochen: Ich habe dich namentlich ausersehen, und du hast auch Wohlgewogenheit bei mir gefunden. Habe ich nun Wohlgewogenheit bei dir gefunden, so mache mir deine Wege bekannt, damit ich dich erkenne, damit ich ferner Wohlgewogenheit bei dir finde; erwäge, daß dieses Volk deine Nation ist! Der Ewige sprach: Mein Unwille wird sich legen, so will ich dir willfahren. Jener sprach: So lange dein Unwille sich nicht legt, laß uns nicht von diesem Orte wegziehen. Wodurch sollte wohl erkannt werden können, daß ich und deine Nation Wohlgewogenheit in deinen Augen gefunden? ist es nicht, wenn Du mit uns gehest? Dadurch werden wir uns unterscheiden, ich und deine Nation von jeder andern Nation, welche auf dem Erdboden ist. Der Ewige sprach zu Moscheh: Auch dieses, was du gesagt hast, will ich thun, denn du hast Gewogenheit in meinen Augen gefunden, und ich habe dich namentlich ausersehen. Moscheh sprach hierauf: Laß mich deine Herrlichkeit schauen! Jener sprach: Ich will alle meine Güte vor dir vorüber ziehen lassen, und mit dem Namen des Ewigen vor dir ausrufen, wie ich gewo-

אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: ג וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת
אֶת־פָּנָי כִּי לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי
וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר: וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי
כַפִּי עָלֶיךָ עַד־עָבְרִי: וְהֵסַרְתִּי אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא
יֵרָאוּ: פ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים
כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת
הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר
סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ
אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר
הַהוּא: חמישי וַיִּפְס�ֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר
וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת
אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע
וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד | עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים
עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים: וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ: וַיֹּאמֶר
אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה
עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי

---

gen bin, wem ich gewogen bin, und mich erbarme, dessen ich mich erbarme. Der Ewige fuhr fort: Du kannst mein Antlitz nicht schauen, denn kein Mensch schauet mich und bleibt am Leben. Der Ewige sprach ferner: Hier ist eine Stelle bei mir, da kannst du auf dem Felsen stehen. Wenn nun meine Herrlichkeit vorüber ziehen wird, werde ich dich in die Höhle des Felsens thun, und meine Hand über dich decken, bis mein Herrlichkeit vorüber sein wird. Wenn ich dann meine Hand von dir nehmen, so wirst du meiner Erscheinung von hinten nachschauen, mein Antlitz aber kann nicht geschauet werden. Der Ewige sprach zu Moscheh: Haue dir zwei steinerne Tafeln wie die ersten waren, so will ich auf die Tafeln die Worte schreiben, die auf jenen Tafeln waren, welche du zerbrochen hast. Sei auf morgen damit fertig, du sollst nämlich morgen den Berg Sinai hinauf gehen, und dort auf der Spitze des Berges mich erwarten. Niemand soll mit dir hinaufgehen, auch soll niemand gesehen werden auf dem ganzen Berge, sogar das Kleinvieh und Rindvieh sollen nicht weiden gegen den Berg hin. Moscheh hauete zwei steinerne Tafeln wie die ersten waren, stand früh morgens auf, stieg auf den Berg Sinai, wie ihm der Ewige befohlen, und nahm die beiden steinernen Tafeln mit. Der Ewige ließ sich in einer Wolke hinab, stellte sich bei ihm hin, und rief im Namen des Ewigen.

כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־
הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה
יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: ששי שְׁמָר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ: כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם
תִּתֹּצוּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא: פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
הָאָרֶץ וְזָנוּ | אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ
מִזִּבְחוֹ: וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־
בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן: אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ: שביעי אֶת־חַג
הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ

Nämlich die Erscheinung des Ewigen zog vor Moscheh vorbei, und rief: Der Ewige ist unveränderlich das ewige Wesen! ein allmächtiger Gott, allbarmherzig und allgnädig, langmüthig, von unendlicher Huld und Treue, der seine Huld dem tausendsten Geschlecht noch aufbehält, der Missethat, Abfall und Sünde vergibt, der aber nichts ohne Ahndung hingehen läßt, vielmehr die Missethat der Eltern heimsucht an Kindern und Kindes Kindern im dritten und vierten Geschlecht. Moscheh eilte, neigte sich zur Erde, warf sich hin zum Anbeten, und sprach: Da ich Gnade in den Augen meines Herrn gefunden, so mag doch mein Herr selbst mit uns gehen; es ist zwar ein halsstarriges Volk, allein vergib unsere Missethaten und Sünden, und nimm uns zu deinem Eigenthume an. Jener sprach: Siehe! ich mache einen Bund, vor den Augen deines ganzen Volkes will ich Wunder thun, dergleichen auf der ganzen Erde und unter allen Nationen nicht geschehen sind, damit das ganze Volk, unter welchem du bist, erkenne, wie erstaunlich die Thaten des Ewigen sind, welche ich für dich thun werde. Beobachte zu deinem eigenen Besten, was ich dir heute gebiete! Ich treibe vor dir aus das Volk Emori, Kenaani, Chiti, Perisi, Chiwi und Jebußi, hüte dich, daß du keinen Bund machst mit dem Bewohner des Landes, welches du mit Krieg beziehst, er möchte dir eine Schlinge werden, Ihr sollt vielmehr ihre Altäre niederreißen, ihre Bildsäulen zerbrechen, und ihre Haine niederhauen; denn du sollst vor keinem andern göttlichen Wesen zur Verehrung niederfallen, denn der Ewige führt auch den Namen Eiferer, er ist ein eifervoller Gott. Wenn du uns einen Bund machst mit dem Bewohner des Landes, und sie dann mit ihren Göttern Unzucht treiben, und ihren Göttern Opfer schlachten, so mancher könnte dich einladen, und du von seinem Opfer essen, du würdest auch von seinen Töchtern für deine Söhne aussuchen, und wenn denn seine Töchter mit ihren Göttern Unzucht trieben, so

הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם: כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־
מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה: וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא
תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם: שֵׁשֶׁת
יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת: וְחַג
שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה:
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדֹן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא־יַחְמֹד
אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג
הַפָּסַח: רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ: פ חצי קדיש

---

würden sie auch deine Söhne zur Unzucht mit ihren Göttern verführen. Mache dir überhaupt keine Götter, von Metall gegossen. Beobachte das Fest des ungesäuerten Brodes! Sieben Tage sollst du ungesäuertes Brod essen, wie ich dir geboten habe, zur bestimmten Zeit im Aerenmonat, denn im Aerenmonat bist du aus Mizrajim gegangen. Alles Erstling der Gebärmutter gehört mir zu, auch was dein Vieh an männlichen Jungen wirft. Das Erstling von einem Ochsen und von einem Schafe. Das Erstling eines Esels sollst du mit einem Schafe loskaufen; wenn du es aber nicht loskaufest, so mußt du ihm das Genick zerbrechen. Die Erstgebornen deiner Söhne sollst du loskaufen! man soll nicht vor mir erscheinen leer (ohne Opfer). Sechs Tage kannst du arbeiten, am siebenten Tage aber sollst du feiern, selbst zur Zeit des Pflügens und der Ernte sollst du feiern. Das Wochenfest sollst du halten, das Fest der Erstlinge von der Weizenernte, wie auch das Fest des Fruchteinbringens, wenn das Jahr seinen Kreislauf beschließt. Drei Mal im Jahre sollen alle deine Mannspersonen erscheinen vor dem Herrn, dem Ewigen, vor dem Gotte Israel's; denn ich werde Völker vor dir austreiben, und deine Grenzen erweitern; dennoch soll sich niemand dein Land gelüsten lassen, wenn du hinauf gehest, vor dem Ewigen deinem Gotte zu erscheinen drei Mal im Jahre. Schlachte mein Opfer nicht beim gesäuerten Brode, und vor dem Opfer des Ueberschreitungsfestes soll nichts die Nacht hindurch bis am Morgen bleiben. Die Erstlinge deiner frühesten Landfrüchte sollst du in das Haus des Ewigen deines Gottes bringen. Koche kein junges Vieh in der Milch seiner Mutter.

למפטיר קורין בספר שני לפי קדר היום.

מפטיר קורא על מוסף קורין וביום השני וביום השלישי.

וּבְיוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנָיִם עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֵּיהֶם: ס וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

ומפטיר קורא על מוסף קורין וביום הרביעי וביום החמישי.

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ס
וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר חַטָּאת
אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

ומפטיר קורא על מוסף קורין וביום החמישי וביום הששי.

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵלִּים שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר

חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ס
וּבְיוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר חַטָּאת
אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

Beim Aufheben und Vorzeigen der Tora.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם | מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ
מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל־נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ
יָמִים בִּימִינָהּ בְּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן
צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

Vor der הפטרה wird dieses gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה
בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים
בֶּאֱמֶת:

Gebenedeiet seist Du, Ewiger! unser Gott, König der Welt! der Gefallen hat an echten Propheten, und bewährt hat ihre Worte, die sie gesprochen in Wahrhaftigkeit.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי
הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

Gebenedeiet seist Du, Ewiger! der Du Gefallen hast an der Tora, und an Moscheh, deinem Knechte, und an Jisrael, deinem Volke, und an den Propheten der Wahrheit und des Rechtes.

הפטרה (יחזקאל סימן ל"ח).

וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא
בְּיוֹם בּוֹא גוֹג עַל־
אַדְמַת יִשְׂרָאֵל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה תַּעֲלֶה
חֲמָתִי בְאַפִּי: וּבְקִנְאָתִי
בְּאֵשׁ־עֶבְרָתִי דִּבַּרְתִּי
אִם־לֹא | בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל
אַדְמַת יִשְׂרָאֵל: וְרָעֲשׁוּ
מִפָּנַי דְּגֵי הַיָּם וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה
וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
עַל־הָאֲדָמָה וְכֹל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה וְנֶהֶרְסוּ
הָהָרִים וְנָפְלוּ
הַמַּדְרֵגוֹת וְכָל־חוֹמָה
לָאָרֶץ תִּפּוֹל: וְקָרָאתִי
עָלָיו לְכָל־הָרַי חֶרֶב
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה חֶרֶב

Wenn nun der bestimmte Tag erscheint, der Tag nämlich an welchem Gog Israel's Land überfallen wird, spricht der Herr, der Ewige, dann soll mein Grimm vor mir aufsteigen. Längst schon habe ich es in meinem Eifer, in meines Zornes Wuth ausgesprochen, daß es diesem Tage nicht ausbleibt das schreckliche Erdbeben, welches in Israel's Land entstehen soll. Fische des Meeres, Vögel in den Lüften, Wild der Flur, alles Gewürm, das auf Erden kriecht, und alle Menschen auf der Oberfläche der Erde, sollen vor meinem Zorne zurück beben; Berge sollen einstürzen, Wälle einfallen, und jede Mauer zu Boden sinken. Laut werde ich ausrufen: Schwert über ihn auf allen meinen Bergen! dann soll eines Jeden Schwert wider seinen Bruder sein das heißt sie selbst sollen sich einander aufreiben! spricht der Herr, der Ewige.

אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה׃
וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ בְּדֶבֶר
וּבְדָם וְגֶשֶׁם שׁוֹטֵף
וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ אֵשׁ
וְגָפְרִית אַמְטִיר עָלָיו וְעַל
אֲגַפָּיו וְעַל־עַמִּים רַבִּים
אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וְהִתְגַּדַּלְתִּי
וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי
לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ
כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְאַתָּה
בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא עַל־גּוֹג
וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג
נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל׃
וְשִׁבַּבְתִּיךָ וְשִׁשֵּׁאתִיךָ
וְהַעֲלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי
צָפוֹן וַהֲבִיאוֹתִיךָ עַל־
הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִכֵּיתִי
קַשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאולֶךָ
וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ אַפִּיל׃

Mit Mord und Blutbad will ich Strafgericht über ihn halten; Platzregen, Schlossen, Feuer und Schwefel soll herabfallen auf ihn, und auf seine Hilfstruppen und auf die Menge Volks, die mit ihm ist. Dann werde ich hochgepriesen, geheiligt und verehrt werden vor vieler Völker Augen, wenn sie einsehen, daß ich der Ewige bin. Und nun weissage du, Menschensohn! über Gog, und verkünde: So sprich, der Herr, der Ewige! Siehet ich war bei dir Gog! erster Fürst von Meschech und Tubal! ich habe dich aufgewiegelt, dich angereizt, heraufgeholt aus den mitternächtlichen Winkeln und nach Jisrael's Gebirg hingeführt; jetzt schlag ich den Bogen dir aus der Linken, werfe aus der Rechten den Pfeil nieder. Auf Jisrael's Gebirge sollst du hinfallen, du deine Hilfstruppen und der große Troß, der bei dir ist; dem Geier,

allen Raubvögeln und dem Wild der Flur habe ich dich zum Fraß bestimmt. Auf dem Felde sollst du umkommen, denn ich habe es so ausgesprochen, sagt der Herr, der Ewige. Auch in Magog werde ich Feuer anlegen, und bei denen, die auf den Inseln wegen ihrer Sicherheit wohnen; daß sie erfahren, daß ich der Ewige sei. Meinen heiligen Namen will ich verkünden unter meinem Volke, nie will ich diesen meinen heiligen Namen mehr entheiligen lassen, und die Nationen sollen inne werden, daß ich der Ewige sei, geheiligt in Jisrael. Siehe! es hat eingetroffen, und ist vorüber, spricht der Herr, der Ewige, das war der Tag, den ich verheißen! Darauf werden die Einwohner der Städte Jisrael's herausgehen, und werden brennen und heizen mit Waffen, Schild, Wehre, Bogen, Pfeile, Keule und Lanze; ganze sieben

עַל־הֲרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפֹּול
אַתָּה וְכָל־־־אֲגַפֶּיךָ
וְעַמִּים אֲשֶׁר אִתָּךְ לְעַיִט
צִפּוֹר כָּל־־־כָּנָף וְחַיַּת
הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה׃
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפֹּול כִּי
אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה׃ וְשִׁלַּחְתִּי־־־אֵשׁ
בְּמָגוֹג וּבְיוֹשְׁבֵי הָאִיִּים
לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי־־־אֲנִי
יְהוָה׃ וְאֶת־־שֵׁם קָדְשִׁי
אוֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא אַחֵל אֶת־־שֵׁם־־
קָדְשִׁי עוֹד וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי־־־אֲנִי יְהוָה קָדוֹשׁ
בְּיִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה בָאָה
וְנִהְיְתָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה
הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי׃
וְיָצְאוּ יוֹשְׁבֵי | עָרֵי
יִשְׂרָאֵל וּבָעֲרוּ וְהִשִּׂיקוּ

בְּנָשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה
בְּקֶשֶׁת וּבְחִצִּים וּבְמַקֵּל
יָד וּבְרֹמַח וּבְעָרוּ בָהֶם
אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים׃ וְלֹא־
יִשְׂאוּ עֵצִים מִן־הַשָּׂדֶה
וְלָא יַחְטְבוּ מִן־הַיְעָרִים
כִּי בַנֶּשֶׁק יְבַעֲרוּ־אֵשׁ
וְשָׁלָלוּ אֶת־שֹׁלְלֵיהֶם
וּבָזוּ אֶת־בֹּזְזֵיהֶם נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהָיָה בַיּוֹם
הַהוּא אֶתֵּן לְגוֹג מְקוֹם־
שָׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל גֵּי
הָעֹבְרִים קִדְמַת הַיָּם
וְחֹסֶמֶת הִיא אֶת־
הָעֹבְרִים וְקָבְרוּ שָׁם
אֶת־גּוֹג וְאֶת־כָּל־
הֲמוֹנָה וְקָרְאוּ גֵּיא הֲמוֹן
גּוֹג׃ וּקְבָרוּם בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהֵר אֶת־
הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃

Jahre lang, werden sie ihr Feuer damit anlegen. Sie werden kein Holz vom Felde holen, in dem Gehölze nicht fällen, denn sie können Waffen brennen; das Gut ihrer Eroberer machen sie zur Beute, und plündern ihre Räuber, spricht der Herr, der Ewige. Endlich erscheint die Zeit, daß ich Gog Grabstätte in Israel verstatte; das Thal der Ueberfahrt östlich an dem Meere (nunmehr ist die Ueberfahrt gehemmt), dort soll man Gog mit der ganzen Armee begraben, und es darnach nennen: (Gee Hamon Gog) das Thal der Schlacht Gog's. Sieben Monate lang wird Israel immer weg begraben, um das Land zu reinigen. Alles Volk im Lande soll begraben helfen, damit ihnen zum rühmlichen Andenken bleibe der Tag, an welchem ich mich groß gezeigt, spricht der Herr, der Ewige. Und man soll Leute aussondern,

וְקָבְרוּ כָל־עַם הָאָרֶץ
וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם
הִכָּבְדִי נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִה׃ וְאַנְשֵׁי תָמִיד
יַבְדִּילוּ עֹבְרִים בָּאָרֶץ
מְקַבְּרִים אֶת־הָעֹבְרִים
אֶת־הַנּוֹתָרִים עַל־פְּנֵי
הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקְצֵה
שִׁבְעָה־חֳדָשִׁים יַחְקֹרוּ׃
וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ
וְרָאָה עֶצֶם אָדָם וּבָנָה
אֶצְלוֹ צִיּוּן עַד קָבְרוּ
אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים אֶל־גֵּיא
הֲמוֹן גּוֹג׃ וְגַם שֵׁם־עִיר
הֲמוֹנָה וְטִהֲרוּ הָאָרֶץ׃

die immer das Land durchstreifen, um nachzusuchen, wo noch welche über der Erde liegen geblieben sind, damit das Land bis nach Verlauf von sieben Monaten gereinigt werde, und diese sollen Todtengräber mit sich führen; wo nun die Streifenden auf ihrem Gange ein Menschengebein erblicken, da richten sie sogleich ein Merkmal auf, und dies bleibt so lange stehen, bis die Todtengräber das Gebein in Gee Hamon Gog beerdigt haben werden; nachdem sie das gereinigt haben werden, soll auch die Stadt auf künftig Hamonah heißen.

Nach der הפטרה werden diese ברכות gesagt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר
כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל
הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל
דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם | עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל | לִבֵּנוּ. עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר. וְלֹא־יִנָּחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

יקום פורקן, Gebet für das Kaiserhaus, ובנתה יאמר und מזמור לדוד יהללו אשרי dann תצי קדיש und מטה bis nach עלינו siehe oben Seite 139—166.

תפלת מנחה

Im Mincha-Gebet wird ואני תפלתי und אשרי ובא לציון gesagt, dann wird ein Abschnitt aus der Tora vorgelesen, Siehe oben Seite 128—232, nachher betet man dieses Schemone-Esre.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

קדושה לש״ץ

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

קהל קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

ח׳ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ. ק׳ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

ח׳ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃

קהל יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה. וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. (יום) מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתַתָּ: אַבְרָהָם יָגֵל יִצְחָק יְרַנֵּן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ: מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה. וַהֲשֶׁקֶט וָבֶטַח: מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ. יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת־שִׁמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ.

לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כָּל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה.
וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח
לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים
עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיוֹת:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ
מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן
קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא
וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: קהל קבל ברחמים וברצון את תפלתינו:
חזן תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא
וְאִמְרוּ אָמֵן: קהל יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
קהל עושי מעם יי עושה שמים וארץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וְיַקְבְּלוּ כֻלָּם | אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם | מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד | תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום. ארון עולם.

סדר חול המועד

Am חול המועד wird das Morgengebet bis nach Schemone-Eßre wie an Wochentagen gebetet, nur daß יעלה ויבא eingeschaltet wird, dann nimmt man den לולב, betet Hallel, hernach wird aus der Tora vorgelesen, und Mußaph (oben Seite 105) gebetet, und das für jeden Tag bestimmte Hoschana gesagt.

סדר ההושענות

Nach Mußaph trägt man eine Tora auf die Anhöhe, wo vorgelesen wird, und es ist an jedem Tage ein Umzug mit dem לולב in der Hand, (ausgenommen am Sabbath, wo blos die heilige Lade geöffnet wird), und es wird das für jeden Tag bestimmte Hoschana gebetet.

הוֹשַׁע נָא

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ, הוֹשַׁע נָא: לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ, הוֹשַׁע נָא:
לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ, הוֹשַׁע נָא: לְמַעַנְךָ דּוֹרְשֵׁנוּ, הוֹשַׁע נָא:

Für den ersten Festtag.

Am Sabbath sagt man das hier untenstehende

אום נצורה.

ע"ס א"ב

לְמַעַן אֲמִתֶּךָ. לְמַעַן בְּרִיתֶךָ.
לְמַעַן גְּדֻלָּךְ וְתִפְאַרְתֶּךָ.
לְמַעַן דָּתֶךָ. לְמַעַן הוֹדֶךָ.

Für den zweiten Festtag.

Am Sonntag sagt man das hier untenstehende

למען אמתך

ע"ס א"ב

אֶבֶן שְׁתִיָּה. בֵּית הַבְּחִירָה.
גֹּרֶן אָרְנָן. דְּבִיר הַמּוּצְנָע.
הַר הַמּוֹרִיָּה. וְהַר יְרָאֶה.

Für Sabbath

ע"ס א"ב.

אוֹם נְצוּרָה כְּבָבַת. בּוֹנֶנֶת בְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. גּוֹמֶרֶת הֲלָכוֹת שַׁבָּת. דּוֹרֶשֶׁת מַשְׂאַת שַׁבָּת. הַקּוֹבַעַת אַלְפַּיִם תְּחוּם שַׁבָּת. וּמְשִׁיבַת רֶגֶל מִשַּׁבָּת. זָכוֹר וְשָׁמוֹר מְקֻיֶּמֶת בַּשַּׁבָּת. חָשָׁה לְמַהֵר בִּיאַת שַׁבָּת.

Für den ersten Festtag.

לְמַעַן וִיעוּדֶךָ. לְמַעַן זִכְרֶךָ.
לְמַעַן חַסְדֶּךָ. לְמַעַן טוּבֶךָ.
לְמַעַן יִחוּדֶךָ. לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ.
לְמַעַן לְמוּדֶךָ. לְמַעַן
מַלְכוּתֶךָ. לְמַעַן | נִצְחֶךָ.
לְמַעַן סוֹדֶךָ. לְמַעַן עֻזֶּךָ.
לְמַעַן פְּאֵרֶךָ. לְמַעַן צִדְקָתֶךָ.
לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. חזן לְמַעַן
שְׁכִינָתֶךָ. הוֹשַׁע נָא. לְמַעַן
תְּהִלָּתֶךָ. הוֹשַׁע נָא:

Für den zweiten Festtag.

זְבוּל תִּפְאַרְתֶּךָ. חָנָה דָּוִד.
טוּב הַלְּבָנוֹן. יְפֵה נוֹף
מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ. כְּלִילַת
יוֹפִי. לִנַת הַצֶּדֶק. מְכוֹן
לְשִׁבְתֶּךָ. נָוֶה שַׁאֲנָן. סֹכֵת
שָׁלֵם. עֲלִית שְׁבָטִים.
פְּנִנַת יְקָרֵת. צִיּוֹן הַמְצֻיֶּנֶת.
קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים. רָצוּף
אַהֲבָה. חזן שְׁכִינַת כְּבוֹדֶךָ.
הוֹשַׁע נָא. תֵּל תַּלְפִּיוֹת.
הוֹשַׁע נָא:

אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

Für Sabbath

טוֹרַחַת כֹּל מִשְׁשָׁה לַשַּׁבָּת. יוֹשֶׁבֶת וּמַמְתֶּנֶת עַד כְּלוֹת שַׁבָּת.
כָּבוֹד וְעוֹנֶג קוֹרְאָה לַשַּׁבָּת. לְבוּשׁ וּכְסוּת מְחַלֶּפֶת בַּשַּׁבָּת. מַאֲכָל
וּמִשְׁתֶּה מְכִינָה לַשַּׁבָּת. נוֹעַם | מְגָדִים | מַנְעֲמֶת לַשַּׁבָּת. סְעוּדוֹת
שָׁלֹשׁ מְקַיֶּמֶת בַּשַּׁבָּת. עַל שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת בּוֹצַעַת בַּשַּׁבָּת. פּוֹרֶטֶת
אַרְבַּע רְשׁוּיוֹת בַּשַּׁבָּת. צִוּוּי הַדְלָקַת נֵר מַדְלֶקֶת בַּשַּׁבָּת. קִדּוּשׁ
הַיּוֹם מְקַדֶּשֶׁת בַּשַּׁבָּת. רָנֵן שָׂבֵע מְפַלֶּלֶת בַּשַּׁבָּת. חזן שִׁבְעָה בַּדַּת
קוֹרְאָה בַּשַּׁבָּת. הוֹשַׁע נָא. תַּנְחִילֵנָה לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת. הוֹשַׁע נָא

אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

ע"פ א"ב

כְּהוֹשַׁעְתָּ

אֵלִים בְּלוּד עַמְּךָ. בְּצֵאתְךָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי וֵאלֹהִים. דְּרוּשִׁים לְיֵשַׁע
אֱלֹהִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ הֲמוֹן צִבְאוֹת. וְעַמָּם | מַלְאֲכֵי
צְבָאוֹת. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ זִבִּים | מִבֵּית עֲבָדִים. חֲנוּן
בְּיָדָם | מַעֲבִידִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

Für Sabbath

ע"ס א"ב וכסוף תתוס מנחם ברבי מכיר.

כְּהוֹשַׁעְתָּ אָדָם יְצִיר כַּפֶּיךָ לְגוֹנְנָה. בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ
הִמְצֵאתוֹ כְּפֶר וַחֲנִינָה. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי מְצוּיִן מְקֻוִּים חוֹפֶשׁ. דַּיְעֵה כְּוִנּוּ לָבוֹר
שְׁבִיעִי לְנֹפֶשׁ. כַּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ הָעָם נִהַגְתָּ כַּצֹּאן לְהַנְחוֹת. וְחוֹק שַׁמְתָּ
בְּמָרָה עַל מֵי מְנוּחוֹת. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ זְבוּדְךָ בְּמִדְבַּר סִין בַּמַּחֲנָה. חָכְמוּ וְלָקְטוּ
בַּשִּׁשִּׁי לֶחֶם | מִשְׁנֶה. כַּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ טְפוּלֶיךָ הוֹרוּ הֲכָנָה בְּמַדָּעָם. יִשַּׁר כּוֹחָם
וְהוֹדָה לָמוֹ רוֹעָם. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ כִּלְכְּלוּ בְּעֹנֶג מָן הַמְשֻׁמָּר. לֹא הָפַךְ עֵינוֹ
וְרֵיחוֹ לֹא נָמָר. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ מִשְׁפְּטֵי מַשְׁאוֹת שַׁבָּת גָּמְרוּ. נָחוּ וְשָׁבְתוּ
רְשׁוּיוֹת וְתַחוּמִים שָׁמְרוּ. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יְקָרְךָ עִמָּם | מַעֲבִירִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ בְּנָה מְשׁוֹרֶרֶת וַיּוֹשַׁע. לְגוֹחָה מְצַיֶּנֶת וַיּוֹשַׁע. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ מַאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נָקוּב וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ. עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

Für Sabbath

כְּהוֹשַׁעְתָּ סִינַי הוּשְׁמְעוּ בְּדִבּוּר רְבִיעִי. עָנַן זָכוֹר וְשָׁמוֹר לְקַדֵּשׁ | שְׁבִיעִי. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ פְּקִדוּ יְרִיחוֹ שֵׁבַע לְהַקֵּף. צָרוּ עַד רְדָתָהּ בַּשַּׁבָּת לְתַקֵּף. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ קְהִלַּת וְעַמּוֹ בְּבֵית עוֹלָמִים. רְצוּף בְּחָגְגָם שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה יָמִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ שָׁבִים עוֹלֵי גוֹלָה לְפִדְיוֹם. תּוֹרָתְךָ בְּקָרָאָם בָּחָג יוֹם יוֹם. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְשַׁמֵּחַ בִּבְנִין שֵׁנִי הַמְחֻדָּשׁ. נוֹטְלִין לוּלָב כָּל שִׁבְעָה בַּמִּקְדָּשׁ. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ חִבּוּט עֲרָבָה שַׁבָּת מַדְּחִים. מוּרְבִּיוֹת מוֹצָא לִיסוֹד מִזְבַּח מְנִיחִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ בְּרָכוֹת אֲרוּכוֹת גְּבוֹהוֹת מְעֻלִּים. בְּפִטְירָתָן יוֹפִי לָךְ מִזְבַּח מְקֻלָּסִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ פְּלֵאי אָרוֹן כְּהָפְשַׁע. צְעַר
פְּקֻשָּׁת בַּחֲרוֹן אַף | וְנוֹשַׁע. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ קְהִלּוֹת בָּבֶלָה שְׁלַחְתָּ. רַחוּם
לְמַעַנָם שָׁלַחְתָּ. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁבוּת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב |
וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

חיל פ״ס רית שמואל

כְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי מִצוֹת. וְחוֹכְיֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא: הושיעה את עמך

Für Sabbath

כְּהוֹשַׁעְתָּ מוֹדִים וּמְיַחֲלִים וְלֹא מְשַׁנִּים. כָּלְנוּ אָנוּ לְיָהּ
וְעֵינֵינוּ שׁוֹנִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ יֶקֶב מַחֲצֵבִיךְ סוֹבְבִים בְּרַעֲנָנָה. רוֹנְנִים
אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ חֵיל זָרִיזִים | מְשָׁרְתִים בִּמְנוּחָה. קָרְבַּן
שַׁבָּת כָּפוּל עוֹלָה וּמִנְחָה. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ לְוִיךְ עַל דּוּכָנָם לְהַרְבָּת. אוֹמְרִים | מִזְמוֹר
שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ נְחוּמֶיךְ בְּמִצּוֹתֶיךְ תָּמִיד יִשְׁתַּעְשְׁעוּן. וּרְצֵם
וְהַחֲלִיצֵם בְּשׁוּבָה וָנַחַת יְוֹשַׁעוּן. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁבוּת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוּת
אָהֳלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

(כהושעת שומרי מצות וחוכי ישועות. אל למושעות. והושיעה נא:)

אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא: הושיעה את עמך

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבָרִי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: קדיש שלם.

(בי״ט אין כאלהינו) עלינו.

Am erſten Tag חול המועד.

(Am Sabbath aber ſagt man אום נצורה Seite 293.)

ע״ס א״ב

אֱעֶרוֹךְ שׁוּעִי. בְּבֵית שַׁוְעִי. גָּלִיתִי בְצוֹם פִּשְׁעִי. דְּרַשְׁתִּיךָ בּוֹ לְהוֹשִׁיעִי. הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי. וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעִי. זְכוֹר וְרַחֵם | מוֹשִׁיעִי. חַי בֵּן תְּשַׁעְשְׁעִי. טוֹב בְּאֶנֶק שִׁעִי. יָחִישׁ מוֹשִׁיעִי. כַּלֵּה מַרְשִׁיעִי. לְבַל עוֹד תַּרְשִׁיעִי. מַהֵר אֱלֹהֵי יִשְׁעִי. נָצַח לְהוֹשִׁיעִי. שָׂא נָא עֲוֹן רִשְׁעִי. עֲבוֹר עַל פִּשְׁעִי. פְּנֵה נָא לְהוֹשִׁיעִי. צוּר צַדִּיק מוֹשִׁיעִי. קַבֵּל נָא שַׁוְעִי. רוֹמֵם קֶרֶן יִשְׁעִי. חזן שַׁדַּי מוֹשִׁיעִי. הוֹשַׁע נָא. תּוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי. הוֹשַׁע נָא:

כהושעת אלים Seite 295.

Am zweiten Tag חול המועד,

(Am Sonntag ſagt man das hier vorſtehende אערוך שועי

Am Dienſtag ſagt man אבן שתיה Seite 293.)

ע״ס א״ב

אוֹם אֲנִי חוֹמָה. בְּרָה כַּחַמָּה. גּוֹלָה וְסוּרָה. דְּמֶתָּה לְתָמָר. הַהֲרוּגָה עָלֶיךָ. וְנֶחֱשֶׁבֶת כְּצֹאן טִבְחָה. זְרוּעָה

בִּין מַכְעִיסֶיךָ. חֲבוּקָה וּדְבוּקָה בָּךְ. טוֹעֶנֶת עָלֶיךָ. יְחִידָה לְיַחֲדֶךָ. כְּבוּשָׁה בַּגּוֹלָה. לוֹמֶדֶת יִרְאָתֶךָ. מְרוּטַת לֶחִי. נְתוּנָה לְמַכִּים. סוֹבֶלֶת | סִבְלֶךָ. עֲגִיָּה סוֹעֲרָה. פְּדוּיַת טוֹבְיָה. צֹאן קָדָשִׁים. קְהִלּוֹת יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ. חזן שׁוֹאֲגִים אֵלֶיךָ. הוֹשַׁע נָא. תְּמוּכִים עָלֶיךָ. הוֹשַׁע נָא:

כהושעת אלים Seite 295.

Am dritten Tag חול המועד.

(Am Sabbath aber ſagt man אום נצורה Seite 293.)

ע"ס א"ב

אֵל | לְמוֹשָׁעוֹת. בְּאַרְבַּע שְׁבוּעוֹת. נָשִׂים בְּשַׁוְעוֹת. דּוֹפְקֵי עֶרֶךְ שׁוּעוֹת. הוֹגֵי שַׁעֲשְׁעוֹת. וְחִידוֹתָם מְשִׁתַּעֲשְׁעוֹת. זוֹעֲקִים לְהַשָּׁעוֹת. חוֹכֵי יְשׁוּעוֹת. טְפוּלִים בָּךְ שְׁעוֹת. יוֹדְעֵי בִּין שָׁעוֹת. כּוֹרְעֵיךְ בְּשַׁוְעוֹת. לְהָבִין שְׁמוּעוֹת. מַפִּיךְ נִשְׁמָעוֹת. נוֹתֵן תְּשׁוּעוֹת. סְפוּרוֹת מִשְׁמָעוֹת. עֵדוּת מַשְׁמִיעוֹת. פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. צַדִּיק נוֹשָׁעוֹת. קָרֵב תְּשׁוּעוֹת. רָגֵשׁ תְּשׁוּאוֹת. חזן שָׁלֵשׁ | שָׁעוֹת. הוֹשַׁע נָא. תָּחִישׁ לִתְשׁוּעוֹת. הוֹשַׁע נָא:

כהושעת אלים Seite 295.

Am vierten Tag חול המועד.

(Am Sabbath aber ſagt man אום נצורה Seite 242.)

ע"ס א"ב

אָדוֹן הַמּוֹשִׁיעַ. בְּלִתְּךָ אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גִּבּוֹר וּמוֹשִׁיעַ. דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ. זוֹעֲקִיךָ תּוֹשִׁיעַ. חוֹכֶיךָ הוֹשִׁיעַ. טְלָאֶיךָ תַּשְׁבִּיעַ. יְבוּל

לְהַשְׁפִּיעַ. כֹּל שִׂיחַ תַּרְשִׁא וְתוֹשִׁיעַ. לְגִיאבַל תַּרְשִׁיעַ.
מְגָרִים תַּמְתִּיק וְתוֹשִׁיעַ. נְשׁוּאִים לְהַסְתִּיעַ. שְׁעִירִים
לְהָנִיעַ. עֲנָנִים | מִלְהַמְנִיעַ. פּוֹתֵחַ יָד וּמַשְׂבִּיעַ. צְמֵאֶיךָ
תַּשְׂבִּיעַ. קוֹרְאֶיךָ תוֹשִׁיעַ. רַב לְהוֹשִׁיעַ. חזן שׁוֹחֲרֶיךָ
הוֹשִׁיעַ. הוֹשַׁע נָא. תְּמִימֶיךָ תוֹשִׁיעַ. הוֹשַׁע נָא:

כהושעת אלים Seite 295.

סדר הושענא רבה

Am הושענא רבה sagt man im Morgengebete, nebst מזמור לתודה auch die Psalmen für Sabbath; vor dem Herausnehmen der Tora wird אין כמוך gesagt, und beim Herausnehmen der Tora verfährt man wie am Sabbath. Im Mußaph wird die Keduscha wie an einem יום טוב gesagt; nach Mußaph werden folgende Hoschanoth gebetet, wobei sieben Umzüge gemacht werden, und bei jedem Umzuge wird der hier dabei stehende Vers gesagt.

הוֹשַׁע נָא:

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ, הוֹשַׁע נָא: לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ, הוֹשַׁע נָא:
לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ, הוֹשַׁע נָא: לְמַעַנְךָ דּוֹרְשֵׁנוּ, הוֹשַׁע נָא:

ע״ס א״ב

לְמַעַן אֲמִתֶּךָ. לְמַעַן בְּרִיתֶךָ. לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ.
לְמַעַן דָּתֶךָ. לְמַעַן הוֹדֶךָ. לְמַעַן וִיעוּדֶךָ. לְמַעַן זִכְרֶךָ.

O hilf!

Um deinetwillen, unser Gott, o hilf!
Um deinetwillen, unser Schöpfer, o hilf!
Um deinetwillen, unser Erlöser, o hilf!
Um deinetwillen, unser Heimsucher, o hilf:

Um deiner Wahrheit, deines Bundes, deiner Größe, deines Ruhmes, deines Gesetzes, deiner Majestät, deines Heiligthums, deiner Allwissenheit, deiner Gnade, deiner Güte, deiner Einheit, deiner Herrlichkeit, deiner Lehre,

לְמַעַן חַסְדֶּךָ. לְמַעַן טוּבֶךָ. לְמַעַן יִחוּדֶךָ. לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ.
לְמַעַן דְּמוּתֶךָ. לְמַעַן מַלְכוּתֶךָ. לְמַעַן נִצְחֶךָ. לְמַעַן סוֹדֶךָ.
לְמַעַן עֻזֶּךָ. לְמַעַן פְּאֵרֶךָ. לְמַעַן צִדְקָתֶךָ. לְמַעַן קָדְשָׁתֶךָ.
לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. חזן לְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ. הוֹשַׁע נָא. לְמַעַן
תְּהִלָּתֶךָ. הוֹשַׁע נָא: נקפה רחשונה יאמר עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה:

ע"ס א"ב

אֶבֶן שְׁתִיָּה. בֵּית הַבְּחִירָה. גֹּרֶן אָרְנָן. דְּבִיר הַמּוּצְנָע.
הַר הַמּוֹרִיָּה. וְהַר יְרֵאָה. זְבוּל תִּפְאַרְתֶּךָ. חֲנָה דָוִד.
טוּב הַלְּבָנוֹן. יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ. כְּלִילַת יוֹפִי.
לִינַת הַצֶּדֶק. מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ. נָוֶה שַׁאֲנָן. סֻכַּת שָׁלֵם.
עֲלִיַּת שְׁבָטִים. פְּנִינַת יְקָרַת. צִיּוֹן הַמְצֻיֶּנֶת. קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים.
רָצוּף אַהֲבָה. חזן שְׁכִינַת כְּבוֹדֶךָ. הוֹשַׁע נָא. תֵּל
תַּלְפִּיוֹת. הוֹשַׁע נָא:

נקפה שניה יאמר לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעוֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ:

---

deiner Herrschaft, deiner Vollkommenheit, deiner Unergründlichkeit, deiner Macht, deiner Hoheit, deiner Gerechtigkeit, deiner Heiligkeit, deiner unendlichen Liebe, um deines Strahlenglanzes willen, o hilf! um deines Preises willen, o hilf!

Erster Umzug:
Die Welt wird durch Gnade erhalten. (Ps. 89, 3.)

(O hilf!) dem Grundstein der Weltveste, dem Hause der (göttlichen) Auszeichnung, vormals eine Tenne Arnon's dem abgeschlossenen Allerheiligsten, dem Berge Moriah, als Berg der Offenbarung, dem Tempel deiner Herrlichkeit, einst David's Residenz, dem edelsten Theil des Libanon, dem schönsten Gipfel der ganzen Erde, der Krone der Schönheit, dem Lager der Gerechtigkeit, der Stätte deines Thrones, dem Aufenthalt der Glückseligkeit, der Hütte des Friedens, dem Wallort der Stämme, dem köstlichsten Eckstein, dem hervorragenden Zion, dem Allerheiligsten, dem Lustpfad der Sehnsucht, dem Throne deiner Majestät — o hilf! der wunderschönen Hügelwarte — o hilf!

Zweiter Umzug:
Dein ist der Arm sammt der Stärke.
Mächtig deine Hand, erhaben deine Rechte. (Ps. 89, 14.)

ע"ס א"ב

אוֹם אֲנִי חוֹמָה. בָּרָה כַּחַמָּה. גּוֹלָה וְסוּרָה. דָּמְתָה לְתָמָר. הַהֲרוּגָה עָלֶיךָ. וְנֶחֱשֶׁבֶת כְּצֹאן טִבְחָה. זְרוּיָה בֵּין מַכְעִיסֶיהָ. חֲבוּקָה וּדְבוּקָה בָּךְ. טוֹעֶנֶת עָלֶיךָ. יְחִידָה לְיַחֲדֶךָ. כְּבוּשָׁה בְּגוֹלָה. לוֹמֶדֶת יִרְאָתֶךָ. מְרוּטַת לֶחִי. נְתוּנָה לְמַכִּים. סוֹבֶלֶת סִבְלֶךָ. עֲנִיָּה סוֹעֲרָה. פְּרוּיַת טוֹבְיָה. צֹאן קָדָשִׁים. קְהִלּוֹת יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ. חֹזֶן שׁוֹאֲגִים אֵלֶיךָ. הוֹשַׁע נָא. תְּמוּכִים עָלֶיךָ. הוֹשַׁע נָא:

נהקפס שלישית יאמר תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

ע"ס א"ב

אָדוֹן הַמּוֹשִׁיעַ. בְּלִתְךָ אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גִּבּוֹר וּמוֹשִׁיעַ. דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ. זוֹעֲקִיךָ תּוֹשִׁיעַ. חוֹכֶיךָ הוֹשִׁיעַ. טְלָאֶיךָ תַּשְׁבִּיעַ. יְבוּל לְהַשְׁפִּיעַ. כָּל שִׂיחַ תַּדְשֵׁא וְתוֹשִׁיעַ. לְגִיא בַּל תַּרְשִׁיעַ.

(O hilf! —) dem Volke mauerfesten Glaubens, lauter wie die Sonne — verbannt und verwiesen, doch aufrecht wie die Palme — für dich einst hingeopfert, wie ein Lamm zur Schlachtbank — zerstreuet unter Entmuthigern, an dich doch hängend, fest sich haltend, trägt es dein Joch, erkennet einig deine Einheit an — gebeugt in der Verbannung, ergeben doch der Gottesfurcht — zerraufter Wange, den Schlägern Preis, das von dir auferlegte Geschick geduldend — armselig und zerstürmt; erlöst einst durch Tobiah — der gottgeweihten Heerde, der Gemeinde Jakob's, bezeichnet mit deinem Namen, dich anrufend! O hilf: auf dich sich stützend — o hilf!

Dritter Umzug:

O erweise Treue an Jakob,
Huld an Abraham (Micha 7, 20.)

O Herr des Heils! außer dir ist kein Heil; Du bist stark und hilfreich — schon war ich gesunken und Du halfst mir wieder auf. Allmächtiger, der Du Hilfe beutst, der Du rettest und erlösest, o stehe denen bei,

מְגָדִים תַּמְתִּיק וְתוֹשִׁיעַ. נְשִׂיאִים לְהַסִּיעַ. שְׁעִירִים
לְהָנִיעַ. עֲנָנִים | מַקְהֲמִיעַ. פּוֹתֵחַ יָד וּמַשְׂבִּיעַ. צְמֵאֶיךָ
תַּשְׂבִּיעַ. קוֹרְאֶיךָ תוֹשִׁיעַ. רַב לְהוֹשִׁיעַ. חִין שׁוֹחֲרֶיךָ
הוֹשִׁיעַ. הוֹשַׁע נָא. תְּמִימֶיךָ תוֹשִׁיעַ. הוֹשַׁע נָא:

נסקפס רכיעית יתמר נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

ע"ס א"ב

אָדָם וּבְהֵמָה. בָּשָׂר וְרוּחַ וּנְשָׁמָה. גִּיד וְעֶצֶם וְקֶרֶמָה.
דְּמוּת וְצֶלֶם וְרֶקֶמָה. הוֹד לַהֶבֶל דָּמָה. וְנִמְשָׁל כַּבְּהֵמוֹת
נִדְמָה. זִיו | וְתֹאַר וְקוֹמָה. חִדּוּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה. טִיעַת עֲצֵי
נְשַׁמָּה. יְקָבִים וְקֶמָה. כְּרָמִים וְשִׂקְמָה. לְתֵבֵל הַמְסוּמָה.
מְטָרוֹת עוֹז לְסַמְמָה. נְשִׂיָּה לְרַוְיָמָה. שִׂיחִים לְקוֹמְמָה.
עֲדָנִים לְעָצְמָה. פְּרָחִים לְהַעֲצִימָה. צְמָחִים לְגָשְׁמָה.

---

die dich anrufen: hilf, die dir vertrauen! — Sättige deine fromme Heerde, gib den Saaten Ueberfluß, dem Wachsthum üppiges Gedeihen, zernichte die Thalgründe nicht; gib den Früchten Süßigkeit und schütze sie — Laß aufsteigende Dünste ziehen, milde Regen niedertriefen, Wolken nicht verschlossen sein. — Oeffne deine Hand, erquicke und sättige deine Lechzenden; stehe bei, die dich anrufen, Du Beistandsmächtiger! unterstütze, die dich suchen. Hilf deinen Frommen, erhalte sie — o hilf!

Vierter Umzug:

In deiner Rechten ist Seligkeit immerdar (Ps. 16, 11.)

(Schütze!) Menschen und Thier, Fleisch und Geist und Seele, Sehn' und Knochen und Haut, Gestalt und Form und Geäder — den Farbenschmelz, der so vergänglich ist und ebenso wie Thierisches abstirbt —. Blüthenpracht, Blumenreich und Wachsthum, verjünge der Erde Felder. Die Pflanzungen der Wälder — die Kelter und die Saaten — die Weinrebe und den Feigenbaum, und was die Welt umfaßt, durchwürze mit den Säften der Kraft, Verödetes zu beleben, Pflanzen zu entwickeln, Erquickliches zu veredeln, Sprossen zu erstarken, Gewächse zu erfrischen, Hagelschauer in

קָרִים לְזָרְמָה. רְבִיבִים לְשַׁלְמָה. חִזּוֹן שְׁתִיָּה דְרוֹמָה.
הוֹשַׁע נָא. תְּלוּיָה עַל בְּלִי מָה. הוֹשַׁע נָא:

נהקפה תמיסים יאמר

יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם:
ע"ס אי"ב

אַדָּמָה מֵאֵרָר. בְּהֵמָה מִמְּשַׁכְּלֵת. גֹּרֶן מִגָּעָם. דָּגָן
מִדַּלֶּקֶת הוֹן מִמְּאֵרָה. וְאֹכֶל מִמְּהוּמָה. זַיִת מִנָּשֶׁל. חִטָּה
מֵחָגָב. טֶרֶף מִגּוֹבִי. יֶקֶב מִיֶּלֶק. כֶּרֶם מִתּוֹלַעַת. לֶקֶשׁ
מֵאַרְבֶּה. מֶגֶד מִצְּרָצַל. נֶפֶשׁ מִבֶּהָלָה. שֹׂבַע מִסָּלְעָם.
עֲדָרִים מִדַּלּוּת. פֵּירוֹת מִשַּׁדְפוֹן. צֹאן מִצְּמִיתוּת. קָצִיר
מִקְּלָלָה. רוֹב מֵרָזוֹן. חִזּוֹן שִׁבּוֹלֶת מִצְּנָמוֹן. הוֹשַׁע נָא.
תְּבוּאָה מֵחָסִיל. הוֹשַׁע נָא:

נהקפה שבות יאמר צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

Regen aufzulösen, und in mildes Träufeln umzuwandeln — o hilf den Weltstand zu erheben, der an Nichts schwebt, o hilf.

Fünfter Umzug:

Ewiger unser Herr, wie herrlich prangt
Dein Name auf der ganzen Erde, dieweil
Du deinen Glanz über die Himmel verbreitest (Ps. 8, 2.)

(Schütze, o Herr!) das Erdreich vor dem Fluch, das Vieh vor Fehlgeburt, die Scheuer vor dem Kornbohrer, das Korn vor dem Brand, den Wohlstand vor Mißgunst, den Vorrath vor Ueberfall, die Oelbaumfrucht vor (unzeitigem) Abfall, den Waizen vor der Kammheuschrecke, die Nahrung vor dem Wurm, die Kelter vor Insekten, die Weinrebe vor der Bärenraupe, die Spätsaat vor der wandernden Heuschrecke, die edle Frucht vor der Baumgrille, die Seele vor Beklemmung, die Garbenfülle vor Verwüstung, die Heerde vor Entkräftung, die Früchte vor Verwitterung, die Schafe vor der Löserdürre, die Ernte vor geringem Ertrag, die Küchengewächse vor Verwelkung, die Aeren vor dem Rost — o beschütze — den Ertrag vor Vernichtung —! o beschütze!

Sechster Umzug:

Gerecht ist der Ewige in allen seinen
Wegen, und liebevoll in allen seinen Werken (Ps. 145, 17.)

פיס א״ב

לְמַעַן אֵיתָן הַנִּזְרָק בְּלַהַב אֵשׁ: לְמַעַן בֶּן הַנֶּעֱקָד
עַל עֵצִים וָאֵשׁ: לְמַעַן גִּבּוֹר הַנֶּאֱבָק עִם שַׂר אֵשׁ:
לְמַעַן דְּגָלִים נָחִיתָ בְּאוֹר וַעֲנַן אֵשׁ: לְמַעַן הוֹעֲלָה
כַּמָּרוֹם וְנִתְעַלֶּה כְּמַלְאֲכֵי אֵשׁ: לְמַעַן וְהוּא לָךְ
כְּסֶגֶן כְּאֶרְאֶלִּי אֵשׁ: לְמַעַן זֶבֶד | הַבְּרוֹת הַנְּתוּנוֹת
מֵאֵשׁ: לְמַעַן חִפּוּי יְרִיעוֹת וַעֲנַן אֵשׁ: לְמַעַן טֶכֶס
הַר יָרַדְתָּ עָלָיו בָּאֵשׁ: לְמַעַן יְדִידוּת אֲשֶׁר אָהַבְתָּ
מִשְּׁמֵי אֵשׁ: לְמַעַן כְּמַהּ עַד שָׁקְעָה הָאֵשׁ: לְמַעַן
לָקַח מַחְתַּת אֵשׁ וְהֵסִיר חֲרוֹן אֵשׁ: לְמַעַן מְקַנֵּא
קִנְאָה גְּדוֹלָה בָּאֵשׁ: לְמַעַן נָתַיְדוֹ וַיְרִדוּ אַבְנֵי אֵשׁ:
לְמַעַן שָׂם מִלֵּה חֶלֶב כְּלִיל אֵשׁ: לְמַעַן עָמַד בַּגֶּרֶן
וְנִתְרַצֵּה בָּאֵשׁ: לְמַעַן פִּלֵּל בָּעֲזָרָה וַיָּרַד הָאֵשׁ:
לְמַעַן צִיר עָלָה וְנִתְעַלָּה בְּרֶכֶב וְסוּסֵי אֵשׁ: לְמַעַן

(O hilf!) des Glaubensfesten willen, der gestürzt ward in die Feuerflamme. — Des Sohnes willen, der gebunden lag auf Holzstoß und Feuergluth. — Des Starken willen, der gerungen mit dem Feuergeist. — Der Panierten willen, die Du angeführt mit der Licht- und Feuersäule. — Des hinauf zum Himmel Wallenden, der erhoben ward gleich den Feuerengeln. — Deines priesterlichen Dieners willen, ähnlich den dienstbaren Feuergeistern. — Des Geschenkes willen jener Gebote, offenbart in Flammenschrift. — Um jener Wölbung des Stiftszeltes willen mit der Feuerwolke. — Um des schmuckbegabten Berges willen, auf den Du dich niederließest im Feuer. — Um jener Lieblingsresidenz willen, der Du Liebe zugewendet aus dem Feuerhimmel. — Um Jener willen, die in Reue schmachteten, bis versunken war das Feuer. — Um jenes Mannes willen, der die Gluthpfanne ergriff, abwendend die Zorngluth. — Um jenes Rächers willen, der Rache nahm in überschwänglichem Feuereifer. — Um jenes Flehenden willen, der die Hand zum Himmel hob, und herab stürzten Steine voll Gluth. — Um jenes Mannes willen, der ein Milchlamm als Sühnopfer verdampfen ließ im Feuer. — Um willen jenes in der Scheuer Betenden der Sühne erlangte durch die Opferflamme. — Um des in der Halle Flehenden, worauf vom Himmel fiel das Altarfeuer. — Des Gottge-

קְדוֹשִׁים מוּשְׁלָכִים בָּאֵשׁ: לְמַעַן רִבּוֹ רִבְבָן חָזָ
וְנַהֲרֵי אֵשׁ: חזן לְמַעַן שְׁמוֹת עִירָךְ הַשְׁרוּפָה בָאֵ"שׁ.
הוֹשַׁע נָא. לְמַעַן תּוֹלְדוֹת אַלּוּפֵי יְהוּדָה תְּשִׂים כְּכִיּוֹר
אֵשׁ. הוֹשַׁע נָא:

נהקהל מכיעית יכ"ל יחד ויאמר

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל
כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב
לֵאמֹר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ

עיין א"ב

אֱלֹהִים בְּלוּד עִמְּךָ. בְּצֵאתְךָ לִישׁוּעַ עַמֶּךָ. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

---

sandten willen, der aufstieg und himmelan getragen ward vom Feuerwagen und Feuerrossen. — Um der Heiligen willen, die preisgegeben wurden dem Flammentod. — Um jenes Sehers willen, der Myriaden Engel geschaut und die Feuerströme. — Um der Ruinen willen deiner Residenz, die zerstört durch Feuer — o hilf! — Um willen der Nachkommen der Fürsten Jehuda's, die Du zum flammenden Scheithaufen machen wirst — o hilf! —

Siebenter Umzug:

Dein, o Herr! ist die Größe und die Stärke, und der Ruhm und der Sieg und die Herrlichkeit, ja alles im Himmel und auf der Erde; dein, Herr! ist die Herrschaft und das Hoheitsrecht über jedes Haupt (1. Chr. 29. 11.). Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an selbigem Tag wird der Ewige einzig und sein Name einzig sein (Sach. 14. 9.) — Und in deiner Tora ist verzeichnet: Höre Israel, der Ewige unser Gott ist ein einiges ewiges Wesen (5. M. 6. 4.) — Gepriesen sei der Name seiner glorreichen Herrschaft immer und ewig.

Herr und Ewiger, o hilf!

Wie Du den Göttlichen in Lud bist beigestanden,
Als Du zur Rettung deines Volkes ausgezogen — So steh' uns bei!

כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי וֵאלֹהִים. דְּרוּשִׁים לִישֵׁעַ אֱלֹהִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא׃

כְּהוֹשַׁעְתָּ הֲמוֹן צִבְאוֹת. וְעִמָּם | מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת. כֵּן הוֹשַׁע נָא׃

כְּהוֹשַׁעְתָּ זַכִּים | מִבֵּית עֲבָדִים. חַנּוּן בְּיָדָם | מַעֲבִידִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא׃

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יְקָרְךָ עִמָּם | מַעֲבִירִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא׃

כְּהוֹשַׁעְתָּ כְּנֶגֶד מְשׁוֹרֶרֶת וַיּוֹשַׁע. לְגוֹחֲהּ מְצִיאַת וַיּוֹשַׁע. כֵּן הוֹשַׁע נָא׃

כְּהוֹשַׁעְתָּ מַאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נָקוּב וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם. כֵּן הוֹשַׁע נָא׃

כְּהוֹשַׁעְתָּ סוֹבְבֵי מִזְבַּח. עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְהַקִּיף מִזְבַּח. כֵּן הוֹשַׁע נָא׃

Wie Volk und Führer Du bist beigestanden,
Die nach dem Heil', Allmächtiger! gestrebet — So steh' uns bei!
Wie Du den Heeresschaaren beigestanden,
Mit ihnen auch den Leitern der Schaaren — So steh' uns bei!
Wie Du den Reinen aus dem Sklavenhause helfend beigestanden, —
Sollte der Allerbarmer sie von Jener Macht erdrücken lassen? — So steh' uns bei!
Wie Du den Watenden durch Meeresrisse beigestanden,
Da deine Herrlichkeit mit ihnen durchgezogen — So steh' uns bei!
Wie Du dem Schützling, der das Heil besungen, beigestanden,
Und den Befreier gleichsam mit errettet — So steh' uns bei!
Wie mit dem Spruch': „Ich führe euch heraus," Du beigestanden,
Beschlossen wars —: „Ich führe mich ja mit euch heraus —" So steh' uns bei!

כְּהוֹשַׁעְתָּ פִּלְאֵי אָרוֹן כְּהֻפַּשַׁע. צֹעֵר
פְּלֶשֶׁת בַּחֲרוֹן אַף וְנוֹשַׁע. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ קְהִלּוֹת בָּבֶלָה שָׁלַחְתָּ. רַחוּם
לְמַעַנָם שָׁלַחְתָּ. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ שִׁבוּת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב
וְתָשִׁיב שִׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

ר״ת שמואל ח״ס ס״ם

כְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי מִצוֹת. וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא

אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

In Prag wird dieser Piut תתננו nicht gesagt, es wird gleich das folgende אנא הושיעה נא angefangen.

על סדר תשר״ק ושם ממחבר אלעזר חזק.

תְּהִנֵּנוּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. תְּשִׁיבֵנוּ אֶל הַחֶבֶל וָאֶל הַנַּחֲלָה. תְּרוֹמְמֵנוּ לְמַעְלָה לְמַעְלָה. תְּקוֹמְמֵנוּ לְכֶרֶם סְגֻלָּה. תַּצִּיבֵנוּ כְּעֵץ עַל פַּלְגֵי מַיִם שְׁתוּלָה. תְּפַדֵּנוּ מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה. תְּעַטְּרֵנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. תְּשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה. תְּנַהֲלֵנוּ עַל מֵי מְנוּחוֹת סֶלָה. תְּמַלְּאֵנוּ חָכְמָה וְשִׂכְלָה. תַּלְבִּישֵׁנוּ עוֹז וּגְדֻלָּה. תַּכְתִּירֵנוּ בְּכֶתֶר כְּלוּלָה. תְּיַשְּׁרֵנוּ בְּאֹרַח סְלוּלָה. תְּטַעֲנוּ בְּיֹשֶׁר מְסִלָּה. תְּחָנְנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחֶמְלָה. תַּזְכִּירֵנוּ בְּמִי זֹאת עוֹלָה. תּוֹשִׁיעֵנוּ בְּיָדְךָ הַגְּדוֹלָה. תְּהַדְּרֵנוּ בְּזִיו הֲמוּלָה. תַּדְבִּיקֵנוּ בְּאֵזוֹר חֲתוּלָה. תַּגִּיעֵנוּ לְקֵץ הַגְּאֻלָּה. תְּבִיאֵנוּ לְבֵיתְךָ בְּרִנָּה וְצָהֳלָה. תְּאַדְּרֵנוּ בִּישֵׁעַ וּגְלָלָה.

Wie des Altars Umkränzenden Du beigestanden,
Die mit der Weide den Altar umzogen — So steh' uns bei!
Wie Du durch Wunder bist der Bundeslade beigestanden,
Philescheth gequält mit Zorngluth und sie gerettet — So steh' uns bei!
Wie den verwiesenen Gemeinden Du in Babel beigestanden,
Und, Allerbarmer Du — dort ihnen warst umgeben — So steh' uns bei!
Wie den verbannten Stämmen Jakobs Du bist beigestanden,
So führe wieder die Verbannten nach Jakob's Hütte — Und steh' uns bei!

תְּאַמְּצֵנוּ בְּרֻוחַ וְהַצָּלָה. תְּלַבְּבֵנוּ בְּבִנְיַן עִירְךָ כְּבַתְּחִלָּה. תְּעוֹרְרֵנוּ לְצִיּוֹן לְשִׂכְלוּלָהּ. תַּזְכִּירֵנוּ בְּשָׁשׁוֹן וְגִילָהּ. תַּרְבִּיצֵנוּ בְּמַרְעֵה שָׁמֵן לְהַצְהִילָהּ. הוֹשַׁע נָא. תְּחַזְּקֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. הוֹשַׁע נָא:

אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָא:

עיין א"ב

אָנָּא אֱזוֹן חִין תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. בְּעַרְבֵי נַחַל
לְשַׁעְשָׁעֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
אָנָּא נְאוֹל בַּנַּת נִטָּעֶךָ. דּוּמָה בְּטַאטְאֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
*) אָנָּא הַבֵּט לִבְרִית טִבְעֶךָ. וּמֵהֶשֵּׁבִי
אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

O! ſteh' uns bei!

Vernimm doch das Gebet der nach deinem Heile Schmachtenden, dir mit Bachweiden huldigend — Und ſteh' uns bei!
Erlöſe doch die Sproſſen deiner Pflanzung, den böſen Geiſt verſcheuchend — Und ſteh' uns bei!

---

*) אם יש מילה לומריס זה קודם כהנוז אנא הבט לברית.

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אָת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ אָבִינוּ. לְמִי הַחוֹתֶמֶת הַכֹּהֵן נָא כִּי אִם בִּבְשָׂרֵנוּ. כָּרַתָּ בְּרִית תּוֹחַלְתֵּנוּ. זְכוֹר וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֲמֶיךָ זְכוֹר לְהַלְכִּין כַּשָּׂלֶג אָדֹם. הַבֵּט לַבְּרִית בָּנֶיךָ נָא תְּפַהֵם. קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם הַקְדֵּם. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם: והשב טִפֵּי אוֹהֲבְךָ עַד בֵּינֶךָ וּבֵין יְדִידֶךָ. נָא הַדָּם לְאוֹת לְמִשְׁמֶרֶת לַעֲבָדֶיךָ. חָזָק הוֹרֵשׁ דָּמִים שָׁפְכוּ דְּמֵי חֲסִידֶיךָ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ: ושוב הוֹרֵשׁ דָּמִים הוֹן הֵינֵנוּ. הָשֵׁב שִׁבְעָתַיִם אֶל חֵיק מְעֻנֵּנוּ. חָנֵם נִמְכַּרְנוּ וְלֹא בְכֶסֶף פְּדֵנוּ. זָקוֹף מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְעֵינֵינוּ: וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אנא הבט לברית וכר.

אָנָּא זְכֹר לָנוּ אֲב יְדֻעָךְ. חַסְדְּךָ לָמוֹ בְּהוֹדִיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא טַהֲרִי לֵב בְּהַפְלִיאָךְ. יְוָדַע כִּי הוּא פֻּלְאָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא כַּבִּיר כֹּחַ תֵּן לָנוּ יִשְׁעָךְ. לַאֲבוֹתֵינוּ כְּהִשָּׁבְעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא מַרְא מְשֻׁאֲלוֹת עַם יְשׁוּעָךְ. נֶעֱתָד בְּהַר מוֹר כְּמוֹ שִׁוְעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא סַגֵּב אֶשְׁלֵי נִטְעָךְ. עָרִיצִים בְּהַנִּיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא פְּתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת רִבְעָךְ. צְיָה מֵהֶם בְּהַרְבִּיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא קוֹרְאֵיךְ בְּרוֹעֲעָךְ. רְעֵם בְּטוּב מִרְעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

Beachte doch den Bund, den Du festgesetzt, das Schattenreich vernichtend — Und steh' uns bei!

Gedenk' uns doch des Urvaters, der dich erkannt, dem Du deine Huld hast zugewendet — Und steh' uns bei!

Zeichne doch aus, die reinen Herzens sind, daß dein wunderbares Wirken kund werde — Und steh' uns bei!

Schenke uns doch, o Allgewaltiger! deine Hilfe, wie Du unsern Vorfahren zugeschworen — Und steh' uns bei!

Erfülle doch die Wünsche deines zu dir flehenden Volkes; wie Du bei der Opferweihe auf Moriah warst angefleht — Und steh' uns bei!

Schütze doch die Bäume deiner Pflanzung, die Zerstörer hinwegschleudernd — Und steh' uns bei!

Oeffne uns doch die Schleußen des Regens, daß durch sie die Steppe fruchtbar werde — Und steh' uns bei!

Leite doch deine dir treu ergebenen Anbeter auf deine segenreiche Weide — Und steh' uns bei!

חזן

אָנָּא שַׁעֲרֵיךְ תַּעַל מִמְּשׁוּאָךְ. תֵּל
תַּלְפִּיוֹת בְּהַשִּׁיאָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָא הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

עיס תשריק.

אֵל נָא תָּעִינוּ כְּשֶׂה אוֹבֵד. שְׁמֹנוּ מִסִּפְרְךָ אַל תֹּאבֵד.
הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:
אֵל נָא רְעֵה אֶת צֹאן הֲרֵגָה. קְצוּפָה וְעָלֶיךָ הֲרוּגָה.
הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:
אֵל נָא צֹאנְךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ. פְּעָלָתְךָ וְרַעְיָתֶךָ.
הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:
אֵל נָא עֲנֵיֵי הַצֹּאן. שִׂיחָם עֲגָה בְּעֵת רָצוֹן.
הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:
אֵל נָא נוֹשְׁאֵי לְךָ עַיִן. מִשְׁטִינֵיהֶם יִהְיוּ כְאַיִן.
הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

Richte doch deines Tempels Pforten aus dem Schutte auf,
erhebe Zion's Wartburg wieder — Und steh' uns bei!
O Allmächtiger! hilf und steh' uns bei!

Wir irren, Allmächtiger! umher, wie ein verirrtes Lamm — Laß unser Andenken nie aus deiner Himmelsrolle schwinden — O hilf und steh' uns bei!

Weide, Allmächtiger! die zum Schlachten geweihete Heerde, die zornbelastet um dich sich opfern läßt — O hilf und steh' uns bei!

Sie bleibt doch, Allmächtiger! immer deine Heerde, Lämmer deiner Weide, dein Werk und dir treu ergeben — O hilf und steh' uns bei!

Erhöre, Allmächtiger! die hilfbedürftige Heerde, erhöre ihr Flehen zur Gnadenzeit — O hilf und steh' uns bei!

Schaue, Allmächtiger! auf die, die ihren Blick flehend zu dir erheben, laß ihre Ankläger in Nichtigkeit verfallen — O hilf und steh' uns bei!

אֵל נָא לִמְנַסְּכֵי לְךָ מַיִם. בְּמַעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה יִשְׁאֲבוּן
מַיִם. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:
אֵל נָא יַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים. טְפוּלִים בְּךָ וּבְשִׁמְךָ
נוֹשָׁעִים. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:
אֵל נָא חֲמוּץ בְּגָדִים. זְעוֹם לְנַעֵר כָּל בּוֹגְדִים.
הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:
אֵל נָא וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר. הַנְּכוֹנִי בְּלָתֶךָ וְכוֹר.
הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:
אֵל נָא דְּרֹשֵׁךְ בְּעַנְפֵי עֲרָבוֹת. גַּעֲרֵם שְׁעֵה מֵעֲרָבוֹת.
הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

חזן

אֵל נָא בָּרֵךְ בְּעִטּוּר שָׁנָה. אֲמָרַי רְצֵה בְּפִלּוּלִי בְּיוֹם
הוֹשַׁעְנָא. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

Sie, Allmächtiger! die einst dir das Wasseropfer weiheten, laß Trost wie Wasser aus des Heiles Quelle schöpfen — O hilf und steh' uns bei!

Laß, Allmächtiger! die Heilverkünder hinauf nach Zion ziehen, mit denen, die dir anhängen und deinen Namen vertrauen — O hilf und steh' uns bei!

Zeige dich, Allmächtiger! im rothen Schlachtgewande, um alle Bundbrüchigen hinwegzuräumen — O hilf und steh' uns bei!

Sei eingedenk, Allmächtiger! jener um Lethech und Chor dir angeeigneten Tugendgrößen — O hilf und steh' uns bei!

Siehe, Allmächtiger! die vor dir erscheinen mit Zweigen der Bachweide, sei ihrem Gebete zugewandt aus Himmelshöh'n — O hilf und steh' uns bei!

Segne, Allmächtiger! mit des Segens Schmuck das Jahr, nimm mein andachtvolles Flehen gnädig auf — O hilf und steh' uns bei!

אָנָּא אֵל נָא הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה׃

ע"פ ת'שר"ק נדל"ת, יע"ס א"ב נכונר.

לְמַעַן תָּמִים בְּדוֹרוֹתָיו. הַנִּמְלָט בְּרוֹב צִדְקוֹתָיו.
מָצָל מִשֶּׁטֶף בְּבוֹא מַבּוּל מָיִם.
לְאוֹם אֲנִי חוֹמָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה׃
לְמַעַן שָׁלֵם בְּכָל מַעֲשִׂים. הַמְנֻסֶּה בַּעֲשָׂרָה נִסִּים.
כְּשֵׁר מַלְאָכִים נָם יַקַּח נָא מְעַט מָיִם.
לְבָרָה כַּחַמָּה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה׃
לְמַעַן רַךְ וְיָחִיד נֶחְמַד פְּרִי לְמֵאָה. וָעָק אַיֵּה הַשֶּׂה לָעוֹלָה. בְּשִׂרוּהוּ עֲבָדָיו מָצָאנוּ מָיִם.
לְגוֹלָה וְסוּרָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה׃
לְמַעַן קָדֵם שְׂאֵת בְּרָכָה. הַנִּשְׁמָם וּלְשִׁמְךָ חָכָה.
מֵיחֵם בְּמַקְלוֹת בְּשַׁקַּתוֹת הַמָּיִם.

O Allmächtiger! hilf und steh' uns bei! der Du unser Vater bist!

Um willen des Frommsten seiner Zeit, dem durch seine Tugendfülle Rettung ward, entkommen der Ueberfluthung, als die Sündfluth einbrach —
Verleihe dem glaubensfesten Volke Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des Ausgezeichneten in allen Handlungen, erprobt in zehn Versuchungen, der die Engel sah und gastfreundlich einlud —
Verleihe dem Volke sonnenklaren Glaubens Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des zarten Lieblings, geboren dem hundertjährigen Greise, der wohl ausrief: Wo ist das opfergeweihete Lamm — dem die Diener verkündeten! Wir haben Wasser gefunden —
Verleihe dem verbannten und verwiesenen Volke Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des Beeifertem zum Empfange des Segens, des Gehaßten und auf dich Vertrauenden — der die Stäbe vor die Tränkrinnen hingestellt —

לְדָמְתָה לְתָמָר. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן צַדָּק הֱיוֹת לְךָ לְכֹהֵן. פְּתָתָן פְּאֵר וְכֹהֵן.
מְנָסָּה בְּמַסָּה בְּמֵי מְרִיבַת מַיִם.
לְהָדָר הַטּוּב. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן פּוֹאֵר הֱיוֹת גְּבִיר לְאֶחָיו. יְהוּדָה אֲשֶׁר גָּבַר
בְּאֶחָיו. מִסְפַּר ו רִבַּע מַדְלָיו יַזַּל מַיִם.
לוֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא
אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן עָנָיו מִכֹּל וְנֶאֱמָן. אֲשֶׁר בְּצִדְקוֹ כְּלִכֵּל הַמָּ.
מָשׁוּךְ לְגוֹאֵל וּמָשׁוּי מִמַּיִם.
לְזֹאת הַנִּשְׁקָפָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן שִׁמְתוֹ כְּמַלְאֲכֵי מְרוֹמִים. הַלּוֹבֵשׁ אוּרִים
וְתֻמִּים. מְצֻוֶּה לָבוֹא בְּמִקְדָּשׁ בְּקִדּוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם
וּרְחִיצַת מַיִם.

Verleihe dem palmverglichenen Volke Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des frommen priesterlichen Stammvaters, dessen Sprößling wie ein Bräutigam priesterlich geschmückt, versucht zu Massah bei dem Haderwasser —

Verleihe dem edlen Berge Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des als seiner Brüder Fürst Gekrönten, Jehudah, der seiner Brüder zahlreiches Lager überragt, aus dessen Schläuchen segenreiches Wasser rieselt —

Verleihe, wenn nicht unsertwegen, doch deinetwegen, Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des Demuthvollsten, Gottgetreuen, durch dessen Frömmigkeit das Manna Nahrung gab, zum Erlöser erzogen und aus dem Wasser gezogen —

Verleihe dem sehnsuchtsvollen Volke Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des den hohen Geistern Gleichgestellten, des Urim und Thummim Geschmückten, beordert in das Heiligste zu treten nach den vorgeschriebenen Waschungen —

לְחוֹלַת אַהֲבָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן | נְבִיאָה מְחוֹלַת מַחֲנַיִם. לְכִמְיהֵי לֵב הוּשְׁמָה
עֵינַיִם. לְרַגְלָהּ רָצָה עֲלוּת וֶרֶד בְּאֵר מַיִם.
לְטוּבוּ אֹהָלָיו. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן מְשָׁרֵת לֹא מָשׁ מֵאֹהֶל. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָלָיו
אֹהֶל. בְּעָבְרוֹ בְיַרְדֵּן נִבְרְתוּ הַמַּיִם.
לְיָפָה וּבָרָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן דָּמַר רְאוּת דְּטוֹבָה אוֹת. וָעַק אַיֵּה גִּפְלָאוֹת.
מִצָּה טַל מִגִּזָּה מָלֵא הַשָּׂפֶל מַיִם.
לְבַלַּת לְבָנוֹן. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן כְּלוּלֵי עֲשׂוֹת מִלְחַמְתֶּךָ. אֲשֶׁר בְּיָדָם תַּתָּה
יְשׁוּעָתֶךָ. צְרוּפֵי מִגּוֹי בְּלָקְקָם בְּיָדָם | מַיִם.

Verleihe dem sehnsuchtkranken Volke Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen der Prophetin, die den Siegesreigen angeführt, die den Schmachtenden Aufmerksamkeit geschenkt, denn ihrem Tritte folgte der erquickende Wasserquell —
Verleihe zum Besten der Stämme Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des treuen, seines Herrn Zelt nie verlassenden Dieners, den des Geistes Nimbus umstrahlte, dem sich, als er durch den Jarden zog, die Fluthen theilten —
Verleihe dem glanzreinen Volke Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des nach einer glücklichen Vorbedeutung Verlangenden, der da rief: Wohin sind denn die Wunderzeichen? worauf er aus trockner Wolle Thau drückte, ein ganzes Becken voll —
Verleihe Libanons Braut Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen deiner auserwählten Streiter, denen Du den Sieg verliehen, erprobt aus dem Volke durch leckendes Abtrinken des Wassers aus der Hand —
Verleihe deinen Glaubenstreuen Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

לְלֹא בְגָדוֹ בָךְ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן יָחִיד צוֹרְרִים דָּשׁ. אֲשֶׁר מֵרֶחֶם לְנָזִיר
הוּקְדָּשׁ. מִמַּכְתֵּשׁ לֶחִי הִבְקַעְתָּ לוֹ מַיִם.
לְמַעַן שִׁם קָדְשֶׁךָ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ
אָתָּה:
לְמַעַן טוֹב הוֹלֵךְ וְגָדַל: מְעִקְּשׁוּת לַב עֲדָה חִדַּל.
בְּשׁוּב עַם | מֵחֲטָא צָו שְׁאָב מַיִם.
לְנָאוָה כִּירוּשָׁלַיִם. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ
אָתָּה:
לְמַעַן חָיָךְ מְכַרְכֵּר בְּשִׁיר. הַמְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל כְּלֵי
שִׁיר. מְנַסֵּךְ לְפָנָיו כְּתָאֵב שְׁתוֹת מַיִם.
לְשָׁמוֹ בָךְ סְבִבָם. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן זָךְ עָרְכָה בְּסַעֲרָה. הַמַּקְנֵא וּמֵשִׁיב עֶבְרָה. כְּפִלּוּלוֹ
יָרְדָה אֵשׁ וְלִחֲכָה עָפָר וּמַיִם.
לְעֵינֶיהָ בְּרֵיכוֹת. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:

Um willen des Einzigerzeugten, des Feindzermalmers, zum Naſiräer Geweiheten vom Mutterleibe an, dem Du aus einer Kinnbacke einen Waſſerquell entſpringen ließeſt —
Um deines heiligen Namen willen verleihe deinem Volke Hilfe und ſteh' uns bei der Du unſer Vater biſt!

Um willen des edlen Vorwärtsſchreitenden, der die Gemeinde dem abgöttiſchen Wahnſinn entzog, als das Volk nach ſeinem Befehle Waſſer ſchöpfte —
Verleihe dem Jeruſchalajim gleich anmuthigen Volke Hilfe und ſteh' uns bei, der Du unſer Vater biſt!

Um willen des in ſingenden Reigen in dir ſich Freuenden, der die Gotteslehre (pſalmodirend) mit Sang und Klang verbreitete, der das Waſſer, nach dem er dürſtend verlangte, dir weihend ausgoß —
Verleihe, die auf dich vertrauen, Hilfe und ſteh' uns bei, der Du unſer Vater biſt!

Um willen des Verklärten, der im Sturme himmelan fuhr, des Eiferers und Zornbanners, auf deſſen Gebet himmliſches Feuer herabſchoß, das Erd' und Waſſer aufgeleckt —

לְמַעַן וְשֶׁרֶת בֶּאֱמֶת לְרַבּוֹ. פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחוֹ נֶאֱצַל בּוֹ.
בְּקַחְתּוֹ מְנֻגָּן נִתְמַלְאוּ גֻבִים | מַיִם.
לְפָצוּ מִי כָמֹכָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן הֲרָהַר עֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. הַמַּכְרִיז תְּשׁוּבָה לְצֹאנֶךָ.
אָז בְּבוֹא מְחֻרָךְ סָתַם עֵינוֹת מַיִם.
לְצִיּוֹן מִכְלַל יוֹפִי. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן דְּרָשׁוּךָ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה. וְסוֹדְךָ לָמוֹ נִגְלָה. בְּלִי
לְהִתְגָּאֵל דָּרְשׁוּ זֵרְעוֹנִים וּמַיִם.
לְקוֹרְאֶיךָ בַצַּר. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן גָּמַר חָכְמָה וּבִינָה. סוֹפֵר מָהִיר מְפַלֵּשׁ אֱמָנָה.
מְחַכְּמֵנוּ אֲמָרִים הַמְּשָׁלִים בְּרַחֲבֵי מַיִם.
לְרַבָּתִי עָם. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:

Verleihe dem in Thränenbächen zerfließenden Volke Hilfe und steh uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des treuen Dieners seines Herrn, dessen Geistes zweifacher Theil ihm verliehen ward, der begeistert vom Saitenspiel, die Gruben von selbst sich mit Wasser füllen ließ —

Verleihe denen, die andachtsvoll ausrufen: „Wer ist dir gleich? Hilfe, und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des nach deinem Wohlgefallen sinnig Strebenden, der deine Heerde mahnend zur Buße rief, der beim Erscheinen des Gottlästerers die Wasserquellen verstopfen ließ —

Verleihe Zion, der Schönheit Inbegriff, Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen der in der Verbannung dir Nachhängenden, denen Du Verborgenes offenbartest, die, um sich nicht zu verunreinen, blos Gemüse und Wasser verlangten,

Verleihe denen, die in der Noth dich anrufen, Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen des Weisen und Einsichtsvollsten, des Schriftgelehrten und Glaubensverbreiters, der uns weise Lehren ertheilt, umfangreich dem Meere gleich — Verleihe der einst volkreichen Stadt Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

לְמַעַן בָּאֵי לְךָ הַיּוֹם בְּכָל לֵב. שׁוֹפְכִים לְךָ שִׂיחַ
בְּלֹא לֵב | וָלֵב. שׁוֹאֲלִים | מִמְּךָ עוֹז מִטְרוֹת מַיִם.
לְשׁוֹרְרוֹךָ בַיָּם. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:
חֵן לְמַעַן אוֹמְרֵי יִגְדַּל שִׁמְךָ. וְהֵם נַחֲלָתְךָ וְעַמֶּךָ.
צְמֵאִים לְיֶשַׁעֲךָ כְּאֶרֶץ עֲיֵפָה לְמַיִם.
לְתַרְתְּ כְּמוֹ מְנוּחָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה:

הוֹשַׁע נָא אֵל נָא. אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשַׁע נָא, סְלַח נָא. וַהַצְלִיחָה נָא. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:

ע"ס א"ב.

תַּעֲנֵה אֱמוּנִים שׁוֹפְכִים לְךָ לֵב בַּמַּיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא.
לְמַעַן בָּא בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם. וַהַצְלִיחָה נָא.
גְּזַר וְגַם יַקְחֶנָּא מְעַט מַיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:
תַּעֲנֵה דַּלִּים גָּזוּ גִּזְרֵי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא.
לְמַעַן הַנֶּעֱקָד בְּשֵׂעַר הַשָּׁמַיִם. וַהַצְלִיחָה נָא.
וְשָׁב | וְחָפַר בְּאֵרוֹת מַיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:
תַּעֲנֵה זַבִּים חוֹנִים עֲלֵי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
לְמַעַן חָלַק מִפַּצֵּל מַקְלוֹת בְּשִׁקַּתוֹת הַמַּיִם. וַהַצְלִיחָה נָא.

Um willen der vor dir heute mit Inbrunst Erscheinenden, die mit aufrichtigem Herzen ihre Gefühle vor dir ausströmen, und um segenbringende Regen dich anflehen —
Verleihe den Nachkommen des Volkes, das am Schilfmeere dir Loblieder sang, Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

Um willen derjenigen, die deinen Namen verherrlichen, die dein Volk, dein Erbtheil sind, die nach deinem Heile lechzen, wie ein nach Wasser lechzender Boden —
Verleihe den Nachkommen des Volkes, dem Du eine Ruhestätte erkundet, Hilfe und steh' uns bei, der Du unser Vater bist!

טַעַן וְגַל אֶבֶן מִבְּאֵר מַיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:
תַּעֲנֶה יְדִידִים נוֹחֲלֵי דַת מְשׁוּלַת מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:
לְמַעַן בָּרוּ בְּמִשְׁעֲנוֹתָם | מַיִם. וַהַצְלִיחָה נָּא.
לְהָכִין לָמוֹ וּלְצֶאֱצָאֵימוֹ מַיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:
תַּעֲנֶה מִתְחַנְּנִים כְּבִישִׁימוֹן עֲלֵי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָּא.
לְמַעַן נֶאֱמַן בַּיִת מַסְפִּיק לָעָם | מַיִם. וַהַצְלִיחָה נָּא.
סֶלַע הָךְ וַיָּזוֹבוּ מַיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:
תַּעֲנֶה עוֹנִים עֲלֵי בְאֵר מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָּא.
לְמַעַן פָּקַד בְּמֵי מְרִיבַת מַיִם. וַהַצְלִיחָה נָּא:
צְמֵאִים לְהַשְׁקוֹת מַיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:
תַּעֲנֶה קְדוֹשִׁים | מְנַסְּכִים לְךָ מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָּא.
לְמַעַן רֹאשׁ מְשׁוֹרְרִים כְּתָאַב שְׁתוֹת מַיִם. וַהַצְלִיחָה נָּא.
שָׁב וְנָסַךְ לְךָ מַיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:

חזן
תַּעֲנֶה שׁוֹאֲלִים בִּרְבוּעַ אֶשְׁלֵי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָּא.
לְמַעַן תֵּל תַּלְפִּיוֹת מוֹצָא מַיִם. וַהַצְלִיחָה נָּא.
תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתַּרְעִיף שָׁמַיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:

ח״ק רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת יְשֻׁרוּן. סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

ע״ס אי״ב

אָז בְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנִים. בָּאנוּ לְפָנֶיךָ נְדוֹנִים.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

גֹּאֵה אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. גִּתְגְּרוּ בָּנוּ מְדָנִים. דָּשׁוּנוּ וּבְעָלוּנוּ
זוּלָתְךָ אֲדוֹנִים. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
הֵן גַּשְׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן. עָדֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן. וְסַפְּרֵנוּ
נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשִׁנּוּן. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
זֶבֶת חָלָב וּדְבָשׁ. נָא אַל תִּיבָשׁ. חַשֶּׂרֶת מַיִם בְּאֹבֶיהָ
תֶּחְבָּשׁ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
טְעֵנוּ בְּשִׂמְחָה. בְּיַד שִׂבְעָה וּשְׁמוֹנָה. יָשָׁר צַדִּיק אֵל
אֱמוּנָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
כָּרַתָּ בְּרִית לָאָרֶץ. עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ. לְבִלְתִּי פְּרָץ בָּהּ
פֶּרֶץ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
מְתַחֲנִים עֲלֵי מַיִם. כַּעֲרָבִים עַל יִבְלֵי מַיִם. נָא זְכוֹר לָמוֹ
נְסוּךְ הַמַּיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
שִׂיחִים בְּדַרְכְּךָ מַשָּׂעָתָם. עוֹמְסִים בְּשַׁוְעָתָם. עֲנֵם בְּקוֹל
פְּגִיעָתָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. פְּנֵה לְפִלּוּלָם שְׁעוֹת. צַדֵּקֵם אֵל
לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
קוֹל רִגְשָׁם תִּשְׁע. תִּפְתַּח אֶרֶץ וְיִפְרוּ יֶשַׁע. רַב לְהוֹשִׁיעַ
וְלֹא חָפֵץ רֶשַׁע. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
חזן שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח. וְאוֹצָרְךָ הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתַּח.
תּוֹשִׁיעֵנוּ וְרִיב אַל תְּמַתַּח. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

Hier gibt man den לולב weg und nimmt die הושענא in die Hand.

ס״ז קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: והקהל מזמר

Horch, eine Stimme spricht,
Verkündet einen Heilbericht:

פיס איב.

קוֹל אֹמֵן יְשֻׁעָתֵךְ בָּא. קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל בָּא בְּרִבְבוֹת בְּתִים. לַעֲמוֹד עַל הַר הַזֵּיתִים.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל נִשְׁתּוֹ בְּשׁוֹפָר יִתָּקַע. תַּחְתָּיו הַר יִבָּקַע.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל דָּפַק וְהַצִּיץ וְזָרַח. וּמֵשׁ חֲצִי הָהָר מִמִּזְרָח.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל הַקִּים וּ מְלוּל נוֹאֲמוֹ. וּבָא הוּא וְכָל קְדוֹשָׁיו עִמּוֹ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל וּלְכָל בְּאֵי הָעוֹלָם. בַּת קוֹל יִשָּׁמַע בָּעוֹלָם.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

Sendbote deines Heils erscheint,
Die Stimme kommt von deinem Freund —
Verkündet froh und laut:
Sie kommt mit einer Engelschar,
Und stellt sich auf den Oelberg dar —
Verkündet froh und laut:
Die Stimme naht — Posaun' ertönt,
Und unter ihr der Berg erdrönt —
Verkündet froh und laut:
Sie drängt und blitzt und wird zur Leucht',
Des Berges Hälfte ostwärts weicht —
Verkündet froh und laut:
Was Er verhieß, bewährt die Stimm',
Er kommt, all' Heilige mit Ihm —
Verkündet froh und laut:
Und Allen auf dem Erdenrund,
Wird weltlaut Gottes Stimme kund —

קוֹל זֶרַע עֲמוּסֵי רַחֲמוֹ. גּוֹלָדוּ כְּיֶלֶד מִמְּעֵי אִמּוֹ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל חָלָה וְיָלְדָה מִי זֹאת. מִי שָׁמַע כָּזֹאת.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל טָהוֹר פֹּעַל כָּל אֵלֶּה. וּמִי רָאָה כָּאֵלֶּה.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל יֶשַׁע וּזְמַן הוּחַד. הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד:
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל בְּבִיר | רוֹם וְתַחַת. אִם יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אַחַת.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל | לְעֵת יִגָּאֵל עַמּוֹ נָאוֹר. וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

Verkündet froh und laut:
Die Sprossen seiner Lieben sind,
Verjüngt wie neugebornes Kind —

Verkündet froh und laut:
Wer hat kaum Wehen und gebärt?
Wer hat dergleichen je gehört? —

Verkündet froh und laut:
Die Majestät läßt es geschehn,
Wer hat solch' Wunder sonst gesehn?

Verkündet froh und laut:
Schließt mit der Zeit das Heil Vertrag?
Kreißt denn die Welt an Einem Tag?

Verkündet froh und laut:
Ein't Himmel sich mit Erdenball?
Entsteht ein Volk mit Einem Mal?

Verkündet froh und laut:
Ja, wenn der Herr sein Volk befreit,
Dann wird es licht zur Abendzeit.

קוֹל מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לְהַר צִיּוֹן. כִּי חָלָה גַּם יָלְדָה צִיּוֹן.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל נִשְׁמַע בְּכָל גְּבוּלֵךְ. הַרְחִיבִי מְקוֹם אָהֳלֵךְ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל שִׁימִי עַד | דַּמֶּשֶׂק מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ. קַבְּלִי בְנַיִךְ וּבְנוֹתַיִךְ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל עֲלִזִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. כִּי קָמוּ יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל פְּנוּ אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ. הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִּשְׁמָעוּ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל צֶמַח אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ. הוּא דָוִד בְּעַצְמוֹ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

Verkündet froh und laut:
Erlöserschaar nach Zion fährt,
Es kreißet Zion und gebärt.

Verkündet froh und laut:
Man hört an aller Gränzen Saum:
Erweit're deines Zeltes Raum.

Verkündet froh und laut:
Setz' bis Damask dein Lager an
Empfange deine Kinder dann —

Verkündet froh und laut:
Du Lilie Scharons freue dich:
Die Schläfer Echebrons heben sich,

Verkündet froh und laut:
Heran zu mir, Heil werde euch.
Gehorcht ihr nur von Heute gleich.

Verkündet froh und laut:
Der Sprosse kommt, der Zemach heißt,
Den man als König David preist.

קוֹל קוֹמוּ בְּפוּשֵׁי עָפָר. הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל רַבָּתִי עָם בְּהַמְלִיכוֹ. מְגֻדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל שֵׁם רִשְׁעִים לְהַאֲבִיד. עוֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

חזן
קוֹל תְּנָה יְשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם. לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:
קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:

תפלה לאומרה בשעת הגשם ערגה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וּבְמִנְהָגֵיהֶם הַטּוֹבִים שֶׁתְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלּוֹתֵינוּ

Verkündet froh und laut:
Steht auf, die euch das Grab umschlingt,
Ihr Todten auf, erwacht und singt!

Verkündet froh und laut:
Volk, huldigt ihm mit Jubelsturm,
Sein König ist des Heiles Thurm.

Verkündet froh und laut:
Getilget wird die Sündenschuld,
Geübt an Davids Reich die Huld;

Verkündet froh und laut:
Beut Heil dem Volk für alle Zeit,
Dem David's Stamm in Ewigkeit.

וַהֲקִפּוֹתֵינוּ וּזְכוֹר לָנוּ זְכוּת שִׁבְעַת תְּמִימֶיךָ וְתָסִיר מְחִיצַת הַבַּרְזֶל הַמַּפְסֶקֶת בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ וְתַאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתֵטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה תּוֹלָה אָרֶץ עַל בְּלִי מָה וְחָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתֵּן בִּשְׁכִינַת עֻזֶּךָ חֲמִשָּׁה גִּבּוֹרוֹת מְמֻתָּקוֹת עַל יְדֵי חֲבִיטַת עֲרָבָה מִנְהַג נְבִיאֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְתִתְעוֹרֵר הָאַהֲבָה בֵּינֵיהֶם וּתְנַשְּׁקָהּ מְנַשְּׁקוֹת פִּיךָ מְמֻתָּקֶת כָּל הַגִּבּוֹרוֹת וְכָל הַדִּינִין וְתָעִיר לִשְׁכִינַת עֻזֶּךָ בְּשֵׁם יו״ד ה״א ואו״ן שֶׁהוּא טַל אוֹרוֹת טַלֶּיךָ וּמִשָּׁם תַּשְׁפִּיעַ לְעַבְדְּךָ פלוני בן פלונית הַמִּתְנַפֵּל ו לְפָנֶיךָ מְחִילָה שֶׁתַּאֲרִיךְ יָמָיו וְתִמְחוֹל חֲטָאָיו וַעֲוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו וְתִפְשׁוֹט יְמִינְךָ וְיָדְךָ לְקַבְּלוֹ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְאוֹצָרְךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁבִּיעַ מַיִם נֶפֶשׁ ו שׁוֹקָקָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אָמֵן: וחובטים ההושענות.

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: וְיִהְיוּ דְּבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ו שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: קהל קבל ברחמים וברצון את תפלתינו:

חזן תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: קהל יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: קהל עזרי מעם יי עושה שמים וארץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפֹּרֶן. הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁט שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלִשָּׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֻבַּע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסַּר

אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׁרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בּוֹרִית הַרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין הַקְּפָרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל־נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הָרִנִּינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבוֹא לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר | רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר | רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים | מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ. וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל־תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ | עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם | אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם | מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד | תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ | יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום. ארון עולם.

מגלת קהלת

יוכנין לומר מגלת קהלת בשבת חול המועד.

פ ת י ח ה

א דִּבְרֵי קֹהֶלֶת בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם: הֲבֶל הֲבָלִים אָמַר
קֹהֶלֶת הֲבֶל הֲבָלִים הַכֹּל הָבֶל: מַה יִּתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: דּוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעֹלָם עֹמֶדֶת: וְזָרַח
הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ הוּא שָׁם: הוֹלֵךְ אֶל
דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל צָפוֹן סוֹבֵב סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל סְבִיבֹתָיו שָׁב
הָרוּחַ: כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מָלֵא אֶל מְקוֹם
שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לָלֶכֶת: כָּל הַדְּבָרִים יְגֵעִים
לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת וְלֹא תִמָּלֵא אֹזֶן
מִשְּׁמֹעַ: מַה שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיִּהְיֶה וּמַה שֶּׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁיֵּעָשֶׂה וְאֵין
כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: יֵשׁ דָּבָר שֶׁיֹּאמַר רְאֵה זֶה חָדָשׁ הוּא כְּבָר

Eingang.

I. Reden des Predigers, des David's Sohn, Königs in Jeruschalajim.

Eitelkeit der Eitelkeiten! rief der Prediger, Eitelkeit der Eitelkeiten, Alles ist eitel! Was für Vortheil bringt dem Erdensohne die Mühe, die er unter der Sonne sich gibt? Geschlechter gehen unter, Geschlechter entstehen, und die Erde bleibt immerwährend. Die Sonne geht auf, die Sonne geht unter; strebt nach ihrem Orte und wirft Strahlen dahin. Weicht aus gen Mittag, wendet und nähert sich der Mitternacht. Gleichen Kreisgang hält der Wind; nach gemachtem Umlauf kehrt der Wind wieder zurück. So strömen alle Flüße in das Weltmeer; das Weltmeer wird nicht übervoll, nach dem Ort, wohin sie fließen, werden sie stets wieder fließen. Alle Wesen sind in Thätigkeit; der Mensch vermag sie nicht zu beschreiben; das Auge wird nicht satt des Betrachtens, das Ohr nicht des Aufhorchens. Was gewesen ist, wird wieder kommen; was geschehen ist, wird wieder geschehen; es entsteht nichts Neues unter der Sonne. Erscheinen auch oft Dinge, wo man sagt: Siehe, das ist was Neues! so waren sie gewiß schon in den Jahren der Vorwelt. Man denkt aber der Vorhergegangenen nicht; so

הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנֵינוּ: אֵין זִכְרוֹן לָרִאשֹׁנִים וְגַם
לָאַחֲרוֹנִים שֶׁיִּהְיוּ לֹא יִהְיֶה לָהֶם זִכָּרוֹן עִם שֶׁיִּהְיוּ לָאַחֲרוֹנָה:

פ ר ש ה א

אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלָם: וְנָתַתִּי אֶת לִבִּי
לִדְרוֹשׁ וְלָתוּר בַּחָכְמָה עַל כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא עִנְיַן
רָע נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ: רָאִיתִי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים
שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ: מְעֻוָּת לֹא
יוּכַל לִתָּקֵן וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת: דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם לִבִּי לֵאמֹר
אֲנִי הִנֵּה הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חָכְמָה עַל כָּל אֲשֶׁר הָיָה לְפָנַי עַל
יְרוּשָׁלָם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חָכְמָה וָדָעַת: וָאֶתְּנָה לִבִּי לָדַעַת חָכְמָה
וְדַעַת הוֹלֵלוֹת וְשִׂכְלוּת יָדַעְתִּי שֶׁגַּם זֶה הוּא רַעְיוֹן רוּחַ: כִּי בְּרֹב
חָכְמָה רָב כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מַכְאוֹב: ב אָמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי
לְכָה נָּא אֲנַסְּכָה בְשִׂמְחָה וּרְאֵה בְטוֹב וְהִנֵּה גַּם הוּא הָבֶל: לִשְׂחוֹק
אָמַרְתִּי מְהוֹלָל וּלְשִׂמְחָה מַה זֹּה עֹשָׂה: תַּרְתִּי בְלִבִּי לִמְשׁוֹךְ בַּיַּיִן
אֶת בְּשָׂרִי וְלִבִּי נֹהֵג בְּחָכְמָה וְלָאֱחֹז בְּסִכְלוּת עַד אֲשֶׁר אֶרְאֶה אֵי

---

wie der Künftigen Andenkenbeidenen verloſchen ſein wird, die ihnen folgen.

Erſter Abſchnitt.

Ich, der Prediger, war König über Iſrael in Jeruſchalajim. Ich weihte mein Herz dem Nachforſchen, und wollte mit Weisheit unterſuchen, was unter dem Himmel geſchieht. Unſeliger Trieb! Gott gab ihn dem Menſchen, ſich damit zu beſchäftigen. Ich betrachtete alle Dinge, die unter der Sonne geſchehen, es iſt alles Eitel, Alles windiger Gedanke. Das Fehlerhafte iſt nicht zu verbeſſern, das Mangelhafte nicht zu ergänzen. Ich unterredete mich alſo mit meinem Herzen folgender Geſtalt: Siehe! ich habe mehr Weisheit erlernt und ausgebreitet als Alle, die vor mir Jeruſchalajim's Thron beſaßen, mein Geiſt hat viel Weisheit und Kenntniß erworben. Nun mein Herz entſcheiden ſoll zwiſchen Weisheit, Kenntniß, Tollheit und Unſinn, ſehe ich ein, daß auch dies ein windiger Gedanke iſt. Je mehr Weisheit, je mehr Verdruß; je mehr Kenntniß, je mehr Leiden. **II.** Ich ſprach zu meinem Herzen: Wohlan, ich will dich mit der Freude verſuchen, du findeſt dabei Glückſeligkeit;

זֶה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּיהֶם׃
הִגְדַּלְתִּי מַעֲשָׂי בָּנִיתִי לִי בָּתִּים נָטַעְתִּי לִי כְּרָמִים׃ עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת
וּפַרְדֵּסִים וְנָטַעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל פֶּרִי׃ עָשִׂיתִי לִי בְּרֵכוֹת מָיִם
לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים׃ קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי
בַיִת הָיָה לִי גַּם מִקְנֶה בָקָר וָצֹאן הַרְבֵּה הָיָה לִי מִכֹּל שֶׁהָיוּ לְפָנַי
בִּירוּשָׁלָם׃ כָּנַסְתִּי לִי גַּם כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְהַמְּדִינוֹת
עָשִׂיתִי לִי שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְתַעֲנֻגוֹת בְּנֵי הָאָדָם שִׁדָּה וְשִׁדּוֹת׃ וְגָדַלְתִּי
וְהוֹסַפְתִּי מִכֹּל שֶׁהָיָה לְפָנַי בִּירוּשָׁלָם אַף חָכְמָתִי עָמְדָה לִי׃ וְכֹל
אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אָצַלְתִּי מֵהֶם לֹא מָנַעְתִּי אֶת לִבִּי מִכָּל שִׂמְחָה
כִּי לִבִּי שָׂמֵחַ מִכָּל עֲמָלִי וְזֶה הָיָה חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי׃ וּפָנִיתִי אֲנִי
בְּכָל מַעֲשַׂי שֶׁעָשׂוּ יָדַי וּבֶעָמָל שֶׁעָמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַכֹּל הָבֶל
וּרְעוּת רוּחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃

---

aber auch das war nichtig. Zum Scherz sagte ich: Du bist toll, und zur Freude: Was nützest du mir! Ich spähete darauf in meinem Herzen Folgendes aus: den Körper mit Wein zu vergnügen, und meinen Geist von Weisheit leiten zu lassen, die Thorheit aber fest zu halten, bis ich entdecke, welches die Glückseligkeit der Menschenkinder seie, nach welcher sie unter dem Himmel die Dauer ihres Lebens handeln sollten. Ich unternahm große Werke, bauete mir Paläste, pflanzte mir Weinberge; legte mir Baum- und Lustgärten an, und pflanzte darin jede Art Fruchtbäume; grub mir Teiche, den mit jungen aufsprießendem Holz angelegten Wald zu durchwässern; kaufte mir Knechte und Mägde zu den Leibeignen, die ich schon besaß; auch Heerden großen und kleinen Viehes hatte ich mehr, als je Einer meiner Vorfahren in Jeruschalajim; sammelte mir auch Gold und Silber, Seltenheiten von Königen und aus den Provinzen; unterhielt Sänger und Sängerinen, und auch der Sclavinen viele, welches die Menschen zur Wollust rechnen, so daß ich mehr und besser sammelte als meine Vorgänger in Jeruschalajim; meine Weisheit stand mir auch darin bei. Was meine Augen forderten, versagte ich ihnen nicht; verweigerte meinem Herzen keine Freude, das Herz sollte froh werden meiner Arbeit, dieses war ja Endzweck meiner Bemühung. Nun schauete ich zurück auf meiner Hände Werk, auf die mühselige Arbeit, die ich verrichtet; und siehe: es war Alles eitel und windiger Gedanke. Es gibt keine Glückseligkeit unter der Sonne!

פ ר ש ה ב

וּפָנִיתִי אֲנִי לִרְאוֹת חָכְמָה וְהוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת כִּי מָה הָאָדָם
שֶׁיָּבוֹא אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר כְּבָר עֲשׂוּהוּ: וְרָאִיתִי אֲנִי שֶׁיֵּשׁ יִתְרוֹן
לַחָכְמָה מִן הַסִּכְלוּת כְּיִתְרוֹן הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ: הֶחָכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ
וְהַכְּסִיל בַּחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ וְיָדַעְתִּי גַם אֲנִי שֶׁמִּקְרֶה אֶחָד יְקֶרֶה אֶת כֻּלָּם:
וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי כְּמִקְרֵה הַכְּסִיל גַּם אֲנִי יִקְרַנִי וְלָמָּה חָכַמְתִּי
אֲנִי אָז יֹתֵר וְדִבַּרְתִּי בְלִבִּי שֶׁגַּם זֶה הָבֶל: כִּי אֵין זִכְרוֹן לֶחָכָם עִם
הַכְּסִיל לְעוֹלָם בְּשֶׁכְּבָר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁכָּח וְאֵיךְ יָמוּת
הֶחָכָם עִם הַכְּסִיל: וְשָׂנֵאתִי אֶת הַחַיִּים כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשָׂה
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ: וְשָׂנֵאתִי אֲנִי אֶת כָּל
עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עָמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ שֶׁאַנִּיחֶנּוּ לָאָדָם שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָי:
וּמִי יוֹדֵעַ הֶחָכָם יִהְיֶה אוֹ סָכָל וְיִשְׁלַט בְּכָל עֲמָלִי שֶׁעָמַלְתִּי
וְשֶׁחָכַמְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ גַּם זֶה הָבֶל: וְסַבּוֹתִי אֲנִי לְיַאֵשׁ אֶת לִבִּי
עַל כָּל הֶעָמָל שֶׁעָמַלְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי יֵשׁ אָדָם שֶׁעֲמָלוֹ בְּחָכְמָה

Zweiter Abſchnitt.

Ich gab alſo meinen Vorſatz auf, Weisheit mit Tollheit und Thorheit verbinden zu wollen — und was könnte der Menſch, der nach einem König kommt, verſuchen, was Andere ſchon vor ihm gethan? Soviel ſah ich ein, daß der Weisheit Vorzug vor der Thorheit ſo groß iſt, als der Vorzug des Lichtes vor der Finſterniß. Der Weiſe bedient ſich ſeines Geiſtes Augen, der Thor hingegen wandelt im Finſtern; aber ich weiß auch, daß Ein Zufall beide trifft. Ich dachte alſo in meinem Herzen: Des Thoren Loos wird auch mein Loos ſein, wozu bin ich denn weiſer geworden? und ſchloß daher: Auch dies ſei eitel. Fürwahr! des Weiſen Andenken, wie des Thoren, währt nicht ewig. Mit der Tage Menge wird Alles vergeſſen. Ach! der Weiſe ſtirbt wie der Thor. Das Leben wurde mir verhaßt, denn alle Handlungen unter der Sonne waren mir zuwider, Alles iſt ja nichtig und windiger Gedanke. Ich haßte alle Arbeit, die ich ſelbſt unter dem Himmel mit Mühſeligkeit vollführt, und an einen Menſchen hinterlaſſen ſoll, der mir folgt. Wer weiß, wird er ein Weiſer ſein, oder ein Thor? und der ſoll ſchalten über alle Arbeit, die mir ſo viel Mühe und Nachſinnen auf Erden gekoſtet? wahrlich es iſt eitel! Ich wandte endlich mein Her;

וּבְדַעַת וּבְכִשָׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עָמַל בּוֹ יִתְּנֶנּוּ חֶלְקוֹ גַּם זֶה הֶבֶל
וְרָעָה רַבָּה: כִּי מָה הוֹוֶה לָאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ וּבְרַעְיוֹן לִבּוֹ שֶׁהוּא
עָמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי כָל יָמָיו מַכְאֹבִים וְכַעַס עִנְיָנוֹ גַּם בַּלַּיְלָה
לֹא שָׁכַב לִבּוֹ גַּם זֶה הֶבֶל הוּא: אֵין טוֹב בָּאָדָם שֶׁיֹּאכַל וְשָׁתָה
וְהֶרְאָה אֶת נַפְשׁוֹ טוֹב בַּעֲמָלוֹ גַּם זֹה רָאִיתִי אָנִי כִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים
הִיא: כִּי מִי יֹאכַל וּמִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי: כִּי לְאָדָם שֶׁטּוֹב לְפָנָיו נָתַן
חָכְמָה וְדַעַת וְשִׂמְחָה וְלַחוֹטֵא נָתַן עִנְיַן לֶאֱסוֹף וְלִכְנוֹס לָתֵת לְטוֹב
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ:

פ ר ש ה ג

ג לַכֹּל זְמָן וְעֵת לְכָל חֵפֶץ תַּחַת הַשָּׁמָיִם: עֵת לָלֶדֶת וְעֵת
לָמוּת עֵת לָטַעַת וְעֵת לַעֲקֹר נָטוּעַ: עֵת לַהֲרֹג וְעֵת לִרְפּוֹא עֵת
לִפְרוֹץ וְעֵת לִבְנוֹת: עֵת לִבְכּוֹת וְעֵת לִשְׂחוֹק עֵת סְפוֹד וְעֵת רְקוֹד:

---

ganz ab, und gab die Arbeit auf, die ich unter der Sonne unternommen hatte. Denn arbeitet nicht mancher Mensch mit Einsicht, Kenntniß und Geschicklichkeit, und überläßt seine Güter einem Andern, der keine Mühe damit gehabt hat? Auch das ist eitel und ein großes Uebel. Was hat er nun davon, der Erdensohn, für alle seine Mühe und Geistesanstrengung, der er unter der Sonne sich unterworfen? Alle seine Tage durchlebt er in Leiden, Kummer ist seine Beschäftigung, selbst des Nachts ruht sein Geist nicht. Wie eitel ist auch dies! Gewiß, essen, trinken und seines Lebens froh sein bei seiner Arbeit ist noch keine große Glückseligkeit für den Menschen, und selbst dieses, bemerkt' ich, steht in Gottes Hand. Wer hätte sonst mehr genießen, fleißiger seinen Sinnen fröhnen können, als ich? Aber nein! dem ihm wohlgefälligen Menschen gab er Einsicht, Kenntniß und Freude; dem Sünder hingegen gab er Trieb zu sammeln und aufzuhäufen, damit es der Gottgefällige genieße. Auch dies ist eitel und windiger Gedanke!

Dritter Abschnitt.

III. Alles hat seine Zeit, jedes Wesen seine Vorherbestimmung unter dem Himmel. Geboren werden hat seine Zeit, sterben seine Zeit; pflanzen hat seine Zeit, das Gepflanzte ausreißen seine Zeit. Tödten hat seine Zeit, heilen seine Zeit; einreißen hat seine Zeit, aufbauen seine Zeit. Weinen hat seine Zeit, lachen seine Zeit; trauern hat seine

עֵת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְעֵת כְּנוֹס אֲבָנִים עֵת לַחֲבֹק וְעֵת לִרְחוֹק
מֵחַבֵּק: עֵת לְבַקֵּשׁ וְעֵת לְאַבֵּד עֵת לִשְׁמוֹר וְעֵת לְהַשְׁלִיךְ: עֵת
לִקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר עֵת לַחֲשׁוֹת וְעֵת לְדַבֵּר: עֵת לֶאֱהֹב וְעֵת
לִשְׂנֹא עֵת מִלְחָמָה וְעֵת שָׁלוֹם: מַה יִּתְרוֹן הָעֹשֶׂה בַּאֲשֶׁר הוּא
עָמֵל: רָאִיתִי אֶת הָעִנְיָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ:
אֶת הַכֹּל עָשָׂה יָפֶה בְּעִתּוֹ גַּם אֶת הָעֹלָם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר
לֹא יִמְצָא הָאָדָם אֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף:
יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם לִשְׂמוֹחַ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו: וְגַם
כָּל הָאָדָם שֶׁיֹּאכַל וְשָׁתָה וְרָאָה טוֹב בְּכָל עֲמָלוֹ מַתַּת אֱלֹהִים הִיא:
יָדַעְתִּי כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין
לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרוֹעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו: מַה
שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת נִרְדָּף:
וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרֶשַׁע וּמְקוֹם

Zeit, jauchzen ſeine Zeit; Steine zerſtreuen hat ſeine Zeit, Steine ſammeln ſeine Zeit; umarmen ſeine Zeit, die Umarmung fliehen ſeine Zeit; erwerben hat ſeine Zeit, verſchwenden hat ſeine Zeit; aufbewahren hat ſeine Zeit, wegwerfen ſeine Zeit; aufreißen hat ſeine Zeit, zuſammenheften ſeine Zeit; ſchweigen hat ſeine Zeit; reden ſeine Zeit. Lieben hat ſeine Zeit, haſſen ſeine Zeit; Krieg hat ſeine Zeit, Frieden ſeine Zeit. Was frommt dem Emſigen alſo ſein Bemühen? Ich betrachtete den innern Trieb, den Gott den Menſchen gegeben hat, um ſich damit zu beſchäftigen. Alles hat Gott übereinſtimmend, ſchön in der Zeit geordnet, auch dieſe (Liebe zur) Welt ſenkte er in ihr Herz, ohne daß nicht jeder Menſch die Endabſicht Gottes vollziehe von Anfang bis zu Ende. Bin ich nun zwar überzeugt, daß es keine andere Glückſeligkeit gibt, als ſich freuen, und in ſeinem Leben ſich gütlich thun; und weiß ich ferner, daß eſſen, trinken und Freude an ſeiner Arbeit genießen ein Geſchenk Gottes iſt; ſo bin ich doch nicht minder überzeugt, daß Alles, was Gott gewollt hat, in Zukunft wirklich werde, nichts kann hinzu gethan, nichts abgenommen werden. Gott hat dies ſo veranſtaltet, auf daß man ihn fürchte. So beſtimmt, wie das Vergangene geweſen iſt, ſo beſtimmt i die Zukunft, als wäre ſie ſchon geweſen; Gott beabſichtigt dies Ve folgen.

* * *

Ich bemerkte ferner unter der Sonne, an Gerichtsſtätten geſch

הַצַּדִּיק שָׁמָּה הָרִשְׁעַ: אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת הַצַּדִּיק וְאֶת הָרָשָׁע
יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עֵת לְכָל חֵפֶץ וְעַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה שָׁם: אָמַרְתִּי
אֲנִי בְּלִבִּי עַל דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרָם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹת שְׁהֵם
בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם: כִּי מִקְרֶה בְנֵי הָאָדָם וּמִקְרֶה הַבְּהֵמָה וּמִקְרֶה
אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לַכֹּל וּמוֹתַר הָאָדָם מִן
הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל: הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה
מִן הֶעָפָר וְהַכֹּל שָׁב אֶל הֶעָפָר: מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה
הִיא לְמָעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ: וְרָאִיתִי כִּי
אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו כִּי הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יְבִיאֶנּוּ
לִרְאוֹת בְּמֶה שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו: ד וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֵרֶאה אֶת כָּל הָעֲשֻׁקִים
אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דִּמְעַת הָעֲשֻׁקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם
וּמִיַּד עֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם: וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַמֵּתִים שֶׁכְּבָר
מֵתוּ מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדֶנָּה: וְטוֹב מִשְּׁנֵיהֶם אֶת אֲשֶׁר
עֶדֶן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא רָאָה אֶת הַמַּעֲשֶׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:

Unrecht; auf dem Orte der Gerechtigkeit thronte Bosheit; und dachte in meinem Herzen, den Gerechten und Ruchlosen wird der Ewige richten, denn jedes Wesen hat seine Bestimmung, und jede Handlung ihren Lohn — dort. Ich dachte auch der Rede der Menschen in meinem Innern nach, daß sie nämlich Gottes Auserwählte waren. Ich bemerkte aber, daß sich selbst überlassen sind, sie wie das Vieh. Menschenkinder sind zufällige Wesen, Thiere sind zufällige Wesen, ein Zufall trifft sie Alle. Dieser Tod ist wie Jener Tod, alle haben einerlei Geist, der Vorzug des Menschen vor dem Viehe ist — nichts, denn Alles ist eitel. Alles wandelt nach Einem Ort; Alles entstand aus Staub, Alles kehrt wieder zu Staub. Nur der ihr Wesen kennt, weiß es, ob der Geist des Menschen aufwärts steigt, und der Geist des Thieres niedersinkt zur Erde. Ich meinte also, daß nichts besseres sei, als daß der Mensch seiner Arbeit sich freue; dies ist seine Bestimmung. Denn wer führt ihn hin, und zeigt ihm die Zukunft? IV. Aber ich kehrte zurück und betrachtete die Gewaltthaten alle, die unter der Sonne geschehen; sah Unterdrückte weinen — niemand tröstet; sah sie niedergebeugt von Thränenmacht — niemand tröstet. Glücklicher preisen würde ich die Todten, die längst verstorben sind, als die Lebendigen, die gegenwärtig leben; und glückseliger noch denjenigen, der noch nicht gesehen die Uebelthaten alle, die unter der Sonne geschehen.

פ ר ש ה ד

וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת כָּל עָמָל וְאֶת כָּל כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִיא
קִנְאַת אִישׁ מֵרֵעֵהוּ גַּם זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ: הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת יָדָיו
וְאֹכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ: טוֹב מְלֹא כַף נָחַת מִמְּלֹא חָפְנַיִם עָמָל וּרְעוּת רוּחַ:
וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי
גַּם בֵּן וָאָח אֵין לוֹ וְאֵין קֵץ לְכָל עֲמָלוֹ גַּם עֵינָיו לֹא תִשְׂבַּע עֹשֶׁר
וּלְמִי אֲנִי עָמֵל וּמְחַסֵּר אֶת נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַּם זֶה הֶבֶל וְעִנְיַן רָע
הוּא: טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם:
כִּי אִם יִפְּלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שֶׁיִּפֹּל וְאֵין שֵׁנִי
לַהֲקִימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יֵחָם: וְאִם
יִתְקְפוֹ הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם יַעַמְדוּ נֶגְדּוֹ וְהַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק:
טוֹב יֶלֶד מִסְכֵּן וְחָכָם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהִזָּהֵר

עינו קרי.

Vierter Abſchnitt.

Ich betrachtete allen Kunſtfleiß und alle Kunſtgeſchicklichkeit, und ſiehe! ſie haben ihren Grund in dem gegenſeitigen Neide der Menſchen. Auch dies iſt eitel und windiger Gedanke. „Siehe da den Thoren! — drückt er nicht die Hände zuſammen, und frißt an ſeinem Fleiſche?“ — „Lieber eine Handvoll und Zufriedenheit, als beide Hände aufgehäuft durch Arbeit und quälende Sorge.“

* * *

Ich fuhr fort, die Richtigkeiten unter der Sonne zu betrachten. Es gibt einzelne Menſchen, ungepaart, ohne Sohn und ohne Bruder, und doch hat des Treibens kein Ende; doch werden die Augen nicht ſatt der Reichthümer. — Für wen arbeite ich und verſage meiner Seele jeden Genuß? Auch dies iſt eitel und die Beſchäftigung eines Böſen. Glückſeliger iſt jenes Paar als der Einzelne; ſie finden ſüßen Lohn in ihrer Arbeit. Wenn ſie (auf's Krankenbett) fallen, wird der Ehegenoß den Andern aufrichten. Wehe aber dem Einzelnen, wenn er fällt! er hat keinen, der ihn aufrichtet. Ferner: Wenn zwei ſchlafen, erwärmen ſie ſich gegenſeitig; wer erwärmt aber den Einzelnen? Wird Einer gewaltthätig, zwei werden ihm widerſtehen können. Dreifache Schnur endlich wird nicht leicht aufgelöſt.

* * *

עוֹד: כִּי מִבֵּית הָסוּרִים יָצָא לִמְלוֹךְ כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ:
רָאִיתִי אֶת כָּל הַחַיִּים הַמְהַלְכִים תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי
אֲשֶׁר יַעֲמֹד תַּחְתָּיו: אֵין קֵץ לְכָל הָעָם לְכֹל אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם
הָאַחֲרֹנִים לֹא יִשְׂמְחוּ בוֹ כִּי גַּם זֶה הֶבֶל וְרַעְיוֹן רוּחַ:

פ ר ש ה ה

שְׁמֹר רַגְלְךָ כַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ אֶל בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לִשְׁמוֹעַ
מִתֵּת הַכְּסִילִים זָבַח כִּי אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע: ה אַל תְּבַהֵל
עַל פִּיךָ וְלִבְּךָ אַל יְמַהֵר לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה עַל הָאָרֶץ עַל כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים: כִּי בָּא הַחֲלוֹם
בְּרֹב עִנְיָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב דְּבָרִים: כַּאֲשֶׁר תִּדֹּר נֶדֶר לֵאלֹהִים אַל
תְּאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אֵין חֵפֶץ בַּכְּסִילִים אֵת אֲשֶׁר תִּדֹּר שַׁלֵּם: טוֹב
אֲשֶׁר לֹא תִדֹּר מִשֶּׁתִּדּוֹר וְלֹא תְשַׁלֵּם: אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיא
יתיר׳.

Beſſer iſt ein dürftiger, aber ein weiſer Jüngling, als ein König alt und ein Thor, der es nicht verſteht, ſich warnen zu laſſen. Stiege jener auch aus dem Gefängniß auf den Thron, dieſer in ſeiner Herrlichkeit iſt nicht minder armſelig geboren. Ich beobachtete die Menſchen alle, die unter der Sonne wallen, wie Alles auf den folgenden Jüngling harrt. Das Gegenwärtige ſcheint dem Volke kein Ende nehmen zu wollen; ihre Nachkommen werden an dem neuen Fürſten wiederum keine Luſt finden — ſo iſt Alles eitel und windiger Gedanke.

Fünfter Abſchnitt.

Sei ja vorſichtig, wenn du in den Tempel Gottes trittſt. Sich nähern um aufzumerken iſt beſſer, als wenn unwiſſende Sünder Opfer bringen; ſie ſündigen, weil ſie unwiſſend ſind. V. Sei nicht vorſchnell mit dem Munde und gieße dein Herz nicht in eiteln Worten vor Gott aus. Gott iſt erhaben im Himmel, du biſt auf niedriger Erde, laß deswegen deines Gebets wenig ſein. So wie der Traum aus ungereimten Vorſtellungen, ſo beſteht das Gebet der Thoren aus vielen unzuſammenhängenden Wörtern. Haſt du Gelübde deinem Gotte gethan, ſo ſäume nicht ſie zu erfüllen, denn er hat kein Wohlgefallen an Thoren. Was

אֶת בְּשָׂרֶךָ וְאַל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שְׁגָגָה הִיא לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלֶךָ וְחִבֵּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: כִּי בְרֹב חֲלֹמוֹת וַהֲבָלִים וּדְבָרִים הַרְבֵּה כִּי אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא:

אִם עֹשֶׁק רָשׁ וְגֵזֶל מִשְׁפָּט וָצֶדֶק תִּרְאֶה בַּמְּדִינָה אַל תִּתְמַהּ עַל הַחֵפֶץ כִּי גָּבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם: וְיִתְרוֹן אֶרֶץ בַּכֹּל הִוא מֶלֶךְ לְשָׂדֶה נֶעֱבָד: אֹהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׂבַּע כֶּסֶף וּמִי אֹהֵב בָּהָמוֹן לֹא תְבוּאָה גַּם זֶה הָבֶל: בִּרְבוֹת הַטּוֹבָה רַבּוּ אוֹכְלֶיהָ וּמַה כִּשְׁרוֹן לִבְעָלֶיהָ כִּי אִם רְאִיַת עֵינָיִם: מְתוּקָה שְׁנַת הָעֹבֵד אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה יֹאכֵל וְהַשָּׂבָע לָעָשִׁיר אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ לוֹ לִישׁוֹן: יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ: וְאָבַד הָעֹשֶׁר הַהוּא בְּעִנְיַן רָע וְהוֹלִיד בֵּן וְאֵין בְּיָדוֹ מְאוּמָה: כַּאֲשֶׁר יָצָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת כְּשֶׁבָּא וּמְאוּמָה לֹא יִשָּׂא בַּעֲמָלוֹ

הוא קרי. ראות קרי.

---

du angelobt haſt, erfülle. Lieber thue kein Gelübde, als du angelobſt und nicht erfüllſt. Gib acht, daß dein eigener Mund dich nicht elend mache; ſage hernach nicht zum Boten: Ich habe mich übereilt. Warum ſoll Gott über dein Gerede zürnen und deiner Hände Werk zerſtören. Bei allen deinen Träumereien und Worten verletze die Ehrfurcht gegen Gott nicht.

* * *

Wenn du in einem Staate Unterdrückung des Armen, und Verletzung des Rechts und Gerechtigkeit bemerkſt, ſo wundere dich die Erſcheinung nicht. Ueber jeden Hohen iſt ein höherer Wächter, und über dieſen ſind noch höhere geſetzt. Der Vorzug eines Landes zeigt ſich nur im Ganzen. Auch ein Acker-König wird von andern bedient. Wer das Silber liebt, wird wahrlich von dem Silber nicht geſättigt wer Gefolge liebt, hat davon keinen Vortheil. Auch das iſt eitel. Bei dem Zufluß der Glücksgüter vermehren ſich die Verzehrer: der Beſitzer hat keinen weitern Nutzen, als das äußerliche Anſehen ſeines Wohlſtandes. Der Schlaf des Arbeiters iſt ſüß, er mag wenig oder viel genießen; indeß der Ueberfluß dem Reichen keinen Schlaf vergönnet. Noch ſah ich ein größer Uebel unter der Sonne, das die Menſchen befällt. Reichthum

שֶׁיֵּלֵךְ בְּיָדוֹ: וְגַם זֶה רָעָה חוֹלָה כָּל עֲמַת שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ וּמַה יִּתְרוֹן
לוֹ שֶׁיַּעֲמֹל לָרוּחַ: גַּם כָּל יָמָיו בַּחֹשֶׁךְ יֹאכֵל וְכָעַס הַרְבֵּה וְחָלְיוֹ
וָקָצֶף: הִנֵּה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר יָפֶה לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת
טוֹבָה בְּכָל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ מִסְפַּר יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן
לוֹ הָאֱלֹהִים כִּי הוּא חֶלְקוֹ: גַּם כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים
עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוֹ לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ וְלָשֵׂאת אֶת חֶלְקוֹ וְלִשְׂמַח
בַּעֲמָלוֹ זֹה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא: כִּי לֹא הַרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת יְמֵי חַיָּיו כִּי
הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ:

פ ר ש ה ו

ו יֵשׁ רָעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא עַל הָאָדָם
אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְאֵינֶנּוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ

---

aufgespart zu seines Besitzers Unglück. Der Reichthum ging verloren durch eines Ruchlosen Vermittlung, und der erzeugte Sohn behielt nichts übrig. Nun kehrt er nackt und bloß, wie er aus Mutterleib hervorgegangen, dahin wo er hergekommen ist, und nimmt für alle seine Arbeit Nichts als Zeugniß in seinen Händen mit. Auch dies ist schon ein kränkendes Uebel, so abzugehen wie man gekommen ist. Was hat der Mensch für Vortheil davon, daß er so in den Wind gearbeitet? Sein ganzes Leben hindurch verrichtet er sein Mahl im Finstern, sehr zornmüthig, kränkelnd und auffahrend. Fürwahr! so weit ich einsehe, ist es so gut als angenehm, daß der Mensch esse, trinke und Freude genieße an aller seiner Arbeit unter der Sonne, die kurze Dauer der Lebenstage, die ihm Gott zutheilt. Dies ist seine Bestimmung. Also jeder Mensch, dem Gott Reichthümer und Güter gegeben, und zugleich die Herrschaft sie zu genießen, sein Loos zu erfüllen, und seiner Arbeit froh zu werden, wahrlich! dieser Mann empfing ein göttliches Geschenk Er denke stets, seine Tage werden nicht viel sein, und Gottes Wille stimmt ja ein in seines Herzen frohen Genuß.

Sechster Abschnitt.

VI. Ich sah ein Uebel unter der Sonne, das schwer auf dem Menschen liegt. Ein Mann, dem Gott Reichthum, Güter und Würden zugetheilt hat, seiner Seele fehlt es an nichts, das er wünschen könnte,

מִכֹּל אֲשֶׁר יִתְאַוֶּה וְלֹא יַשְׁלִיטֶנּוּ הָאֱלֹהִים לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נָכְרִי
יֹאכְלֶנּוּ זֶה הֶבֶל וְחֳלִי רָע הוּא: אִם יוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים רַבּוֹת
יִחְיֶה וְרַב שֶׁיִּהְיוּ יְמֵי שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא תִשְׂבַּע מִן הַטּוֹבָה וְגַם קְבוּרָה
לֹא הָיְתָה לּוֹ אָמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ הַנָּפֶל: כִּי בַהֶבֶל בָּא וּבַחֹשֶׁךְ יֵלֵךְ
וּבַחֹשֶׁךְ שְׁמוֹ יְכֻסֶּה: גַּם שֶׁמֶשׁ לֹא רָאָה וְלֹא יָדָע נַחַת לָזֶה מִזֶּה:
וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פַּעֲמַיִם וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֲלֹא אֶל מָקוֹם אֶחָד
הַכֹּל הֹלֵךְ: כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא: כִּי מַה
יּוֹתֵר לֶחָכָם מִן הַכְּסִיל מַה לֶּעָנִי יוֹדֵעַ לַהֲלוֹךְ נֶגֶד הַחַיִּים: טוֹב
מַרְאֵה עֵינַיִם מַהֲלַךְ נָפֶשׁ גַּם זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ: מַה שֶּׁהָיָה כְּבָר
נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדָע אֲשֶׁר הוּא אָדָם וְלֹא יוּכַל לָדִין עִם שֶׁהַתַּקִּיף
מִמֶּנּוּ: כִּי יֵשׁ דְּבָרִים הַרְבֵּה מַרְבִּים הָבֶל מַה יּוֹתֵר לָאָדָם: כִּי מִי
יוֹדֵעַ מַה טּוֹב לָאָדָם בַּחַיִּים מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּי הֶבְלוֹ וְיַעֲשֵׂם כַּצֵּל אֲשֶׁר

יתיר ה.

---

aber Gott versagt ihm den Willen, des Seinigen zu genießen, ein Fremder soll es verzehren. Dies ist eitel und eine böse Krankheit! Laßt diesen Mann hundert Kinder zeugen, viele Jahre leben, und die ganze Dauer seines Lebens der Güter viel haben; wenn seine Seele keinen Genuß von dem Guten hat, wenn ihm nicht einmal ehrenvolle Leichenbestattung zu Theil wird, fürwahr! ich ziehe ihm eine unzeitige Geburt vor. Diese entstand in Eitel, und schwand hin in Dunkeln, laß immerhin Finsterniß ihren Namen bedecken! Freilich sah sie keine Sonne, aber sie kannte sie auch nicht. Diese Glückseligkeit dieser (Fehlgeburt) ist größer, als jenes (Geizigen). Und wenn dieser auch tausend Jahre zwiefach lebte, er genoß ja das Gute nicht, und endlich wandelt Alles nach einem Ort. Der Zweck aller Menschenarbeit ist ja sinnlicher Genuß, und selbst dieses Mannes Seele blieb noch unbefriedigt. Was ist auch der Vorzug des Weisen vor dem Thoren? — Was hilft es dem einsichtsvollen Bettler — wenn er stets dem Leben entgegen kämpfen muß? Besser ist, was man vor Augen hat, als Geistes Geübeleien; allein auch dies ist Eitelkeit und windiger Gedanke; denn derjenige, der entsteht, deß Schicksal ist vorher bestimmt; es steht fest, was er sein soll, der Mensch; und niemand kann richten mit Einem, der mächtiger ist als er. Gar viele Dinge vermehren auch nur die Eitelkeit, sie haben keinen Vortheil für den Menschen. Wer weiß denn auch, was dem Erdensohn ersprieslich ist im Leben? Setzt er sich in den wenigen Tagen seines eitlen Daseins wie im Schatten, wer sagt dem Menschen, was folgen wird, wenn er in die Sonne tritt?

מִי יַגִּיד לָאָדָם מַה יִּהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: ז טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן
טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ: טוֹב לָלֶכֶת אֶל בֵּית אֵבֶל מִלֶּכֶת
אֶל בֵּית מִשְׁתֶּה בַּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כָּל הָאָדָם וְהַחַי יִתֵּן אֶל לִבּוֹ:
טוֹב כַּעַס מִשְּׂחוֹק כִּי בְרַע פָּנִים יִיטַב לֵב: לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל
וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שִׂמְחָה: טוֹב לִשְׁמֹעַ גַּעֲרַת חָכָם מֵאִישׁ שִׁמַּת
שִׁיר כְּסִילִים: כִּי כְקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֵּן שְׂחוֹק הַכְּסִיל וְגַם
זֶה הָבֶל: כִּי הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם וְיאַבֵּד אֶת לֵב מַתָּנָה: טוֹב אַחֲרִית
דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ טוֹב אֶרֶךְ רוּחַ מִגְּבַהּ רוּחַ: אַל תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ
לִכְעוֹס כִּי כַעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ: אַל תֹּאמַר מֶה הָיָה שֶׁהַיָּמִים
הָרִאשׁוֹנִים הָיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מֵחָכְמָה שְׁאֵלְתָּ עַל זֶה: טוֹבָה
חָכְמָה עִם נַחֲלָה וְיֹתֶר לְרֹאֵי הַשָּׁמֶשׁ: כִּי בְצֵל הַחָכְמָה בְּצֵל הַכֶּסֶף
וְיִתְרוֹן דַּעַת הַחָכְמָה תְּחַיֶּה בְעָלֶיהָ: רְאֵה אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי
מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עִוְּתוֹ: בְּיוֹם טוֹבָה הֱיֵה בְטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רְאֵה

VII. Nachrnhm ist (oft) besser als köstliches Oel; der Tag des Todes besser als der Tag der Geburt. Besser ist's in's Trauerhaus gehn, als in das Haus der Schwelgerei. Dort sieht man das Ende des Menschen, und der Ueberlebende wird nachdenkend. Kummer ist (oft) besser als laute Freude, denn auch bei verdrießlichem Antlitz kann das Gemüth ruhig sein. Des Weisen Herz weilt gern im Hause der Trauer, des Thoren Herz liebt nur das Haus der Freude. Besser ist's die Vorwürfe des Vernünftigen hören, als auf den Gesang der Narren horchen. Denn wie das Prasseln der Dornen unter dem Topf, so ist der Thoren Scherz nicht minder eitel. Wenn gewaltthätige Handlungen den Weisen von Sinnen bringen können, so bricht des Thoren Milde nicht weniger sein Herz. Ausgang eines Dinges ist (oft) besser als sein Anfang; geduldiges Ausharren besser als stolzer Geist. Sei also nicht voreilig mit zürnendem Unmuth, denn Zornmuth ruht nur in der Unwissenden Schooß. Rufe nicht: Ach! was ist mir widerfahren? Ach! die Tage der Vorzeit waren besser! Weisheit gab Dir diese Klage gewiß nicht ein, Weisheit, verbunden mit Güterbesitz ist freilich gut, aber Weisheit ist das Vorzüglichere bei denen, die das Licht der Sonne schauen. Denn Weisheit schützt wie Vermögen schützt; ihr Vorzug ist, sie erhält ihren Besitzer immer. Sei nur Zuschauer, bei Gottes Verhängnissen; denn wer könnte verbessern, was er verkrümmt? Sei froh, in den Zeiten des Glückes; in unglücks-

גַּם אֶת זֶה לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים עַל דִּבְרַת שֶׁלֹּא יִמְצָא הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה:

פ ר ש ד ז

אֶת הַכֹּל רָאִיתִי בִּימֵי הֶבְלִי יֵשׁ צַדִּיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מַאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ: אַל תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה וְאַל תִּתְחַכַּם יוֹתֵר לָמָּה תִּשּׁוֹמֵם: אַל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאַל תְּהִי סָכָל לָמָּה תָמוּת בְּלֹא עִתֶּךָ: טוֹב אֲשֶׁר תֶּאֱחֹז בָּזֶה וְגַם מִזֶּה אַל תַּנַּח אֶת יָדֶךָ כִּי יְרֵא אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת כֻּלָּם: הַחָכְמָה תָּעֹז לֶחָכָם מֵעֲשָׂרָה שַׁלִּיטִים אֲשֶׁר הָיוּ בָּעִיר: כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא: גַּם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יְדַבֵּרוּ אַל תִּתֵּן לִבֶּךָ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע אֶת עַבְדְּךָ מְקַלְלֶךָּ: כִּי גַּם פְּעָמִים רַבּוֹת יָדַע לִבֶּךָ אֲשֶׁר גַּם אַתָּה קִלַּלְתָּ אֲחֵרִים: כָּל זֶה נִסִּיתִי בְחָכְמָה אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רָחוֹקָה מִמֶּנִּי: רָחוֹק מַה שֶּׁהָיָה וְעָמֹק עָמֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ: סַבּוֹתִי אֲנִי וְלִבִּי לָדַעַת וְלָתוּר וּבַקֵּשׁ חָכְמָה וְחֶשְׁבּוֹן וְלָדַעַת רֶשַׁע כֶּסֶל וְהַסִּכְלוּת הוֹלֲלוֹת:

---

schwangeren Tagen, sei aufmerksam. Siehe! das Entgegengesetzte hat Gott so verbunden, daß der Edrenſohn über nichts zu murren finden ſollte.

Siebenter Abſchnitt.

Ich habe mancherlei erlebt in den Tagen meines eitlen Daſeins. Gerechte gingen unter bei ihrer Gerechtigkeit, Gottloſe dauerten fort in ihrer Bosheit. Sei nicht übergerecht und verlange nicht der Weiſere zu ſein; warum willſt du in Verzweiflung gerathen? Sei aber auch nicht zu ungerecht, oder leichtgläubig; warum willſt du vor der Zeit ſterben? Du thuſt wohl daran, an dem Einen dich halten, und von dem Andern auch die Hand nicht abzulaſſen. Der Gottesfürchtige geht in allen Dingen die Mittelſtraße. Die Lehre wird dem Vernünftigen bekräftigt werden durch zehn Regierungen, die in der Stadt waren, daß kein Menſch auf Erden ſo gerecht ſei, daß er immer nur thue was gut iſt und niemals fehle. Nimm dir das nicht zu Herzen, was deine Unterthanen alles reden; daß du ſelbſt nicht achteſt, wenn dein Sklav' dir flucht. Wie oft — dein Herz weiß es — haſt du nicht Andere geſcholten? Dies Alles habe ich mit Weisheit geprüft. Ich dacht, ich wollt' es ganz ergründen;

וּמוֹצֵא אֲנִי מַר מִמָּוֶת אֶת הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הִיא מְצוֹדִים וַחֲרָמִים לִבָּהּ
אֲסוּרִים יָדֶיהָ טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמָּלֵט מִמֶּנָּה וְחוֹטֵא יִלָּכֵד בָּהּ:
רְאֵה זֶה מָצָאתִי אָמְרָה קֹהֶלֶת אַחַת לְאַחַת לִמְצוֹא חֶשְׁבּוֹן: אֲשֶׁר
עוֹד בִּקְּשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מָצָאתִי אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מָצָאתִי וְאִשָּׁה
בְּכָל אֵלֶּה לֹא מָצָאתִי: לְבַד רְאֵה זֶה מָצָאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם יָשָׁר וְהֵמָּה בִּקְּשׁוּ חִשְׁבֹנוֹת רַבִּים: ח מִי כְהֶחָכָם וּמִי
יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר חָכְמַת אָדָם תָּאִיר פָּנָיו וְעֹז פָּנָיו יְשֻׁנֶּא:

אֲנִי פִּי מֶלֶךְ שְׁמֹר וְעַל דִּבְרַת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: אַל תִּבָּהֵל
מִפָּנָיו תֵּלֵךְ אַל תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע כִּי כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַעֲשֶׂה: בַּאֲשֶׁר
דְּבַר מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי יֹאמַר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יֵדַע
דָּבָר רָע וְעֵת וּמִשְׁפָּט יֵדַע לֵב חָכָם: כִּי לְכָל חֵפֶץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט

---

aber es war fern von mir. Das Vergangene ist zu fern; die Untersuchung tief, tief verborgen; wer vermag's aufzufinden? Ich strengte Geist und Herz an, zu erkennen, auszuspähen und zu suchen Weisheit und Uebereinstimmung, daß ich lerne den Ursprung der Bosheit aus Thorheit und der Thorheit aus Unwissenheit. Und so fand ich: Bitterer als der Tod sei jenes Weib (die sinnliche Begierde) voller Schlingen, deren Herz ein Netz, deren Händen Fesseln sind, der Gottgefällige entgeht ihr, der Sünder wird verstrickt. Siehe! so habe ich's gefunden, sagte der Sammler; vergleiche Eins mit dem Andern, um ebenfalls die Uebereinstimmung zu finden. [Noch suchte meine Seele etwas und fand es nicht; nämlich unter tausend Menschen fand ich Einen Mann; aber unter allen diesen (Frauen) nicht E i n wackerers Weib.] Außer diesen ergründete ich noch, daß Gott den Menschen einfach geschaffen, seine Nachkommen aber suchten viele Künsteleien. **VIII.** Wer ist so weise, daß er der Dinge Zusammenhang aufzulösen versteht? Diese Weisheit wird sein Antlitz erleuchten, sein Angesicht wird zwiefach heiter sein.

* * *

Ich warne dich, vollstrecke des Königs Willen; dein Fürst erfüllt die Gott geschworene Pflicht. Verlaß ihn nicht aus Uebereilung, und verwickle dich nicht in böse Anschläge, denn was er will, kann er thun. Des Königs Befehl ist ein Machtspruch, wer darf ihn fragen: Was thust du? der Pflicht-Getreue will nicht merken, was Unrecht geschieht. Einst kömmt Stund und Gericht! deß ist des Weisen Herz

כִּי רָעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו: כִּי אֵינֶנּוּ יֹדֵעַ מַה שֶּׁיִּהְיֶה כִּי כַאֲשֶׁר יִהְיֶה
מִי יַגִּיד לוֹ: אֵין אָדָם שַׁלִּיט בָּרוּחַ לְכְלוֹא אֶת הָרוּחַ וְאֵין שִׁלְטוֹן
בְּיוֹם הַמָּוֶת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה וְלֹא יְמַלֵּט רֶשַׁע אֶת בְּעָלָיו: אֶת
כָּל זֶה רָאִיתִי וְנָתוֹן אֶת לִבִּי לְכָל מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לוֹ:

פ ר ש ה ח

וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבֻרִים וָבָאוּ וּמִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יְהֻלְּכוּ
וְיִשְׁתַּכְּחוּ בָּעִיר אֲשֶׁר כֵּן עָשׂוּ גַּם זֶה הָבֶל: אֲשֶׁר אֵין נַעֲשָׂה פִּתְגָם
מַעֲשֶׂה הָרָעָה מְהֵרָה עַל כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע:
אֲשֶׁר חוֹטֵא עֹשֶׂה רָע מְאַת וּמַאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַּם יוֹדֵעַ אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה
טוֹב לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירְאוּ מִלְּפָנָיו: וְטוֹב לֹא יִהְיֶה לָרָשָׁע
וְלֹא יַאֲרִיךְ יָמִים כַּצֵּל אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יָרֵא מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים: יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה

überzeugt. Denn jedes Wesen hat seine Zeit und Stunde des Gerichtes, und der Unfälle des Menschen sind viel. Er weiß nicht, was ihm zustoßen kann, und wer vermag ihm zu sagen, was in der Zukunft liegt? Kein Mensch ist Herr über die Luft, ihren Lauf zu hemmen, keiner kann dem Tode befehlen, oder im Kriege ihm entfliehen, kein Bestreben rettet seinen Herrn. Dies Alles habe ich abgemerkt [und bei allen Handlungen, die unter der Sonne geschehen, mir wohl zu Herzen genommmen], zur Zeit, wenn der Mensch über Menschen tyrannisch herrscht.

Achter Abschnitt.

In Wahrheit, ich sah auch Frevler — itzt deckt sie das Grab — die des Daseins genossen, und vom heiligen Orte stolz einhergiengen, indeß diejenigen, die rechtschaffen handelten. in ihrer Stadt vergessen waren. Wie eitel ist dies! Weil nicht schnelle Strafe auf sie folgt', darum übernimmt sich das Herz des Menschen, und handelt ruchlos. Aber laß immerhin den Sünder hundert Mal Böses verüben, und Nachsicht erfahren — ich bin fest überzeugt: Seligkeit ist des Gottesfürchtigen Loos, gewiß weil er Gott fürchtet. Wie? soll es dem Sünder nie wohl geh'n? auch die wenigen schattengleiche Tage nicht?

הָרִשָׁעִים וְיֵשׁ רְשָׁעִים שֶׁמְּגִיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים אָמַרְתִּי
שֶׁגַּם זֶה הָבֶל: וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשִּׂמְחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לָאָדָם
תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי אִם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַּעֲמָלוֹ
יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת לִבִּי
לָדַעַת חָכְמָה וְלִרְאוֹת אֶת הָעִנְיָן אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם
בַּלַּיְלָה שֵׁנָה בְּעֵינָיו אֵינֶנּוּ רֹאֶה: וְרָאִיתִי אֶת כָּל מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם לְמְצוֹא אֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
בְּשֶׁל אֲשֶׁר יַעֲמֹל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם יֹאמַר הֶחָכָם
לָדַעַת לֹא יוּכַל לִמְצוֹא: ט כִּי אֶת כָּל זֶה נָתַתִּי אֶל לִבִּי וְלָבוּר
אֶת כָּל זֶה אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וַעֲבָדֵיהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים גַּם
אַהֲבָה גַּם שִׂנְאָה אֵין יוֹדֵעַ הָאָדָם הַכֹּל לְפָנֵיהֶם: הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל
מִקְרֶה אֶחָד לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע לַטּוֹב וְלַטָּהוֹר וְלַטָּמֵא וְלַזֹּבֵחַ וְלָאֲשֶׁר
אֵינֶנּוּ זֹבֵחַ כַּטּוֹב כַּחוֹטֵא הַנִּשְׁבָּע כַּאֲשֶׁר שָׁבוּעָה יָרֵא: זֶה רָע

---

und darum nicht, weil er Gott nicht achtet? — — Freilich geschieht dies eitel auf Erden, daß es Gerechte gibt, denen widerfährt, was Ruchlosen, und hinwiederum Böse, denen geschieht, was Gerechten widerfahren sollte; aber ich bedenke, auch das ist ja eitel! Vormals lobte auch ich die Freude, dachte auch: Es sei für den Menschen unter der Sonne keine andere Glückseligkeit, als essen und trinken und sich vergnügen, Freude müsse stets seine Begleiterin sein bei seinem Streben, während der Dauer seines Lebens, die ihn Gott unter der Sonne genießen läßt. So dachte ich, als ich mir vornahm, Weisheit zu erforschen, und dem Weltlauf auf Erden zusah, wie das fortgehet Tag und Nacht, daß der Schlaf das Auge flieht. Nun finde ich, man müsse die Werke Gottes im Ganzen betrachten; der Mensch aber kann das Ganze nicht beurtheilen aus dem, was blos hier unter der Sonne geschieht, so sehr er sich auch Mühe gebe, es aufzusuchen; vergebens, er findet es nicht. Vergebens versucht es der Weise, er kann es nicht ergründen. **IX**. Auch dieses hatte ich in Erwägung gezogen, und es war mir klar geworden, daß die Gerechten und die Weisen sammt ihrem Thun und Lassen in Gotteshand sind. Ob geliebt, ob gehaßt, der Mensch weiß es hienieden nicht. Alles ist auf einerlei Weise. Alles widerfährt Allen; Ein Zufall trifft den Gerechten wie den Ungerechten, den Guten und Reinen wie den Unreinen, den Opferer wie den, welcher nicht opfert. Gleiches Schicksal hat der Fromme wie der Sünder: der

בְּכֹל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי מִקְרֶה אֶחָד לַכֹּל וְגַם לֵב בְּנֵי
הָאָדָם מָלֵא רָע וְהוֹלֵלוֹת בִּלְבָבָם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל הַמֵּתִים:
כִּי מִי אֲשֶׁר יִבָּחֵר אֶל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בִּטָּחוֹן כִּי לְכֶלֶב חַי הוּא טוֹב
מִן הָאַרְיֵה הַמֵּת: כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שֶׁיָּמֻתוּ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים
מְאוּמָה וְאֵין עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי נִשְׁכַּח זִכְרָם: גַּם אַהֲבָתָם גַּם שִׂנְאָתָם
גַּם קִנְאָתָם כְּבָר אָבָדָה וְחֵלֶק אֵין לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכֹל אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: לֵךְ אֱכֹל בְּשִׂמְחָה לַחְמֶךָ וּשְׁתֵה בְלֵב טוֹב
יֵינֶךָ כִּי כְבָר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךָ: בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְגָדֶיךָ לְבָנִים
וְשֶׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אַל יֶחְסָר: רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ כָּל
יְמֵי חַיֵּי הֲבָלֶךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כֹּל יְמֵי הֲבָלֶךָ כִּי הוּא
חֶלְקְךָ בַּחַיִּים וּבַעֲמָלְךָ אֲשֶׁר אַתָּה עָמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כֹּל אֲשֶׁר
תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחָכְמָה
בִּשְׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָּה: שַׁבְתִּי וְרָאָה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי לֹא
לַקַּלִּים הַמֵּרוֹץ וְלֹא לַגִּבּוֹרִים הַמִּלְחָמָה וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם
יחבר קי.

Schwörer wie der, welcher Schwüre ſcheuet. Welch ein Uebel! betrachten wir blos, was unter der Sonne geſchieht; daß Ein Zufall Alle trifft, und auch (dies wäre ein wahres Uebel) daß das Herz der Menſchen voller Tücke und eingewurzeltem Unſinn im Leben ſei und ſo zu den Todten hinabſteige. - — Welchen Elenden du auch auswählen wirſt, immer bleibt er den Lebenden ein Beweis, daß ein lebendiger Hund beſſer ſei als ein todter Löwe. Die Lebendigen wiſſen doch wenigſtens, daß ſie ſterben; die Todten wiſſen ja gar nichts, bleiben ohne Belohnung, und ihr Andenken verliſcht. Ihre Liebe, ihr Haß, ihr Neid, Alles iſt dahin. Sie haben keinen Antheil mehr an Allem, was unter der Sonne geſchieht. Wohlan! ſo verzehre doch dein Mahl mit Freuden, trinke doch frohen Herzens deinen Wein, Gott hat längſt deine Handlungen mit Wohlgefallen aufgenommen. Kleide dich jederzeit in weißes Gewand, und entziehe das Oel deinem Haupte nicht. Führe Wohlleben mit jedem Weibe, das du liebſt, die Dauer deines eiteln Lebens, die Gott dir unter der Sonne gönnt in den Tagen deiner Nichtigkeit; denn das iſt ja dein ganzes Loos während deines Daſeins, und aller deiner Arbeit Zweck unter der Sonne. Alles, wozu du Kräfte haſt, vollführe ohne Scheu, denn dort im Grabe, wohin du wandelſt, iſt ja weder

לֹא לַנְּבוֹנִים עֹשֶׁר וְגַם לֹא לַיְדְעִים חֵן כִּי עֵת וָפֶגַע יִקְרֶה אֶת כֻּלָּם:
כִּי גַּם לֹא יֵדַע הָאָדָם אֶת עִתּוֹ כַּדָּגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בִּמְצוֹדָה רָעָה
וְכַצִּפֳּרִים הָאֲחֻזוֹת בַּפָּח בָּהֶם יוּקָשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה כְּשֶׁתִּפּוֹל
עֲלֵיהֶם פִּתְאֹם:

פ ר ש ה ט

גַּם זֶה רָאִיתִי חָכְמָה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וּגְדוֹלָה הִיא אֵלָי: עִיר
קְטַנָּה וַאֲנָשִׁים בָּהּ מְעָט וּבָא אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וְסָבַב אֹתָהּ וּבָנָה
עָלֶיהָ מְצוֹדִים גְּדוֹלִים: וּמָצָא בָהּ אִישׁ מִסְכֵּן חָכָם וּמִלֵּט הוּא אֶת
הָעִיר בְּחָכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ הַמִּסְכֵּן הַהוּא: וְאָמַרְתִּי
אֲנִי טוֹבָה חָכְמָה מִגְּבוּרָה וְחָכְמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם
נִשְׁמָעִים: דִּבְרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל בַּכְּסִילִים:
טוֹבָה חָכְמָה מִכְּלֵי קְרָב וְחוֹטֵא אֶחָד יְאַבֵּד טוֹבָה הַרְבֵּה:
ו זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקֵחַ יְקַר מֵחָכְמָה וּמִכָּבוֹד סִכְלוּת

Handlung noch Rechenschaft, weder Weisheit noch Verstand. Ich fuhr fort noch ferner unter der Sonne zu betrachten, nicht immer erreicht der Schnellfüßige das Ziel, nicht immer trägt der Tapfere den Sieg davon. Die Vernünftigen haben oft kein Brod, die Weisen keinen Ueberfluß, die Verständigen keine Gunst, Zufall und Ungefähr beherrscht sie Alle. Ja der Mensch weiß nicht, was ihm bevorsteht; wie Fische verstrickt im bösen Netz, wie Vögel im Fallstrick gefangen, so überfallen den Erdensohn plötzlich in Zeiten des Unglücks mancherlei Widerwärtigkeiten.

Neunter Abschnitt.

Auch folgenden Vorzug der Weisheit bemerkte ich unter der Sonne, und fand ihn sehr wichtig. Ueber eine kleine Stadt von wenigen Einwohnern kam ein mächtiger Fürst, umringte sie, und bauete hohe Bollwerke um sie. Es fand sich aber ein Mann darin, dürftig und weise, der die Stadt durch Klugheit errettete, kein Mensch hatte vorher den Dürftigen bemerkt. Ich schloß daraus: Weisheit sei besser als Tapferkeit. Doch ist die Weisheit des Armen verachtet, und seine Reden finden keinen Eingang. Worte des Weisen so sanft, sollten annehmlicher sein als das laute Geschrei herrschsüchtiger Thoren. Wahr ist's, Weisheit verdient den Vorzug vor Kriegswaffen; aber Ein Fehler kann auch viel Gutes verderben. **X.** So wie todtes Geschmeiß balsamisches Oel

מעט: לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: וגם בדרך כשהסכל
הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא:

אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח
חטאים גדולים: יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיוצא
מלפני השליט: נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו:
ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ: חופר
גומץ בו יפל ופרץ גדר ישכנו נחש: מסיע אבנים יעצב בהם
בוקע עצים יסכן בם: אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל
וחיל יגבר ויתרון הכשיר חכמה: אם ישך הנחש בלוא לחש
ואין יתרון לבעל הלשון: דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו:
תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: והסכל
יתיר הדבר.

---

verdirbt und in Gährung bringt, so verdirbt ein wenig Thorheit den Ruf des durch Weisheit und Würde vortrefflichen Mannes. Des Weisen Herz führt ihn rechts, des Thoren Herz lenkt ihn stets links. Die Leerheit des Thoren ist auf jedem Wege erkennbar; er ruft es gleichsam laut, daß er ein Thor sei.

* * *

Wenn der Zorn deines Regenten dich überkommt, verlaß dennoch deinen Posten nicht. Durch Nachgeben versöhnt man große Fehler. Freilich sah ich jenes Uebel unter der Sonne, als wäre dem Herrscher eine Uebereilung entwischt. Die Thorheit wurde zu hohen Würden befördert, Personen vom Stande sanken tief. Ich sah Sklaven auf edlen Rossen; Fürsten wie Knechte zu Fuße wandern. Doch wer Gruben gräbt, fällt selbst hinein; wer Zäune einreißt, den werden Schlangen stechen. Wer Steine bricht, wird sich verletzen; wer Bäume fällt, wird sich verwunden. Ist das Eisen stumpf, und der Mann hat die Schneide nicht geschliffen, so muß die Kraft stets verstärkt werden, Weisheit aber hat den Vorzug der steten Richtigkeit. Hat die Schlange einmal gestochen, hielft kein Beschwören mehr; so geht auch jenes Zungen-Dreschers Vortheil hin. Schonung, verkündet des Weisen Mund; der Thoren Lippen, Verdammung. Ist der Thoren Redeanfang Bosheit, das Ende gereicht ihm selbst zum Uebel — wie jede wilde Ausgelassenheit. Ueberhaupt ist jeder Thor redselig; ein solcher Mensch weiß nie, was folgen wird.

יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא יֵדַע הָאָדָם מַה שֶּׁיִּהְיֶה וַאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יַגִּיד
לוֹ: עֲמַל הַכְּסִילִים תְּיַגְּעֶנּוּ אֲשֶׁר לֹא יָדַע לָלֶכֶת אֶל עִיר:

פ ר ש ה י

אִי לְךָ אֶרֶץ שֶׁמַּלְכֵּךְ נָעַר וְשָׂרַיִךְ בַּבֹּקֶר יֹאכֵלוּ: אַשְׁרַיִךְ אֶרֶץ
שֶׁמַּלְכֵּךְ בֶּן חוֹרִים וְשָׂרַיִךְ בָּעֵת יֹאכְלוּ בִּגְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי: בַּעֲצַלְתַּיִם
יִמַּךְ הַמְּקָרֶה וּבְשִׁפְלוּת יָדַיִם יִדְלוֹף הַבָּיִת: לִשְׂחוֹק עֹשִׂים לֶחֶם וְיַיִן
יְשַׂמַּח חַיִּים וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל: גַּם בְּמַדָּעֲךָ מֶלֶךְ אַל תְּקַלֵּל
וּבְחַדְרֵי מִשְׁכָּבְךָ אַל תְּקַלֵּל עָשִׁיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל
וּבַעַל הַכְּנָפַיִם יַגִּיד דָּבָר:

יא שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל פְּנֵי הַמָּיִם כִּי בְרֹב הַיָּמִים תִּמְצָאֶנּוּ: תֵּן
חֵלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לִשְׁמוֹנָה כִּי לֹא תֵדַע מַה יִּהְיֶה רָעָה עַל הָאָרֶץ:
אִם יִמָּלְאוּ הֶעָבִים גֶּשֶׁם עַל הָאָרֶץ יָרִיקוּ וְאִם יִפּוֹל עֵץ בַּדָּרוֹם
יתיר ה.

---

selbst nicht einmal, was itzt hinterwärts geschieht, und wer wird's ihm sagen? Das Streben des Thoren ermüdet ihn vergebens; so wie der Weg-Unkundige, der nie die Stadt erreicht.

Zehnter Abschnitt.

Wehe dir, o Land! dessen Regent ein Kind ist, dessen Fürsten am frühen Morgen Gastmähler bereiten. Heil dir, o Land! dessen Fürst ein freier Biedermann ist, dessen Edle zu rechter Zeit essen; zur Erhaltung, nicht aus Völlerei. Durch Vernachlässigung sinkt das Gebälke, bei Fahrläßigkeit träufelt Regen durch. So die aus bloßer Sinnlichkeit Tafel halten, und mit Wein die Mitlebenden belustigen, bei solchen vermag Geld, Alles. Aber doch, auch im Gedanken fluche solchem Könige nicht; schilt im geheimsten Schlafgemach den Mächtigen nicht. Der Vogel unter dem Himmel kann die Rede verrathen; ein geflügeltes Thierchen das Wort ausbringen.

* * *

XI. Versende deine Güter über das Wasser, mit der Folge der Zeit wirst du den Vortheil finden. Aber theile es in sieben und acht Theile, denn du weißt nicht, welcher Unfall auf Erden eintreffen kann.

וְאִם בַּעֲבֹות מְלֹא גְשָׁמִים עָלֵי אֶרֶץ יָרִיקוּ וְאִם יִפֹּל עֵץ בַּדָּרוֹם וְאִם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִפֹּל הָעֵץ שָׁם יִהְיֶה׃ שֹׁמֵר רוּחַ לֹא יִזְרָע וְרֹאֶה בֶּעָבִים לֹא יִקְצוֹר׃ כַּאֲשֶׁר אֵינְךָ יוֹדֵעַ מַה דֶּרֶךְ הָרוּחַ כַּעֲצָמִים בְּבֶטֶן הַמְּלֵאָה כָּכָה לֹא תֵדַע אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הַכֹּל׃ בַּבֹּקֶר זְרַע אֶת זַרְעֶךָ וְלָעֶרֶב אַל תַּנַּח יָדֶךָ כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵי זֶה יִכְשַׁר הֲזֶה אוֹ זֶה וְאִם שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד טוֹבִים׃

פ ר ש ה יא

וּמָתוֹק הָאוֹר וְטוֹב לָעֵינַיִם לִרְאוֹת אֶת הַשָּׁמֶשׁ׃ כִּי אִם שָׁנִים הַרְבֵּה יִחְיֶה הָאָדָם בְּכֻלָּם יִשְׂמַח וְיִזְכֹּר אֶת יְמֵי הַחֹשֶׁךְ כִּי הַרְבֵּה יִהְיוּ כָּל שֶׁבָּא הָבֶל׃ שְׂמַח בָּחוּר בְּיַלְדוּתֶךָ וִיטִיבְךָ לִבְּךָ בִּימֵי בְחוּרוֹתֶיךָ וְהַלֵּךְ בְּדַרְכֵי לִבֶּךָ וּבְמַרְאֵי עֵינֶיךָ וְדָע כִּי עַל כָּל אֵלֶּה יְבִיאֲךָ הָאֱלֹהִים בַּמִּשְׁפָּט׃ וְהָסֵר כַּעַס מִלִּבֶּךָ וְהַעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרֶךָ כִּי הַיַּלְדוּת וְהַשַּׁחֲרוּת הָבֶל׃ יב וּזְכֹר אֶת בּוֹרְאֶיךָ בִּימֵי בְחֻרוֹתֶיךָ

Füllen sich die Wolken mit Regen, sie schütten ihn aus auf die Erde; fällt ein Baum gen Mittag oder Mitternacht, da wohin er fallen soll, da bleibt er auch liegen. Wer den Wind beobachtet, wird nicht säen; wer auf Wolken merkt, wird nicht ernten. Du kennst eben so wenig den Weg, den der Wind nehmen wird, als du weißt, was in dem Schooße einer Schwangeren eingeschlossen ist; und ebenso wenig kennst du die Werke Gottes, der das Ganze erschaffen hat. Säe also des Morgens deinen Samen aus, und auch des Abends laß deine Hand nicht müßig ruhen; denn du weißt ja nicht, welches gelingt; ob dies ob jenes, oder ob beide gleich gut gerathen werden.

Elfter Abschnitt.

Wie süß ist das Licht, wie angenehm dem Auge der Sonnenglanz! Sind dem Menschen viele Jahre beschieden, so freue er sich in Allen, immer eingedenk der unmuthsvollen Tage. deren auch viel sein werden — dann schwinden die Vergangenen in Eitel. Freue dich, Jüngling, deiner Jugendzeit; sei fröhlichen Gemüths in den Tagen deines Jünglingsstandes, wandle immer die Wege, wohin dich Herzenslust und Augenweide führen; aber wisse, daß über alle deine Handlungen Gott dich zur Rechenschaft ziehen wird. Verbanne jeden Gram aus deinem Herzen, jeden Verdruß aus deinem Innern; denn Jugendzeit und Morgenröthe sind gleich vergänglich. **XII.** Aber auch in den Jugend-

עַד אֲשֶׁר לֹא יָבוֹאוּ יְמֵי הָרָעָה וְהִגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵין לִי
בָּהֶם חֵפֶץ: עַד אֲשֶׁר לֹא תֶחְשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים
וְשָׁבוּ הֶעָבִים אַחַר הַגָּשֶׁם: בְּיוֹם שֶׁיָּזְעוּ שֹׁמְרֵי הַבַּיִת וְהִתְעַוְּתוּ אַנְשֵׁי
הֶחָיִל וּבָטְלוּ הַטֹּחֲנוֹת כִּי מִעֵטוּ וְחָשְׁכוּ הָרֹאוֹת בָּאֲרֻבּוֹת: וְסָגְרוּ
דְלָתַיִם בַּשּׁוּק בִּשְׁפַל קוֹל הַטְּחֵנָה וְיָקוּם לְקוֹל הַצִּפּוֹר וְיִשַּׁחוּ כָּל
בְּנוֹת הַשִּׁיר: גַּם מִגָּבֹהַּ יִירָאוּ וְחִתְחִתִּים בַּדָּרֶךְ וְיִנָּאץ הַשָּׁקֵד וְיִסְתַּבֵּל
הֶחָגָב וְתָפֵר הָאֶבְיוֹנָה כִּי הֹלֵךְ הָאָדָם אֶל בֵּית עֹלָמוֹ וְסָבְבוּ בַשּׁוּק
הַסּוֹפְדִים: עַד אֲשֶׁר לֹא יֵרָחֵק חֶבֶל הַכֶּסֶף וְתָרֵץ גֻּלַּת הַזָּהָב וְתִשָּׁבֵר
כַּד עַל הַמַּבּוּעַ וְנָרֹץ הַגַּלְגַּל אֶל הַבּוֹר: וְיָשׁוֹב הֶעָפָר עַל הָאָרֶץ
כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נְתָנָהּ:

סיום

הֶבֶל הֲבָלִים אָמַר הַקּוֹהֶלֶת הַכֹּל הָבֶל: וְיֹתֵר שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת
חכם קרי.

---

jahren sei eingedenk deines Schöpfers; ehe sie herannahen, die Tage des Kummers, ehe sie dich erreichen, jene Jahre, wo du ausrufen wirst: Ich mag sie nicht! ehe dunkel werden Sonne, Licht, Mond und Sterne, und sich die Wolken wieder sammeln nach dem Regen; wenn sie dereinst wanken, die Wächter des Hauses, die Tapfern sich einkrümmen, die Mühlen rasten und minder werden, und die Seher aus den Lucken sich verdüstern; dann schließen die Thüren zu der Straße sich, durch den dumpfern Ton der Mühle; dann erwacht man aufgeschreckt durch Vogels Stimme; und die Töchter des Gesangs verstummen; Furcht tritt ein vor jeder Höhe, auf jedem Wege stoßen Schrecken auf; wenn nur ein Mandelbaum entblättert, eine Heuschrecke hin nur rauscht; endlich verläßt jede Begierde uns; der Erdensohn gehet hin zu seiner Heimath, und Wehklagende umringen die Straßen; ehe die silberne Schnur sich verwickelt, die goldene Ringe dahin stürzt, der Eimer an der Quelle zerbricht, und das Rad am Brunnen zerschmettert wird. So kehrt der Staub zur Erde zurück, woher er ward, und der Geist schwingt sich aufwärts zu Gott, der ihn gegeben.

Beschluß.

Eitelkeit der Eitelkeiten! sagte der Prediger, Alles ist eitel. Um soviel größer die Einsicht des Predigers ward, um soviel mehr suchte

חָכָם עוֹד לְמַד דַּעַת אֶת הָעָם וְאִזֵּן וְחִקֵּר תִּקֵּן מְשָׁלִים הַרְבֵּה:
בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לִמְצוֹא דִּבְרֵי חֵפֶץ וְכָתוּב יֹשֶׁר דִּבְרֵי אֱמֶת: דִּבְרֵי
חֲכָמִים כַּדָּרְבֹנוֹת וּכְמַשְׂמְרוֹת נְטוּעִים בַּעֲלֵי אֲסִפּוֹת נִתְּנוּ מֵרֹעֶה
אֶחָד: וְיֹתֵר מֵהֵמָּה בְּנִי הִזָּהֵר עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ וְלַהַג
הַרְבֵּה יְגִיעַת בָּשָׂר: סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת
מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: כִּי אֶת כָּל מַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים יָבִא
בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נֶעְלָם אִם טוֹב וְאִם רָע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:
קדיש יתום:

---

er das Volk zu belehren. Er erwog mit Aufmerksamkeit und dachte tief nach, und verfertigte viele Gleichnißreden. Auch eiferte der Prediger nach reizendem Vortrage, die Worte der Wahrheit richtig zu lehren. Worte der Weisen sind wie Stichel; die Reden der Sammler haften, wie eingesenkte Nägel, in der Seele; übereinstimmend alle, als hätte sie Ein Denker hervorgebracht. Nützlicher als alles dieses, mein Sohn! ist eigenes Aufmerken. Des Bücherschreibens ist kein Ende und viel Geschwätz ist nur Seelenpein. Der Schlußsatz, der Alles enthält, ist: Fürchte Gott, halte seine Gebote, dies ist des Menschen Bestimmung. Denn alle Handlungen (des Menschen) wird Gott nach der verborgenen Absicht richten, ob diese gut oder böse war.

Der Schlußsatz, der Alles enthält, ist: Fürchte Gott, halte seine Gebote! dies ist des Menschen Bestimmung.

שיר היחוד

ליום ראשון.

אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי מֵעוֹדִי:
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הָחֱזַקְתָּ בְּיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ:
לֵאלֹהַי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם. וּבַמָּה אִכָּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:
אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בַּכָּל עֲרוּכָה:
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נִתָּחִים עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים:
אַף זְוִיוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסִים. דַּם כַּמַּיִם לַיָּם ו מְכֻסִּים:
וְכַחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן:
וּלְאַזְכָּרָה כְּבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטוֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
וְאִזּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יְהִיוּ מְאִירוֹת בִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת.
וּבְהַרְרֵי אֵל ו לָחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בְּפָנִים:
יַיִן בְּמֶטֶר הַשָּׁמַיִם. וְשֵׁכָר לִנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:
וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֻּהֲנִים. וּלְוִיִּם ו מְשֹׁרְרִים בְּכִנּוֹר רִנָּנִים:
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים. כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים וְשִׁירִים:
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מְפֻסְלוֹתָם:
וְכָל הַלְּבָנוֹן עוֹלָה כְלָה. אֵין דַּי בָּעֵר וְאֵין דַּי עוֹלָה:
הֵן נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וְאֵין דַּי לְקָדֵם לְאֵל הַכָּבוֹד:
כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבַמָּה נִכָּף לַאֲדוֹנֵינוּ:
אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כְּבָדֶךָ. כָּל חַי. אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:
וַאֲנִי נִבְזֶה וְחָדַל אִישִׁים. נִמְאַס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:
וְאֵין לְעַבְדֶּךָ כַּל ו לְכַבְדֶּךָ. קְהֵשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:
כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלַי:
וְרַב שְׁלוּמִים לְךָ חִיבַּתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי!
וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶךָ. כָּל טוֹבְתִי כֹּל עָלֶיךָ:
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עַבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא נְמַלְתִּיךָ:
אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרֵה נָא כְמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפוּרוֹת לָמוֹ:
וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלְּךָ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אָרֶץ לָךְ:
יְמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּרָכְךָ. כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּן מִיָּדֶךָ:
וְאָנֹכִי עִמְּךָ וְצֹאנְךָ. וַחֲמָצִים לַמַּשּׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵינוּ.
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה.
וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טְמְאָת.
שָׁשׂ אָנֹכִי עַל אָמָרֶיךָ:
כִּי כָתוּב. לֹא עַל־זִבְחֵיךָ
עַל הֹבֵר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם.
מָה שְׁאַלְתִּי וּמַה דָּרַשְׁתִּי מִמְּךָ.
לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב.
וְלֵב נִשְׁבָּר מִמְנְחָה טְהוֹרָה.
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ.
מִזֶּבַח אָבְנָה בְּשִׂבְרוֹן לִבִּי.
רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי.
שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ.
וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדְיוֹתֶיךָ.
וְאֶשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אֲחִבִּירֶךָ.
וּמָה אֶעֱרֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה.
כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ.
חָכָם לֵבָב הוּא וּמִי כָמוֹהוּ.
עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת.
עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר.
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָּ.
חַי לֹא רָאָךְ וְלֵב לֹא יָדָעֲךָ.
גַּם מַשְׂרֵתֶיךָ לֹא רָאוּךָ.
אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שִׁבְחֶיךָ.
שִׁבְחוֹת רְאוּיוֹת לְבִבְדֶךָ.
עַל כֵּן תִּבּוֹרְךָ קְרָאוּי לָךְ.
וּמִפִּי הַכֹּל יְקֻבַּל אֱלוֹהֵם.
יְדוּ סְלָאֲךָ הַשָּׁמַיִם.
נָתַתָּ שִׂיחַ לְכָל הָאָרֶץ.
אַתָּה יְדוּךָ כָּל הָעֲשָׂמִים.
כָּל זֶרַע יַעֲקֹב מְבָרְכֶיךָ.
אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם.

וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ?
כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:
אִם אֲנַחְנוּ עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה?
וַאֲנִי בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ:
וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחָךְ:
לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:
כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי:
הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב:
זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ:
וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי:
וְאֶקְרַע לִבִּי לְמַעַן אֶדָּעֵךְ:
יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחֶךָ:
וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבְּרָה:
הֲיָכוֹל אוֹכַל דַּבֵּר מְאוּמָה:
וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ:
שַׁגִּיא כֹּחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:
גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת:
וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֻחָקַר:
וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יְגִידֶךָּ:
וְאֵיזֶה שֶׁבַח אֲשֶׁר יְצִיעֶךָ:
וְכָל־חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:
וְאֵין זוּלָתֶךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ:
וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ:
כִּפִּי קָדְשֶׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלֶךָ:
כִּפִּי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חַנַּנְתָּם:
וְאַדִּירֵי סוֹלוֹת מַיִם:
יְדוּךָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ:
וְיִשְׁתַּחֲוּךָ כָּל הָאֲמִים:
כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:
אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמַלְכְּךָ עוֹלָם?

אֲנִי עַבְדֶּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ.
דְּרָכֶיךָ שָׁבָחְתָּם קְצָתָם אֲסַפֵּרָה.
אֵין אֲלֵיךָ עֲרוֹךְ בְּסֵפֶר.
חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמְצֵא.
וְלִתְבוּנָתוֹ הֵלֹא אֵין חֵקֶר.
וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ.
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ.
גָּבוֹן וְחָכָם הַן לֹא יָדָע.
וְאִיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אַדַּע׀
אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:
לֹא נֶאֱמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ:
אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דְּרָכוֹ:
וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִבִּי:
מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:
יְסַפְּרוּ שִׁמִּי וּתְהִלָּתִי:
וְאַתָּה עַל זוּ יָצַרְתִּי לִי.
וְאַתְּ עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר.
וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי:
וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ:
כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ:
וְאֶשְׁיְחָה דִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:
וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ.
יָדַעְתִּי כִּי נָדוֹל אָתָּה.
חַן לְעַבְדֵיהֶם נְמוּל אֵין מְשִׁיבִים.
וְלָמָּה לָהֶם הַמָּה מְטִיבִים:
וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:
וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:
כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הַם.
הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ.
שֵׁם ו מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ.
נָצַר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ.
וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ.

אַדַּבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ:
מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אֹמְרָה:
אַגִּידָה וַאֲדַבְּרָה עָצְמוּ מִסְפָּר:
וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֶה:
וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:
בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת נְבוֹדֶךָ:
וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:
וְאִיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אַדַּע׀
אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:
לֹא נֶאֱמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ:
אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דְּרָכוֹ:
וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִבִּי:
וְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:
מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:
יְסַפְּרוּ שִׁמִּי וּתְהִלָּתִי:
לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:
כַּאֲשֶׁר אָדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:
וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי:
וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ:
כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ:
וְאֶשְׁיְחָה דִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:
חַסְדְּךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:
עַל כָּל אֱלֹהִים ו מְאֹד נֶעְלָיתָ:
וְלָמָּה לָהֶם הַמָּה מְטִיבִים:
וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:
וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:
אֱלִילִים אִלְמִים רוּחַ אֵין בְּפִיהֶם׀
הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ:
נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזָבְתָּ:
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

עַד אַתָּה בְּךָ וּבְכִבּוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:
אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:
וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחַרוּ אוֹתָךְ. לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד. וְאֵין זָר אִתָּךְ:
נָם אָנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדְּךָ נַעֲבוֹד כְּבֶן אָב. וּנְכַבְּדֶךָ:
וַתָּגֵנוּ עַל יְחוּדֶךָ. יוֹם וָלַיְלָה עֲדֶיךָ:
כְּפִי כָלְנוּ וּבְלָבָבֵנוּ. שְׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה. עַל יְחוּדֶךָ עַדִּים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:
אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ:
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית:
אֵין קָצֶה אֶל נִבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעֹמֶק מְהוּתֶךָ:
אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶיךָ. וְאֵין תֶּרֶךְ מַבְהִיל בֵּינוֹתֶיךָ:
אֵין קֶךְ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:
אֵין צַד וְצֶלַע יַצְלִיעוּךָ. וּרְחַב וְאֹרֶךְ לֹא יְמַצִּיעוּךָ:
אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תַּדָּעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ:
וְלֹא יְשִׁיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדָע:
מִפְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בִּלְי מְאוּמָה כָּל בָּיְאוֹתָ:

ליום שלישי

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כָּל יְצִירֶיךָ:
אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:
אַתָּה מֵמִית וְאֶת כָּל תִּבְלָה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:
וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:
וְלֹא תָמוּת אֶל חַי וְלֹא מַתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה:
מַשְׁפִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:
הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אַתָּה. כַּאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמַאֲלָהוּתְךָ לֹא תִתְנַגֶּה:
חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חָדַשְׁתָּ:
לֹא יְחוּלוּ זְקֵנָה וּבְחָרוּת עָלֶיךָ. נַם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וַעֲצֶב. וְדַכְיוֹן וְנוֹצֶר וְכָל דִּבְרֵי קָצֶף:
כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ נִיסֹם. אַף לֹא תִדָּמֶה אֶל כָּל נָשֶׂם:
כָּל הַיְצוּרִים נְבוּל סִבָּתָם. אֶל רֵאשִׁיתָם וְאַחֲרִיתָם:

עִי כָּל בְּרוּאִים בְּגִבּוּל שָׁמָתָם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הַקְּמָתָם:
וְקָדְ אֵין גְּבוּל וְקִימָתְךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעִצָּמֶךָ:
שֵׁל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְיָדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:
הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיוֹתֶיךָ:
פְּטָרֶם כָּל יְצִיר. הָיִיתָ לְבַדֶּךָ. מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
רָאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׁרוּכִים:
כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָּרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:
כָּל־הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:
מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אָצְלָם:
אַתָּה בָרָאתָם וְלִבְּךָ עֲרָכָם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:
חַן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:
אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וְלְהִסָּתֵר:
אֶת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. כְּלִי נִטּוֹת אֱלֹהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:
כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה כֹּל וְאֵינְךָ נִלְאֶה:
כִּי עַל כָּל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחִד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:
תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:
אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל לְבָבֵיהֶם:
וְלֹא תֵאָרִיךְ עַל־מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל־עֲצָתֶךָ:
אֲצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לָקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:
וְכֻלָּם בָּאֱמֶת בְּתוֹם וּבְיֹשֶׁר. מִבְּלִי עֵדֶךָ וּמִבְּלִי חוֹסֶר:
סְתָם דָּבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יְכָבֵד:
כֹּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מַעֲשׂוֹת:
יְכוֹלֶת יֵ בְּחָפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבְרָצוֹת יֵ לֹא אֲחֹרָה:
אֵין דָּבָר סֵתֶר מִמְּךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת קָדְ הֵם יַחַד:
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:
חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד | דְּרָכֶיךָ. אֶל עֲבָדְךָ וּמַלְאָכֶיךָ:
וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעֵךְ. דְּבַר סוֹד וְסֵתֶר לְהוֹדִיעֵךְ:
כִּי קָדְ עָל סוֹד יְגֻלֶּה. בְּטֶרֶם עַל | לֵב כָּל יְצִיר יַעֲלֶה:
כָּלֵב כָּל נִבְרָא לֹא תִמְצָא. וּמִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:
וְאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יַחֲצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה סוֹצֵה:
וְאֵין לוֹ רוּחוֹת וְאֵין לוֹ רָוָחוֹת. אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:
לְמֶרְחוֹק מִי יִשָּׂא דַעַת. קָלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּישׁ:

אַגָּדִים אֲחָדִים תּוֹךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אָבְלוּם מִדְרֹשׁ וּמַדְרֵשׁ׃
גְּבֹהַּ וְעוֹמֵק נְעוּצִים בְּסוֹבֵב. חָכָם וְלֵב נָבוּב לֹא יִלְבֶּב׃
דּוֹבֵב אֶת הַכֹּל וּמְלֵא אֶת כֹּל. וּבְהֵיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַּכֹּל׃
אֵין עֲלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לְךָ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ׃
אֵין מַרְאֶה וְגַב לְיִחוּדֶךָ. וְאַיִן גּוּף לְעֻצְּם יְחוּדֶךָ׃
וְאֵין בְּתוֹךְ מִמְּךָ נִבְהָל. וְאֵין מָקוֹם דַּק מִמְּךָ נֶחְדָּל׃
וְאֵינְךָ נֶאֱצָל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רַק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל׃
סְקָרָה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וַעֲרָעָר וְלֹא כָל שְׁכִצָה׃
עָל זְמַן וְכָל עֵת אַתָּה מְכִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנֵּם׃
פָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ. אֵין שֵׂכֶל אֶשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ׃
צְמִיתָתְךָ חָכְמָתֶךָ. כִּנְדֻלָּתְךָ תְּבוּנָתֶךָ׃
קָדָם אַתָּה מֵאַלָּיִךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגִילֶךָ׃
רֹאשׁ חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. כְּלִלְיוֹ בִינָתְךָ אֵין בִּינָה וּמְזִמָּה׃
שָׁלַקְתָּ בְּלֵב הֶחָכְמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תִּמְלָאֵם וַדַּעְתָּם תַּשְׂפִּיל׃
תְּפַלְעָדַי כֹּחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעָדַי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה׃
אֵין ו נִכְבָּד כִּי אִם כִּבְדָתוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גְּדֻלָּתוֹ׃
בָּל יָקָר וְכָל טוֹב מִיָּדֶךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חָפָצֶיךָ׃
גֵּאֵן תַּקָּר לְגָדְלָתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לְתִבוּנָתֶךָ׃
דַּאֵין עוֹד זוּלָתְךָ הַוְיוֹתֶיךָ. חַי וְכֹל תּוֹכֵל וְאֵין בִּלְתֶּךָ׃
וְכִסְנֵי הַכֹּל אַתָּה הָיִיתָ. וּבְהֵיוֹת הַכֹּל אַתָּה כֹּל מַלֵּאתָ׃
לֹא לְחָצוּף וְלֹא הַטּוּף יְצוּרֶיךָ. אַף לֹא מְעֻטּוּף׃
מְעֻשׂוֹתֶיךָ כֹּל לֹא נִבְדָּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדָּלְתָּ׃
נָעֲשׂוֹתֶיךָ אֶת הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמָּיִם׃
לֹא קָרְבוּךָ וְלֹא רְחָקוּךָ. כִּי כָל קִירוֹת לֹא יְחַלְקוּךָ׃
רָם ו מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יֶהְדְּפֶךָ׃
אַף כָּל טִנְּפַת לֹא תִטַּנְּפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ׃
לְהַנִּיתֶיךָ אֵין חִפָּרוֹן. וְלִיחוּדְךָ אֵין יִתָּרוֹן׃
מְמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חוֹסֵר וְעֹרֶךְ כְּךָ לֹא יִהְיֶה׃
שִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ. וְהָוֶה וְתִהְיֶה וּבְכֹל אַתָּה׃
תָּוֶה לְעוֹלָם וְכֵן ו נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן כְּךָ הַעִידוֹתָ׃
שָׁאַתָּה רֹאשׁ וְהָוֶה בַּכֹּל. שָׂקְךָ הַכֹּל וּמְמֻּךָ הַכֹּל׃
תְּמִימֵי דֶרֶךְ יְשֻׁנּוּ וְיָשִׁירוּ. תִּתְקְפֶךָ יְקָרְךָ כְּךָ יַסְהִירוּ׃

אַתָּה אֱלֹהַי אָבִי וְאֵלִי. אֲנַוֵּהוּ אֱלֹהַי צוּרִי וְנוֹאָלִי:
אֶחָד אֱלֹהַי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פְּעָמָיִם:
אַךְ חַי אֶחָד הוּא בָּרָאנוּ. אָבִיר יַעֲקֹב אֵב לְכָלֵנוּ:
אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה.
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיָּי. עָלָיו הִלּוּיִם כָּל מַאֲוַיָּי:
אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זָעְמוֹ גּוֹיִם וְאֻמִּים:
אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
אֲלֻפֵּי עוֹשִׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצֻלִּי:
אוֹרָא כָּל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מִזְמָה לֹא יִבָּצֵר:
גַּאֲה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גַּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַגְּשָׂאִים:
גְּבוּר בְּקוּמוֹ לָעָרוּץ בְּעֶבְרָה. מֶהֱדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
גְּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא. וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:
גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בְּגְבוּרָה. אֲרִיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:
דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נֶעֱרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
דָּיָן יְתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:
הָדַרוֹ וְהוֹדוֹ עַל (בְּנֵי) עֲבָדָיו. הֲדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
וְאֵא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:
זַדָּאי וְתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד
זְאֵשֶׁר חָרַב גַּאֲוָתֵנוּ. קַהֲלָם מִלְּחַמְתֵּנוּ:
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. בְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
חֵי אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרָת יָהּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:
חַלָּק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חַנּוּן יְיָ וְחָמִיד בַּכֹּל:
חַי לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חָכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי:
טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד לְהוֹעִיל. טָהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה.
יְשַׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יָדִידִי יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹת הֲבִיבוֹ:
יֵעוּץ וְגִבּוֹר וּמִי יְפִיעֲךָ. וַיְחַתּוֹף וְיִפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה:
יָפֶה דּוֹדִי. יָפִיו וְטוּבוֹ יֵרָאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:
כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת:
כָּעֵשֶׂר עַל כִּנּוֹרֵי נְשָׂרִים. נָשָׂא עֲבָדָיו יַשֵּׁר הֲדוּרִים:
כַּגִּיר לַח לֵב כְּמוֹ שַׁחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ נִכְמָרָה:

דָּרוֹב שַׁבּוּל וְכָמֶר שׁוֹקֵד. וְדָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקַּל שָׁקֵד:
דָּרוֹב שַׁבּוּל וְכָמֶר שָׁחַל. קָרָקַב וְכָעָשׂ וְרוּחוֹ כָּנָחַל:
הָאָרֵז בָּחוּר בְּגִדְלָתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנוּתָנוּתוֹ:
הַתְּפוּחַ בְּרֵיחוֹ עֹז אַהֲבָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל נַאֲוָתוֹ:
הַתְּפוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:
וָאֵבִיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל נוֹקֵם וְנוֹטֵר. וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:
וּסְמֹךְ מָנַת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי:
וְבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירֵנוּ. הָאֲמַרְנוּהוּ וְהָאֲמִירֵנוּ:
וְאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכַכְּפִיר יִנְהָם. אַל יְהִיֶה כְּגֵר וְכְאִישׁ נִדְהָם:
קְרוֹעֵה נִבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צַאנוֹ לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמַאֲכָל:
קְנִבּוֹר אֵין אֵיל וְכְאוֹרַחַ. נָס וּבוֹרַחַ מֵר צוֹרֵחַ:
וְאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעוֹזְבָיו. כְּרָקַב גַּם כָּעָשׂ לְאוֹיְבָיו:
וְבִיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וְשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנוֹקֵף זַיִת:
וְשָׁמִיר וְשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן:
וְגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לִדְבֵקִים בּוֹ:
וְגֹשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו:
לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:
וְצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת יָגֵן:
זְצֵבִי וּלְעוֹפֶר הוֹמָה הוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:
לְסָנִי עַמּוֹ יְיָשֵׁר הֲדוּרִים. וַיַּשְׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:
לְעוֹלָם יְיָ הוּא חֶלְקִי וְצוּר לְבָבִי. כָּלָה שְׁאֵרִי קִדְּ וּלְבָבִי:
לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. וְרַב נוֹרָאוֹת:
מָקוֹם וּמָעוֹן אַתָּה לְעוֹלָמֶךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמֶךָ:
מוֹרָאִי אַל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדָנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:
מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מְגֻדָּל עוֹז שֵׁם יְיָ מָנוֹסִי:
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ. הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מְגֻדּוֹל יְשׁוּעוֹת וּמַשְׂעֵן יְהִי לִי. מְבֻטָּח אֱלֹהִים יְיָ חַיְיִ:
מוֹשֵׁל עוֹלָם וּ מַלְכוּתְךָ. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
מִי יִתֵּנְךָ כְּאָח לִי לָצָרָה. הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קָצָרָה:
מְקוֹר חַיִּים מְקֻוֵּה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֵעָזוֹב כִּי מָעוֹז אֵל:
מָגֵן יְשׁוּעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָתִי. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בּוֹ:

גָּבַר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא.
נֶאֱמָן נֵצַח יִשְׂרָאֵל וְנוֹאָלוֹ
נָצַח יִשְׂרָאֵל הָאֵל הַנֶּאֱמָן.
נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים.
נִקְדָּשׁ וְנַעֲרִץ אֱלֹהֵי קְדוּשִׁי.
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה.
נָרִי יְיָ בְּהִדּוֹ נֶרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי.
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי.
סָהֲדִי יְיָ סַכְּעִי וְסִתְרִי.
סַלְעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ.
עִוּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעָזְרִי.
עִיר וְקַדִּישׁ שָׁת | סְבִיבָיו סֵתֶר.
עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו.
פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ.
פָּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ.
פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק
צָרוֹר הַמּוֹר אָשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר.
צַח וְאָדוֹם הוֹדִי בְּצִבְאָיו אוֹת.
צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים.
צְבָא הַשָּׁמַיִם | מְשׁתַּחֲוִים לוֹ.
קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת.
קַיָּם לָעַלְמִין אֱלָהָא חַיָּא.
קוֹנִי מְרַחֵם | מְקַנֵּא לְשׁוֹנָאָיו.
רַחוֹק מִכֹּל וְאֵת כֹּל רוֹאֶה.
רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסָר כֹּל.
רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ
רָזִי כְּלוֹ הוּא מַחֲמַדִּים.
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מֵעוֹלָם וָעַד
שִׁיט מָרָךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דַּר וְדָר.
שָׂמֵשׂ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים.
שַׁגִּיא לְחַ לָא מָצָאנוּהוּ.
שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שָׁלוֹ שָׁלוֹם.

נֶאְדָּר וְנֶאֱזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:
לֹא יִשְׁקַר. אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:
מַאֲלָהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן:
וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשָׂאִים:
נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נַפְשִׁי:
לָצָרָיו רְאוֹבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ:
סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא כְּפִשְׁעִי.
סוֹבֵל וְסוֹכֵחַ סַעֲדִי וְסִבְרִי:
עֲזָרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ:
עֶלְיוֹן עוֹז כִּי אַל יְהִי עָרִי:
אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:
הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו:
עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו:
כָּל הַלְּבָבוֹת. לוֹ אֶתֵּן צָדָק:
נוֹתֵן לָעָמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר:
עַל כֵּן | נִקְרָא שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת:
אָבְטַח עָדַי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:
שְׂרָפִים עוֹמְדִ מִ | מְמַעַל | לוֹ:
כְּתוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשֻׁלָּשׁוֹת:
מָרָא דְּאַרְעָא וּמָרָא דְּשָׁמַיָּא:
קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:
רַב רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:
וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:
לִשְׁבוּרֵי לֵב. וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:
מְשַׁפְּטַיָּא אֻמַּת מְתוּקִים וַחֲמוּדִים
עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:
לַיהּ אָנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדַּר:
שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:
יַשְׁגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמֹהוּ:
וְקָרָא לוֹ יְיָ שָׁלוֹם:

שֵׁם יְיָ אֲהָיָה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. פְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כִּכְפִיר וּכְאַרְיֵה:
שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וֵאלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:
תְּתֻמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשְּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים.
תִּתְחַסֵּד תִּתַּבֵּר עִמָּם. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל | לְהִתָּמֵם:
תָּמִים דַּרְכֵּךְ תַּקִּיף מִכֹּל. תּוֹכַל לְבַדְּךָ רַעֲשׁוֹת אֶת כֹּל:
תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי:
תָּחְתָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמַּעַי אִמִּי נוֹחִי וְגוֹזִי:
תָּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד. כָּל הַלְּבָבוֹת הוֹרֵשׁ יָחֵד:

לְיוֹם חֲמִישִׁי

תֵּי כָּמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בּוֹרֵא:
מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וְרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:
לֹא לִמְדוּהָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֵבִינוּהָ תְּבוּנָתֶךָ:
לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
לְעוֹלָם יְהֵא לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים תְּהִלָּתֶךָ. לֵאֱלִילִים וְזָרִים:
וְכָבוֹד וְגַם כָּל יֶקֶר מֵאִתְּךָ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:
אַתָּה תָּעִיד בְּיִחוּדֶךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:
אֱלֹהֵינוּ עַל יְחוּדֶךָ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:
לְסָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימָךְ. וּבְמַלְאַכְתְּךָ לֹא הָיָה זָר עִמָּךְ:
לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לָמַדְתָּ. בְּחָדְשָׁךְ בְּרִיאוֹת כִּי נִבִּינוֹתָ:
מְמַעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וּמִכֹּבֶד כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:
קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ. וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הַן יָדַעְנוּ:
שְׁאַתָּה אֵל כֹּל יְצַרְתָּ. לְבַדְּךָ. מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:
לַעֲשׂוֹת מַלְאַכְתְּךָ לֹא לְחַצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:
נִי הָיִיתָ לְפָנַי הַכֹּל. וְאָז בְּאַיִן כֹּל | לֹא נִצְרַכְתָּ גֹּל:
נֵי מַאֲהַבְתְּךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:
לֹא נִשְׁמַע מִזֶּה אָז וְהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:
וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאַיִן בְּמוֹךָ וְאַיִן בִּלְתֶּךָ:
וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:
עֲרוֹךְ אַתָּה יְיָ יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמַלְאַכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ:

אֵין יָצִיר זוּלָתְךָ יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה בְּי אִם בְּרִיאָתֶךָ:
כֹּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַּכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:
אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:
אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶּלֶא. דָּבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:
מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת:
אֵין אוֹתוֹת כָּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כָּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:
אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אַיִן גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:
כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְנִבְהֲלוּ דַּרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:
אֵין נֹאוָה כָּמוֹ נַאוֹתֶךָ. אַף אַיִן עֲנָוָה כְּעַנְוָתְנוּתֶךָ:
אַיִן קָדֻשָּׁה כְּקָדְשָׁתֶךָ. אַיִן קְרֵבוּת כָּמוֹ קְרֵבוֹתֶךָ:
אֵין צַדָּקָה כָּמוֹ צִדְקָתֶיךָ. אַיִן תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:
אַיִן זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אַיִן קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אַיִן חֲנִינָה כַּחֲנִינוֹתֶךָ:
אֵין אֱלֹהוּת כֵּאלֹהוּתֶךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֵלִּים מְרוּצִים. בְּזָכְרְךָ רְחוּצִים לְהַפְלִיא נֶחְצִים:
וְאַשְׁפָּ וְחַרְטוּם לֹא יַחֲצוּךָ. בְּכָל שֵׂם וְלַהַט לֹא יִנָּצְחוּךָ:
לֹא יִנָּצְחוּךָ כָּל הַחָכְמִים. כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים:
אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עָרוּמִים וְקוֹסְמִים:
לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ. לְהָפֵר עֲצַת | סוֹד גְּזֵרוֹתֶיךָ:
מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:
עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעֻזְּךָ מַחְלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:
אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מְשַׁוֶּה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:
אַתָּה מְקֻוֶּה וְאֵינְךָ מְקֻוֶּה. לְךָ כָּל מִקְוֶה נֶפֶשׁ תְּרֻוָּה:
וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עֲנָנָם. וְכָל יָקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דְּמְיוֹנָם:
לֹא מַחְשְׁבוֹתָם | מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:
וְאֵין דְּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:
קָתוֹר מִכָּל סָתוֹר. וְעָמוּם מִכָּל עָמוּם וּמִכָּל בָּמוּם:
דַּק מִכָּל דַּק. וְצָפוּן מִכָּל נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב. וְנֶעְלָם מִכָּל נֶעְלָם. וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:
גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חָבְיוֹן:
חָבוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק. לֵב כָּל הַעֵת עָלָיו חָמוֹק:
שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:

לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:
מְקֹרָה וְעַרְעַר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֹבֶר וּמְסֻמָּךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל:
לֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאָה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל טָבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשָׂבַע:
לָכֵן | נְבוּכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:
כָּל שַׂרְעַפִּים וְכָל הִרְהוּרִים. נִכְאוֹת לָשׁוּם בּוֹ שִׁיעוּרִים:
מְלִשְׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. וּמִלְּפָרְסְמֵהוּ:
כָּל שֶׁכָּלֵנוּ חִפְּשְׁנוּהוּ. בְּמַה־דֵּעֵנוּ לִמְצוֹא מָה הוּא:
לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:
שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכָל יוּכַל וְחָכָם | מְיוּחָד.
כִּי הוּא הָיָה לִכֹּל קֶדֶם. עַל כֵּן | נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:
נֶעֱשְׂתּוֹ בְּכִי כָּל מְאוֹם אֶת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכוֹל:
נֶאֱשֶׁר מֵעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:
כָּל יוֹם וָיוֹם בְּחִדְּשׁוֹ כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
כַּאֲשֶׁר הָיָה קֶדֶם לְכָל־קֶדֶם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לָעוֹלָם:
וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ:
לְמַמָּשׁ וְגַדֵּשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְמַטָּפֵל וְתֹאַר לֹא נְדַמֶּהוּ:
וְלֹא נְחַשְּׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:
כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְהַמַּדְעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:
וְשָׂבַע כַּמִּיּוֹת וְשֵׁשׁ נְהוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמְהוֹת:
חַן כְּבוֹדָא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יַחַד:
כֻּלָּם יִכְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסוֹפוּ:
וְאַתָּה תַּעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻּלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לָעוֹלָם:

ליום ששי.

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כָּל הוּא. וְלֹא יְדָמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:
אָז יָחִילוּ מַיִם חַיִּים מִפָּנֶיךָ. אֱלֹהִים חַיִּים:
רָעָשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ מַיִם | מִן הַשָּׁמַיִם:
נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם.
עָשִׂיתָ כָּל חָפְצְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר בְּנַגְּדֶךָ:
מוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ:
כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עֻזְּךָ וְדַעְתֶּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל גְּבוּרָתְךָ אַתָּה:

וְלֹא יַעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בְמַלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:
כִּי בִדְבָרְךָ כָּל יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חָפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:
וְלֹא אִחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל בְּעִתּוֹ יָפֶה עָשִׂיתוֹ:
מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ. וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹל פָּעַלְתָּ:
וְעַד לֹא יְסוֹד כֹּל יְסַדְתָּ. בְּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:
זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוּקָשָׁה. רְצוֹנְךָ כָּל דָּבָר ו רוּחֲךָ עִשָּׂה:
לִפְעוּלָתֶךָ לֹא דָמִיתָ. אָל כָּל תּוֹאַר לֹא שָׁוִיתָ:
וְלֹא קָדְמָה לְמַלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרָכָה:
לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאִחֲרוּ. וְעַל חֶפְצֶיךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסָרוּ:
מִכָּל חֶפְצֶיךָ לֹא שָׂכַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חָסַרְתָּ:
לֹא הֶחְסַרְתָּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּ. וְדָבָר ו רַק בָּם לֹא פָעַלְתָּ:
אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי תִתְעִיבֵם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִשְׁמַע בָּם:
הַחְזוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם. כְּתָבוּנָה וּבְדַעַת כְּלִיתָם:
מֵרֹאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בָּאֱמֶת וּבְיֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:
הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:
וְעַד לֹא כָל חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לְפָנַי אוֹכֶל תִּתֵּן אָכֶל:
וּמָזוֹן וּמָכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹּל. צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לָכֹל:
שִׁלֹּשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הִכִּינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:
אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֵדֶר מְאוֹרוֹת מְמוּל שַׁלְמָה:
בְּטֶרֶם כָּל הַיְצוּר מְאֹד נִדַּלְתָּ. וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:
אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. עַד לֹא אוֹרַג גְּאוּת לָבֵשׁ:
אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹשֶׂה. וְשָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטָה:
עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:
הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לָמָּיִם. בְּמִתְיַחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשָׂרֵץ מַיִם. וְעוֹף יְעֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
עֵשֶׂב וְחָצִיר לָבְשָׁה אֲדָמָה. מַאֲכָל ו לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:
כְּקֶרֶן שָׁמֶן נֵן ו נְטַעְתָּ. אָל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:
כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תְּתָה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׂתָּה:
לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וְצֹאן. עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:

עָשִׂיתָ לוֹ פִּתְנֶת לְשָׂרַת. לְהַדֶּרֶת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרֶת:
שָׂמְתָּ בְקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:
לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכָלָם בְּחָכְמָה:
מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כָּלָם יְהַלְלוּ:
רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:
כָּל פָּעֲלְתָּ לְמַעַנְךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

ליום השבת

אָז בְּיוֹם הַשִּׁבִיעִי נָחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
וְעַל כָּל פֹּעַל תְּהִלָּה עָרוֹכְתָּ. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
קְרוֹבְךָ יְיָ יוֹצֵר כֹּלָם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עָבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
וּבְמִצְרַיִם הַחֲלוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:
עַל כָּל אֱלוֹהִים. בַּעֲשׂוֹתְךָ בָהֶם. שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:
בְּקָעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. יַד הַגְּדוֹלָה. וַיִּירָאוּ:
נָהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ. שָׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גְּדֻלָּךְ:
וְדִבַּרְתָּ עִמָּם | מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:
יָדַעְתָּ לָכֶתֶם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:
תַּחַת לְעַמְּךָ דָּגָן שָׁמָיִם. וְכָעֶפֶר שְׁאֹר וּמְצוּר מָיִם:
תְּנָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים. עַמִּים יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמָל | לְאֻמִּים:
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:
וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמַרְעֵה שָׁמֵן. וּמַחֲלֻמֵּישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:
בְּנוֹחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיִּפָּאֲרוּ בַּיִת מִקְדָּשֶׁךָ:
וַתֹּאמֶר פֹּה אַשֵּׁב לְאַרְךָ יָמִים. צֵדָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כַּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
וּבֵית הַבְּחִירָה נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. כְּךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:
הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְיָ תָּשִׁישׁ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵטִיב. וְנוֹדֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵּטִיב:
יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:

וְכִחֵי צֶדֶק שְׁמָה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חָפַצְתָּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּבְרִצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חָפְצֵנוּ. הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. וְעַל עַמְּךָ בֵּרַכְתָּךְ סֶלָה:
וְתָמִיד גָּמַלְתָּ תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל וְלִשְׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ:
וַאֲנִי בְעוֹדִי אֲהַלְלָה בוֹרְאִי. וַאֲבָרֲכָה כָּל־יְמֵי צֶבָאִי:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

בִּכְתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָי: עָנָה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן־עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵיהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֻשַׁבְנְיָה שְׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְיָבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

שיר הכבוד

אֶגְעֶה זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶעֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג:
נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶיךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:
מַדֵּי דַּבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמָה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
אֶסְפְּרָה כְּבוֹדֶךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֶכֹּנְךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתַקֵּף פְּעֻלָּתֶךָ:
דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּמוֹ יָשְׁוּךָ. וְיָשׁוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הַמְשִׁילוֹךְ בְּרוֹב חֲיוֹנוֹת. הַנָּךְ אֶחָד בְּכָל דְּמְיוֹנוֹת׃
וְחֶזְוֵי בְךָ זְקֵנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשֶׁךְ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת׃
זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָבוּ׃
חָבוּשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃
סַלְסֵלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה׃
יִתְפָּאַר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לַעֲטֶרֶת צְבִי׃
נֶתֶם טָהוֹר פִּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחָק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ׃
לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִּפְאָרָה. אָמַתּוֹ לוֹ עֲטָרָה עֲטָרָה׃
מַחְלֹפֶת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוּת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת׃
נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִּפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ׃
סְגֻלָּתוֹ תְּהִי־נָא בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִּפְאֶרֶת׃
עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו הִבְדָּם׃
פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו׃
צַח וְאָדוֹם לְלִבּוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בָדָרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם
קְשֻׁר תְּפִילִין הֲרָאָה לְעֵגָיו. תְּמוּנַת יָיְ לְנֶגֶד עֵינָיו׃
רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר׃
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דַּר נָדַר עִם דַּרְשֵׁךְ דָּרוּשׁ׃
שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקָּרֵב אֵלֶיךָ׃
תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת׃
תִּיקַר שִׁירַת רֹשׁ בְּעֵינֶיךָ. כְּשִׁיר יוּשַׁר עַל־קָרְבָּנֶךָ׃
בְּרָכָתִי תַּעֲלֶה לְרֹאשׁ מְשֻׁבָּח. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צְדִיקוֹ כְּבִירוֹ׃
וּבִרְכָתִי תְּנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כְּבָשָׂמִים רֹאשׁ׃
יַעֲרֵב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג עָלֶיךָ׃

לך ׳׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל
בשמים ובארץ. לך ׳׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש׃

Am Sonntage sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהּ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשִׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

Am Montage sagt man:

היום יום שני בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נָחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ | כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה: דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים | כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח | הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם | לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת:

Am Dienstage sagt man:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי־אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

Am Mittwoch sagt man:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

צד אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: עַד־מָתַי רְשָׁעִים | יְיָ: עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלוֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים | מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי | לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים: מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט | שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעְשְׁעוּ נַפְשִׁי: הֲיַחְבְּרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלַי חוֹק: יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם | אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

Am Donnerstage sagt man:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

פא לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ | שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת | בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר | רַעַם אֲבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם | אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

Am Freitage sagt man:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

Dann den 93. Psalm מלך » oben Seite 48 im Morgengebet.

Am Sabbath sagt man:

היום יום שבת קדש שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

Dann den 92. Psalm מזמור שיר ליום השבת Seite 47 im Morgengebet.

Am ersten Tag des Laubhüttenfestes wird nachher Psalm 76 gesagt.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר: נוֹדָע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ: וַיְהִי בְשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן: שָׁמָּה שָׁבַר
רִשְׁפֵי־קֶשֶׁת מָגֵן וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה סֶלָה: נָאוֹר אַתָּה אַדִּיר מֵהַרְרֵי־
טָרֶף: אֶשְׁתּוֹלְלוּ אַבִּירֵי לֵב נָמוּ שְׁנָתָם וְלֹא־מָצְאוּ כָל־אַנְשֵׁי־חַיִל
יְדֵיהֶם: מִגַּעֲרָתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרֶכֶב וָסוּס: אַתָּה | נוֹרָא אַתָּה
וּמִי־יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאָז אַפֶּךָ: מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יָרְאָה
וְשָׁקְטָה: בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי־אָרֶץ סֶלָה: כִּי־
חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָ שְׁאֵרִית חֲמֹת תַּחְגֹּר: נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיָי אֱלֹהֵיכֶם
כָּל־סְבִיבָיו יוֹבִילוּ שַׁי לַמּוֹרָא: יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי־אָרֶץ:

Am zweiten Tag des Laubhüttenfestes wird nachher Psalm 42 gesagt.

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח: כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל־אֲפִיקֵי־מָיִם כֵּן
נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי
אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הָיְתָה לִי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה
בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֶזְכְּרָה | וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי |
נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר | בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה
הָמוֹן חוֹגֵג: מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי | נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־
עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל־כֵּן אֶזְכָּרְךָ
מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר: תְּהוֹם אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
צִנּוֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ | חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה

שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: אֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרַי בֶּאֱמָרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהָיִךְ: מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה־תֶּהֱמִי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

Am חול המועד wird Pſalm 75 geſagt.

לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר: הוֹדִינוּ לְךָ ו אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט נְמֹגִים־אֶרֶץ וְכָל־יֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי תִּכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶּלָה: אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אַל תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים אַל־תָּרִימוּ קָרֶן: אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק: כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים: כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים: כִּי כוֹס בְּיַד־יְיָ וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אַךְ־שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי־אֶרֶץ: וַאֲנִי אַגִּיד לְעוֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק:

Am הושענא רבה wird Pſalm 61 geſagt.

לַמְנַצֵּחַ עַל־נְגִינַת לְדָוִד: שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי: מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַּנְחֵנִי: כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב: אָגוּרָה בְאָהֳלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה: כִּי אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ: יָמִים עַל־יְמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דוֹר וָדוֹר: יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יְנַצְּרֵהוּ: כֵּן ו אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלְּמִי נְדָרַי יוֹם ו יוֹם:

LIBRARY
MAY 1 4 2007
UNIVERSITY OF TORONTO

SAMUEL MATCH
100 N 4TH ST
DUQUESNE PA

3 1761 07008218 5